การศึกษาดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล

ปริญญานิพนธ์

ของ

เพชรดา เทียมพยุหา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
พฤษภาคม 2556

การศึกษาดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล

ปริญญานิพนธ์

ของ

เพชรดา เทียมพยุหา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล

ปริญญานิพนธ์
ของ
เพชรดา เทียมพยุหา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
พฤษภาคม 2556

เพชรดา เทียมพยุหา. (2556). *การศึกษาดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล.* ปริญญานิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์, รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์.

การศึกษาดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล เป็นการศึกษาประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการ เอกลักษณ์ และผลงานของวงกำไล ซึ่งใช้วิธีการศึกษาโดยการค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัย รวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยวิธีทางมานุษยดุริยางควิทยา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล
2. เพื่อศึกษาเอกลักษณ์ของวงกำไล
3. เพื่อศึกษาผลงานเพลง และผลงานการแสดงของวงกำไล

ผลการศึกษาพบว่า วงกำไลเป็นดนตรีร่วมสมัยเป็นดนตรีประเภทหนึ่งที่พบเห็นได้ในปัจจุบัน ดนตรีร่วมสมัยมีวิวัฒนาการของดนตรีมาจากดนตรีไทยเดิม ในระยะต่อมามีการพัฒนาดนตรีโดยนำเครื่องดนตรีทางตะวันตกเข้ามาผสม อารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทสำคัญมากในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 2) จากนั้นก็มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นจนทำให้คนไทยสามารถนิยมดนตรีสากลได้อย่างมาก วงดนตรีร่วมสมัยที่เกิดขึ้นในยุคแรกๆ คือ วงฟองน้ำ วงกังสดาล วงบอยไทย หลังจากนั้นเกิดวงดนตรีร่วมสมัยในลักษณะเดียวกันที่เป็นวงผู้หญิงล้วนวงแรกของประเทศไทย คือ วงกำไล ที่มีการแสดงและผลงานในลักษณะเดียวกัน วงกำไลก่อตั้งโดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ศิลปินผู้มีชื่อเสียงทางด้านดนตรีไทย การก่อตั้งวงกำไลมีแนวคิดมาจากวงดนตรีร่วมสมัยจากประเทศจีน คือ วง “12 Girls Band” (Twelve Girls Band) ที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมในประเทศจีน วงกำไลเป็นชื่อวงดนตรีร่วมสมัยที่สื่อความหมายได้ 2 ทางคือ การแสดงถึงความเป็นผู้หญิง และการมีกำไร เป็นคำที่มีความหมายดี เป็นสิริมงคล วงกำไลมีสมาชิก 9 คน เรียกว่า “นพรัตน์” หมายถึง “แก้ว 9 สี” ปัจจุบันวงกำไลมีสมาชิก 8 คน เอกลักษณ์วงกำไลมีความแปลกใหม่จากดนตรีไทยเดิม เป็นปรากฏการณ์ดนตรีใหม่ที่ปัจจุบันได้รับการตอบรับในสังคม เอกลักษณ์ของวงกำไล เช่น รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรี, รูปแบบการวางเครื่องดนตรี, ตำแหน่งการจัดวงดนตรี, วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี, ระดับเสียงในการบรรเลง, ชุดการแสดงวงกำไล, รูปแบบการแสดง เพลง Field of Smiles, รูปแบบการแสดงเพลง Jeen Tok Mai บทบาทของวงกำไลในสังคม เป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงหนึ่งที่เป็นปรากฏการณ์ทางดนตรีในรูปแบบดนตรีไทยสากล บทบาทแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านวัฒนธรรม, ด้านสังคม และด้านการท่องเที่ยว และกีฬา นับแต่ก่อตั้งวงกำไลขึ้นมาวงมีผลงานมาก ได้แก่ ผลงานเพลง และผลงานการแสดง ผลงานเพลงของวงกำไลมีทั้งเพลงไทยเดิม เพลงป๊อป(เพลงไทยสากล) ที่นำเพลงมาทำขึ้นใหม่ และเพลงที่แต่งขึ้นใหม่เพื่อต้องการสื่อถึงวงกำไลโดยเฉพาะ ผลงานการแสดงของวงกำไลเป็นผลงานการแสดง

ที่มีทั้งการแสดงในประเทศ และต่างประเทศ การแสดงมีในรูปแบบต่างๆ เช่น การแสดงคอนเสิร์ต การแสดงในเทศกาลสำคัญของไทย การแสดงพิธีเปิด/พิธีปิดกีฬา การแสดงเพื่อสานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การแสดงงานเฉลิมฉลอง และการแสดงในงานมงคล งานอวมงคล

CONTEMPORARY MUSIC: KAMLAI BAND

AN ABSTRACT

BY

PETCHRADA THIEMPAYUHA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Master of Fine Arts Degree in Ethnomusicology

at Srinakharinwirot University

May 2013

Petchrada Thiempayuha. (2013). *Contemporary Music: Kamlai Band*. Master thesis, M.F.A. (Ethnomusicology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst Prof. Dr. Manop Wisuttipat, Asst Prof. Dr.Kanjana Intarasunanon.

Contemporary music education: A case study of the Kamlai Band is study the history and evolution of the band and discography of the band. Using the research from books, documentation and research. Collecting field data by the way Ethnomusicology. The purposes of this research are as follows:

1. To study the history and evolution of the Kamlai Band.
2. To study the identity of the Kamlai Band.
3. To study the work of the music and the inner workings of the show of the Kamlai Band.

The research showed that “The Kamlai Band” is contemporary band One seen today. Contemporary music have evolution of music from the Thai Classical Music. At a later stage by the development of music instruments in the west to the mix. Western civilization took a very important role in the reign of the King Mongkut Rama 2. Then there are the people that make up the popular universal music dramatically. The Contemporary band in the hold is the first band Sponge Kangsadarn Boy Thai. After that, the contemporary band in the same way as the women were the first in Thailand is the Kamlai Band. Is present and works in the same manner. The Kamlai band was founded by professor Chaiyut Tohsa-nga. Elegant famous artists in the music Thailand. Established “Kamlai Band” was the concept of the “12 Girls Band” The famous and widely popular in China. elegant famous artists in the music Thailand. Evolve continually the “Kamlai Band” is a name of contemporary interpretation of the second is to show femininity and homophone to the word “Kamrai” which is meaning good, the is a fortune. Kamlai band has 9 members called the “Nopparat” which means “Nine glasses colored”. Nowadays Kamlai band have 8 members.

Identity of the Kamlai band is a contemporary band music novelty of the original. Thailand music have been shown to be interesting. A new phenomenon that currenfly has been accepted in society. Identity of the Kamlai band as a form of instrumental musical instrument, style, placing the instrument position the band, how to play a musical instrument, the sound of the music, set the display format “Field Of Smiles” song, form the

song “Jeen Tok Mai”. Role of the bracelets in Thailand today is joined the band as one of the all female band is a musical phenomenon in the form of international musicians Thailand. Role is divided into three aspects culture, social and the tourism and sport. Starting from the armillary sphere was the band's portfolio, including the music and performances. The music of the Kamlai band are all original songs Thailand. Pop music (Universal Music Thailand) to make up a new song. And a new song composed for the media, especially the Kamlai band. Displays the Kamlai band were performed with both the domestic and abroad. The show has a lot of formats such as concerts. The importance of the festival in Thailand. The opening ceremony, closing ceremony of sports, The relationship between the international celebrations and the ceremony in the propitious and misfortune.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณ และบุคคลต่างๆ ดังรายนามที่จะกล่าวถึง ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร. มานพ วิสุทธิแพทย์ ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี ศรีสมบัติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ท่านเหล่านี้ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องจนปริญญานิพนธ์มีความสมบูรณ์ถูกต้อง

ขอขอบพระคุณภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย ตลอดจนแนะนำแนวทางในการดำเนินงานปริญญานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า อาจารย์อานันท์ นาคคง อาจารย์เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรี ที่ได้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์อันเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับงานปริญญานิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาข้อมูลต่างๆ ได้ราบรื่น

ขอขอบคุณอาจารย์ชัยวัฒน์ พึ่งทองคำ ที่ให้คำปรึกษา และคอยแนะนำแนวทางในการดำเนินงานปริญญานิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานปริญญานิพนธ์ได้อย่างครบถ้วน

ขอขอบคุณสมาชิกวงกำไล ทั้งรุ่นพี่ เพื่อน รุ่นน้อง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงกำไลทุกท่าน ที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญ เสียสละเวลา และให้ความร่วมมือที่ดีแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณคุณสรเชษฐ์ อวยพร สำหรับกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน ทำให้การดำเนินงานปริญญานิพนธ์เล่มนี้ประสบความสำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดามารดา ซึ่งเลี้ยงดูและอบรมชี้แนวทางที่ถูกต้องด้วยความรัก ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ตลอดจนสนับสนุนให้ทุนการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในครั้งนี้

เพชรดา เทียมพยุหา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	3
	กรอบแนวความคิด	4
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	5
	เอกสารตำราวิชาการที่เกี่ยวข้อง	5
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
3	**วิธีการดำเนินการศึกษา**	16
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	16
	ขอบเขตของการวิจัย	16
	วิธีการศึกษาค้นคว้า	16
4	**วิเคราะห์ข้อมูล**	20
	ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล	20
	ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล	29
5	**สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	189
	ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล	189
	วัตถุประสงค์การก่อตั้งวงกำไล	189
	แนวคิดการก่อตั้งวงกำไร	189
	บทบาทวงกำไลในสังคมไทยปัจจุบัน	193
	อภิปรายผล	198
	ข้อเสนอแนะ	199

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	200
ภาคผนวก	203
ภาคผนวก ก	204
ภาคผนวก ข	206
ภาคผนวก ค	209
ภาคผนวก ง	219
ประวัติย่อผู้วิจัย	226

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1 (รุ่นก่อตั้งวง).....	31
2	แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1.....	32
3	แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1.....	33
4	นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ.....	34
5	นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์.....	35
6	นางสาวสุพัตรา คมสัน.....	36
7	นางสาวกษมา ชิตเมธา.....	37
8	นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์.....	38
9	นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น.....	39
10	นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ.....	49
11	นางสาวสุภาภร เฉยทอง.....	41
12	นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ.....	42
13	สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2.....	44
14	แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2.....	45
15	แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2.....	46
16	นางสาววิริยา แสนเยีย.....	47
17	นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์.....	48
18	นางสาวดวงดาว เศษรินทร์.....	49
19	สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3.....	50
20	แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3.....	52
21	แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3.....	53
22	นางสาวชาลิตา สวัสดี.....	54
23	นางสาวสมาพร สมสืบ.....	55
24	นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา.....	56
25	นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค.....	57
26	นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล.....	58
27	สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4.....	59
28	แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4.....	61
29	แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4.....	62
30	นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น.....	63

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ		หน้า
31	นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์……	64
32	นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม……..	65
33	ภาพคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ทางการฑูต ครบรอบ 55 ปี ไทย - กัมพูชา……..	69
34	การแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยรายการโทรทัศน์ “รายการคุณพระช่วย”…….....	70
35	เวทีการแสดงงาน 130 ปี หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)…….....	70
36	ก่อนการแสดงคอนเสิร์ต 130 ปี หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)…….....	71
37	การแสดงคอนเสิร์ตดนตรีไทยร่วมสมัย “ระนาดคะนองกลองสิบทิศ”……	71
38	การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ระหว่างจีน -ไทย……	72
39	ภาพประชาสัมพันธ์คอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี” ……..	73
40	หลังการแสดงดนตรีช่วยน้ำท่วม……..	73
41	การแสดงคอนเสิร์ต “พิธีมอบรางวัลเมขลา”……	74
42	การแสดงคอนเสิร์ตเคาท์ดาวน์ (Countdown) ศูนย์การค้า Jungceylon……	75
43	ขณะแสดงดนตรีในงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง……..	76
44	ขณะแสดงงานท่องเที่ยวไทยประจำปี 2552……	76
45	ขณะแสดงงาน Chiang Mai Festival……..	77
46	การแสดงคอนเสิร์ตเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา……	77
47	ภาพการซ้อมพิธีเปิดการแข่งขัน “ฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก”……..	78
48	การอัดดนตรีเพื่อใช้โฆษณา ในรายการ “World Cup Mania”……	78
49	การแสดงพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก ปี 2009……	79
50	รูปแบบการบรรเลงโดยการยืน……..	80
51	วิธีการบรรเลงเปิงมางโดยการนั่งบนเก้าอี้……	81
52	รูปแบบการบรรเลงซอด้วง ซออู้โดยการยืน……..	81
53	รูปแบบการบรรเลงขลุ่ย โดยการยืน..……	82
54	รูปแบบการวางระนาดเอก……..	83
55	รูปแบบการวางระนาดทุ้ม……	83
56	รูปแบบการวางฆ้องวงใหญ่……	84
57	รูปแบบการวางฆ้องวงเล็ก……..	84
58	รูปแบบการวางขิม……	85
59	รูปแบบการวางกลองสองหน้า……..	85
60	ขาตั้งก้านเดี่ยว……	86

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ		หน้า
61	ขาตั้งก้านคู่……..	86
62	รูปแบบการวางเครื่องดนตรีซอด้วง……..	87
63	รูปแบบการวางเครื่องดนตรีซออู้……..	87
64	ตำแหน่งการจัดวงดนตรีของวงกำไล……..	88
65	การเทียบเสียงเครื่องดนตรี……..	90
66	ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 1 รุ่นก่อตั้งวง……	92
67	ผ้าคาดเอววงกำไลรุ่นก่อตั้งวง……	92
68	ผ้าคาดเอววงกำไลรุ่นหลัง……..	93
69	นางนภัสนันท์ จิตตรักโข ผู้ออกแบบและตัดผ้าคาดเอวให้วงกำไล……..	93
70	ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 2……..	94
71	ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 3……..	94
72	นางสาวจิราพร ศานติกาญจน์ ผู้ออกแบบและตัดชุดวงกำไลชุดแดง……..	95
73	ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 4……..	96
74	ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 5……..	96
75	นางสาวฐิตญาตาวี ทองมี ผู้ออกแบบท่าทางการแสดงให้วงกำไล……..	98
76	การแสดงพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก……..	165
77	ขณะแสดงพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก……..	165
78	การอัดรายการ“World Cup Mania” ทางโมเดิร์นไนน์ทีวี……..	166
79	แสดงดนตรีในรายการจู๊กบ๊อกซ์เกม……..	166
80	ถ่ายรูปก่อนการแสดงรายการ “คุณพระช่วย” ……	167
81	ถ่ายภาพคอนเสิร์ตเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตครบรอบ 55 ปี……..	167
82	ถ่ายรูปก่อนการแสดงคอนเสิร์ตหนุ่มบาว สาวปาน……..	168
83	ออกรายการสะบัดช่อ ทางช่อง 5……..	168
84	ถ่ายรูปก่อนแสดงพิธีปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนเอเชีย-ยุโรป"อาเซมยูธเกมส์".....	169
85	การแสดงดนตรีในบู๊ทกระเบื้องตราเพชร เมืองทองธานี……..	169
86	การแสดงงานพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก……..	170
87	การแสดงดนตรีงาน Phuket Countdown 2008 @Jungceylon……..	170
88	ภาพหลังการแสดงงาน เปิดตัวรถ TOYOTA HYBRITD……..	171
89	การแสดงงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง จังหวัดเชียงใหม่……..	171
90	การแสดงงานครบรอบ 9 ปี สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย……..	172

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ		หน้า
91	การแสดงงานเทศกาลท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2553	172
92	ภาพการแสดงงาน Togetther&Forever 2010	173
93	ขณะถ่ายรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง	173
94	ขณะถ่ายรายการก๊วนข่าวเช้าวันหยุด	174
95	หลังจากถ่ายรายการก๊วนข่าวเช้าวันหยุด	174
96	การแสดงคอนเสิร์ตระนาดคะนองกลองสิบทิศ	175
97	ขณะแสดงดนตรีมหกรรมวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติพระบรมราชินีนาถ	175
98	ขณะอยู่บนเวทีเตรียมแสดงงานดนตรีเพื่อธรรมชาติและชีวิต	176
99	การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน - ไทย ร่วมกับนักแสดงนาฏศิลป์	176
100	ผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน – ไทย	177
101	การแสดงดนตรี Chiang Mai Festival	177
102	การแสดงดนตรีบนเรือในงาน Building Expertise	178
103	การแสดงดนตรีในงานแทนคำขอบคุณ จาก บริษัท ปตท	178
104	ภาพประชาสัมพันธ์มินิคอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”	179
105	การแสดงมินิคอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”	179
106	การแสดงพิธีมอบรางวัลเมขลา ประจำปี 2555	180
107	การจัดเครื่องแสดงงาน The Celebration of Human Energy 50 years	180
108	ขณะแสดงงาน ไหว้ครูดนตรี	181
109	ขณะรอแสดงดนตรีในงานพระราชทานเพลิงศพ	181
110	เวทีการแสดงดนตรีงานช่วยช้าง ส่งเสริมช้างอยู่บ้าน	182
111	เวทีการแสดงงานสงกรานต์ Wonder Waterland@UD Town	182
112	ถ่ายภาพลงนิตยสาร “สกุลไทย”	183
113	ขณะรอออกรายการวิทยุ FM 90.5	184
114	ขณะออกรายการวิทยุ FM 100.5	184
115	อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า	205
116	วง “12 Girl Band”	207
117	หน้าปกอัลบั้ม Miracle และบันทึกการแสดงสดที่ประเทศญี่ปุ่น	208
118	ห้องซ้อมดนตรีซอยโรงพยาบาลกรุงเทพ (กำไลรุ่นแรก)	220
119	ห้องซ้อมดนตรีบริษัทโอเชี่ยน มีเดีย	220
120	ห้องซ้อมดนตรีจันทรเกษม (กำไลรุ่นปัจจุบัน)	221

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ		หน้า
121	แผนที่ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม	221
122	ผู้ทำดนตรีวงกำไล.....	222
123	ผู้ควบคุมดูแลวงกำไล ปี พ.ศ. 2547- 2553.....	222
124	ภาพรถตู้เหมาจ่ายไปงานแสดงต่างจังหวัด.....	224
125	การเดินทางโดยเครื่องบิน สายการบิน China Airlines.....	225
126	รถขนเครื่องดนตรีวงกำไล.....	225

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

วิวัฒนาการของดนตรีกับสังคมไทย ดนตรีไทยมีวิวัฒนาการมาพร้อมกับคนไทย ควบคู่ไปกับศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาพูด และพิธีกรรมทางศาสนาเป็นเวลาช้านาน ดนตรีนอกจากจะแสดงออกถึงความประณีต วิจิตรพิสดารแล้ว ยังสะท้อนถึงความงดงามด้านจิตใจ และอารมณ์ของมนุษย์ในแต่ละสมัย ทั้งยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของชนชาติไทยที่รู้จักสร้างสรรค์ดนตรีไทย จนได้รับการยกย่องจากทั่วโลก ดนตรีไทยจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. ดนตรีไทยเดิม หมายถึง ดนตรีไทยที่ใช้ประจำในราชพิธี ราชสำนัก พิธีการต่างๆ ถือได้ว่าเป็นดนตรีระดับสูงของภาคกลางที่มีหลักการ ทฤษฎี และโครงสร้างเป็นแบบแผน เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงมีลักษณะเฉพาะ เช่น ระนาด ฆ้องวง ตะโพน และปี่ใน เป็นต้น 2. ดนตรีพื้นบ้าน หมายถึง ดนตรีพื้นบ้านตามท้องถิ่นต่างๆ ในทั้ง 4 ภาคของประเทศไทย มีหลักการทางดนตรีคล้ายคลึงกัน แต่การใช้เครื่องดนตรีมีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น (วีรชาติ เปรมานนท์. 2532: 4)

วงดนตรีไทยที่เรียกว่า “วงดนตรีไทยเดิม” ซึ่งประกอบด้วยวงเครื่องสาย วงปี่พาทย์ วงมโหรีนั้น มีรูปแบบและลักษณะการบรรเลงที่ได้มีการพัฒนามาโดยลำดับ จนกระทั่งมีรูปแบบการบรรเลง รูปแบบเครื่องดนตรี รูปแบบวงดนตรีที่เป็นลักษณะเฉพาะ มีบทเพลงที่เป็นมาตรฐาน

ในระยะต่อมาได้มีการพัฒนาดนตรีโดยนำเครื่องดนตรีทางตะวันตกเข้ามาผสม อารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทสำคัญมากในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว และเพิ่มมากขึ้นทุกทีจนสามารถทำให้คนไทยนิยมฝรั่งได้อย่างมากมาย เครื่องดนตรีตะวันตกได้ถูกนำมาใช้ในกองทหารของพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว คนไทยก็นำเอาแตรวงของทหารนั้นมาบรรเลงเพลงไทย จนถึงรัชกาลที่ 5 ได้มีวงแตรฝรั่งซึ่งเรียกกันว่า วงโยธวาทิต เกิดขึ้นในกองพันมหาดเล็กรักษาพระองค์ และกองทัพเรือ หลังจาก ปี พ.ศ. 2446 เป็นต้นมา สมเด็จเจ้าฟ้าบริพัตรฯ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ได้ทรงนำหลักวิชาการประสานเสียงเข้ามาใช้ รวมทั้งเริ่มมีการสอนโน้ตสากลในกองทัพเรือ ก่อนวงโยธวาธิตของทหารเรือจึงเจริญรุ่งเรืองขึ้น แล้วสมเด็จเจ้าฟ้าพระองค์นี้ ได้นิพนธ์เพลงสากลขึ้นตามแบบตะวันตกเป็นครั้งแรกจนได้ชื่อว่า ทรงเป็นพระบิดาแห่งเพลงไทยสากล (พูนพิศ อมาตยกุล. 2529: 10)

เพลงไทยสากล เป็นเพลงไทยอีกรูปแบบหนึ่งที่แม้จะมีคำร้องเป็นภาษาไทย แต่รับอิทธิพลมาจากดนตรีสากล หรือดนตรีตะวันตกทั้งด้านจังหวะ เครื่องดนตรี ตลอดจนลีลาทำนอง ดังนั้นพัฒนาการของดนตรีไทยสากล จึงมักเป็นไปตามพัฒนาการของดนตรีสากล เพลงไทยสากลในระยะแรกๆ มีจังหวะและทำนองที่ยังได้รับอิทธิพลจากเพลงไทยเดิมอยู่ จึงมีลีลาทำนองคล้าย

เพลงไทยเดิม จังหวะส่วนมากจะเป็นจังหวะช้าๆ แต่ต่อมาจังหวะและแนวดนตรีใหม่ของเพลงสากลได้มีอิทธิพลต่อการประพันธ์เพลง ตลอดจนนอกจากจะทำให้เพลงไทยสากลผิดแผกแตกต่างออกไปจากเพลงไทยเดิมและเพลงพื้นบ้านโดยสิ้นเชิงแล้ว ยังทำให้เกิดเพลงไทยสากลแนวใหม่ขึ้นในปัจจุบัน เพลงไทยสากลในแนวเพลงสตริง ร็อค ป็อป และแจ๊ส (สุขุมาล จันทวี. 2536: 1)

และในระยะ 20 ปีที่ผ่านมาพัฒนาการของดนตรีในประเทศไทยเปลี่ยนแปลง และก้าวหน้าไปจากเดิมมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีประเภทที่เรียกว่า “ดนตรีร่วมสมัยไทย” ซึ่งได้รับความนิยมและยอมรับให้เป็นสัญลักษณ์ของดนตรีประจำชาติประเภทหนึ่ง ได้มีการพัฒนาวิธีการเล่น พัฒนาเพลง การพัฒนาการแสดงต่างๆ ซึ่งปรากฏให้เห็นได้ในปัจจุบันคือ วงฟองน้ำ วงกอไผ่ ฯลฯ ดนตรีร่วมสมัยนี้จึงเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่ทำให้เกิดมีสีสันในการบรรเลงจากดนตรีในแบบที่เป็น จะเห็นได้ว่าดนตรีไทยมีวิวัฒนาการตั้งแต่อดีตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน จนเมื่อมีดนตรีสากลเข้ามาในประเทศไทย ได้มีการคิดริเริ่มนำดนตรีไทยประยุกต์เข้ากับดนตรีสากล จึงทำให้ดนตรีไทยเริ่มมีบทบาทมากขึ้นนับแต่นั้น และทำให้เกิดวงดนตรีอีกประเภทหนึ่ง คือ วงดนตรีไทยร่วมสมัย (Contemporary) นับแต่นั้นจึงได้เกิด “วงกำไล” ขึ้นมา ซึ่งในวงกำไลมีปรากฏการณ์ที่แตกต่างจากวงดนตรีอื่นๆ ของวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีเอกลักษณ์ต่างๆ เฉพาะตัว

วงกำไล เป็นวงดนตรีหญิงล้วนวงแรกของประเทศไทยในประเภทดนตรีไทยประยุกต์ หรือที่เรียกว่า “Contemporary” เป็นวงที่ก่อตั้งขึ้นจากผู้มีความสามารถ และประสบการณ์ทางด้านดนตรีไทย โดยคุณชัยยุทธ โตสง่า หรือ ป๋อม ผู้ก่อตั้งวงบอยไทย (Bangkok Xylophone) ในปัจจุบัน วงกำไลก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2547 ปัจจุบันวงกำไลมีสมาชิกในวงทั้งหมดจำนวน 8 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนเป็นนักดนตรีที่มีทักษะ และความสามารถทางด้านดนตรีไทย

วงกำไล มีผลงานเพลงทั้งหมด 14 เพลง เป็นเพลงไทยเดิม เพลงป๊อป (เพลงไทยสากล) ที่นำเพลงมาทำให้เป็นดนตรีร่วมสมัยจำนวน 11 เพลง และเพลงที่แต่งขึ้นใหม่จำนวน 3 เพลง คือ เพลง Field of Smiles , เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) และเพลง Hana เพลงของวงกำไลเป็นการนำเครื่องดนตรีไทยเข้ามาประยุกต์ในการบรรเลง ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี เครื่องสาย เครื่องเป่าและเครื่องหนัง มาผสมผสานประยุกต์ให้เพลงมีความไพเราะ สนุกสนานทันสมัยในแบบฉบับของวงกำไล และนับได้ว่าเพลง Field of Smiles เป็นเพลงเปิดตัวของวงกำไลที่ทำให้วงการดนตรีไทยและสังคมไทยได้รู้จักวงกำไล รู้จักวงดนตรีหญิงร่วมสมัยที่ผสมผสานดนตรีไทยเข้ากับดนตรีสากลได้อย่างลงตัว

ด้วยปัจจัยข้างต้นนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจรวบรวมองค์ความรู้ เพื่อให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ โดยสามารถอธิบายข้อมูล ประวัติความเป็นมาของวงดนตรีร่วมสมัย ซึ่งเริ่มมีบทบาทมากขึ้นในปัจจุบัน จากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงทางดนตรีที่มีการพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลง นั่นคือ “ดนตรีร่วมสมัย” เป็นการนำดนตรีไทยประยุกต์ให้มีความเป็นสากล โดยนำเครื่องดนตรีไทยปรับเสียงให้มีคีย์เป็นสากล ประยุกต์และบรรเลงให้เป็นในแบบของสากล และถ่ายทอดบทเพลงโดยนำเพลงดนตรีไทยมาประยุกต์ให้เข้ากับดนตรีสากล ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึง

สนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับดนตรีไทยร่วมสมัย โดยศึกษาประวัติ และผลงานของวงกำไล เท่านั้น ซึ่งเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีชื่อเสียง และมีบทบาททางดนตรีมากในปัจจุบัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล
2. เพื่อศึกษาเอกลักษณ์ของวงกำไล
3. เพื่อศึกษาผลงานเพลง และผลงานการแสดงของวงกำไล

ความสำคัญของงานวิจัย

วงกำไลเป็นวงดนตรีร่วมสมัยหญิงล้วนวงแรกของไทยที่มีบทบาททางสังคม ปัจจุบันเป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่มีผลงานมากมาย มีการแสดงดนตรีทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งนอกจากจะทราบถึงบทบาทของวงกำไลแล้ว ยังได้ทราบถึงข้อมูลต่างๆ ดังนี้

1. ได้ทราบถึงประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล
2. ได้ทราบถึงเอกลักษณ์ของวงกำไล
3. ได้ทราบถึงผลงานเพลง และผลงานการแสดงต่างๆ ของวงกำไล

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะวงดนตรีร่วมสมัยวงกำไล ผลงานเพลง และผลงานการแสดงของวงกำไลเท่านั้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ดนตรีไทยเดิม หมายถึง ดนตรีที่มีรูปแบบและลักษณะการบรรเลงที่ได้มีการพัฒนามาโดยลำดับ มีรูปแบบเครื่องดนตรี รูปแบบวงดนตรีเป็น ลักษณะเฉพาะ และมีบทเพลงที่เป็นมาตรฐาน

ดนตรีร่วมสมัย หมายถึง ดนตรีที่ใช้ทำนอง ลีลา สำเนียง สีสัน และความรู้สึกแบบไทยในแบบใดแบบหนึ่ง หรือแบบผสมผสาน ไม่จำกัดประเภทของเครื่องดนตรีที่ใช้ คีตลักษณ์ ทฤษฎีหลักการ และวิธีการประพันธ์

วงกำไล หมายถึง วงดนตรีร่วมสมัย (Contemporary) หญิงล้วนวงแรกของประเทศไทย ก่อตั้งโดยชัยยุทธ โตสง่า

เอกลักษณ์วงกำไล หมายถึง เอกลักษณ์เฉพาะของวงกำไลที่มีความโดดเด่น และพบได้ในวงกำไล

ท่าการแสดง หมายถึง ท่าทางประกอบตามจังหวะเพลง เพื่อความสนุกสนาน และสวยงาม

รำฉาบ หมายถึง ท่าทางการรำที่มีการร่ายรำด้วยฉาบเล็กอย่างอ่อนช้อย พบในเพลง Field of Smiles

กรอบแนวความคิดในงานวิจัย

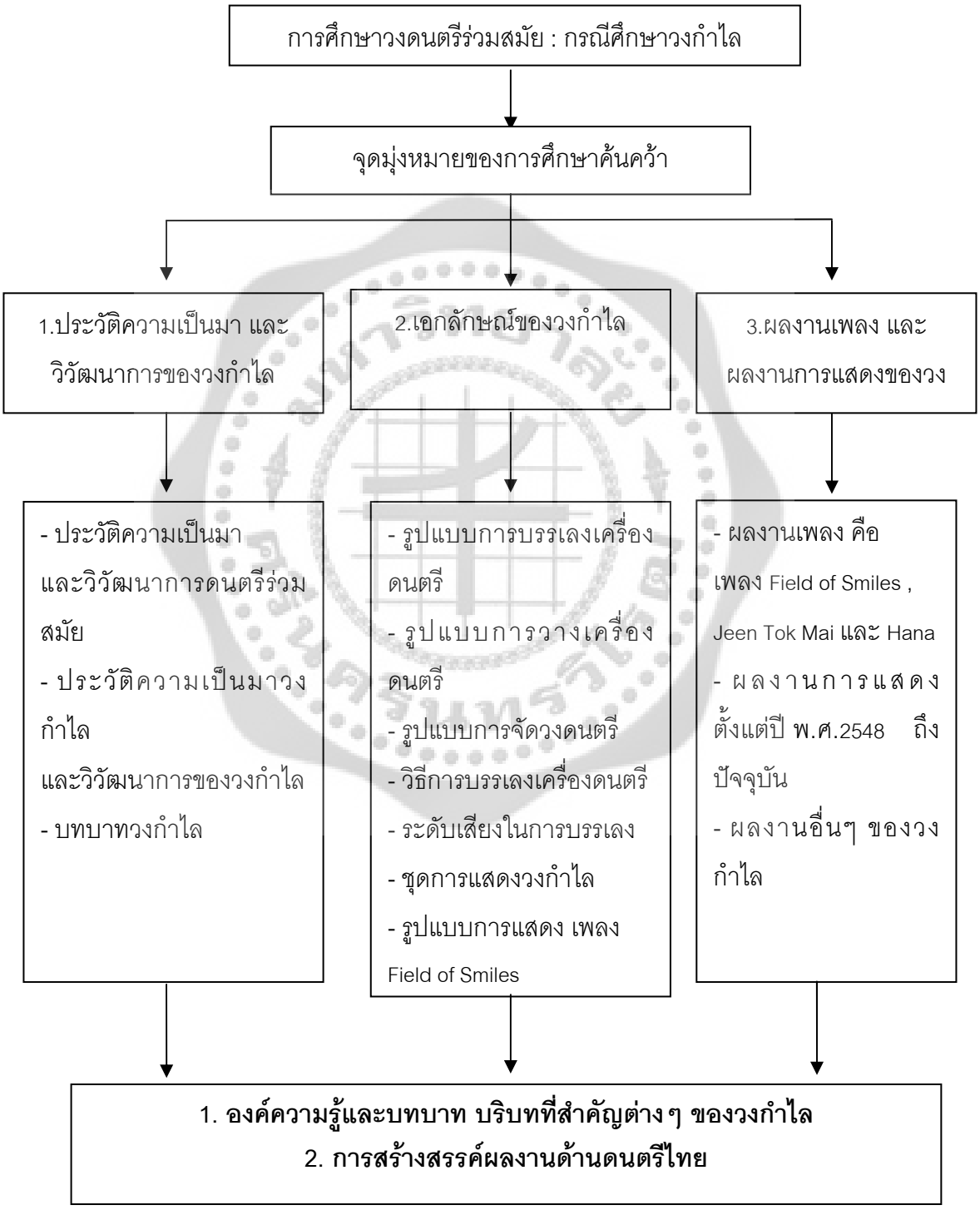

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย โดยมีเนื้อหารายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและตำราทางวิชาการ
2. งานวิจัย

1. เอกสารและตำราทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

สงบศึก ธรรมวิหาร (2540: 1) กล่าวถึงความเป็นมาของดนตรีไทยและเพลงไทย ในหนังสือดุริยางค์ไทย ไว้ว่า วัฒนธรรมสิ่งหนึ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างเห็นได้ชัดนั้นก็คือ “ดนตรีไทยและเพลงไทย” ที่เกิดขึ้นด้วยบรรพบุรุษของไทยเอง แล้วสั่งสมจนกลายเป็นรูปแบบอย่างในปัจจุบันนี้ และนับเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งที่ช่วยกล่อมเกลาจิตใจของคนไทยให้มีความสุขทางใจ มีความเบิกบาน แจ่มใส เพลิดเพลิน ตามความไพเราะ ความประณีตงดงามของลักษณะดนตรีไทยและเพลงไทย และพูนพิศ อมาตยกุล (2529: 1) กล่าวถึงดนตรี ในหนังสือดนตรีวิจักษณ์ ความรู้เรื่องดนตรีเพื่อความชื่นชม ไว้ว่า ดนตรีนั้นเป็นภาษาแขนงหนึ่งซึ่งสามารถใช้สื่อความหมายช่วยให้คนฟังเกิดความตื่นเต้น ความโศกเศร้า ความร่าเริง ความรัก ทั้งนี้ยังได้อธิบายถึงภูมิหลังของดนตรีไทย เครื่องดนตรีไทย การประสมวงดนตรีไทย ศัพท์สังคีต และศิลปินในวงการดนตรีไทย และสุกรี เจริญสุข (2538: 224) ได้กล่าวถึงดนตรีไทย ในหนังสือดนตรีวิจารณ์ ไว้ว่า ดนตรีไทยเป็นดนตรีคลาสสิคของไทย เพราะถือเป็นศิลปะของเสียงที่คนในสังคมสร้างขึ้นได้ละเอียดอ่อนที่สุด งามที่สุด ดีที่สุด และยังสืบทอดกันต่อไปอย่างต่อเนื่อง

โกวิทย์ ขันธศิริ และอรวรรณ บรรจงศิลป์ (2546: 159) กล่าวถึงดนตรีไทยในหนังสือดุริยางศิลป์ไทย ไว้ว่า ดนตรีสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ ดนตรีที่แสดงความหมายชัดเจน และดนตรีบริสุทธิ์ ดนตรีที่แสดงความหมายชัดเจน ได้แก่ ดนตรีที่มีคำร้องหรือเรียกว่า เพลงร้อง เนื่องจากมีคำร้องที่มีความหมายบ่งอยู่ เป็นดนตรีที่แต่งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะเรียกว่า Program music ดนตรีบริสุทธิ์ ได้แก่ ดนตรีที่ไม่มีคำร้อง มีแต่เสียงดนตรีล้วนๆ ให้คุณค่าของความรู้สึกสุนทรียะและอารมณ์ได้หลายแบบ ดนตรีประเภทนี้เป็นดนตรีที่บริสุทธิ์ ไม่ขึ้นกับจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ ความไพเราะนั้นขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ฟังแต่ละคน

ประสิทธิ์ ถาวร (2515: 34) กล่าวถึงการบรรเลงเพลงไทย ในหนังสือความรู้เรื่องดนตรีไทย ไว้ว่า การบรรเลงเพลงไทย สามารถแบ่งแยกเป็นประเภทได้หลายประเภท เช่น การบรรเลงอิสระคือการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีล้วนๆ ประกอบพิธีต่างๆ การบรรเลงขับร้อง คือ เพลงซึ่งร้อง

แล้วรับด้วยเครื่องดนตรี เรียกว่า ร้องส่งดนตรี การบรรเลงคลอร้อง คือ การบรรเลงเครื่องดนตรีไปพร้อมๆ กับการร้องเพลงผู้ที่บรรเลงดนตรี ต้องบรรเลงไปตามเสียงของทางร้อง การบรรเลงเคล้า คือการบรรเลงเครื่องดนตรีไปพร้อมๆ กับบรรเลงดนตรีเช่นเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่คนร้องก็ร้องไปตามทางร้อง ส่วนดนตรีก็บรรเลงไปตามทางของดนตรี แล้วไปจบจังหวะหน้าทับพร้อมกัน การบรรเลงลำลอง คือการบรรเลงดนตรีไปพร้อมๆ กับร้อง ผิดกันแต่ลำลองนี้ คนร้องร้องไปทางหนึ่ง ดนตรีบรรเลงทางหนึ่ง เสียงที่ลงจังหวะจะตกลงพร้อมกันเสียงเดียวหรือไม่ ไม่สำคัญ แต่การบรรเลงต้องรักษาสำเนียง และทำนองเพลงให้ติดต่อกลมกลืนกันไป

พระเจนดุริยางค์ (2498: 116) กล่าวถึงความรู้สึกในการฟังและการบรรเลงบทเพลง ในหนังสือแบบเรียนดุริยางค์สากล ฉบับทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ไว้ว่า ความรู้สึกในการฟัง และการบรรเลง บทเพลงประกอบด้วยประโยคต่างๆ บางชนิดกระทำให้บังเกิดความองอาจ ความสง่าความเคารพ บางชนิดทำให้รู้สึกมีความเข้มแข็ง บางชนิดทำให้เศร้าสลด บางชนิดก็ทำให้รู้สึก ขืนๆ ขัดๆ แต่ก็แปลกน่าฟัง เช่น เพลงตลก เป็นต้น บางชนิดก็ชวนให้เดิน บางชนิดก็ชวนให้เคลิบเคลิ้ม เช่นเพลงกล่อมหรือเพลงฝัน บางชนิดก็ชวนให้วิ่งและอื่นๆอีกเป็นอันมาก ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่ความสามารถของผู้ประพันธ์จะตั้งจุดหมายและโน้มความรู้สึกให้บังเกิดขึ้นได้โดยทำนองของบทเพลง ส่วนผู้บรรเลงและผู้การบรรเลง ก็จำต้องมีความเข้าใจและรู้สึกรสถึงความสัมผัสระหว่างประโยคเพลงที่สอดคล้องกับจังหวะ ประกอบทั้งลีลาของบทเพลงอักด้วยจึงจะบังเกิดผลสมบูรณ์

อานันท์ นาคคง และอัษฎาวุธ สาคริก (2544: 217) กล่าวถึง การสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทยในอดีต ในหนังสือหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) มหาดุริยกวีลุ่มเจ้าพระอุษาคเนย์ ไว้ว่า การสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทยในอดีต อาศัยวิธีมุขปาฐะคือ ปากต่อปากเป็นสำคัญ ไม่มีการบันทึกโน้ต แต่เมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยที่เริ่มต้นหักเหด้วยกระแสความเจริญ และการไหลบ่าทางวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากขึ้นๆ ด้วยพระปรีชาญาณเห็นการณ์ไกลของสมเด็จฯกรมพระยาดำรงราชานุภาพ เมื่อครั้งทรงดำรงตำแหน่งเป็นอุปนายกราชบัณฑิตยสภา จึงได้ริเริ่มให้มีการจดบันทึกเพลงไทยเป็นโน้ตสากลตั้งแต่ พ.ศ.2473 โดยรับสั่งให้เจ้าพระวรพงศ์พิพัฒน์ (ม.ร.ว.เย็น อิศรเสนา) เสนาบดีกระทรวงวัง เจ้ากรมปี่พาทย์หลวงในขณะนั้น จัดหาครูดนตรีไทย เช่น ครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ พระยาเสนาะดุริยางค์ พระเพลงไพเราะ เป็นต้น และผู้ชำนาญการจดโน้ตเพลงมาร่วมกันบรรเลงบอกเพลงและบันทึกโน้ตเอาไว้เป็นหลักฐานผู้ที่มีบทบาทในการวางรากฐานสำหรับการบันทึกเพลงไทยเป็นโน้ตสากลอย่างมากในการนี้คือ พระเจนดุริยางค์ (ปิติ วาทยากร) โดยได้ทำการศึกษารูปแบบและวิธีบันทึกเสียงจากเครื่องดนตรีไทยต่างๆ ในวงปี่พาทย์มาเป็นโน้ตเพลงอย่างจริงจัง รวมทั้งได้รวบรวมคณะผู้บันทึกโน้ตและทำการประชุมครูดนตรีไทยจากกรมมหรสพและสำนักต่างๆ เพื่อดำเนินงานที่ดีรับมอบหมาย

สงัด ภูเขาทอง (2532: 25) กล่าวถึงดนตรีไทย ในหนังสือการดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย ไว้ว่า ด้านดนตรีไทย หากนำเอาหลักการหรือแนวความคิดของดนตรีตะวันตกที่ได้วางหลักเกณฑ์อย่างมีระเบียบ แล้วนำมาประยุกต์กับดนตรีไทยก็จะสามารถที่จะมองเห็นถึงลักษณะ

ของดนตรีไทยชัดเจนยิ่งขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งธรรมชาติของดนตรีแต่ละชาติไม่ว่าจะเป็นดนตรีของคนป่า หรือของชาติที่มีความเจริญสูงสุด ย่อมมีลักษณะของความเป็นดนตรีเหมือนกัน หากจะแตกต่างก็อยู่ที่รายละเอียด ซึ่งขึ้นอยู่กับความละเอียดอ่อนของแต่ละชาติ ที่จะคิดสร้างสรรค์ปรุงแต่งดนตรีตนให้วิจิตรพิสดารอย่างไร แค่ไหน ในทำนองเดียวกัน พิชิต ชัยเสรี (2551: 20) กล่าวถึงดนตรีไทยในหนังสือดนตรีไทยในวัฒนธรรมไทย ไว้ว่า ดนตรีไทยนั้นมิใช่แต่จะเป็นมรดกอารยธรรมของชาติไทยเท่านั้น แต่เป็นของชาวโลกด้วย การจะสืบต่อถ่ายทอดจึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นเช่นเดียวกับอารยธรรมอื่นๆ ของมนุษยชาติ ธรรมดาศิลปะที่จะเจริญงอกงามได้นั้นต้องประกอบได้ด้วยศิลปินที่สามารถ ผู้ชมที่วิจักษ์และสังคมอันเป็นอารยะ ดนตรีไทยมีคีตกวีที่เป็นอัจฉริยะมาแต่โบราณ มีศิลปินที่ถ่ายทอดความงามได้โดยยิ่ง สังคมไทยก็เป็นอารยะมาแต่กรุงสุโขทัย อยุธยา ถึงรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน จะเหลือเพียงผู้ชมที่อาจสามารถชื่นชมวิจักษณ์ความงามได้ด้วยถ่องแท้

พูนพิศ อมาตยกุล (2529: 11) กล่าวถึงดนตรีตะวันตก ในหนังสือดนตรีวิจักษณ์ ความรู้เรื่องดนตรีเพื่อความชื่นชม ไว้ว่า เครื่องดนตรีตะวันตก โดยเฉพาะเปียโนและไวโอลินนั้น เข้ามามีบทบาทโดยใช้บรรเลงเพลงไทยประเภทเดี่ยวก่อน ต่อมาสมัยปลายรัชกาลที่ 5 จึงได้มีการนำเครื่องดนตรีฝรั่ง เช่น ไวโอลิน หีบเพลงชัก เข้ามาประสมกับวงเครื่องสายไทย เกิดเป็นวงดนตรีที่เรียกว่าวงเครื่องสายซอฝรั่ง ขึ้น เนื่องจากคนไทยนิยมฝรั่งงอยู่แล้ว วงเครื่องสายซอฝรั่งจึงนิยมมาก สำหรับวงเครื่องสายผสมเปียโน นั้น ได้มีมาแล้วตั้งแต่ต้นรัชกาลที่ 6 เช่น วงของนายแคล้ว วัชโรบล แต่มามีชื่อเสียงมากขึ้นเมื่อพระสุจริตสุดา พระสนมเอกในรัชกาลที่ 6 จัดตั้ง วงเครื่องสายผสมเปียโนหญิงขึ้นในราชสำนัก จึงมีผู้นิยมเล่นตามอย่างมากขึ้น ในรัชกาลที่ 6 นี้เองได้เกิด วงเครื่องสายผสมขิมขึ้น โดยอาจารย์มนตรี ตราโมท เป็นต้นคิด ต่อจากนั้นครูพร้อมก็นำออร์แกน ชนิดที่ใช้เท้าเหยียบเข้ามาบรรเลงเป็น วงเครื่องสายผสมออร์แกน ทำให้มีผู้นิยมเครื่องสายผสมออร์แกนเพิ่มมากขึ้นและใช้กันมาจนถึงปัจจุบันนี้ และกล่าวถึงผู้นำวงดนตรีไทยแท้ๆ ว่า คือวงมโหรี มาประสมกับวงดนตรีสากลประเภทวงแจ๊ส หรือวงคอมโบ้ ก็คือ พลโท หม่อมหลวงขาบ กุญชร อดีตอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ท่านผู้นี้ได้ก่อตั้งวงประสมที่เรียกว่า สังคีตสัมพันธ์ หรือ สังคีตประยุกต์ ขึ้น ใช้เพลงไทยแท้เป็นเกณฑ์ในการบรรเลง แต่เนื้อร้องของบทเพลงนั้นคิดขึ้นใหม่ทั้งหมด เป็นประเภทเพลงเนื้อเต็มไม่มีเอื้อน และกล่าวถึง อิทธิพลไทยแท้ต่อวงสุนทราภณ์ ไว้ว่า อิทธิพลเพลงไทยแท้ต่อสุนทราภรณ์ซึ่งก่อตั้งโดยนายเอื้อ สุนทรสนาน และคณะ ได้มีอายุยืนยาวมาครบรอบ 50 ปี ระยะเวลาครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาย่อมเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า งานของศิลปินเพลงและผู้บริหารคณะนี้จะต้องประสบความสำเร็จ มีผลงานเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจแห่งมหาชนคนไทย งานของคณะสุนทราภรณ์เป็นงานที่เกิดขึ้นจากแรงกาย แรงใจ พลังแห่งความรักศิลปะ ความมีระเบียบวินัย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ พรสวรรค์ ความอดมนขยันหมั่นเพียร ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม เพลงที่คณะสุนทราภรณ์ได้ผลิตขึ้นตั้งแต่ต้นนั้น ถูกสังคมยุคนั้นตั้งให้เป็นเพลงไทยสมัยใหม่ เรียกชื่อว่า “เพลงไทยสากล” เหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะเป็นเพลงที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีตะวันตก มีจังหวะและท่วงทำนองอย่างฝรั่ง สามารถที่จะนำไปใช้ใน

การละเล่นเช่นลีลาศอย่างฝรั่ง ของที่มาจากฝรั่งสมัยนั้น ฝรั่งนิยม ไทยที่ไปเห็นเข้าก็พลอยนิยมตามฝรั่ง แล้วทึกทักเอาว่าเป็นสิ่งที่ชาวโลกส่วนใหญ่นิยม ก็เลยนำคำว่า “สากล” เข้าไปประกบติดไว้กับคำว่าเพลง และเมื่อเพลงเหล่านั้นขับร้องด้วยคำร้องอันเป็นภาษาไทย เพื่อให้คนไทยเข้า ทั้งยังเป็นเพลงที่เกิดในประเทศไทย ท่านผู้ใหญ่สมัยนั้นก็บัญญัติศัพท์เพลงประเภทนี้ว่า “เพลงไทยสากล” ทั้งๆ ที่เพลงเหล่านี้ควรเรียกว่า “เพลงไทยแนวฝรั่ง” หรือ (เพลงไทยแนวสากล)ศัพท์เหล่านี้เกิดขึ้นโดยนักปฏิวัติหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 อันที่จริงก่อน พ.ศ.2482 อันเป็นปีที่สุนทราภรณ์เกิดนั้นได้มีวงดนตรีไทยสากลเกิดมาก่อนบ้างแล้วในรูปแบบต่างๆ เช่น แตรวงของทหาร ที่เรียกว่า วงโยธวาทิตบรรเลงเพลงไทย ซึ่งมีมาตั้งแต่ พ.ศ.2416 และขยายตัวใหญ่ขึ้นทั้งในกองทัพบกและกองทัพเรือ แตรวงทหารเหล่านี้ได้บรรเลงเพลงฝรั่งด้วย มีตำแหน่งหัวหน้าวงดนตรีที่เรียกตามฝรั่งอย่างเต็มที่ว่า BAND MASTER มีวงเครื่องสายฝรั่งหลวงซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงส่งเสริมให้ตั้งขึ้นเป็นวง Symphony Orchestra มีโรงเรียนพรานหลวงเป็นสถานที่สำหรับเรียนหนังสือ อันเป็นวิชาพื้นฐานให้เรียนคู่ไปกับวิชาดนตรี จนถึงปลายรัชกาลที่ 6 นักดนตรีในประเทศไทยก็สามารถรวมตัวกันจัดเป็นวงใหญ่ สามารถบรรเลงในการแสดงมหาอุปรากรอิตาเลียนได้เป็นครั้งแรกที่โรงละครหลวง ณ สวนมิสกวัน จัดได้ว่า เป็นความสำเร็จยิ่งใหญ่ของประวัติการดนตรีแนวตะวันตกในประเทศไทย แตรวงทหารก็ดี โรงเรียนพรานหลวงและวงเครื่องสายฝรั่งหลวงก็ดี ล้วนเป็นแหล่งผลิตนักดนตรีซึ่งต่อมาได้พัฒนาความสามารถจนเป็นศิลปินเพลงไทยสากล การเกิดบริษัทภาพยนตร์เสียงศรีกรุงที่นำโดยบุคคลในสกุลวสุวัต ในสมัยรัชกาลที่ 7 โดยมีวงดนตรีพร้อมนักแต่งเพลง ก็เป็นผลมาจากการรวมตัวของบุคคลที่มีพื้นฐานมากจากแหล่งผลิตทั้งสอง

ในทำนองเดียวกัน เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี (2530: 60) กล่าวถึงวงเครื่องสายผสม ในหนังสือสังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีไทย ไว้ว่า วงเครื่องสายผสม หมายถึง วงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายผสมแบบธรรมดาทุกประการเพียงแต่นำเครื่องดนตรีที่อยู่นอกเหนือจากวงเครื่องสายแบบธรรมดานำมาผสมกัน อาจจะเป็นเครื่องดนตรีของต่างชาติ เช่น ไวโอลิน เชิงออร์แกน เป็นต้น แต่เครื่องดนตรีที่นำมาผสมนั้นต้องคำนึงถึงเสียงด้วย เมื่อนำมารวมกันแล้วจะเรียกตามเครื่องดนตรีที่นำมาผสม เช่น ถ้านำขิมมาบรรเลงร่วมก็จะเรียกว่า วงเครื่องสายผสมขิม มนตรี ตราโมท (2538: 31) กล่าวถึง วงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีหลายชนิด ในหนังสือดุริยสาส์นของนายมนตรี ตราโมท ไว้ว่า วงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีหลายอย่างหลายชนิด ล้วนแต่มีเสียงแตกต่างกันผสมอยู่ จึงจำเป็นที่จะต้องบัญญัติกำหนดหน้าที่และวิธีปฏิบัติของแต่ละสิ่งไว้เสียให้แน่นอน การบัญญัติหน้าที่และวิธีปฏิบัตินี้ ก็พิจารณาตามลักษณะของเสียงจะมีความดังเบาหรือแข็งและนุ่มนวลเพียงใด มีเขตเสียงมากไปในทางสูงหรือต่ำแค่ไหน และลักษณะของเครื่องดนตรีนั้นจะสะดวกด้วยวิธีปฏิบัติอย่างไร เช่นเดียวกับการคัดเลือกความสามารถของบุคคล ที่จะให้บรรจุในตำแหน่งหน้าที่การงาน วงดนตรีที่เป็นหลักใหญ่เป็นแบบแผนที่จะยึดถือก็มีเพียง 3 อย่างคือ ปี่พาทย์ เครื่องสายและมโหรี และยังกล่าวถึง เครื่องดนตรีของชาติอื่นที่ศิลปินไทยเรานำมาใช้บรรเลง ว่ามีอยู่หลาย

อย่าง เช่น แตรวง (Military Band) มาบัญญัติเรียกกันภายหลังว่า โยธวาทิต วงเครื่องสายฝรั่ง (Orchestra) วงเครื่องดีดฝรั่ง (String Band) วงหัสดนตรี (Jazz Band) เปียโน ออร์แกน อังกะลุง ปี่พาทย์มอญ ปี่พาทย์ชวา และชักออกมาจากวงทีกล่าวข้างต้น แต่เปียโนและออร์แกนที่เล่นโดยเอกเทศมีน้อย โดยมากมักจะเข้าผสมกับวงเครื่องสายไทย วงเครื่องสายฝรั่ง วงเครื่องดีดฝรั่ง และวงหัสดนตรี ที่บรรเลงด้วยเพลงไทยแท้ๆ ก็ไม่ค่อยจะปรากฏ ส่วนแตรวงนั้นถึงแม้จะเป็นเครื่องดนตรีของชาวตะวันตก แต่สมัยก่อนได้นิยมนำมาใช้บรรเลงเพลงไทยกันอย่างแพร่หลาย

อุทิศ นาคสวัสดิ์ (2530: 5) กล่าวถึง มาตราเสียงของดนตรีไทย ในหนังสือทฤษฎีการปฏิบัติดนตรีไทย ไว้ว่า มีความคล้ายคลึงกับของดนตรีสากลที่เรียกว่า Diatonic Scale คือมี 7 เสียงเท่ากัน แต่ว่าระดับแห่งการวางเสียงผิดกันมาก ของไทยเรานั้นวาง 7 เสียงเท่ากันหมด ไม่มีครึ่งเสียงคั่นอยู่ตอนใดๆ ของมาตราเสียงเลย ผิดกับเสียงดนตรีสากลซึ่งใน 7 เสียงนั้นจะมีเสียงเต็มอยู่ 5 เสียง และมีครึ่งเสียงอยู่ 2 เสียง เพื่อให้เข้าใจง่าย เราจะแบ่งมาตราเสียงทั้งสองออกเป็น 84 มาตราเท่ากัน มาตราเสียงของไทยซึ่งแบ่งระดับเสียงออกเป็น 7 เสียงเท่าๆ กันนั้น แต่ละเสียงจะประกอบขึ้นด้วยจำนวน 12 มาตราเท่ากัน แต่สำหรับมาตราสากลนั้น หาได้มีการวางระดับเสียงเท่ากัน มาตราสากลนี้ถ้าแบ่งเป็นครึ่งเสียงหมดแล้ว ก็จะได้เป็น 12 ครึ่งเสียง โดยแต่ละครึ่งเสียงจะมี 7 มาตราเท่ากัน มาตราครึ่งเสียงนี้เรียกกันว่า “ Chromatic Scale” ส่วนมาตราเสียงดนตรีไทยนั้นเราไม่แบ่งออกเป็นครึ่งเสียงอย่างดนตรีสากล

วีรชาติ เปรมานนท์ (2532: 1) กล่าวถึง ดนตรีร่วมสมัยไทย ในหนังสือปรัชญาและเทคนิคการแต่งเพลงร่วมสมัยไทย ไว้ว่า ดนตรีร่วมสมัยไทยก็เช่นเดียวกับดนตรีแบบอื่นๆ ได้พัฒนาห่างไกลไปจากรูปแบบเดิมมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบรรเลง ประเภทของเครื่องดนตรี เสียงท่วงทำนอง จังหวะ ความซับซ้อนด้านทฤษฎีกฎเกณฑ์การประสานเสียง มีการควบคุมการตั้งระบบเสียงและตั้งจังหวะด้วยคอมพิวเตอร์ มีการปรุงแต่งสีสันของเสียงดนตรีโดยอิเล็กทรอนิกส์ การผสมผสานเครื่องดนตรีไทยแบบเก่ากับเครื่องดนตรีสากล มีเทคนิคและวิธีการเล่นแบบใหม่ ตัวอย่างเช่น ผลงานของวงฟองน้ำ และเพลงไทยที่ได้รับการเรียบเรียงใหม่โดยภาควิชาดุริยางค-ศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นต้น และสงบศึก ธรรมวิหาร (2540: 227) กล่าวถึงวงดนตรีฟองน้ำ ในหนังสือดุริยางค์ไทย ไว้ว่า วงดนตรีฟองน้ำเกิดขึ้นจากข้อสังเกตของครูบุญยงค์ เกตุคง และบรูซ แคซตัน ลูกศิษย์ของท่าน ซึ่งมีความเห็นว่าสังคมไทยเรามีช่องโหว่ระหว่างสมัยเก่าและคนสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงชีวิต การพูดจา การแต่งตัว และทัศนคติต่างๆ ที่แตกต่างกันมาก บ้างก็นิยมไทยเต็มที่ และเกลียดกลัววัฒนธรรมต่างชาติ โดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตก บ้างก็นิยมวัฒนธรรมนิยมตะวันตกจนลืมมรดกของบรรพบุรุษที่ทิ้งไว้ให้ ซึ่งวิธีการที่จะแก้ปัญหานี้ให้ดีที่สุดก็คือ ยึดสายกลาง ไม่ใช่ปฏิเสธของใหม่ทั้งหมด หรือยึดถือของเก่าไว้ทั้งหมด ครูบุญยงค์ และบรูซ เห็นว่าดนตรีเป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกส่วนทุกระดับสังคม ทุกด้านของชีวิตประจำวัน จึงได้ตั้งวงดนตรีฟองน้ำขึ้น เพื่อแสวงหาจุดต่อเนื่องระหว่างอดีตและปัจจุบัน ปรัชญาของวงดนตรีวงฟองน้ำคือการแสดงดนตรีที่เต็มด้วยความเคารพต่อครูบาอาจารย์แต่ในเวลาเดียวกันก็กล้าที่จะ

พัฒนาในบางจุด เช่นเดียวกับคนสมัยโบราณทำมาแล้ว เพื่อที่จะได้สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา และเพิ่มสีสันให้กับดนตรีไทย เช่น การที่นักดนตรีสมัยก่อนนำเอาระนาดทุ้มเข้ามาในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ หรือการนำเอาซอฝรั่ง (ไวโอลิน) เข้ามาสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ หรืออย่างเช่นเคยมีผู้นำวงเครื่องสายผสมออร์แกนมาแล้ว การนำเครื่องดนตรีต่างชาติเข้ามาผสมกับวงดนตรีไทยนั้น นับเป็นความเจริญก้าวหน้าอย่างหนึ่ง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทิมา นิลทองคำ (2540: 15) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาและวิเคราะห์วงดนตรีร่วมสมัย กรณีศึกษาวงฟองน้ำ ได้อ้างถึงวิโรจน์ เอี่ยมสุข ว่า ดนตรีร่วมสมัยดูจะเป็นสิ่งที่เต็มไปด้วยสีสันท่วงทีที่ประหลาด และน่าพิศวงเป็นอย่างยิ่ง หลังจากที่ได้มีการเลิกใช้ศูนย์เสียง (Tonality) เมื่อประมาณต้นศตวรรษนี้ ดนตรีมีวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าและลักษณะอย่างรุนแรงรวดเร็วมาโดยตลอด ผิดกับสมัยใดทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงอาจแบ่งดนตรีสมัยใหม่ออกได้เป็น 2 ยุค โดยนับตั้งแต่ปลายสมัยของ Schonberg เป็นต้นไป ยุคของดนตรีสมัยใหม่ (Modern Music) เริ่มตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีคีตกวี เช่น Stravinsky Sehonberg Weber และ Bartok เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ดนตรีร่วมสมัยมีความแตกต่างไปจาก Baroque Classic และ Romantic จุดใหญ่ๆ ก็คือการมีอิสระในการเลือกระบบหรือแนวทางในการประพันธ์แบบต่างๆ ได้เอง คีตกวีปัจจุบันอาจเลือกระบบการจัดอันดับ (Serialism) ซึ่งหมายถึง การจัดโน้ตทั้ง 12 ตัว ความสั้นยาวของโน้ต (เสียง) และความค่อยดังเข้าเป็นอันดับที่แน่นอนในแต่ละองค์ประกอบหรือจะแต่งแบบอิสระไม่ต้องใช้ระบบใดๆ ก็ได้ โดยประดิษฐ์แนวทางของตนเองขึ้นมาใหม่ เขาอาจจะแต่งแบบอาศัยโอกาส (Aleatory Music) ซึ่งเป็นระบบที่ปล่อยบางสิ่งบางอย่างให้หลวมพอที่นักดนตรีจะใช้จินตนาการและความเข้าใจของตนเองในการเล่นอย่างอิสระหรือดนตรีคอมพิวเตอร์ เล็คโทรนิคและดนตรีอื่นๆ ที่มีความสำคัญมิได้อยู่ในตัวโน้ต แต่อยู่ที่สีสันหรือเนื้อหาของเนื้อสัมผัส (Texture) ซึ่งในกรณีนั้นผู้ฟังควรจะรู้จักฟังให้ถูกจุดหรือเจตนารมณ์ของผู้แต่ง เพราะถ้าฟังแบบสมัยก่อนจะไม่ได้อรรถรสอะไรเลย

วิทยา ภู่บัว (2540: 218) ได้ศึกษาอิทธิพลของดนตรีอเมริกันที่มีต่อเพลงไทยสมัยนิยม ซึ่งมีการแพร่กระจายเข้ามาสู่สังคมไทย และมีผลต่อลักษณะรูปแบบของเพลงไทยสมัยนิยมทั้งในอดีตและปัจจุบัน สำหรับอดีตนั้น เนื่องมาจากความสัมพันธ์ทางด้านต่างๆ เช่น การศึกษา การค้า การรับเทคโนโลยีใหม่จากอเมริกา เป็นต้น สำหรับปัจจุบันปัจจัยสำคัญอันเป็นเหตุให้กระแสวัฒนธรรมดนตรีอเมริกันไหล่บ่าเข้ามามีอิทธิพลต่อลักษณะ และรูปแบบของเพลงไทยสมัยนิยม ก็คือเทคโนโลยีอันก้าวหน้า ประเด็นสำคัญซึ่งแสดงนัยของการได้รับอิทธิพลทางดนตรีอเมริกาก็คือบทวิจารณ์ จากนักวิจารณ์ดนตรี ข้อเขียนจากนักวิจารณ์ดนตรี ตลอดจนข้อโต้แย้งในกลุ่มนักดนตรีอาชีพซึ่งสรุปได้ว่า เพลงไทยสมัยนิยมในยุคนี้ลอก ดัดแปลงจากเพลงต้นฉบับซึ่งเป็นเพลงสไตล์

อเมริกัน งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะพิสูจน์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพลงไทยสมัยนิยมได้รับอิทธิพลจากดนตรีอเมริกัน

พรรณี ปรัชญาบำรุง (2542: 152) ได้ศึกษาภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมไทยผ่านเพลงไทยสากลหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 - พ.ศ.2500 และได้ศึกษาภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมไทยผ่านเพลงไทยสากลในยุคนั้น ผลการศึกษาพบว่าเพลงไทยสากลที่เกิดขึ้นระหว่างหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 - พ.ศ. 2500 มีทั้งสิ้น 315 เพลงนั้น แบ่งออกเป็น 6 ประเภทคือเพลงที่แสดงถึงความรัก 135 เพลง เพลงที่สะท้อนความเชื่อค่านิยม และโลกทัศน์ 69 เพลง เพลงที่แสดงถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวิถีชีวิต 64 เพลง เพลงปลุกใจ 18 เพลง เพลงสถาบัน 16 เพลง และเพลงบรรยายธรรมชาติ 13 เพลง เนื้อหาของเพลงสะท้อนให้เห็นถึงความเดือดร้อน ความขาดแคลนจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำ และยังสะท้อนลักษณะสังคมไทยโดยรวมทั้งระบบชนชั้น สถาบันครอบครัว ระบบค่านิยม ความเชื่อ และโลกทัศน์ รวมถึงสภาพแวดล้อม สำหรับอนุรักษ์ บุญแจะ (2539: 140) ได้ศึกษาวงโยธวาทิตกองทัพเรือ พบว่ามีรากฐานมาจากการรับวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกเข้ามาในสังคมไทย โดยรับแบบอย่างมาจากวงโยธวาทิตประจำเรือรบต่างชาติที่เดินทางมาเจริญสัมพันธไมตรีกับประเทศไทย เมื่อได้มีการก่อตั้งวงโยธวาทิตขึ้นแล้วก็ได้มีบทบาทในการรับใช้สังคมไทยมาโดยตลอด ส่วนของบุคคลสำคัญนั้นพบว่ามีบุคคลหลายท่านเป็นกำลังสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาวงโยธวาทิตกองทัพเรือ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในส่วนของงานการเผยแพร่พบว่า วงโยธวาทิตกองทัพเรือที่หน้าที่บรรเลงประกอบในงานพระราชพิธีและพิธีต่างๆ ซึ่งถือเป็นการเผยแพร่โดยตรง และยังมีการเผยแพร่ทางสื่ออื่นๆที่มีอยู่ในยุคสมัยต่างๆ คือ วิทยุ โทรทัศน์ ตามความนิยมทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

วิชา เชาว์ศิลป์ (2543: 139) ทำการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมดนตรีไทยสากลแนวสตริง รวม 5 ด้าน พฤติกรรมการแสดงออกด้านจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมและส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดคือ 3.32 ฑ .63 ในขณะที่ ด้านการใช้ภาษาพูดและเขียนน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.25 ฑ .85 และผลการวิเคราะห์ในรายด้าน พบว่า

ด้านการแต่งกายและทรงผม นักศึกษามีความเห็นว่า พฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ พฤติกรรมชอบเอาชายเสื้อไว้นอกกางเกง

ด้านการใช้ภาษาพูดและเขียน พฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ ใช้ภาษาแสลงตามแนวดนตรี

ด้านการรู้จักกาลเทศะ พฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ ยึดความสนุกสนานมากกว่าเวลาที่มีคุณค่า

ด้านการรู้จักสัมมาคารวะ พฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ ดนตรีสตริงโน้มน้าวให้คล้อยตามวัฒนธรรมตะวันตก

ด้านจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมและส่วนรวม พฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ จุดมุ่งหมายดนตรีสตริงเน้นการตลาดมากกว่าส่งเสริมคุณธรรม

นอกจากนี้ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมดนตรีไทยสากลแนวสตริง เรียงตามลำดับตามค่าความถี่และค่าร้อยละสูงสุด คือ ดนตรีสตริงส่งเสริมการกล้าแสดงออกและเป็นตัวของตัวเอง ทำให้มีพฤติกรรมลอกเลียนแฟชั่นการแต่งกายและทรงผมตามแบบศิลปินที่ชื่นชอบ เนื้อหาของเพลงกระตุ้นให้เกิดกล้ารุนแรงและก้าวร้าว รวมถึงมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาและสำเนียงพูด ควรฟังเพื่อความบันเทิง สนุกสนาน และคลายเครียด ฟังแล้วรู้จักคิด ฟังในสิ่งที่ชอบเลือกรับและเลียนแบบในสิ่งที่ดี แล้วนำไปปรับใช้กับการดำรงชีวิตให้เกิดประโยชน์สุข

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความคิดเห็นของนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมธรรมดาที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมดนตรีไทยสากลแนวสตริง รวม 5 ด้าน พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการแสดงออกด้านการแต่งกายและทรงผมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนั้น ด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชากับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการแสดงออกด้านการรู้จักกาลเทศะพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนั้น ด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างรสนิยมแนวดนตรีกับระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการแสดงออกในทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไม่ต่างกันในระดับปานกลาง

พงศธร รุจิวิวัฒนกุล (2549: 336) ได้ทำการศึกษาพบว่าวงบอยไทยเป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่เกิดจากการนำเครื่องดนตรีไทย และเครื่องดนตรีสากลมาบรรเลงเข้าด้วยกัน มีรูปแบบของดนตรีที่ผสมผสานกันอยู่หลายประเภท ได้แก่ Jazz, Pop, Funk, Bossanova เป็นต้น ลักษณะของการประพันธ์เพลงของวงบอยไทย เป็นเพลงบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีเป็นส่วนใหญ่ อัตราจังหวะที่ใช้จะไม่ซับซ้อน โดยส่วนใหญ่ใช้อัตราจังหวะ 4/4 และใช้คีย์ C เมเจอร์ เพื่อทำให้เครื่องดนตรีไทยเข้ามาร่วมบรรเลงด้วยกันได้ง่าย ลักษณะของท่อนเพลงแต่ละท่อนไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว โดยจะให้อิสระการบรรเลงของเครื่องดนตรีเป็นหลักสำคัญโครงสร้างของทำนองมีลักษณะที่หลากหลายไปในแต่ละเพลง บางเพลงมีลักษณะที่เรียบง่าย เป็นประโยคถาม-ประโยคตอบที่มีทำนองคล้ายกันเป็นส่วนใหญ่ และมีการซ้ำ การซีเควนซ์ การแปร แบบเพลงโดยทั่วๆ ไป แต่ก็มีหลายครั้งที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัวของนักดนตรีโดยการบรรเลงแบบ Improvisation ซึ่งต้องอาศัยฝีมือและความชำนาญของนักดนตรีที่ในการบรรเลงเครื่องดนตรีนั้นๆ เป็นอย่างมาก ซึ่งโดยทำนองหลักแล้วจะมีความเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน และบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้อย่างดี

พรรณี อำนวยสันติกุล (2549: 105) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การศึกษาและพัฒนาดนตรีในพิธีแก้บนหลวงพ่อโต วัดสะตือ อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาสถานภาพ บทบาท การสืบทอดและการศึกษาการพัฒนาดนตรีเพื่อเป็นการสืบทอด ผลวิจัยพบว่า

1. ปัจจุบันมีคณะดนตรีแก้บนหลวงพ่อโต วัดสะตือ อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งหมด 5 คณะ มีนักดนตรีจำนวน 104 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย นักดนตรีอายุระหว่าง 12 - 70 ปี บทเพลงกลองยาวที่เล่นกันในปัจจุบันมีเพียง 8 เพลง ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้ผู้ที่แก้บนมาหาคณะกลองยาวล้วนมีน้อย เนื่องจากราคาของวงกลองยาวมีราคาแพงกว่าแตรวง สำหรับบทเพลงของแตรวงที่เล่นโดยส่วนมากจะเป็นเพลงลูกทุ่งตามสมัยนิยม

2. บทบาทของดนตรีในพิธีแก้บนหลวงพ่อโตส่งผลต่อวิถีชีวิต ซึ่งทำให้นักดนตรีมีอาชีพมีรายได้ มีชื่อเสียง สร้างความศรัทธาและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นประเพณี ทำให้การแก้บนด้วยดนตรีเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปและเป็นประเพณีการแก้บนด้วยดนตรีที่สืบทอดกันมานานอาชีพและเศรษฐกิจทำให้ด้านต่างๆ ของคณะดนตรีแก้บนและชุมชนวัดสะตือดีขึ้นตามลำดับ โดยเห็นได้จากการที่นักดนตรีมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นจากการเล่นดนตรีแก้บนหลวงพ่อโต วัดสะตือมีรายได้มากขึ้นจากการขายดอกไม้ ธูปเทียน รวมทั้งเป็นที่ศรัทธาและเป็นแหล่งท่องเที่ยวไปในตัว

3. การสืบทอดการเล่นดนตรีในพิธีแก้บนหลวงพ่อโต ส่วนใหญ่สืบทอดทางเครือญาติและฝึกฝนจากประสบการณ์ โดยวิธีการสืบทอดสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 แบบ คือ การเรียนจากโรงเรียน และการเรียนจากประสบการณ์ ซึ่งจะมีข้อแตกต่างกันในเรื่องหลักการบ้าง

4. คณะดนตรีในพิธีแก้บนหลวงพ่อโตทั้ง 5 คณะมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ จากอดีตถึงปัจจุบัน เห็นได้ชัดจากเครื่องดนตรีที่มีการพัฒนาจากเครื่องดนตรีไทยคือ กลองยาวแล้วมีการนำเครื่องดนตรีสากลเข้ามาร่วมในคณะ และจากการที่ผู้วิจัยได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการพัฒนาในเรื่องของเทคนิคต่างๆ ในเครื่องดนตรีสากลและการดูแลรักษาเครื่องดนตรี ผลการพัฒนาเป็นที่น่าพอใจเห็นได้ชัดจากการฝึกการใช้ลมและการใช้นิ้ว ซึ่งนักดนตรีโดยส่วนใหญ่สามารถนำไปใช้ในการเล่นดนตรีได้ดีและยังใส่ใจในการดูแลรักษาเครื่องหลังจากการใช้งานมากขึ้น

สุเมธ สอดจิตต์ (2550: 310) ได้ศึกษาวิเคราะห์เพลงผสมผสานของกลุ่มนักดนตรีเอ็กโซติก เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรวมกลุ่มทำงานเพลงของกลุ่มนักดนตรีเอ็กโซติก และเพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของดนตรีในงานเพลงผสมผสานที่บรรเลงในกลุ่ม โดยการศึกษาวิจัยแบบมีส่วนร่วม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. การรวมกลุ่มทำงานเพลงผสมผสานของกลุ่มนักดนตรีเอ็กโซติก เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนที่ผ่านประสบการณ์การทำงานทางดนตรีมาหลายรูปแบบ สมาชิกในกลุ่มมีความเป็นนักคิด นักเขียน นักศิลปะ นักเดินทาง และนักกิจกรรมที่มีประสบการณ์ในการทำงานหรือมีผลงานทางศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม มาเป็นเวลา 10 - 30 ปี สมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนภาคใต้ มีความผูกพันกับวิถีชนบทและวัฒนธรรมดนตรีพื้นบ้าน ก่อตัวร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์งานเพลงนอกกระแสธุรกิจในแนวดนตรีพื้นบ้านผสมผสาน โดยมีพื้นฐานความคิดเพื่อขับเคลื่อนผลงานทาง ดนตรี ศิลปะ และ

วรรณกรรม ให้เป็นแนวรบวัฒนธรรม เพื่อต้านทานการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ โดยใช้ทฤษฎีการสั่งสมประสบการณ์จากแผ่นดินแม่ บนพื้นฐานความเชื่อว่าจิตวิญญาณที่ถ่ายทอดในงานเพลงที่ปรากฏนั้นจะก่อให้เกิดจิตสำนึกร่วมที่มีคุณค่าทั้งเชิงอนุรักษ์ เชิงสร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจ อันจะเป็นจิตสำนึกร่วมทางประวัติศาสตร์ชุมชนสืบไปสามารถจำแนกสมาชิกในกลุ่มได้เป็น 3 ประเภท คือ นักดนตรีหลัก นักดนตรีสมทบ และสมาชิกสนับสนุนนักดนตรี

2. องค์ประกอบของดนตรีในงานเพลงผสมผสาน ส่วนใหญ่กลุ่มนักดนตรีเอ็กโซติกจะนำบทเพลงเก่าแก่ของทางปักษ์ใต้ โดยเฉพาะเพลงรองเง็งและเพลงหนังตะลุง ซึ่งมีอายุ 400 – 500 ปี หรือไม่สามารถระบุอายุเพลงและผู้ประพันธ์เพลงมาบรรเลงร่วมกัน ซึ่งบทเพลงส่วนใหญ่นั้น นักดนตรีในกลุ่มจะเล่นโดยใช้เครื่องดนตรีสากลที่ตนเองถนัดบรรเลงผสมผสานกับเครื่องดนตรีพื้นบ้าน โดยบทเพลงเหล่านั้นมีคีตลักษณ์ที่หลากหลาย โดยเฉพาะการซ้ำท่อนเพลง ซึ่งการซ้ำแต่ละท่อนเพลงนั้นจะมีการเล่นประดิษฐ์ทำนองให้แปลกต่างไปจากเดิมบ้าง ด้านบันไดเสียงนั้นส่วนใหญ่ใช้บันไดเสียงแบบซึมเศร้า โดยมีการผสมผสานด้วยเททราคอร์ดหลายเททราคอร์ดในเพลงเดียวกัน อีกทั้งมีการเปลี่ยนบันไดเสียงในบางเพลง สำหรับทำนองนั้นจะมีการเคลื่อนที่ของทำนองเลื่อนไหลไปตามสำเนียงตะวันตกผสมผสานกับสำเนียงตะวันออก ส่วนลีลาจังหวะในแต่ละเพลงนั้นจะผสมผสานไปด้วยจังหวะพื้นบ้านของทางภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวะที่ใช้ในการเล่นรองเง็งและหนังตะลุง เช่น จังหวะเชิดจังหวะดำเนิน จังหวะอินัง จังหวะซำเปง จังหวะสโลว์รำวง และจังหวะรุมบ้า ส่วนทางเดินคอร์ดที่ใช้กับแนวทำนอง ปรากฏคอร์ดพื้นฐานที่ไม่สลับซับซ้อน ซึ่งเหมาะสมกับคุณลักษณะของเพลงพื้นบ้านที่ต้องการความเรียบง่ายเป็นอย่างยิ่ง และการประสานเสียงมักจะพบการเล่นทำนองหลักโดยสลับเครื่องดนตรี และมีการเล่นทำนองรับจากทำนองหลัก โดยเครื่องดนตรีต่างชนิดกัน

ชุมชน สืบวงศ์ (2552: 98) ได้ทำการวิจัยเรื่องวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงขลุ่ยเพลงพระราชนิพนธ์ โดยอาจารย์ธนิสร์ ศรีกลิ่นดี ได้คิดระบบนิ้วขลุ่ยเทียบเสียงสากลจนสามารถเล่นโน้ตครึ่งเสียง (Chromatic) ครบทั้ง 12 เสียง และยังพัฒนาศักยภาพขลุ่ยไทยให้สามารถเล่นเสียงจำนวนเสียงต่ำและเสียงสูงให้ได้มากขึ้นอีกด้วย ปัจจุบันได้พัฒนาขลุ่ยต่อเนื่องมาเป็นรุ่นที่ 6 คือขลุ่ยไทยเทียบเสียงสากลชนิด Low B เป็นการเพิ่มรูขึ้นอีก 1 รู เพื่อที่จะสามารถบรรเลงได้เสียงเพิ่มอีก1 เสียง ขลุ่ยรุ่นนี้จะใช้นิ้วก้อยของมือซ้ายมาบังคับกระเดื่องซึ่งจะเป็นโน้ตเสียงที (B) ที่ต่ำลงมาจากเสียงโด (C) ครึ่งเสียงอาจารย์ธนิสร์ ศรีกลิ่นดี ได้เชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ บรรเลงด้วยขลุ่ยไทยในรูปแบบของดนตรีบลูส์และดนตรีแจ๊ส โดยลักษณะน้ำเสียงและสำเนียงยังคงความเป็นไทย ซึ่งพบเทคนิคการบรรเลงขลุ่ยของอาจารย์ธนิสร์ ศรีกลิ่นดี ในบทเพลงต่างๆ ในชุดความฝันอันสูงสุด ดังนี้ เทคนิคการพรมนิ้ว (Trill) มีการใช้โน้ตที่เป็นเทคนิคการพรมนิ้ว บางบทเพลงเท่านั้น ส่วนใหญ่จะพบในโน้ตที่เป็นเพลงในจังหวะช้า เป็นเทคนิคที่ใช้บรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ ชุดความฝันอันสูงสุด รวมทั้งสิ้น 39 ครั้ง

เทคนิคนิ้วควงหรือคู่ควง (Alternate Fingering) มีการใช้โน้ตที่เป็นเทคนิคนิ้วควง เป็นบางเพลง ส่วนใหญ่จะเป็นเสียงโด พบโน้ตที่เป็นเทคนิคนิ้วควงที่ใช้บรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ชุดความฝันอันสูงสุด รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง

เทคนิคการเอื้อนเสียง (Bend) มีการใช้เทคนิคการเอื้อนเสียง จะพบมาก ส่วนใหญ่จะเป็นโน้ตในขั้นคู่ 2 พบโน้ตที่เป็นเทคนิคการพรมนิ้วที่ใช้บรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ชุดความฝันอันสูงสุดรวมทั้งสิ้น 129 ครั้ง

เทคนิคการทำเสียงให้สั่นเป็นคลื่น (Vibrato) มีการใช้เทคนิคนี้ในบทเพลงที่มีจังหวะช้าและพบมากในตอนช่วงท้ายประโยคของวรรคเพลง พบโน้ตที่เป็นเทคนิคการทำเสียงให้สั่น ที่ใช้บรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ชุดความฝันอันสูงสุด รวมทั้งสิ้น 107 ครั้ง

เทคนิคการระบายลม (Circular Breathing) พบการใช้เทคนิคการระบายลมในบทเพลงที่มีท่วงทำนองช้าและในบทเพลงที่มีจังหวะเร็ว ที่จะต้องเล่นตัวโน้ตจำนวนมากๆ เพื่อความลื่นไหลต่อเนื่องของโน้ตเพลงด้วยเช่นกัน พบโน้ตที่เป็นเทคนิคการระบายลมที่ใช้บรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ชุดความฝันอันสูงสุด รวมทั้งสิ้น 28 ครั้ง

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าและวิจัยเรื่อง การศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล ผู้วิจัยดำเนินงานด้วยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องดนตรีร่วมสมัย ประวัติความเป็นมาของวงดนตรี และได้ศึกษาจากตำราวิชาการ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาดนตรีร่วมสมัย โดยผู้วิจัยได้วางแนวทางการศึกษาไว้ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ขอบเขตของการวิจัย
3. วิธีการศึกษาค้นคว้า
   3.1 ขั้นรวบรวมข้อมูล
   3.2 ขั้นศึกษาข้อมูล
   3.3 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล
   3.4 ขั้นนำเสนอข้อมูล

โดยเนื้อหาในแต่ละหัวข้อมีรายละเอียด ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล
2. เพื่อศึกษาเอกลักษณ์ของวงกำไล
3. เพื่อศึกษาผลงานเพลง และผลงานการแสดงของวงกำไล

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะวงดนตรีร่วมสมัยวงกำไล ผลงานเพลง และผลงานการแสดงของวงกำไลเท่านั้น

วิธีการศึกษาค้นคว้า

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประวัติ วิวัฒนาการ บทบาทของวงกำไลต่อสังคมไทย

1.2 รวบรวมศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหอสมุดแห่งชาติ

1.3 รวบรวมศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

1.4 รวบรวมศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหอสมุดมหาวิทยาลัยมหิดล

1.5 รวบรวมศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.6 รวบรวมศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทำการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยการศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล

1) อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ผู้ก่อตั้งวงกำไล

2) อาจารย์อานันท์ นาคคง นักวิชาการด้านดนตรีไทย

3) อาจารย์เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรี อาจารย์ประจำสำนักการสังคีต กรมศิลปากร

4) ผู้ดูแลวงกำไล

5) ผู้ทำเพลงวงกำไล

6) นักดนตรี สมาชิกวงกำไล

7) ผู้ออกแบบชุดวงกำไล นางนภัสนันท์ จิตตรักโข และนางสาวจิราพร ศานติกาญจน์

8) ผู้ออกแบบท่าทางการแสดงวงกำไล นางสาวฐิตญาตาวี ทองมี

2. ขั้นศึกษาข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาจัดลำดับ รวบรวมและเรียบเรียงให้เป็นระเบียบ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับดนตรีร่วมสมัย ประวัติความเป็นมาของวงกำไล

2.2 ศึกษา และบันทึกโน้ตเพลง Field of Smiles , เพลง Jeen Tok Mai(จีนตอกไม้) และเพลง Hana แต่งเพลงโดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า

โดยใช้เครื่องมือในการศึกษาข้อมูล ดังนี้

1) กล้องบันทึกภาพนิ่ง

2) กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว

3) เครื่องบันทึกเสียง

4) แบบสัมภาษณ์

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากเอกสาร จากบุคคลผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก ทำการตรวจสอบข้อมูลโดยละเอียดถี่ถ้วน นำข้อมูลที่ได้มาจัดลำดับ รวบรวมและเรียบเรียงได้ดังนี้

4.1 การศึกษาประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล

4.2 การศึกษาประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของดนตรีร่วมสมัย

4.2.1 ยุคของดนตรีร่วมสมัย

4.2.2 รูปแบบของวงดนตรีไทยร่วมสมัย

4.2.3 วิวัฒนาการดนตรีไทยร่วมสมัย

4.3 การประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล

4.3.1 วัตถุประสงค์การก่อตั้งวงกำไล

4.3.2 แนวคิดการก่อตั้งวงกำไล

4.3.3 ชื่อวงกำไล

4.3.4 สมาชิกวงกำไล

4.3.5 บทบาทวงกำไลในสังคมไทยปัจจุบัน

4.4 ศึกษาเอกลักษณ์ของวงกำไล

4.4.1 รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรี

4.4.2 รูปแบบการวางเครื่องดนตรี

4.4.3 ตำแหน่งการจัดวงดนตรี

4.4.4 วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี

4.4.5 ระดับเสียงในการบรรเลง

4.4.6 ชุดการแสดงวงกำไล

4.4.7 รูปแบบการแสดง เพลง Field of Smiles

4.5 รูปแบบการแสดง เพลง Jeen Tok Mai(จีนตอกไม้)

4.6 ศึกษาผลงานของวงกำไล

4.7 ผลงานเพลงของวงกำไล การศึกษาวิเคราะห์ผลงานเพลง โดยการบันทึกโน้ตและใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์เพลงจากหลักการทางดนตรีสากล เคาน์เตอร์พอยท์ (Counterpoint) และสังคีตนิยม

4.7.1 เพลง Field of Smiles

4.7.2 เพลง Jeen Tok Mai(จีนตอกไม้)

4.7.3 เพลง Hana

4.8 ผลงานการแสดงของวงกำไล

4.8.1 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2548

4.8.2 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2549

4.8.3 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2550

4.8.4 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2551

4.8.5 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2552

4.8.6 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2553

4.8.7 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2554

4.8.8 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2555

4.8.9 ผลงานการแสดง ปี พ.ศ. 2556

4.9 ผลงานอื่นๆ ของวงกำไล

5. ขั้นนำเสนอข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเรื่องการศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล ในรูปแบบของเอกสารที่เป็นรูปเล่ม โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 5 บท ดังนี้

5.1.1 บทนำ

5.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1.3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

5.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.2 นำเสนอประวัติ ผลงานวงกำไลที่ได้รวบรวม และบันทึกโน้ตเป็นโน้ตสากล

5.3 นำเสนอข้อมูลที่ได้สื่อต่างๆ คือ จากการบันทึกภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และการบันทึกเสียง

5.4 นำเสนอข้อมูล

บทที่ 4
วิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและหาข้อมูล โดยทำการศึกษาประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการของวงกำไล เอกลักษณ์ของวงกำไล และผลงานการแสดง ผลงานเพลงของวงกำไล ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัย และนำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล
   1.1 ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของดนตรีร่วมสมัย
      1.1.1 ยุคสมัยของดนตรี
      1.1.2 รูปแบบของวงดนตรีไทยร่วมสมัย
      1.1.3 วิวัฒนาการดนตรีไทยร่วมสมัย
2. ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล
   2.1 วัตถุประสงค์การก่อตั้งวงกำไล
   2.2 แนวคิดการก่อตั้งวงกำไล
   2.3 ชื่อวงกำไล
   2.4 สมาชิกวงกำไล
   2.5 บทบาทของวงกำไลในสังคมไทยปัจจุบัน

จากหัวข้อดังกล่าวมีข้อมูล ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล

1.1 ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของดนตรีร่วมสมัย

“ดนตรีร่วมสมัย” เป็นดนตรีที่มีความแปลกใหม่ไปจากดนตรีไทยเดิม ดนตรีร่วมสมัยแสดงให้เห็นถึงดนตรีที่มีการประยุกต์วิธีการเล่น วิธีการบรรเลง ตลอดจนแนวความคิดในการประพันธ์เพลงให้เป็นในแบบร่วมสมัย คำว่า “ดนตรีร่วมสมัย” ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความหมายพอสังเขป ดังนี้

ดนตรีร่วมสมัย หมายถึง ดนตรีที่มีลีลา สีสัน หรือการใช้เครื่องดนตรีที่แปลกแหวกแนว และใหม่กว่าสิ่งที่กำลังนิยมอยู่ ดนตรีร่วมสมัยดูจะเป็นสิ่งที่เต็มไปด้วยสีสัน ท่วงทีที่ประหลาด และน่าพิศวงเป็นอย่างยิ่ง หลังจากที่ได้มีการเลิกใช้ศูนย์เสียงเมื่อประมาณต้นศตวรรษ ดนตรีมีการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าและลักษณะ รวดเร็วมาโดยตลอด เราอาจแบ่งดนตรีออกได้เป็น 2 ยุค โดยนับตั้งแต่ปลายสมัยของ Schoenberg เป็นต้น ยุคของดนตรีสมัยใหม่ (Modern Music) เริ่มตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีคีตกวี เช่น Stravinsky Sehoenberg Weber และ Bartok เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ดนตรีร่วมสมัยมีความแตกต่างไปจาก Baroque Classic และ Romantic จุดใหญ่ๆ ก็คือ การมีอิสระในการเลือกระบบ หรือแนวทางในการประพันธ์แบบต่างๆ ได้เอง คีตกวีปัจจุบันอาจเลือกระบบการจัด

อันดับ (Serialism) ซึ่งหมายถึง การจัดโน้ตทั้ง 12 ตัว ความสั้นยาวของโน้ต (เสียง) และความค่อยดังเป็นอันดับที่แน่นอนในแต่ละองค์ประกอบ หรือจะแต่งแบบอิสระโดยไม่ต้องใช้ระบบใดๆ ก็ได้ โดยประดิษฐ์แนวทางของตนเองขึ้นมาใหม่ อาจจะแต่งแบบอาศัยโอกาส (Aleatory Music) ซึ่งเป็นระบบที่ปล่อยบางสิ่งบางอย่างให้หลวมพอที่นักดนตรีจะจินตนาการ และความเข้าใจของตนเองในการเล่นอย่างอิสระหรือดนตรีคอมพิวเตอร์ ดนตรีอิเล็คทรอนิคและดนตรีชนิดอื่นๆ ที่มีความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ตัวโน้ตแต่อยู่ที่สีสันหรือเนื้อหาของเนื้อสัมผัส (Texture) ซึ่งในกรณีผู้ฟังควรจะรู้จักฟังให้ถูกจุด หรือเจตนารมณ์ของผู้แต่ง

ดนตรีร่วมสมัย จึงหมายถึง ดนตรีที่แตกหน่อออกมาจากวิวัฒนาการของดนตรีสมัยใหม่ โดยจัดองค์ประกอบบางอย่างของดนตรีไทยโบราณไว้เป็นลักษณะสำคัญ ตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องดนตรีไทยให้เกิดสำเนียงที่แปลกและใหม่ไปกว่าของดั้งเดิม เป็นต้น

การศึกษาดนตรีร่วมสมัย หรือที่เรียกกันว่า “Contemporary Music” ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์อานันท์ นาคคง นักวิชาการทางด้านดนตรีไทย ท่านได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับดนตรีร่วมสมัย “Contemporary Music” มีข้อมูล ดังนี้

การให้ความหมายของคำว่า “Contemporary” มีนัยที่กำกวมอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความเข้าใจของโลกหลังสมัยใหม่ เป็นความเข้าใจกลางๆ ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นร่วมเวลาเดียวกันก็คือ สมัย การที่จะมีอะไรเกิดขึ้นถือเป็นดนตรีร่วมสมัยได้ทั้งนั้น แม้กระทั่งดนตรีลูกทุ่ง ดนตรีสุนทราภรณ์ อะไรที่เกิดในเวลาเดียวกันแล้วมีผลต่อสังคม ศิลปะ รสนิยมของผู้คน หรือการมีวัฒนธรรมดนตรีที่เป็นดนตรีไทย แขก มอญ เขมร พม่า แล้วมาอยู่ในวงมโหรีเดียวกันก็ถือเป็นดนตรีร่วมสมัย แต่คนจะยอมรับความคิดนี้ไม่มากนัก

2. ดนตรีที่เป็นในลักษณะของ Fusion คือ การเลือกผสม ทั้งเลือกผสมให้รู้เรื่อง ผสมให้ไม่รู้เรื่องก็ได้ทุกอย่างเป็นดนตรีร่วมสมัยได้หมด มีความนิยมมากช่วงหนึ่ง เช่น เอาตะวันตกเป็นตัวตั้ง แล้วเอาดนตรีประเทศต่างๆ มาผสมกัน มีการต่อรองกันว่าจะใช้ระบบเสียงอะไร จะคัดเลือกเครื่องดนตรีอย่างไร ใช้วิธีผสมวงอย่างไร ผลลัพท์ของการจูนเสียงอย่างไร รวมไปถึงการนำเสนอออกมาอย่างไร และบอกว่าเป็นดนตรีร่วมสมัย สิ่งเหล่านี้จะมีในดนตรีไทยร่วมสมัย ดนตรีจีนร่วมสมัย ดนตรีอินเดียร่วมสมัย เป็นต้น ดนตรีนอกวัฒนธรรมตะวันตกเป็นตัวตั้งรวมกับดนตรีร่วมสมัยหรือดนตรีประยุกต์เข้าไปก็จะได้ดนตรีไทยร่วมสมัย

การประทับตรา จากดนตรีป๊อป ที่ไม่ได้หมายความว่าเป็นดนตรีวัยรุ่นอย่างเดียว แต่เป็นดนตรีที่ไม่ใช่รากของดนตรีคลาสสิก โฟล์ก อยู่ในเงื่อนไขของการขาย เป็นดนตรีที่ผลิตขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ โฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งการที่ดนตรีสายป๊อปทำอะไรใหม่ก็ทำให้เกิดผลกระทบที่เกิดร่วมสมัยขึ้น

ดนตรีร่วมสมัยไม่ต่างกับดนตรีในแนวอื่นๆ มองฐานะของดนตรีป๊อป การรับรู้ (Reception) ของสังคมมีทั้งผู้เสพที่เป็นฝ่ายผู้บริโภค (Consumer) ผู้เสพฝ่ายทางเลือก งานดนตรีหรืองานศิลปะผู้สร้างงานคนทำงานศิลปะร่วมสมัยไม่เหมือนกับศิลปะบริสุทธิ์(Pure Art) ที่ทำงานรับ

ใช้ตัวเอง แต่เป็นศิลปะประยุกต์ (Applied Art) ทำงานเพื่อรองรับความต้องการบางอย่าง โดยรองรับตัวเอง หรือรองรับสังคมข้างนอกก็ได้ มีทิศทาง วิธีการปรับตัวเองให้สัมพันธ์กับกาลเวลา สถานที่ ผู้คน ความเคลื่อนไหวในทางศิลปะ หรือความเคลื่อนไหวในทางธุรกิจอื่นๆ ด้วย งานดนตรีก็เป็นผลผลิตหนึ่งปัจจุบันมีทางเลือกที่เยอะมากในสังคม มีกลุ่มดนตรี ธุรกิจดนตรีที่เป็นดนตรีร่วมสมัย แต่โดยไม่ลืมว่าลูกทุ่ง หมอลำ โปงลางสะออน ก็คือดนตรีร่วมสมัย ผู้เสพมีบทบาทมากที่จะทำให้ความคลาดเคลื่อนของดนตรีร่วมสมัยออกมา คุณค่าของดนตรีอยู่ที่การเลือกใช้ อิทธิพลของการประชาสัมพันธ์ส่งผลให้แก่คนรุ่นหลัง เช่น ทำให้เกิดธุรกิจ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม ทุกธุรกิจการบริการ งาน Even ต่างๆ เป็นต้น ยิ่งมีภาพของการโชว์ทางโทรทัศน์ก็ทำให้คนสนใจ และดนตรีร่วมสมัยก็เติบโตมากขึ้น กระแสวิจารณ์ดนตรีก็เป็นเรื่องสำคัญ ทำให้เป็นกระจกส่องให้เห็นตัวเอง มีการผลักดันให้คนดู คนฟัง ได้เกิดความคิดใหม่ทางดนตรี

จากข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์อานันท์ นาคคง สรุปได้ว่า การเข้าใจความหมายของคำว่า “Contemporary” มีนัยที่กำกวม 1. ความเข้าใจของโลกหลังสมัยใหม่ที่เห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันแล้วมีผลต่อสังคม ศิลปะ รสนิยมของผู้คน หรือการมีวัฒนธรรมดนตรีของหลายชาติมารวมกันก็สามารถถือเป็นดนตรีร่วมสมัยได้ 2. ดนตรีที่เป็นในลักษณะของ Fusion คือ การเลือกผสมทั้งการเลือกผสมให้รู้เรื่อง หรือผสมให้ไม่รู้เรื่อง ทุกอย่างสามารถเป็นดนตรีร่วมสมัยได้หมด และ 3. การประทับตรา ดนตรีลักษณะนี้ส่วนมากผลิตขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งการทำอะไรใหม่ของดนตรีนี้ก็จะส่งผลกระทบให้เกิดดนตรีร่วมสมัยขึ้นได้เช่นกัน การรับรู้ของสังคมมีทั้งผู้เสพที่เป็นฝ่ายผู้บริโภคผู้เสพฝ่ายทางเลือก งานดนตรีก็เป็นผลผลิตมากในสังคม มีธุรกิจดนตรีที่เป็นดนตรีร่วมสมัย คุณค่าของดนตรีอยู่ที่การเลือกใช้ ดนตรีจึงมีอิทธิพลของการประชาสัมพันธ์ส่งผลให้แก่คนรุ่นหลัง เช่น ทำให้เกิดธุรกิจ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม ทุกธุรกิจการบริการ งาน Even ต่างๆ นอกจากนี้การแสดงโชว์ในโทรทัศน์ก็เป็นอีกทางที่ทำให้คนสนใจ ทำให้ดนตรีร่วมสมัยมีการเติบโตมากขึ้น

นอกจากนี้อาจารย์เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรี ท่านได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับดนตรีร่วมสมัย หรือ “Contemporary Music” มีข้อมูล ดังนี้

เป็นไปตามกฎของวัฒนธรรม ผสมผสานตั้งอยู่กันไป ผสมผสานให้เกิดการลงตัว ถ้าหากผสมไม่ได้ผสมแล้วไม่ลงตัวจะอยู่ไม่ได้ก็จะจบ ร่วมสมัยปนอยู่ในกระบวนการเกิดวัฒนธรรมแบบฉบับ ไม่ว่าที่ใดในโลกก็เป็นเรื่องธรรมดาเพียงแต่ตอนนี้ความชัดเจนจะไปชัดเจนในเรื่องของวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก (ดนตรีป๊อป) ส่วนใหญ่คนจะมองไปทางนั้นมากกว่า เพราะสิ่งต่างๆ ที่ลงตัวอยู่ในปัจจุบันนี้ผ่านคำว่าร่วมสมัยมาจนกลายเป็นแบบฉบับไปแล้ว แต่ก็รอที่จะเป็นแบบฉบับต่อไป เป็นวัฏจักรของดนตรี ดนตรีร่วมสมัยมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เช่น ปี่พาทย์มอญ เครื่องสายผสมออร์แกน มีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 6 ผสมไวโอลิน ผสมเปียโน หรือสมัยรัชกาลที่ 5 ประวัติเพลงเขมรไทรโยค เล่นครั้งแรกโดยเครื่องสายผสมเชลโล่ (Cello) ตามประวัติ หรือดนตรีร่วมสมัยรัชกาลที่ 6 รัชกาลที่ 7 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต มี

การทำวงโยธวาทิตขึ้นมา ซึ่งเป็นการนำดนตรีสากลเข้ามาให้เป็นดนตรีไทย ก็ถือว่าร่วมสมัยแล้ว อีกอย่างคือ ดนตรีร่วมสมัยมาคู่กันกับคำว่า ดนตรีทดลอง ซึ่งการนำอะไรมาทำก็จะเกิดการทดลองขึ้น หากทดลองทำแล้วสิ่งนั้นโดนก็จะอยู่ สิ่งไหนไม่โดนก็จะไป

จากข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรี สรุปได้ว่า ดนตรีเป็นไปตามกฎของวัฒนธรรม มีการผสมผสานกันไป ดนตรีร่วมสมัยอยู่ในกระบวนการเกิดวัฒนธรรมแบบฉบับทั่วโลก ส่วนใหญ่คนจะมองดนตรีร่วมสมัยไปทางดนตรีตะวันตก (ดนตรีป๊อป) เพราะสิ่งต่างๆ ที่ลงตัวอยู่ในปัจจุบันนี้ได้ผ่านคำว่าร่วมสมัยมาจนกลายเป็นแบบฉบับไปแล้ว ดนตรีร่วมสมัยในไทยมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เช่น ปี่พาทย์มอญ เครื่องสายผสมออร์แกน มีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 6 ผสมไวโอลิน ผสมเปียโน หรือสมัยรัชกาลที่ 5 ประวัติเพลงเขมรไทรโยค เล่นครั้งแรกโดยเครื่องสายผสมเชลโล่ (Cello) ดนตรีร่วมสมัยรัชกาลที่ 6 รัชกาลที่ 7 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์

วรพินิต มีการทำวงโยธวาทิตขึ้น และดนตรีร่วมสมัยจะเป็นคู่กับคำว่า ดนตรีทดลอง ซึ่งจะมีการทดลองขึ้น หากทดลองทำแล้วดีก็จะอยู่ต่อไป ไม่ดีก็จะไม่ได้รับความนิยม

ยุคของดนตรีร่วมสมัย

เป็นที่ทราบกันดีว่าดนตรีไทยร่วมสมัยนั้นเกิดขึ้นมานาน ดนตรีไทยร่วมสมัยในประเทศไทยจึงมีการพัฒนา และมีวิวัฒนาการที่สืบเนื่องมาเป็นลำดับ ความเป็นมาต่างๆ เหล่านี้ทำให้เกิดปรากฏการณ์ต่างๆ มากมาย ทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านดนตรีซึ่งถือมีความสำคัญกับดนตรีไทยร่วมสมัย และเพื่อเป็นการเข้าใจดนตรีร่วมสมัยให้ตรงกัน ผู้วิจัยได้แบ่งยุคของดนตรีไทยร่วมสมัยไว้ 3 ยุค จากเอกสารประกอบการสอนวิชาประวัติและพัฒนาการดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวัฒนธรรมศึกษา(วัฒนธรรมดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดลของศาสตราจารย์ นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล คือ ยุคต้น ยุคกลาง และยุควงดนตรีไทยร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน มีข้อมูลดังนี้

ยุคต้น นับตั้งแต่ดนตรีตะวันตกเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น ในสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ระยะนี้มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมจาก Thai Traditional Music มาเป็น Thai Westernized Music ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแนวทางดนตรีในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

1. เครื่องดนตรี (Instrumentation) มีการใช้เครื่องดนตรีตะวันตก เช่น Piano มาร่วมบรรเลงในวงดนตรีไทยด้วย

1.1 ระดับเสียง (Music Scale) มีการเปลี่ยนบันไดเสียงของเพลงในวงโยธวาทิต ดังปรากฏในต้นสมัยรัชกาลที่ 5

1.2 รูปแบบของเพลง (Style) ลีลาของเพลงมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น มีความหลากหลาย

1.3 ในจังหวะของเพลง และมีการปรับเอาเพลงไทยเดิมมาร้องในวงดนตรีไทยสากลเพื่อใช้ประกอบการแสดงละครร้องมากขึ้น ดังปรากฏในสมัยรัชกาลที่ 6 - 7

1.4 บทร้อง/คำร้อง (Word-Lyric) มีการเปลี่ยนแปลงจากกลอน 8 มาเป็นกลอนเพลง เช่น มีการเปลี่ยนสัมผัส เสียงวรรณยุกต์เพี้ยนไปจากเดิม มีการแบ่งคำพบในสมัยรัชกาลที่ 7 - 8

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมดนตรีที่เกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 เรื่อยมา จนกระทั่งในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 6) ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าในยุคนี้ไทยได้เปิดรับวัฒนธรรมตะวันตกเป็นอย่างมากอันเป็นผลมาจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 5) ที่ได้ส่งลูกหลานเชื้อพระวงศ์ไปเรียนต่างประเทศโดยเฉพาะแถบยุโรป เมื่อกลับมาเมืองของตนก็ย่อมติดเอาวัฒนธรรมถิ่นที่ตนไปศึกษากลับมาด้วยไม่มากก็น้อย ในวงการดนตรีเกิดกาเปลี่ยนแปลงมีการจัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตร้า หรือที่รู้จักกันในชื่อ “วงเครื่องสายฝรั่งหลวง” ขณะเดียวกันทางวงการดนตรีไทยก็เกิดวงดนตรีรูปแบบใหม่ขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสมัยนิยม เรียกว่า “วงเครื่องสายผสม” เป็นการเอาเครื่องดนตรีชนิดอื่นที่แปลกแหวกแนวออกไปมาบรรเลงร่วมในวงเครื่องสายเดิม ดังปรากฏว่า ในสมัยรัชกาลที่ 4 เกิดมีวงเครื่องสายผสมโบราณ คือ วงเครื่องสายปี่ชวา สมัยรัชกาลที่ 5 เกิดวงเครื่องสายผสมเปียโน สมัยรัชกาลที่ 6 เกิดวงเครื่องสายผสมขิม วงเครื่องสายผสมซอฝรั่ง วงเครื่องสายผสมเปียโนกับซอฝรั่ง จนในสมัยรัชกาลที่ 7 วงดนตรีในลักษณะนี้ก็มีความเจริญมากขึ้น เกิดมีวงเครื่องสายผสมโอโบ เครื่องสายผสมแมนโดลิน เครื่องสายผสมออร์แกน และเครื่องสายผสมหีบเพลงชัก และนำมาบรรเลงในงานต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการประชันกันในโรงภาพยนตร์ซึ่งสมัยนั้นมี 4 โรง คือ เฉลิมกรุง พัฒนาการ เฉลิมนคร และเฉลิมบุรี วงที่มีชื่อเสียง ได้แก่ วงของนายกุ๊น นายโนรี นายวิง ช้างแก้ว และครูประพาส สอนขวัญ เป็นต้น

ยุคกลาง ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ.2547) วงการดนตรีไทยตกอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ การดนตรีไทยเดิมซบเซาลงทุกที ในขณะที่ดนตรีตะวันตกกลับมามีอิทธิพลในสังคมไทยมากขึ้น เกิดมีวงดนตรีรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า “วงดนตรีไทยสากล” ซึ่งเป็นดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีตะวันตกมาบรรเลงเป็นสำคัญ เกิดขึ้นหลายวงโดยเฉพาะวงดนตรีลีลาศของกรมโฆษณาการ ซึ่งก่อตั้งในวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2482 มีชื่อว่า “วงดนตรีกรมโฆษณาการ” ภายหลังเปลี่ยนชื่อจากกรมโฆษณาการ เป็นกรมประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2495 วงดนตรีไทยสากลวงนี้เป็นวงดนตรีที่มีชื่อเสียงเป็นที่เลื่องลือ เพราะมีวิธีการบรรเลงที่มีมาตรฐาน และมีผลงานเพลงรวมถึงนักร้องที่มีคุณภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักแพร่หลายจน นับได้ว่าเป็นวงดนตรีที่สร้างสรรค์งานและวางมาตรฐานทางวัฒนธรรมให้แก่วงการดนตรีไทยสากลที่สำคัญยิ่งอีกวงหนึ่ง

นอกจากนี้วงดนตรีไทยสากลของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีครูเชื้อ สุนทรสนาน เป็นหัวหน้าวง อันเป็นที่รู้จักกันในนามวงสุนทราภรณ์ ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับวงการดนตรีไทยเดิมด้วย ในช่วงหนึ่งที่พลโท มล.ขาบ กุญชร ผู้ซึ่งมีความรู้ทางด้านดนตรีไทยและดนตรีสากลเป็นอย่างดี โดยเฉพาะทางด้านดนตรีไทยที่สืบเชื้อสายของเจ้าพระยาเทเวศน์วงศ์วิวัฒน์ (มรว.หลาน กุญชร) มาดำรง

ตำแหน่งเป็นอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ท่านก็ได้เข้ามาปรับปรุงวงดนตรีไทยซึ่งมีอยู่เดิมแล้ว เสียใหม่ให้ดียิ่งขึ้น มีการรับศิลปินผู้อาวุโสเข้ามาเพิ่มอีกหลายคน เช่น ครูพุ่ม บาปุยะวาทย์ ครูสมาน ทองสุโชติ ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ และครูบุญยงค์ เกตุคง เข้ามาร่วมปรับปรุงวงจนมีชื่อเสียงเลื่องลือคู่กับวงดนตรีไทยสากลซึ่งก็คือ วงสุนทราภรณ์ ดังที่ครูใหญ่ นภายน ได้อธิบายในเอกสารประวัติเพลงผสมแบบสังคีตสัมพันธ์ไว้ว่า

ในการจะนำวงดนตรีออกแสดงตามที่ต่างๆ ก่อนหน้านั้นก็จะเป็นการซ้อมเป็นประจำซึ่งปรากฏว่าห้องซ้อมดนตรีไทยกับห้องซ้อมดนตรีไทยสากลนั้นติดกันเพียงฝากั้นเท่านั้น จึงให้ในระหว่างที่มีการซ้อมเสียงของเครื่องดนตรีจากวงดนตรีทั้งสองเกิดมีการพ้องเสียงกันขึ้น พลโท มล.ขาบ กุญชร จึงหวนคิดถึงพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ในรัชกาลที่ 7 ที่ทรงรับสั่งว่า “ดนตรีไทยกับดนตรีสากลควรจะเล่นรวมกันได้ โดยมีการดัดแปลงเสียงของดนตรีไทยเสียบ้าง ให้เข้ากับบันไดเสียงของดนตรีสากลบางบันได” ดังนั้นพลโท มล.ขาบ กุญชร จึงคิดทำดนตรีผสมขึ้น ประกอบกับครูเอื้อ สุนทรสนาน ก็คิดขึ้นเหมือนกันว่า น่าจะประยุกต์ดนตรีไทยเดิมผนวกเข้ากับเครื่องดนตรีสากล เพื่อยกระดับเพลงไทยให้บรรเลงในแบบสากลได้โดยยังคงรักษาบรรยากาศไทยไว้ได้อย่างกลมกลืนด้วย เมื่อคิดได้ดังนั้นบุคคลทั้งสองท่านจึงได้ปรึกษากับครูคงศักดิ์ ดำศิริ ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนกดนตรีไทยของกรมประชาสัมพันธ์ในขณะนั้น และทำการเทียบเสียงระนาดและฆ้องให้เข้ากับระดับเสียงของเปียโน ในระดับบีเมเจอร์ แปลงเล็กน้อย และได้เริ่มเพลงแรกด้วยเพลง “ลาวกระแตเล็ก”

นอกจากนี้ครูใหญ่ นภายน ยังได้กล่าวถึงการบรรเลงดนตรีในรูปแบบ “สังคีตสัมพันธ์” ในหนังสือสุนทราภรณ์ครึ่งศตวรรษ ถึงข้อมูลและกฎเกณฑ์หลายสิ่งหลายอย่างที่ควรจะกล่าวถึงไว้พอสังเขป ดังนี้

1. ในการบรรเลงผสมระบบสังคีตสัมพันธ์นี้ เครื่องดนตรีไทยทุกชนิดที่จะนำมาบรรเลงร่วมวงกับทางสากลนั้นจะต้องนำไปเทียบเสียงให้เท่ากับทางเครื่องดนตรีสากล เพื่อให้ระดับเสียงนั้นกลมกลืนกันอย่างแนบสนิทกับเครื่องดนตรีสากลเสียก่อนที่จะบรรเลงร่วมกัน

2. ในการเรียบเรียงเสียงประสาน (Arranger) ของวงดนตรีสากล ที่นำมาบรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทยนั้นของครูเอื้อ สุนทรสนาน ท่านพิถีพิถันมากจึงต้องวางแนวการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับการบรรเลงผสมด้วยตัวท่านเอง จากการจินตนาการและประสบการณ์ในด้านเพลงไทยนั้นท่านบอกว่า เพลงไทยของเรานี้มีความไพเราะเพราะพริ้งมีความอ่อนหวานอยู่ในตัวเพลงพร้อมแล้ว ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นเลยที่จะวางแนวเสียงประสาน โดยใช้คอร์ด (Chord) ให้มากนักเพียงแต่ใช้เสียงประสานที่เป็นกฎแห่งเสียงธรรมชาติ เช่น ระยะขั้นคู่ 3 คู่ 5 คู่ 6 หรือคู่ 8 ก็จะเพียงพอแล้วสำหรับเพลงไทย ไม่จำเป็นต้องใช้คอร์ด (Chord) ที่พิสดารมากมาย เช่น อ็อคเทนเต็ด (Augmented) ดิมินิชท์ (Diminished) คอร์ดบวก 5 บวก 9 บวก 11 อะไรพวกนี้มันมากไปสำหรับแนวเพลงไทย

3. นักดนตรีเกือบทุกคนภายในวงดนตรีสากลนั้น แต่ละท่านล้วนมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านดนตรีไทยมาก่อนทั้งสิ้น ดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่านักดนตรีสากลแต่ละท่านจะมีวิญญาณความเป็นนักดนตรีไทยเพียงไร สามารถเข้าถึงเพลงสำเนียง อรรถรสของไทยได้อย่างแนบแน่น ถึงแม้จะบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีตะวันตกก็ตาม

จากข้อมูลดังกล่าว บอกให้เห็นว่าการบรรเลงดนตรีผสมระหว่างวงดนตรีไทยกับวงดนตรีสากล จะต้องมีความสัมพันธ์กัน คือ

ก่อนการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีสากลจะต้องปรับเสียงเครื่องดนตรีให้เข้ากันการเรียบเรียงเสียงประสานของวงดนตรีสากล การที่จะบรรเลงร่วมกันกับวงดนตรีไทย ต้องคำนึงถึงแนวเสียงประสานให้เป็นไปตามแนวกฎของธรรมชาติ เพราะสำหรับแนวเพลงไทยนั้นไม่ต้องการความพิสดารมากนัก หน้าที่ของนักดนตรีทั้งวงดนตรีไทยและวงดนตรีสากล จะต้องมีความรู้ความสามารถ และฝีมือการบรรเลงเท่าๆ กัน มีจุดมุ่งหมายในการบรรเลงเดียวกัน เพื่อการมีอรรถรสที่ดีในการบรรเลงเพลงผสมให้เป็นไปตามระบบแบบแผนในการบรรเลงดนตรีแบบสังคีตสัมพันธ์

ยุควงดนตรีไทยร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าสภาพการดนตรีไทยได้ซบเซามานาน แม้ในกาลปัจจุบันจะได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาแต่ก็ยังคงเป็นที่รู้จักและฟังกันเฉพาะในกลุ่มดนตรีไทยเท่านั้น มิได้เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของคนไทยโดยส่วนรวมเหมือนกาลก่อนเยาวชนคนรุ่นใหม่มีน้อยนักที่รู้จักดนตรีไทยดั้งเดิม หากแต่รู้จักกันแต่วงดนตรีไทยสากลที่ได้รับรูปแบบอิทธิพลมาจากตะวันตก วงดนตรีในรูปแบบสังคีตสัมพันธ์ที่เคยได้รับความนิยมเป็นอันมากในช่วงยุคสมัยหนึ่งก็เริ่มจางหายไป ดนตรีแนวป๊อปร็อค และดนตรีสมัยใหม่ได้เข้ามามีอิทธิพลแทนที่ จึงนับเป็นการดีที่นักดนตรีบางกลุ่ม เกิดการรวมตัวขึ้นมาระหว่างนักดนตรีไทยแท้กับนักดนตรีแนวตะวันตก และร่วมมือกันสร้างสรรค์ดนตรีแบบใหม่มาเสนอต่อสังคม เป็นแนวดนตรีที่มีความแปลกใหม่ เป็นการนำรูปแบบดนตรีไทยดั้งเดิมมาปรุงแต่งขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับสมัยนิยม และใช้ชื่อวงดนตรีว่า “วงฟองน้ำ” เปิดการแสดงทั่วไปจนเป็นที่รู้จักและได้รับการเรียกขานว่า “วงดนตรีไทยร่วมสมัย” หลังจากนั้นก็มีวงดนตรีที่มีลักษณะรูปแบบทำนองเดียวกันได้นำเสนอผลงานออกมาเผยแพร่อีก เช่น วงกังสดาล วงไหมไทย และวงบอยไทย เป็นต้น

รูปแบบของวงดนตรีไทยร่วมสมัย

1. ลักษณะของวงดนตรี

ในยุคแรกเริ่มวงดนตรีแนวนี้ยังคงยึดรูปแบบวงดนตรีไทยไว้เป็นหลักสำคัญ การเปลี่ยนแปลงเป็นเพียงการนำดนตรีที่มีความแปลกใหม่กว่าเดิมเข้าร่วมบรรเลงด้วยเท่านั้น คือ เครื่องดนตรีต่างชาติเข้ามาผสม เช่น ออร์แกน ขิม จนเกิดเป็นวงเครื่องสายผสมขึ้น ครั้นมาถึงยุคดนตรีแนวสังคีตสัมพันธ์ได้แปรเปลี่ยนรูปแบบไป เป็นการนำเครื่องดนตรีในวงดนตรีไทยไปบรรเลงร่วมกับวงดนตรีสากล (ตะวันตก) และยึดปรับเสียงของดนตรีไทยให้เข้ากับเสียงของดนตรีตะวันตก

แต่พอมาถึงยุคดนตรีไทยร่วมสมัยก็จะเป็นการนำเครื่องดนตรีไฟฟ้า หรือเครื่องดนตรีที่อยู่ในสมัยนิยม กีตาร์(Guitar) คีย์บอร์ด(Keyboard) มาร่วมบรรเลงกับดนตรีไทยด้วย

2. เทคนิคและวิธีการบรรเลง

เมื่อแรกเริ่มวิธีการบรรเลงยังคงแบบเดิมแต่โบราณ ครั้นในช่วงสังคีตสัมพันธ์ เมื่อมีการปรับแต่งเสียงของเครื่องดนตรีไทยให้เข้ากับตะวันตก แนวทางการบรรเลงการเรียบเรียงเสียงประสานก็ยังคงคำนึงถึงความเป็นเอกลักษณ์ดนตรีไทย ยึดกฎแห่งเสียงธรรมชาติ พอมาถึงยุคดนตรีไทยร่วมสมัยเทคนิคการบรรเลงจึงมีทั้งที่ยึดรูปแบบดั้งเดิมไว้ และแบบใหม่ที่มีการนำความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยเพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทเพลง

3. โอกาสที่ใช้แสดง

แต่เดิมใช้แสดงตามงานต่างๆ แต่พอมาถึงปัจจุบันก็เป็นการแสดงไปตามวาระต่างๆ โดยเฉพาะในรูปแบบของการแสดงคอนเสิร์ต หรือการนำผลงานไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ อีกแนวทางหนึ่งก็เป็นการเผยแพร่ในรูปแบบของเสียง เทปคลาสเซ็ท แผ่นซีดี และเทปโทรทัศน์ เป็นต้น

วิวัฒนาการของดนตรีไทยร่วมสมัย

ดนตรีไทยร่วมสมัยเป็นดนตรีที่มีการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด มีวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่เกิดขึ้นมากมายในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นดนตรีร่วมสมัยที่มีดนตรีแปลกใหม่กว่าเดิม มีความน่าสนใจมีความหลากหลาย เป็นที่ได้รับการยอมรับ และได้ความนิยมมากขึ้นตามลำดับ ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ดนตรีไทยร่วมสมัยได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง คือ การมีวิวัฒนาการที่ดีอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ผู้ก่อตั้งวงกำไล และเป็นศิลปินศิลปาธร สาขาดนตรีไทย ประจำปี พ.ศ.2553 ถึงเรื่องวิวัฒนาการดนตรีไทยร่วมสมัย มีข้อมูลดังนี้

วงดนตรีไทยร่วมสมัยมีวิวัฒนาการทางดนตรีที่สำคัญ จากดนตรีไทยร่วมสมัยเริ่มแรกจนถึงตอนนี้ทำให้เห็นถึงวิวัฒนาการของดนตรีร่วมสมัย และสามารถแบ่งลักษณะของวงออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. วงสังคีตประยุกต์ เป็นวงสุนทราภรณ์เล่นดนตรีไทยร่วมกับวงดนตรีสากล มีการบรรเลง Solo ของดนตรีไทยก่อนการเล่นเพลง มีการเล่นหมู่บ้าง เล่นเดี่ยวบ้าง การออกแบบ หรือการเทียบเสียง เป็นดนตรีร่วมสมัยยุคแรก

2. วงฟองน้ำ ก่อตั้งวงโดย อาจารย์บรูซ แกสตัน ท่านได้เรียนดนตรีไทยครั้งแรกกับอาจารย์สิริชัยชาญ ฟักจำรูญ ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สาเหตุที่อาจารย์บรูซ แกสตันมาเรียนดนตรีไทยเพราะเนื่องจากถูกเกณฑ์ทหารมาจากศึกสงครามประเทศเวียดนามกับประเทศสหรัฐอเมริกา จึงขออาสามาสอนดนตรี และสอนหนังสือแทน... ในเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2524 มีการจัดงาน “ครบรอบ 100 ปีเกิดชาตกาลหลวงประดิษฐไพเราะ” ภายในงานมีการแสดงวงดนตรีต่างๆ มากมาย โดยวงดนตรีที่สร้างความฮือฮา ความแปลกใจในงานนี้ คือ “วงฟองน้ำ” มีครู

บุญยัง เกตุคง เล่นเครื่องดนตรีไทยกับอาจารย์บรูส แกสตัน เล่นเครื่องดนตรีสากลคือเปียโน หลังจากการแสดงในวันนั้นวงฟองน้ำก็เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในดนตรีที่เรียกว่าดนตรีร่วมสมัย แสดงดนตรีติดต่อกันมานับหลายปี และในปี พ.ศ.2529 ตนได้เข้าร่วมแสดงดนตรีร่วมสมัยกับวงฟองน้ำ แต่เป็นเพียงระยะเวลาสั้นๆ ในยุคของวงฟองน้ำนี้ ได้เกิด “วงกอไผ่” ที่เป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยขึ้นแล้ว เพียงแต่มีลักษณะวงดนตรีที่เป็นดนตรีไทย โดยวงกอไผ่นี้ได้ประกวดชนะรางวัลฆ้องทองคำ และถือเป็นวงดนตรีที่เรียกว่า กำเนิดวงเครื่องสายขึ้นในรูปแบบของวงดนตรีไทยร่วมสมัย

3. วงบอยไทย เป็นวงดนตรีที่มีการนำเครื่องดนตรีไทย คือ เครื่องดนตรีปี่พาทย์ ของไทยเล่นร่วมกับดนตรีสากลของฝรั่ง มีการผสมผสานดนตรีให้มีคีย์เสียงเข้ากัน และกลมกลืนกันไปได้ดี

จากข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า สรุปได้ว่าดนตรีไทยร่วมสมัยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1. วงสังคีตประยุกต์ เป็นวงสุนทราภรณ์เล่นดนตรีไทยร่วมกับวงดนตรีสากล ถือเป็นยุคแรกของดนตรีร่วมสมัยที่มีการออกแบบ และการเทียบเสียงบ่งบอกความเป็นดนตรีร่วมสมัยที่แตกต่างจากดนตรีไทยเดิม 2. วงฟองน้ำ เป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่ใช้เครื่องดนตรีไทย เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวง โดยครูบุญยงค์ เกตุคง และเครื่องดนตรีสากล คือ เปียโน โดยอาจารย์บรูซ แกสตัน บรรเลงร่วมกัน 3.วงบอยไทย เป็นวงดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีไทยโดยเฉพาะเครื่องปี่พาทย์เล่นร่วมกับเครื่องดนตรีสากลของฝรั่ง

นอกจากนี้อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ยังได้กล่าวถึงลักษณะของการเล่นวงดนตรีร่วมสมัยที่เป็นมาตรฐานสำหรับดนตรีร่วมสมัย คือ

ลักษณะการเล่นวงดนตรีร่วมสมัยแบบที่เป็นมาตรฐานนั้น การเล่นดนตรีมีความแตกต่างไปจากการเล่นดนตรีไทยเดิม คือ ดนตรีไทยเดิมจะมีวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยใช้วิธีการนั่งเล่นเครื่องดนตรี แต่สำหรับดนตรีร่วมสมัยจะมีวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยใช้วิธีการยืนเล่นเครื่องดนตรี โดยจะมีเครื่องดนตรีสากลเล่นอยู่ทางด้านหลังของเครื่องดนตรีไทย การเล่นดนตรีร่วมสมัยในลักษณะนี้ค่อนข้างเป็นมาตรฐานที่มีมายาวนาน คนจะนิยมเล่นดนตรีร่วมสมัยในลักษณะนี้เป็นส่วนใหญ่

จากข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า สรุปได้ว่า ลักษณะของการเล่นวงดนตรีของดนตรีไทยเดิมกับลักษณะของการเล่นวงดนตรีไทยร่วมสมัยมีความแตกต่างกัน มาตรฐานของการเล่นดนตรีไทยร่วมสมัยนั้นจะมีวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีที่ใช้วิธีการยืนเล่นเครื่องดนตรี และมีเครื่องดนตรีสากลเล่นอยู่ทางด้านหลังของเครื่องดนตรีไทย การเล่นดนตรีร่วมสมัยในลักษณะนี้ใช้เล่นมาเป็นเวลายาวนาน เป็นมาตรฐาน และเห็นได้ในวงดนตรีไทยร่วมสมัยปัจจุบัน เช่น วงฟองน้ำ วงกอไผ่ วงบอยไทย วงกำไล วงสไบ วงสวัสดี เป็นต้น ซึ่งจะนิยมลักษณะการเล่นวงดนตรีโดยนำเครื่องดนตรีไทยไว้ทางด้านหน้าของเครื่องดนตรีสากลเป็นส่วนใหญ่

1.2 ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล

“วงกำไล” ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2547 โดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ศิลปินดนตรีที่มีความรู้ความสามารถ มีชื่อเสียงทางด้านดนตรีไทย และดนตรีร่วมสมัย วงกำไลเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีสมาชิกเป็นผู้หญิงทั้งหมด เป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงแรกของประเทศไทยที่แสดงดนตรีในแบบดนตรีไทยร่วมสมัย วงกำไลประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถทางด้านดนตรีไทยมาร่วมเล่นดนตรีไทยร่วมสมัยในวงจำนวน 9 คน แต่ละคนมาจากต่างสถานที่กัน การก่อตั้งวงกำไลอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ได้รับแรงบันดาลใจ และอิทธิพลของวงดนตรีร่วมสมัยจากประเทศจีน คือ วง “12 Girls Band” (Twelve Girls Band) วงดนตรีร่วมสมัยของประเทศจีนวงนี้มีจำนวนสมาชิก 12 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด ลักษณะเครื่องดนตรีของวงฯ เป็นเครื่องดนตรีจีนดั้งเดิมทั้งหมดที่มีลักษณะเป็นเครื่องดนตรีประเภทเบา เล่นเฉพาะเครื่องดนตรีของประเทศจีนที่เป็นเฉพาะเครื่องสาย กับเครื่องเป่าเท่านั้น เครื่องดนตรีภายในวง “12 Girls Band” (Twelve Girls Band) ประกอบด้วยเครื่องดนตรี คือ กู่เจิ้ง, พิณหยางฉิน, ผีผา, เอ้อหู, ขลุ่ยไผ่, เซียว, ขลุ่ยน้ำเต้า และพิณสายเดียว ซึ่งอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่าได้ดูการแสดงของวง “12 Girls Band” (Twelve Girls Band) จากแผ่นบันทึกภาพและเสียง (DVD) มาก่อน ก่อนที่วงนี้จะมาดังในเมืองไทย

วัตถุประสงค์การก่อตั้งวงกำไล

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ผู้ก่อตั้งวงกำไลถึงเรื่อง วัตถุประสงค์การก่อตั้งวงกำไล แนวคิดการก่อตั้งวงกำไล ชื่อวงกำไล สมาชิกวงกำไล มีข้อมูลดังนี้

เพื่อให้ดนตรีไทยร่วมสมัยมีวงดนตรีร่วมสมัยวงหญิงล้วนขึ้น คือ เดิมมีวงดนตรีไทยร่วมสมัยเป็นวงผู้ชาย ที่มีสมาชิกเป็นผู้ชายคือ วง “Bangkok Xylophone” อยู่แล้ว จึงคิดอยากจะมีวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่เป็นวงผู้หญิง มีสมาชิกเป็นผู้หญิงขึ้นมา ให้มีรูปแบบ และสไตล์ของวงเป็นในแบบวงดนตรีไทยร่วมสมัย

เพื่อต้องการให้ประเทศไทยมีวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่ใช้เครื่องดนตรีไทยในการบรรเลงแสดงถึงความเป็นไทย โดยการก่อตั้งวงกำไลที่เป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยได้แนวคิดการก่อตั้งวงมาจากวงดนตรีร่วมสมัยในประเทศจีน คือ วง “12 Girls Band”(Twelve Girls Band) ที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในประเทศจีน

เพื่อต้องการให้วงดนตรีไทยร่วมสมัย (วงกำไล) เป็นวงที่สามารถสื่อความหมายของวงได้มีความคิดอยากให้ประเทศไทยมีดนตรีในแบบดนตรีร่วมสมัย หรือที่เราเรียกกันว่า“Contemporary Music” แบบเป็นวงผู้หญิงล้วน ที่มีสมาชิก(นักดนตรี) จำนวน 9 คน ซึ่งความหมายของการมีจำนวนสมาชิกจำนวน 9 คนก็คือ “นพรัตน์” ที่หมายความว่า “แก้ว 9 สี”

แนวคิดการก่อตั้งวงกำไล

แนวคิดการก่อตั้งวงกำไลในช่วงแรกนึกถึงความหมายของวงก่อนเป็นลำดับแรก คือ คำว่า “นพรัตน์” ที่มีความหมายว่า แก้ว 9 สี จากนั้นก็ค้นหานักดนตรีที่มีความสามารถทางด้านดนตรีไทยจากสถาบันต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัย หรือสำนักดนตรี ที่มีนักดนตรีที่มีฝีมือทางด้านดนตรีไทยมาเล่นตามเครื่องดนตรีที่กำหนดไว้ คือ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม ซออู้ ซอด้วง ปี่ ขลุ่ย เครื่องหนัง เป็นต้น เข้ามาร่วมงานในวงกำไล

ซึ่งปัจจัยในการคัดเลือกบุคคลเข้ามาร่วมงานและเป็นสมาชิกวงกำไล ได้แก่ เป็นบุคคลที่มีความสามารถทางด้านดนตรีไทย เป็นบุคคลที่มีทักษะปฏิบัติทางดนตรีไทยที่ดี เป็นบุคคลที่มีฝีมือในการบรรเลงที่ดี และเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลทำให้วงดนตรีร่วมสมัย(วงกำไล) มีความสมบูรณ์ สามารถแสดงศักยภาพของนักดนตรีที่มีประสิทธิภาพได้

ชื่อวงกำไล

ที่มาของชื่อวง “กำไล” ถูกตั้งขึ้นโดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า มีความหมายได้ 2 ทาง คือ เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้หญิง และแสดงถึงการมีกำไร ชื่อวงยังมีการพ้องเสียงกับคำว่า “กำไร” ซึ่งเป็นความหมายที่ดี มีความเป็นสิริมงคล

สมาชิกวงกำไล

วงกำไลมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 9 คน สมาชิกของวงเป็นผู้หญิงล้วนทั้งสิ้น แต่ละคนเป็นนักดนตรีที่มีทักษะทางด้านดนตรีไทย และมีความสามารถเล่นเครื่องดนตรีไทยได้หลายชนิด สมาชิกของวงกำไลเป็นนักดนตรีที่มีอายุใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก บางคนสำเร็จการศึกษาแล้ว ทุกคนมาจากต่างสถาบัน หรือบางคนก็ศึกษาในสถาบันเดียวกัน เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นต้น ซึ่งสมาชิกวงกำไลบางคนเป็นรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเป็นเพื่อนกันในมหาวิทยาลัย ทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดี สนิทสนม และคุ้นเคยกันมาก่อนร่วมงานในวงกำไล

วงกำไลก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - ปัจจุบัน นับเป็นระยะเวลารวม 9 ปี จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกของวงกำไลพบว่า วงกำไลมีการเปลี่ยนแปลงของสมาชิกบางคนตลอดระยะเวลา ซึ่งสมาชิกบางคนเริ่มเล่นดนตรีกับวงกำไลมาตั้งแต่ต้น(เป็นรุ่นก่อตั้งวง) และบางคนไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วเนื่องจากมีภารกิจต่างๆ เช่น ศึกษาต่อในระดับปริญญามหาบัณฑิต (ระดับปริญญาโท), ไปเป็นครูอาสา โครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในสหรัฐอเมริกา ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และทำงานประจำ เป็นต้น ซึ่งเมื่อสมาชิกวงกำไลรุ่นก่อตั้งวงได้ออกจากวงไปก็จะมีสมาชิกใหม่เข้ามาแทน ฉะนั้นจึงทำให้สมาชิกวงกำไลมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาสมาชิกวงกำไลโดยกำหนดแบ่งสมาชิกของวงกำไลออกเป็น 4 รุ่น ได้ดังต่อไปนี้

1. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 1 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 - พ.ศ.2548)
2. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 2 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 - พ.ศ.2549)
3. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 3 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 - พ.ศ.2552)
4. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 4 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 - ปัจจุบัน)

มีรายละเอียด ดังนี้

สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 - พ.ศ.2548)

ภาพประกอบ 1 สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1 (รุ่นก่อตั้งวง)

จากภาพ: แถวบนจากซ้ายนางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ, นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ, นางสาวสุภาภร เฉยทอง, นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์, นางสาวกษมา ชิตเมธา แถวล่างจากซ้ายนางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ, นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น, นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์, นางสาวสุพัตรา คมสัน)

สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 1 (รุ่นก่อตั้งวง) มีจำนวนสมาชิก 9 คน ดังนี้

นางสาววฤษาย์	เลิศศิริ	ตำแหน่ง ระนาดเอก (หัวหน้าวง)
นางสาวมธุริน	เริ่มรุจน์	ตำแหน่ง ขลุ่ย, ปี่ (หัวหน้าวงร่วม)
นางสาวสุพัตรา	คมสัน	ตำแหน่ง ฆ้องวงเล็ก
นางสาวกษมา	ชิตเมธา	ตำแหน่ง ขิม, ขลุ่ย, ปี่
นางสาวทัศนีย์วรรณ	ไกรสำอางค์	ตำแหน่ง ซอด้วง

นางสาวหนึ่งฤทัย	ดีชื่น	ตำแหน่ง ซออู้
นางสาวกรรณิการ์	บัวเกตุ	ตำแหน่ง กลองไทย, ระนาดทุ้ม
นางสาวสุภาภร	เฉยทอง	ตำแหน่ง ฆ้องวงใหญ่
นางสาวเทวีวรรณ	ธีรัยวิริยะ	ตำแหน่ง ระนาดทุ้ม

หมายเหตุ: ผู้วิจัยเรียงลำดับสมาชิกทั้ง 9 คน โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าวงกำไล คือ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ

แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1

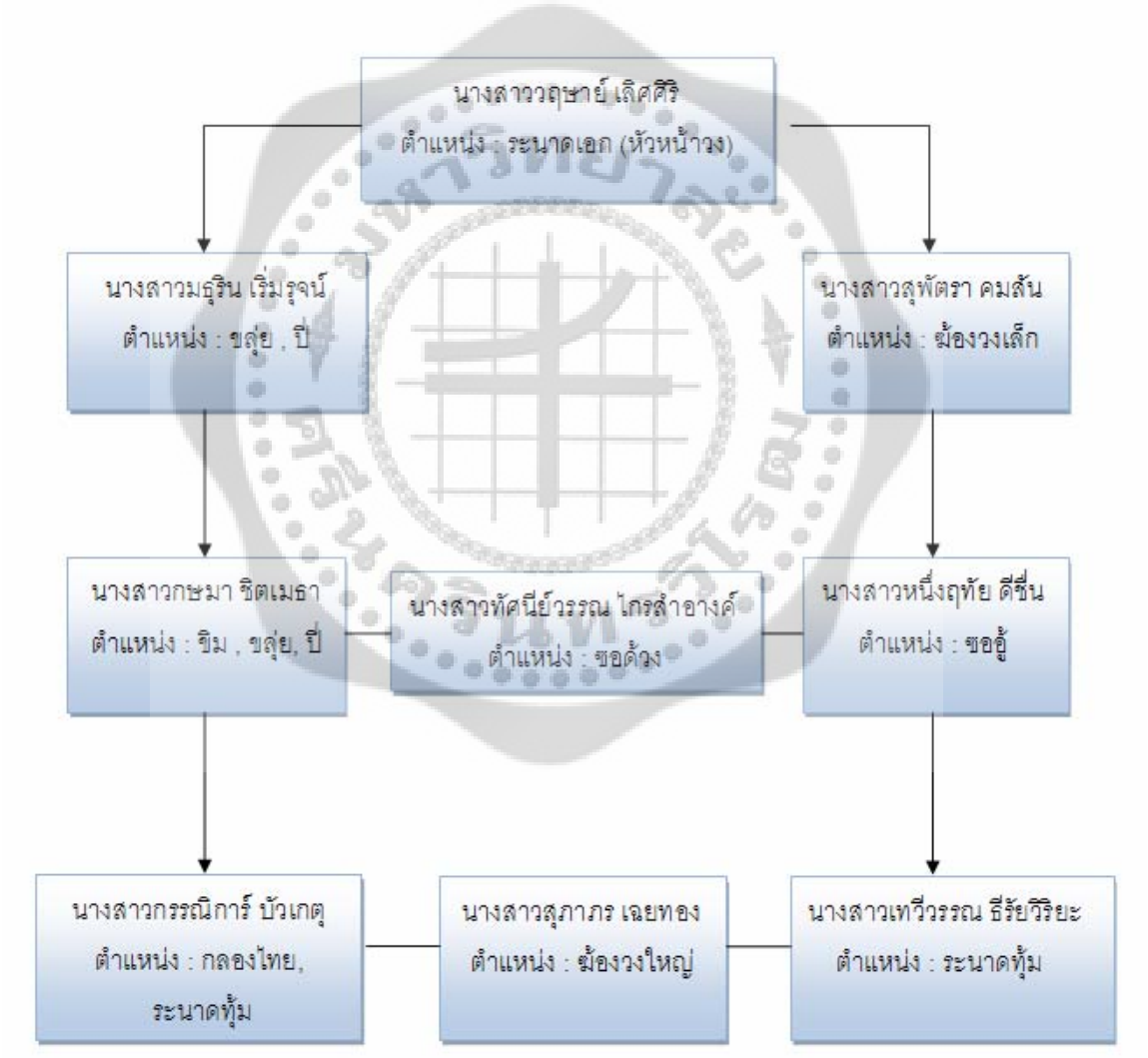

ภาพประกอบ 2 แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1

แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1

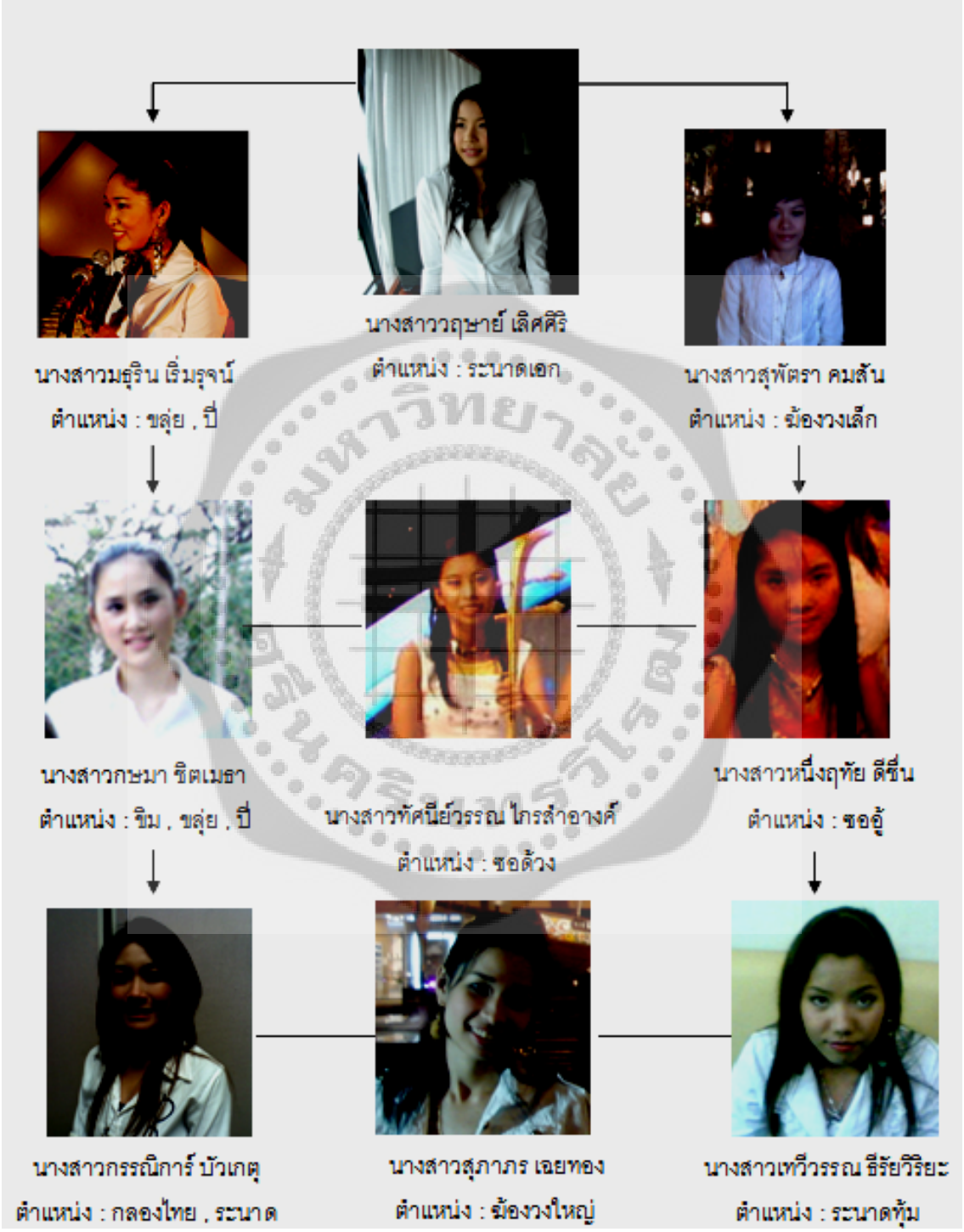

ภาพประกอบ 3 แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1

ประวัติ และทัศนคติต่าง ๆ ของสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1

ภาพประกอบ 4 นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ

นางสาว วฤษาย์ เลิศศิริ ชื่อเล่น โย เกิดวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2525 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์

ภาควิชาดนตรีศึกษา สาขาวิชาดนตรีไทย และกำลังศึกษาปริญญาเอกที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ.2547 – ปัจจุบัน เข้าวงกำไลโดยการเรียนระนาดกับอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า แล้วจึงได้รับการชักชวนให้เข้ามาเล่นในวงกำไล เครื่องมือเอกระนาดเอก หน้าที่ในวงกำไลคือ ระนาดเอก ความสามารถพิเศษอื่นๆ เช่น เครื่องดนตรีปี่พาทย์ ขลุ่ย เรียนดนตรีจากอาจารย์สมวงษ์ คงประโยชน์, อาจารย์นพเก้า จรรย์นาฏย์, อาจารย์วิเชียร เกิดผล, อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า, อาจารย์สุดารัตน์ เทศเวทินากร

กระแสตอบรับวงกำไลตอนแรกดีมาก ตอนนี้ก็เริ่มเงียบไปบ้าง เวลาไปแสดงตามงานต่างๆ ก็ยังได้รับการตอบรับที่ดีเสมอ งานช่วงที่อยู่วงกำไลในช่วงแรกมีงาน 3-4 ครั้ง/เดือน ปัจจุบัน 1-2 งาน/เดือน ปัจจุบันอยู่วงกำไล เพราะชอบสไตล์การเล่นดนตรีร่วมสมัย

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย ดนตรีร่วมสมัยทำให้คนหันมาสนใจในดนตรีไทยมากขึ้น

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีที่ยังรักษาวัฒนธรรมไทย มีเอกลักษณ์ของวงชัดเจน ทั้งการแสดง และชุดการแสดง เป็นต้น ความประทับใจต่อวงกำไลเป็นวงพี่ๆ น้องๆ คอยช่วยเหลือกันดี เวลาไปแสดงตามสถานที่ต่างๆ เหมือนได้ไปเที่ยวในตัว เพราะได้ไปในสถานที่ใหม่

ภาพประกอบ 5 นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์

นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์ ชื่อเล่น กล้าย เกิดวันที่19 มีนาคม พ.ศ.2523 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ภาควิชาศิลปนิเทศ สาขาดนตรีไทย ระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะดนตรีชาติพันธุ์วิทยา ปัจจุบันประกอบอาชีพรับราชการ เป็นหัวหน้าหมวดดนตรีไทย กองดุริยางค์ทหารบก

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2547-2549 เข้ามาเป็นสมาชิกวงกำไลได้โดยการเล่นดนตรีไทยก่อนอยู่แล้ว เมื่อมีการคิดทำดนตรีไทยร่วมสมัยขึ้น จึงเป็นการหาประสบการณ์ใหม่ เครื่องมือเอกปี่ใน และขลุ่ย มีความสามารถพิเศษทางดนตรีไทยเครื่องอื่นๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย และปี่พาทย์ เป็นต้น ความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีสากล เช่น แซ็กโซโฟน อัลโต้แซ็กโซโฟน เป็นต้น หน้าที่ในวงกำไลคือ เล่นเครื่องดนตรีปี่ใน และขลุ่ย เรียนดนตรีไทยจากอาจารย์ที่มีความสามารถมากมาย เช่น เรียนเครื่องสายจากอาจารย์ชนก สาคริก, อาจารย์อัษฎาวุธ สาคริก เรียนเครื่องเป่า (ปี่, ขลุ่ย) จากอาจารย์สมนึก อุ่นแก้ว และเรียนดนตรีจากอาจารย์สุวิทย์ แก้วกมล, อาจารย์สุบิน จันทร์แก้ว, พันโทเสนาะ หลวงสุนทร, อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า เป็นต้น กระแสตอบรับของวงกำไล เป็นกระแสที่ค่อนข้างดีมาก

เพราะเป็นเรื่องแปลกใหม่ในวงการดนตรีไทย มีอยู่ใน 2 แนวทางคือ ครูเก่าจะมีความเห็นว่าดูไม่เหมาะสม และอีกแนวทางคือ ได้รับการชื่นชม เห็นว่าเป็นดนตรีที่แปลกใหม่ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นกระแสตอบรับที่ดีมากกว่า สำหรับงานช่วงที่อยู่วงกำไลถือว่ามีงานมาก บางครั้งมีงานอาทิตย์เว้นอาทิตย์ในช่วงแรกของการตั้งวงกำไล ทั้งงานที่เป็นระดับใหญ่ได้รับความไว้วางใจให้ไปแสดง

ดนตรี ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เนื่องด้วยเหตุผลที่ต้องเร่งการเรียนในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะดนตรีชาติพันธุ์วิทยาให้จบ จึงไม่สะดวกในการแสดงตามงานต่างๆ ทัศนคติเกี่ยวกับดนตรีร่วมสมัย เห็นว่าเป็นเส้นทางที่เข้าถึงกลุ่มเยาวชน คนรุ่นใหม่ได้ง่ายกว่า ในแง่มุมของความเป็นนักดนตรีต้องแยกดนตรีไทยเดิม กับดนตรีร่วมสมัยให้ดีคือ เมื่อเล่นดนตรีไทยเดิมก็ต้องเล่นให้ถูกต้องตามหลัก แต่เมื่อเล่นในรูปแบบร่วมสมัยก็แยกการเล่นออกให้ชัดเจน ทัศนคติต่อวงกำไล คิดว่าวงกำไลเป็นการจุดประการให้เยาวชนรุ่นใหม่ๆ ที่ริเริ่มทำวงดนตรีร่วมสมัยแบบนี้ เป็นนิมิตรหมายที่ดีให้กับวงการดนตรีไทย เช่น เป็นวงผู้หญิงที่เริ่มเล่นดนตรีร่วมสมัย และเป็นแนวทางให้วงดนตรีรุ่นใหม่ทำวงดนตรีในรูปแบบผู้หญิง ซึ่งหมายความว่าวงกำไลได้รับกระแสตอบรับที่ดี เป็นวงที่จุดประกายการทำวงดนตรีร่วมสมัยให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ ความประทับใจต่อวงกำไลประทับใจในเรื่องของการเป็นวงดนตรีที่รุ่นน้องสามารถสานต่องานไปได้เรื่อยๆ เช่น พี่เก่าไปทำงานเป็นครู ไปทำงานอื่นต่างๆ เมื่อมีน้องรุ่นใหม่เข้ามาในวงที่มีความสามารถก็สามารถสานต่องานได้

ภาพประกอบ 6 นางสาวสุพัตรา คมสัน

นางสาวสุพัตรา คมสัน ชื่อเล่น ผึ้ง เกิดวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2525 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นนักร้องในสถานบันเทิง เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2547 - 2552 เข้าวงกำไลได้โดยการได้รับการชักชวนจากอาจารย์

ชัยยุทธ โตสง่า เป็นนักดนตรีของวงกำไลรุ่นแรกที่ได้มีโอกาสออกอัลบั้มกับวง Bangkok Xylophone เครื่องมือเอกคือ ฆ้องวงเล็ก หน้าที่ในวงกำไลคือ เล่นเครื่องดนตรีฆ้องวงเล็ก มีความสามารถทางดนตรีเครื่องอื่น เช่น ปี่พาทย์ เรียนดนตรีจากครูที่โรงเรียนสมัยประถมศึกษา กระแสตอบรับวงกำไลมีกระแสแรงในกลุ่มคนดนตรีโดยเฉพาะคนดนตรีไทย ทั้งกระแสดีซึ่งคิดว่าเป็นคนเปิด

กว้าง และกระแสที่ไม่ดี ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเพราะเข้าใจผิดว่าดนตรีของเดิมจะหายไป เป็นความเข้าใจที่ผิด เรื่องงานแสดงของวงกำไลที่อยู่วงกำไลในช่วงแรกที่ตั้งวงกำไลมามีค่อนข้างมาก เพราะเป็นที่สนใจ ช่วงหลังก็มีงานเรื่อยๆ ตามเทศกาลต่างๆ ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะได้ทำงานประจำจึงไม่สะดวกร่วมแสดงกับวงกำไล

ทัศนคติต่อกับดนตรีร่วมสมัย คิดว่าเป็นดนตรีแปลกแหวกจากแนวเดิม จากที่เป็นวงมโหรี วงปี่พาทย์ การนำดนตรีสากลเข้ามาใช้ร่วมกันก็น่าจะทำให้เกิดความสนใจกว้างขึ้น จากคนกลุ่มเล็กที่สนใจดนตรีไทยก็จะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการดึงเอาดนตรีสากลเข้ามาใส่จึงทำให้คนกลุ่มนี้เข้ามาสนใจเพราะหลายคนก็อาจจะอยากรู้ว่าเล่นร่วมกันแล้วจะออกมาเป็นอย่างไร เคยได้ยินมาจากหลายเสียงว่าของเดิมดีอยู่แล้วเป็นเอกลักษณ์บ้านเมืองอยู่แล้วจะเอามาปนกันให้เสียหาย แต่ที่จริงการทำดนตรีร่วมสมัยเป็นเพียงการเพิ่มประเภทของดนตรีเท่านั้นไม่ได้หมายความว่าจะล้มของเก่า ของเดิมก็ยังคงอยู่เช่นเดิม ดนตรีไทยเดิมก็คือดนตรีไทยเดิมแบบที่เรารู้จักกัน ดนตรีร่วมสมัยก็คือดนตรีร่วมสมัย

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีที่ดูแปลกใหม่แหวกแนวดี ซึ่งน่าจะทำให้คนหันมาสนใจมากขึ้น ดูน่าสนใจ ด้วยความที่เป็นผู้หญิงล้วนก็ทำให้น่าสนใจขึ้นไปอีก ความประทับใจที่มีต่อวงกำไลประทับใจที่สุดคือ ช่วงที่ได้ไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่ประเทศกัมพูชา และคิดว่าสมาชิกในวงมีการแสดงที่สนุก และมีความเป็นกันเอง

ภาพประกอบ 7 นางสาวกษมา ชิตเมธา

นางสาวกษมา ชิตเมธา ชื่อเล่น นุ่น เกิดวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2530 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะแพทย์ศาสตร์ภาควิชาแพทย์ศาสตร์ ปัจจุบันประกอบอาชีพ เป็นแพทย์ และศึกษาต่อแพทย์เฉพาะทาง โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2547 - 2548 เข้าวงกำไลโดยการชักชวนจากอาจารย์สมนึก อุ่นแก้ว

เครื่องมือเอกขลุ่ย หน้าที่ในวงกำไลคือ ขลุ่ย และขิมความสามารถทางดนตรีอื่นๆ คือ ขิม เรียนดนตรีจากศูนย์วัฒนธรรม อาจารย์สุวัฒน์ อรรถกฤษณ์, มูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ จากอาจารย์อัษฎาวุฒิ สาคริก

กระแสตอบรับวงกำไลมีอยู่ 2 ด้าน คือ ดี เพราะเป็นดนตรีที่แปลกใหม่ น่าสนใจ และกระแสตอบรับที่ไม่ดี เพราะคิดว่าวงกำไลเลียนแบบวงดนตรีของประเทศจีน ไม่มีความเหมาะสม แต่ส่วนใหญ่มีกระแสตอบรับไปในทางที่ดีมากกว่า งานแสดงช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานมาก ประมาณเดือนละ 2-3 งาน ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วเพราะสอบติดคณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงไม่มีเวลาซ้อม และอยู่ไกลจากกรุงเทพมหานครมาก

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย คิดว่าดนตรีร่วมสมัยเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการเล่นดนตรีร่วมกันระหว่างดนตรีไทยกับดนตรีสากล เพื่อเพิ่มช่องทางให้เข้ากับการเล่นดนตรี เล่นให้เข้ากับสากลมากขึ้น เช่น โน้ต/เสียงที่เป็นเสียงชาร์ป แฟลต ที่นำมาประยุกต์เล่นรวมกันได้มากขึ้น

ทัศนคติต่อวงกำไล วงกำไลเป็นวงดนตรีร่วมสมัยหญิงล้วนรุ่นแรกที่นำเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีสากลมารวมกัน คิดว่าวงกำไลเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างดนตรีไทยกับดนตรีสากลให้เข้ากันได้มากขึ้น เพื่อเชื่อมคนให้หันมาเล่นดนตรี ความประทับใจที่มีต่อวงกำไลคือ การได้เล่นแสดงพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก

ภาพประกอบ 8 นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์

นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอาง ชื่อเล่น อาร์ฟ เกิดวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ.2526 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาศิลปนิเทศ สาขาดนตรีไทย ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว

สมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2547 - 2548 เข้าวงกำไลโดยการเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกันกับนางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น และได้รู้จักกับรุ่นพี่คือ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ได้ชักชวนเข้าวงมาเล่นดนตรีร่วมสมัยด้วยกัน เครื่องมือเอก ซอด้วง หน้าที่ในวงกำไลคือ ซอด้วง มีความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ซออู้ เรียนดนตรีจากอาจารย์สุดารัตน์ เทศเวทินากร กระแสตอบรับวงกำไล กระแสตอบรับวงกำไลถือว่าดี เพราะวงกำไลเป็นวงดนตรีที่แปลกใหม่ ไม่เคยมีคนทำวงดนตรีร่วมสมัยในลักษณะวงหญิงล้วน เมื่อการแสดงได้แพร่กระจายออกไปจึงทำให้คนสนใจ และคอยติดตามการแสดง

งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีเข้ามามาก เพราะเป็นวงที่เล่นดนตรีแปลกใหม่ ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วเพราะเป็นช่วงจะเรียนจบระดับปริญญาตรี จึงทำให้ไม่มีเวลามาซ้อมดนตรีกับวง

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย ดนตรีร่วมสมัยเป็นดนตรีที่มีความแปลกใหม่น่าสนใจ เป็นดนตรีที่ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานได้ ฟังแล้วให้ความรู้สึกเพลิดเพลิน

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีผู้หญิงที่เป็นการรวมตัวขึ้นเพื่อแสดงดนตรีในแบบดนตรีร่วมสมัย แสดงดนตรีในลักษณะที่แปลกใหม่ ที่ไม่เคยมีมาก่อน ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจการแสดงของวงที่มีความแปลกใหม่ มีการแสดงทั้งในประเทศ และงานที่เป็นระดับภูมิภาคอาเซียน และยังมีการออกรายการโทรทัศน์เพื่อทำให้คนรู้จักดนตรีร่วมสมัย รู้จักวงกำไลมากขึ้น

ภาพประกอบ 9 นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น

นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น ชื่อเล่น อ้อ เกิดวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ.2527 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ภาควิชา

ศิลปนิเทศสาขาดนตรีไทย ปัจจุบันประกอบอาชีพทำงานบริษัทโลจิสติกส์ แผนกจัดซื้อและคลังสินค้า

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2547-2548 เข้าวงกำไลได้โดยการรู้จักกับรุ่นพี่สมัยเรียนมัธยมศึกษาคือ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ได้ชักชวนเข้าวงมาเล่นดนตรีร่วมสมัย เครื่องมือเอกซอสามสาย หน้าที่ในวงกำไลคือ ซออู้ ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ซอด้วง ซออู้ เรียนดนตรีจากอาจารย์สุดารัตน์ เทศเวทินากร และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กระแสตอบรับของวงกำไลช่วงแรกยังไม่ค่อยมีคนรู้จักดนตรีร่วมสมัย แต่เมื่อได้ไปงานแสดงต่างๆ เริ่มออกรายการโทรทัศน์ ทำให้มีคนรู้จักมากขึ้น กระแสตอบรับดีขึ้น งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานแสดงมากทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด ไม่ได้อยู่วงกำไลแล้วเพราะช่วงนั้นเรียนอยู่ปี 4 ที่มหาวิทยาลัยมีงานมาก และเป็นช่วงสอบจึงไม่มีเวลามาซ้อม และไม่สะดวกไปงานที่ต่างจังหวัด

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย ดนตรีร่วมสมัยเป็นดนตรีที่ดี มีการพัฒนาดนตรี และทำเพลงให้คนรู้จักมากขึ้น สามารถทำเพลงให้คนฟังเพลงได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเด็ก หรือผู้ใหญ่ มีจังหวะที่แตกต่างไป

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีที่ดีวงหนึ่ง สามารถทำให้คนรู้จักดนตรีร่วมสมัยมากขึ้น และเป็นการเผยแพร่ดนตรีในแบบประยุกต์ ที่ทำให้เห็นถึงความแปลกใหม่ น่าสนใจ ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจในการแสดงของวงที่มีความเป็นวงดนตรีร่วมสมัย สามารถสื่อถึงความเป็นดนตรีไทย และดนตรีสากล มีการออกแสดงตามสถานที่ และเป็นจุดที่บอกถึงความเป็นวงกำไล เป็นดนตรีร่วมสมัย ที่ยังคงรักษาดนตรีไทยไว้เช่นเดิม

ภาพประกอบ 10 นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ

นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ ชื่อเล่นแก้ว เกิดวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2527 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ภาควิชา

ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา สาขาวิชาดนตรีศึกษา ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นครูสอนดนตรีและเล่นดนตรี

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2547 - 2552 เข้าวงกำไลโดยรุ่นพี่ชักชวนเข้ามา เครื่องมือเอกฆ้องวง

หน้าที่ในวงกำไลคือ กลองไทย ระนาดทุ้ม ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ระนาดทุ้ม ขิม กลอง เรียนดนตรี

จากคุณตาที่บ้าน และเรียนจากครูไพฑูรย์ กระแสตอบรับของวงกำไลกระแสตอบรับดี มีคนรู้จักวงกำไลแบบร่วมสมัย มีงานแสดงมากมาย เป็นวงดนตรีร่วมสมัยหญิงวงแรกที่มีความแปลกใหม่ ทำให้คนรู้จักมากขึ้น งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีมาก อาทิตย์ละวัน เดือนละ 3 - 4 ครั้ง ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะมีงานประจำทำ จึงทำให้ไม่มีเวลามาซ้อม

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีร่วมสมัยที่มีความแปลกใหม่ ดนตรีมีความน่าสนใจ จังหวะทางดนตรีมีหลายจังหวะ มีความโดดเด่น ฟังแล้วสนุกสนาน ฟังแล้วรู้สึกเพลิดเพลิน

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีที่ดี สามารถทำให้คนรู้จักดนตรีในแบบดนตรีร่วมสมัยมากขึ้น และเป็นการเผยแพร่ดนตรีทำให้เห็นถึงความแปลกใหม่ น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ ความประทับใจที่มีต่อวงกำไล ประทับใจการแสดงของวงกำไลที่ได้ไปแสดงในต่างประเทศ คือ ประเทศอาบูดาบี และประทับใจการแสดงสานความสัมพันธ์ไทย - เขมร

ภาพประกอบ 11 นางสาวสุภาภร เฉยทอง

นางสาว สุภาภร เฉยทอง ชื่อเล่น สา เกิดวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2525 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดสระบุรี จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวารสารศาสตร์ ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นเจ้าหน้าที่ธุรการสาขา บริษัทไทยซัมซุงประกันชีวิต จำกัด

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ.2547-2549 เข้าวงกำไลโดยได้รู้จักกับเพื่อนที่เรียนอยู่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเพื่อนๆ ก็เล่นอยู่ในวงของอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า จึงถูกชักชวนให้เข้ามาร่วมวง เครื่องมือเอกฆ้องวงใหญ่ หน้าที่ในวงกำไลคือ ฆ้องวงใหญ่ ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ระนาดเอก ขิม เรียนดนตรีจากอาจารย์มนู นิลแก้ว โรงเรียนหรเทพ (รุ่งเรืองประชาสามัคคี) กระแสตอบรับวงกำไลถือว่าดีมาก ได้ออกรายการโทรทัศน์บ่อย และยังมีโชว์ตามงานต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร งานระดับผู้ว่า กทม. มาเปิดงาน และออกโชว์งานสังสรรค์ของบริษัทใหญ่ๆ เช่น ปตท. และบริษัทอื่นๆ ทั่วประเทศ งานช่วงที่อยู่วงกำไลงานมีแสดงทุกเดือน ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะติดงานที่ทำประจำ

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นเรื่องที่ดีที่ดนตรีไทยที่คิดว่าน่าเบื่อกลับทำให้สังคมหันมาจับตามอง สังเกตได้ว่า วงกำไลออกรายการต่างๆ มากมาย เช่น รายการคุณพระช่วย, รายการ Jukebox Game, รายการสะบัดช่อ, ลงนิตยสารสกุลไทย และสื่ออื่นๆ บอกได้ว่าสังคมให้ความยอมรับและสนใจในดนตรีร่วมสมัย

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงที่มีแนวคิดที่ดี เป็นวงหญิงล้วนที่กล้าแสดงออกในเรื่องที่ดี รักษาวัฒนธรรมของไทยในแบบฉบับร่วมสมัย กล้าที่จะแตกต่างออกไป กล้านำเพลงสากลมาเล่นในแบบไทยได้ เป็นตัวอย่างให้วัยรุ่นไทยได้หันมามองดนตรีไทยในแบบใหม่ที่ทันสมัย ความประทับใจต่อวงกำไลคือ วงกำไลเป็นหญิงล้วน และทุกคนสนุกสนาน ช่วยกันซ้อม ช่วยกันทำงาน ช่วยกันแต่งตัวสวยๆ ทุกคนสนิทกันมาก ทำให้รู้สึกว่าได้ทำในสิ่งที่รัก และได้เพื่อนร่วมงานที่น่ารัก ทุกอย่างทำให้มีความสุข

ภาพประกอบ 12 นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ

นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ ชื่อเล่น แตง เกิดวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2526 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะคณะมนุษยศาสตร์

ภาควิชาศิลปนิเทศ สาขาดนตรีไทย จบการศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นอาจารย์โรงเรียนแสงอรุณ

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2549 - 2549 เข้าวงกำไลโดยการอยู่วงปี่พาทย์กับอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า อยู่แล้ว จึงถูกชักชวนให้มาเล่นดนตรีร่วมสมัยด้วย เครื่องมือเอกระนาดทุ้ม หน้าที่ในวงกำไลคือระนาดทุ้ม ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ฆ้องวง เรียนดนตรีจากอาจารย์สุเชาว์ กระแสตอบรับวงกำไลมีกระแสตอบรับดีมาก เพราะยังไม่มีวงร่วมสมัยแบบหญิงล้วนไปแสดงที่ไหน เป็นความรู้สึกตื่นเต้น และเป็นที่ฮือฮาในวงการดนตรีเพราะเป็นวงร่วมสมัยหญิงวงแรก งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานเยอะมาก ใน 1-2 ปีแรก ส่วนใหญ่เป็นงานตามเทศกาล เช่น เทศกาลลอยกระทง, งานของกระทรวงวัฒนธรรม, งานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวงพลังงาน และอื่นๆ อีกมากมาย ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะช่วงอยู่วงกำไลเรียนอยู่ปี 3 ปี 4 ไม่มีเวลามาซ้อมกับวงกำไล พอเรียนจบก็ได้ทำงานประจำ

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย คิดว่าดนตรีไม่มีขอบเขต ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ สีผิว ภาษาเป็นอะไรที่เป็นสากล ทำให้มีการเชื่อมโยงกันง่ายขึ้น สามารถเล่นดนตรีร่วมกันได้

ทัศนคติต่อวงกำไล ในขณะนั้นเป็นวงดนตรีที่แปลกใหม่ เป็นความท้าทายของผู้หญิง ที่สามารถเล่นดนตรีไทย และสร้างสรรค์ดนตรีให้มีความสนุกสนานในแบบดนตรีร่วมสมัย ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจวงกำไลที่ทำให้มีโอกาสได้แสดงดนตรีที่มีความสำคัญมากมาย ทั้งการแสดงดนตรีในระดับประเทศ และระดับโลก ทำให้ได้ประสบการณ์ต่างๆ มากมาย

จากข้อมูลการสัมภาษณ์สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 1 สรุปได้ว่า สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1 จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท สมาชิกทั้ง 9 คนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันต่างๆ ดังนี้ จบจากคณะครุศาสตร์ สาขาดนตรีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ และนางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ, จบจากคณะมนุษยศาสตร์ สาขาดนตรีไทยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์, นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์, นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น และนางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ, จบจากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คือ นางสาวสุพัตรา คมสัน และนางสาวสุภาภร เฉยทอง, จบจากคณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คือ นางสาวกษมา ชิตเมธา มีสมาชิกจบการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 2 คน ดังนี้ จบจากคณะดนตรีชาติพันธุ์วิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์, จบจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) คือ นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ, กำลังศึกษาระดับปริญญาโทที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ในสังกัดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คือ นางสาวกษมา ชิตเมธา และกำลังศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ เป็นต้น สรุปคือ สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1 ได้เรียนระดับปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวกับดนตรี จำนวน 6 คน และสาขาอื่นๆ อีก 3 คน ปัจจุบันสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1 ประกอบอาชีพต่างๆ คือ รับราชการครู รับ

ราชการทหาร ธุรกิจส่วนตัว เป็นพนักงานบริษัท นักร้อง เจ้าหน้าที่ธุรการสาขา แพทย์ เป็นต้น ซึ่งมีการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับดนตรีจำนวน 4 คน และประกอบอาชีพอื่น อีก 5 คน

สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 2 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 - พ.ศ.2549)

ภาพประกอบ 13 สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2

จากภาพ: แถวบนจากซ้ายนางสาวสุภาภร เฉยทอง, นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์, นางสาววิริยา แสนเยีย, นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์, นางสาวกษมา ชิตเมธา แถวล่างจากซ้ายนางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ, นางสาวสุพัตรา คมสัน, นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ, นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ

สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกจำนวน 3 คน (ดังจะกล่าวต่อไป) สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2 มีดังนี้

1.	นางสาววฤษาย์	เลิศศิริ	ตำแหน่ง ระนาดเอก (หัวหน้าวง)
2.	นางสาวมธุริน	เริ่มรุจน์	ตำแหน่ง ขลุ่ย, ปี่ (หัวหน้าวงร่วม)
3.	นางสาวสุพัตรา	คมสัน	ตำแหน่ง ฆ้องวงเล็ก
4.	นางสาวกรรณิการ์	บัวเกตุ	ตำแหน่ง กลองไทย, ระนาดทุ้ม
5.	นางสาวสุภาภร	เฉยทอง	ตำแหน่ง ฆ้องวงใหญ่
6.	นางสาวเทวีวรรณ	ธีรัยวิริยะ	ตำแหน่ง ระนาดทุ้ม
7.	นางสาววิริยา	แสนเยีย	ตำแหน่ง ซอด้วง
8.	นางสาวประวันรุ่ง	กระโหมวงศ์	ตำแหน่ง ซออู้
9.	นางสาวดวงดาว	เศษรินทร์	ตำแหน่ง ขิม, ขลุ่ย

หมายเหตุ: การเปลี่ยนแปลงของสมาชิกวงกำไล จะขยับสมาชิกไปตามลำดับมีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2 มีดังนี้

สมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว จำนวน 3 คน

1. นางสาวกษมา	ชิตเมธา	ตำแหน่ง ขิม, ขลุ่ย, ปี่
2. นางสาวทัศนีย์วรรณ	ไกรสำอางค์	ตำแหน่ง ซอด้วง
3. นางสาวหนึ่งฤทัย	ดีชื่น	ตำแหน่ง ซออู้

สมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานกับวงกำไล จำนวน 3 คน

1. นางสาววิริยา	แสนเยีย	ตำแหน่ง ซอด้วง
2. นางสาวประวันรุ่ง	กระโหมวงศ์*	ตำแหน่ง ซออู้
3. นางสาวดวงดาว	เศษรินทร์	ตำแหน่ง ขิม, ขลุ่ย

หมายเหตุ: นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ ชื่อเดิมคือ นางสาวอาภาพร กระโหมวงศ์

แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2

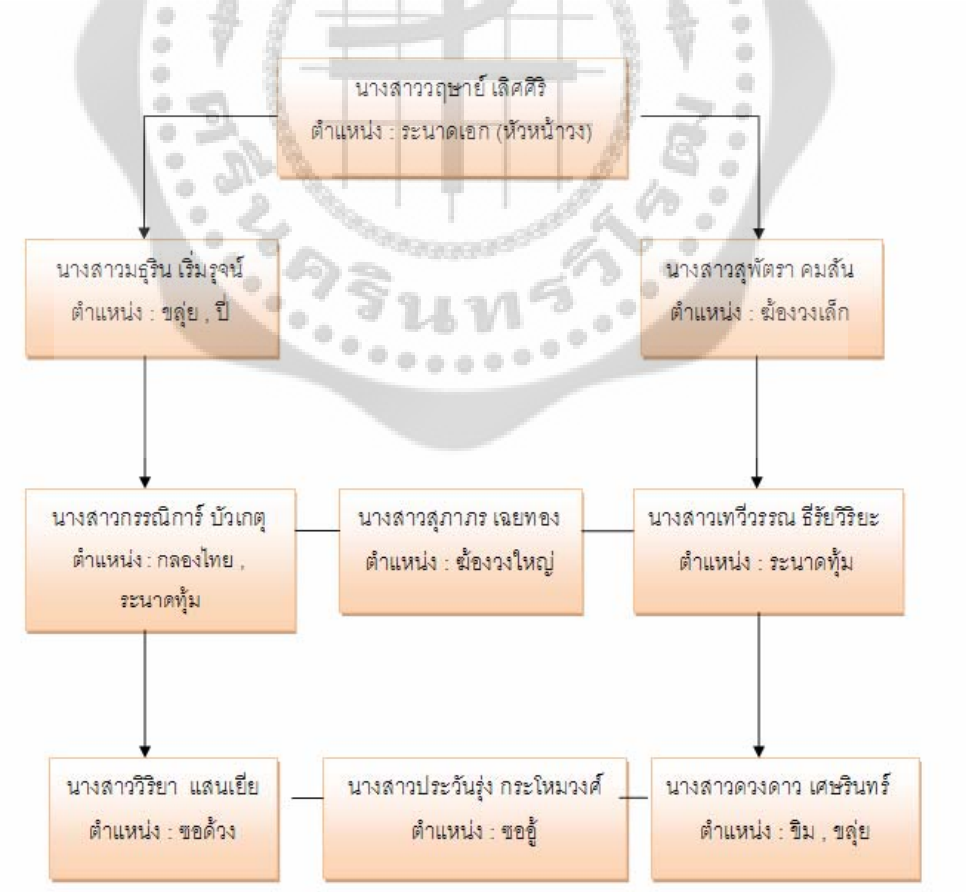

ภาพประกอบ 14 แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2

แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2

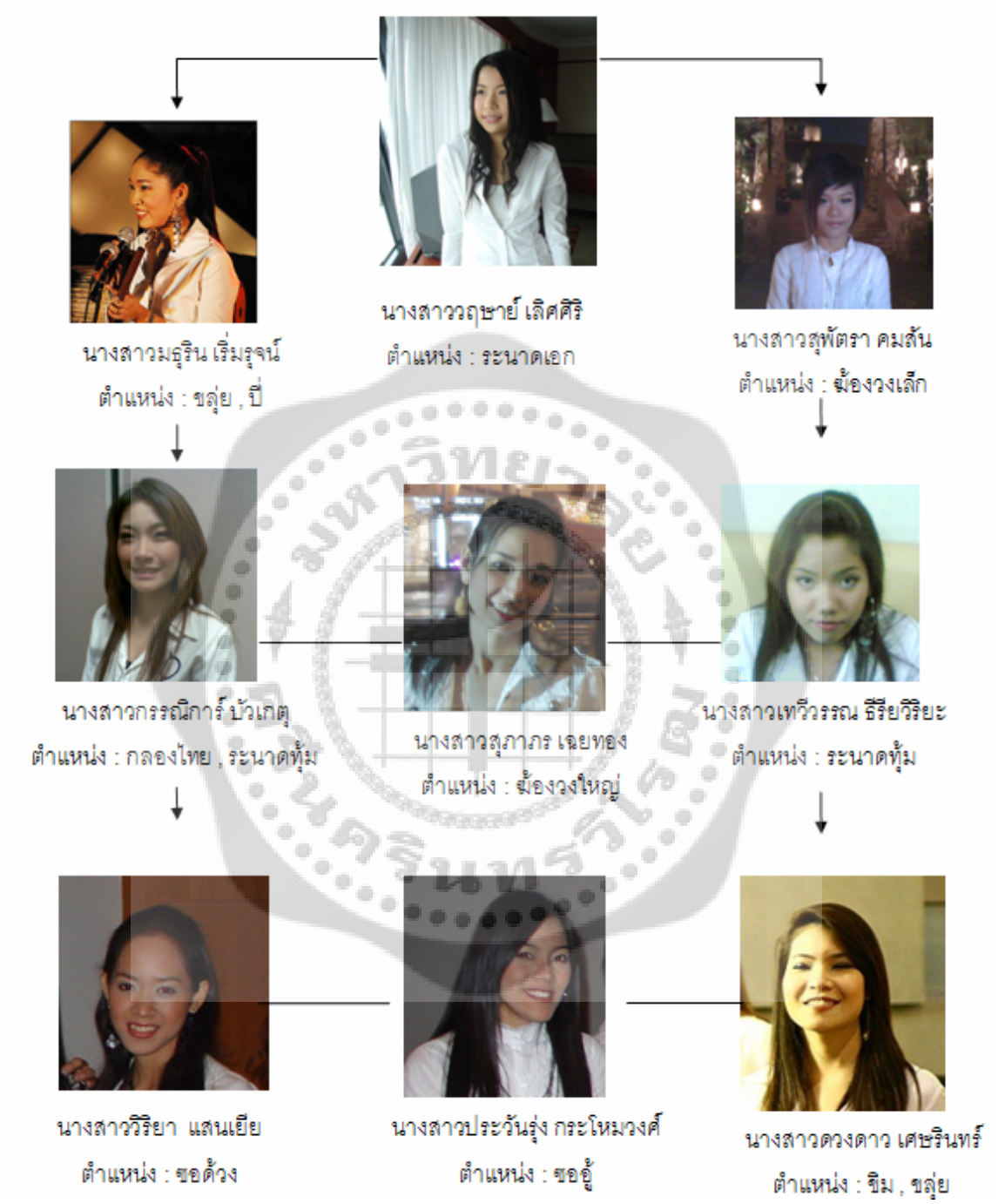

ภาพประกอบ 15 แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2

ประวัติ และทัศนคติต่าง ๆ ของสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2 (สมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานแทนสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว)

ภาพประกอบ 16 นางสาววิริยา แสนเยีย

นางสาววิริยา แสนเยีย ชื่อเล่น วิว เกิดวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดร้อยเอ็ด จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ สาขาดุริยางคศิลป์ไทย ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ภาควิชาดนตรี

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2548 - 2549 เข้าวงกำไลโดยนางสาววฤษาย์ เลิศศิริชักชวนให้ไปออดิชั่น เครื่องมือเอกซอด้วง หน้าที่ในวงกำไลคือ ซอด้วง ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ซออู้ เรียนดนตรีจากอาจารย์สมบูรณ์ บุญวงศ์ กระแสตอบรับวงกำไลเป็นกระแสตอบรับดี ได้ออกรายการโทรทัศน์ เช่น รายการคุณพระช่วย, คอนเสิร์ตต่างๆ เป็นต้น และอีกกระแสคือ ไม่เห็นด้วยกับดนตรีร่วมสมัย ไม่สมควรยืนเล่นดนตรี ไม่ควรเล่นแบบสากล เล่นเพี้ยนบ้าง ทำให้เสื่อมเสีย ผิดครู ทำลายดนตรีไทย เป็นต้น งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานเยอะ มีงานในกรุงเทพฯ และต่างประเทศ ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะช่วงนั้นเป็นช่วงที่มีหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาในชีวิต จึงไม่สะดวกในการร่วมงาน

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีที่ไม่ใช่ของแปลกใหม่ มีมานานแล้ว เปรียบเหมือนมีดที่มีความคม มีประโยชน์ถ้ารู้จักใช้ให้เป็น แต่ถ้าใช้ไม่เป็นก็จะไม่มีประโยชน์ เป็นดนตรีที่ไม่แปลกใหม่ ไม่ได้ทำลายดนตรีไทย

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่น่าติดตาม น่าสนใจ มีความเป็นมาของวงที่มีพัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่ดี ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจการแสดงดนตรีทุกงาน เช่น งาน 55 ปี คอนเสิร์ตสานสัมพันธ์ไทย - เขมร, งานแสดงที่ประเทศอาหรับเอมิเรต, คอนเสิร์ตหนุ่มบาว สาวปาน, ออกรายการ Worldcup Mania และการขึ้นปกนิตยสารสกุลไทย ปี พ.ศ. 2548

ภาพประกอบ 17 นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์

นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ ชื่อเล่น ตู่ เกิดวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2527 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดสงขลา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ สาขาดุริยางคศิลป์ไทย และจบการศึกษาระดับปริญญาโทจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นเซลล์

มาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2548 - 2549 เข้าวงกำไลโดยการได้รับการชักชวนจากรุ่นพี่ เครื่องมือเอกซออู้ หน้าที่ในวงกำไลคือ ซออู้ ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ เครื่องสาย เรียนดนตรีจาก รศ. ดร.ขำคม พรประสิทธิ์ กระแสตอบรับวงกำไลเป็นกระแสตอบรับที่ดีมาก บางคนบอกว่าไม่เหมาะสม แต่บางคนก็ชื่นชม งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีค่อนข้างมาก 2 ครั้ง/เดือน ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะช่วงนั้นเริ่มทำงาน และศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ศนคติกับดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีที่ดี เป็นทางเลือกใหม่ที่ให้คนสามารถเข้าถึงดนตรีไทยได้ ถือเป็นดนตรีทางเลือกที่ดี

ศนคติกับวงกำไล เป็นวงที่ดี แต่ยังขาดเรื่องการแสดงออกอยู่บ้างเล็กน้อย ในวงกำไลมีเพลงที่ดี และมีท่าทางการแสดง ความประทับใจต่อวงกำไลคือ เป็นการรวมนักดนตรีให้ได้มาเจอกัน มีความสัมพันธ์ที่ดี ได้เพื่อนทางด้านดนตรี เป็นความเป็นเพื่อนต่อกัน

ภาพประกอบ 18 นางสาวดวงดาว เศษรินทร์

นางสาวดวงดาว เศษรินทร์ ชื่อเล่น ทราย เกิดวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2527 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นอาจารย์โรงเรียนอัสสัมชัญ สมุทรปราการ

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2548 - 2552 เข้าวงกำไลโดยได้รับการชักชวนจาก นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ และนางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ เพื่อนคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ไปแคสติ้งเข้าวงกำไล เครื่องมือเอกซอสามสาย หน้าที่ในวงกำไลคือ ขิม, ขลุ่ย ความสามารถพิเศษอื่นๆ เช่น ขลุ่ย และเครื่องสายไทย เรียนดนตรีจากอาจารย์ยุทธนา กระแสตอบรับวงกำไล เป็นกระแส ตอบรับที่ดี แต่มีคนที่มองในด้านของดนตรีไทย จะมีการถกเถียงกันถึงการเล่นดนตรีไทยในแบบร่วมสมัย ซึ่งวงกำไลถือเป็นวงที่อนุรักษ์ดนตรีไทย และมีส่วนทำให้คนสนใจดนตรีไทยมากขึ้น บางคนมีความคิดเห็นที่ไม่ชอบ เช่น คิดว่าไปดัดแปลงวิชาชีพครูเสียหมด เล่นดนตรีไทยผิดแบบขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีมาแต่โบราณ ยืนเล่นดนตรี เป็นต้น ซึ่งก็เป็นกระแสตอบรับในช่วงแรกที่เป็นปกติ ที่มีทั้งดี และไม่ดี งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานมากในช่วงนั้น มีการแสดงมากตามเทศกาล เช่น เทศกาลวันลอยกระทงของจังหวัดกรุงเทพมานคร ที่ได้มีโอกาสแสดงทุกปี ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะไปเป็นครูอาสาที่ประเทศอเมริกา โครงการ “Thai Teacher Volunteer” จึงไม่สามารถมาซ้อม และร่วมการแสดงกับวงกำไลได้

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีไทยที่เราประยุกต์ให้ง่ายต่อผู้รับสาร(ผู้ฟัง) เพราะยุคสมัย และวัฒนธรรมของโลก เทคโนโลยีต่างๆ ที่มีความเปลี่ยนแปลงไป สามารถปรับปรุงไปได้บ้าง แต่ให้ดนตรีไทยเหมือนเดิม ให้อนุรักษ์ดนตรีไทยของเดิมให้เหมือนเดิม ซึ่งให้เด็กไทยเล่นดนตรีไทยดีกว่าไปเล่นดนตรีสากล ดึงดูดให้คนสนใจ ทำให้คนฟังดนตรี เสพดนตรีได้ง่ายขึ้น ดึงดูดให้เล่นดนตรีไทยมากขึ้น

ทัศนคติต่อวงกำไล ช่วงแรกวงกำไลอาจจะยังไม่เป็นรูปร่างที่ชัดเจน เช่น บางงานไปเล่นเครื่องดนตรีขิมบ้าง ขลุ่ยบ้าง ซึ่งแล้วแต่งาน และโอกาสในการแสดง อยากให้แสดงให้เห็นว่า เป็นแบรนด์ที่ทำให้รู้ว่าใครเล่นเครื่องดนตรีอะไร ความประทับใจต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่ดึงดูดให้คนมาเล่นดนตรีกันมากขึ้น มีการออกแสดงมากมายที่มีความสำคัญ เช่น ร่วมแสดงดนตรีในพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก ที่มีการถ่ายทอดสดไปทั่วประเทศ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 2 มีสมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานแทนสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วจำนวน 3 คน สรุปได้ว่า สมาชิกใหม่ทั้ง 3 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้ จบจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาดุริยางคศิลป์ไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นางสาววิริยา แสนเยีย, นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ และคณะครุศาสตร์ สาขาดนตรีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นางสาวดวงดาว เศษรินทร์ มีสมาชิกจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน ดังนี้ จบจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ เป็นต้น สรุปคือ สมาชิกใหม่วงกำไล รุ่นที่ 2 จำนวน 3 คน ได้เรียนระดับปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวกับดนตรีหมดทั้ง 3 คน และระดับปริญญาโทสาขาอื่น 1 คน ปัจจุบันสมาชิกใหม่วงกำไลรุ่นที่ 2 ประกอบอาชีพต่างๆ คือ รับราชการครู และเซลล์ ซึ่งมีการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับดนตรีจำนวน 2 คน และประกอบอาชีพอื่น อีก 1 คน

สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 3 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 - พ.ศ.2552)

ภาพประกอบ 19 สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3

จากภาพ: เรียงจากซ้ายนางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค, นางสาวสุพัตรา คมสัน, นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ, นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล, นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ, นางสาวสมาพร สมสืบ, นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา

สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3 มีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกจำนวน 5 คน สมาชิกรุ่นที่ 3 มีดังนี้

1. นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ตำแหน่ง ระนาดเอก (หัวหน้าวง)
2. นางสาวสุพัตรา คมสัน ตำแหน่ง ฆ้องวงเล็ก
3. นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ ตำแหน่ง กลองไทย ระนาดทุ้ม
4. นางสาวดวงดาว เศษรินทร์ ตำแหน่ง ขิม, ขลุ่ย
5. นางสาวชาลิตา สวัสดี ตำแหน่ง เครื่องหนัง, เปิงมาง
6. นางสาวสมาพร สมสืบ ตำแหน่ง ซออู้
7. นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา ตำแหน่ง ฆ้องวงเล็ก, ซอด้วง
8. นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค ตำแหน่ง เครื่องประกอบจังหวะ, นาฏศิลป์ไทย
9. นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล ตำแหน่ง ขิม

หมายเหตุ: นางสาวดวงดาว เศษรินทร์ และนางสาวชาลิตา สวัสดี ไม่ได้ถ่ายภาพรุ่นที่ 3 ร่วมด้วย เนื่องจากติดภารกิจไปต่างประเทศ

มีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3 มีดังนี้

สมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว จำนวน 5 คน

1. นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์ ตำแหน่ง ขลุ่ย, ปี่
2. นางสาวสุภาภร เฉยทอง ตำแหน่ง ฆ้องวงใหญ่
3. นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ ตำแหน่ง ระนาดทุ้ม
4. นางสาววิริยา แสนเยีย ตำแหน่ง ซอด้วง
5. นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ ตำแหน่ง ซออู้

สมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานกับวงกำไล จำนวน 5 คน

1. นางสาวชาลิตา สวัสดี ตำแหน่ง เครื่องหนัง, เปิงมาง
2. นางสาวสมาพร สมสืบ ตำแหน่ง ซออู้
3. นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา ตำแหน่ง ฆ้องวงเล็ก, ซอด้วง
4. นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค ตำแหน่ง เครื่องประกอบจังหวะ, นาฏศิลป์ไทย
5. นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล* ตำแหน่ง ขิม

หมายเหตุ: นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล ชื่อเดิมคือ นางสาวพรรณี อำนวยสันติกุล

แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3

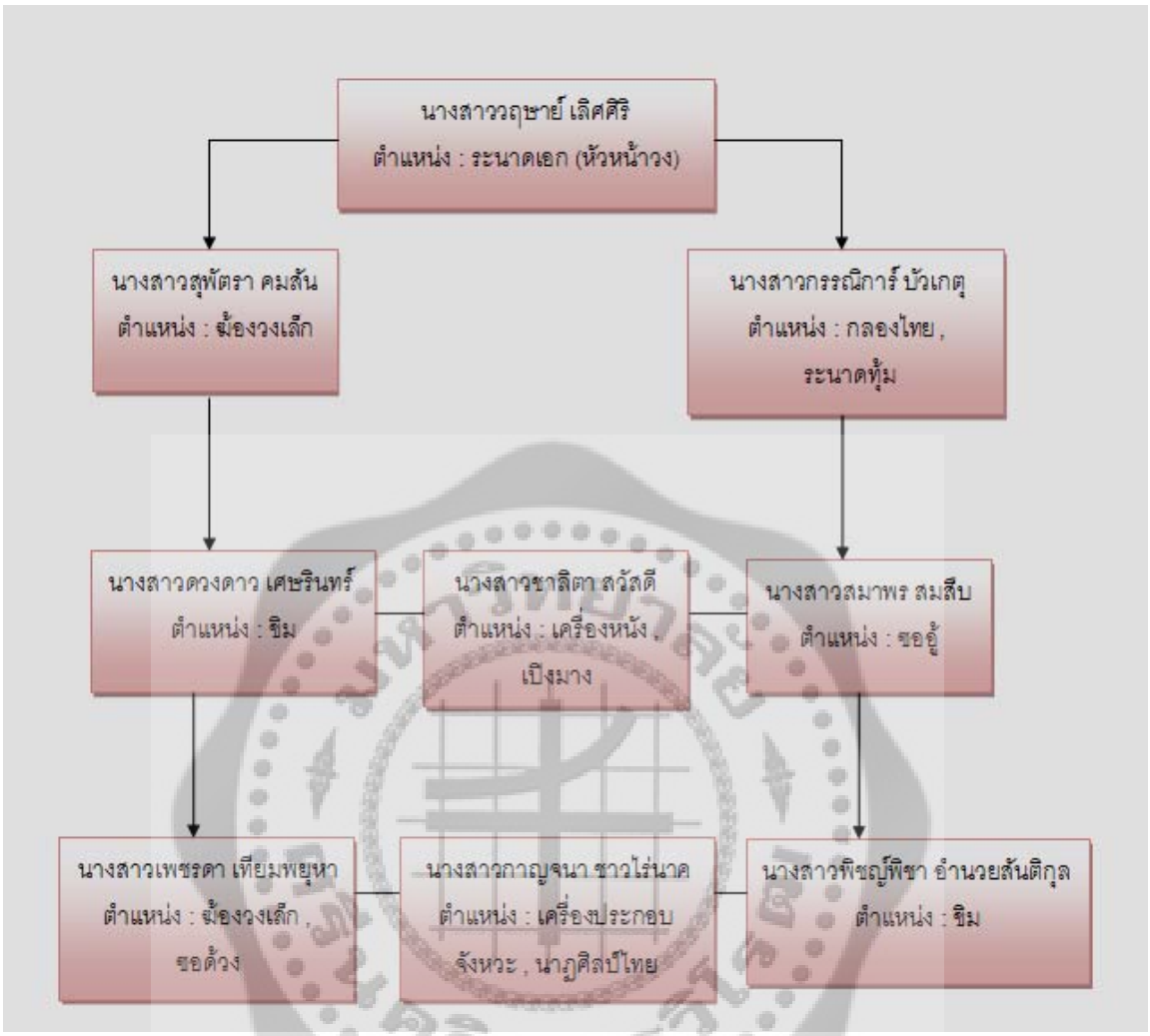

ภาพประกอบ 20 แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3

ภาพประกอบ 21 แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3

ประวัติ และทัศนคติต่าง ๆ ของสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3 (สมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานแทนสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว)

ภาพประกอบ 22 นางสาวชาลิตา สวัสดี

นางสาวชาลิตา สวัสดี ชื่อเล่น ปุ้ย เกิดวันที่ 30 ม.ค. พ.ศ. 2526 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คลอง 6 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางค์ไทย ปัจจุบันประกอบอาชีพรับทำงานพิเศษ ทั้งดนตรี การแสดงทุกแขนง ดนตรีสากล ดนตรีร่วมสมัย และทำวงดนตรีร่วมสมัย วง “สวัสดี”

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2549 - 2552 เข้าวงกำไลได้โดยได้รับการชักชวนจากอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า เครื่องมือเอกปี่พาทย์ หน้าที่ในวงกำไลคือ เครื่องหนัง เปิงมาง กลองสองหน้า ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ปี่พาทย์ทุกเครื่อง เรียนดนตรีจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี กระแสตอบรับวงกำไลเป็นกระแสตอบรับดี เพราะวงกำไลเป็นวงดนตรีที่มีความแปลกใหม่ มีงานแสดงมาก มีคนสนใจในการแสดงของวง และมีทั้งที่ชอบ และไม่ชอบปนกันไป งานช่วงที่อยู่วงกำไลมี 2-3 ครั้ง/เดือน ถือว่ากำลังดี ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว เพราะช่วงนั้นเป็นช่วงที่เรียนมหาวิทยาลัย ทำงานอื่นๆ ทำงาน Event ต่างๆ จึงทำให้ไม่สะดวกต่อการมาซ้อม

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีที่ผสมผสานดนตรีไทยกับดนตรีสากลได้อย่างมีสีสัน แต่ยังคงไว้ซึ่งดนตรีไทย ไม่ให้หายไป เป็นดนตรีที่ให้ชาวต่างชาติได้รับอรรถรสของดนตรีไทย

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงที่มีความเป็นกันเอง คอยช่วยเหลือกัน มีสีสันในการแสดงดนตรี ทำให้ดนตรีสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจช่วงที่ไปงานแสดงที่ประเทศดูไบ ซึ่งเป็นการแสดงครั้งแรกที่ได้เข้ามาอยู่ในวงกำไล และการแสดงพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก

ภาพประกอบ 23 นางสาวสมาพร สมสืบ

นางสาวสมาพร สมสืบ ชื่อเล่น เดือน เกิดวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ.2531 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นอาจารย์โรงเรียนวัดฉัตรทอง (เลื่อนประชานุกูล)

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ.2550 - ปัจจุบัน เข้าวงกำไลโดยได้รับการชักชวนจากนางสาววฤษาย์ เลิศศิริ เครื่องมือเอกซอสามสาย หน้าที่ในวงกำไลคือ ซออู้ ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ เครื่องสาย เรียนดนตรีจากอาจารย์พรรณี สอนวิสัย, อาจารย์ศิริภูมิ เขตต์คง, อาจารย์ธีระ ภู่มณี กระแสตอบรับวงกำไล เป็นกระแสตอบรับที่ดี ผู้คนให้การตอบรับ เพราะเป็นวงดนตรีร่วมสมัยวงผู้หญิงล้วน ผู้ชมมักชอบสิ่งที่สวยงาม งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานอยู่เรื่อยๆ แล้วแต่บางเดือนจะมีงานไม่เท่ากัน ปัจจุบันอยู่วงกำไล เพราะ เป็นวงดนตรีที่ช่วยอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมไทย เนื่องจากในวงเป็นพี่น้องกัน เวลาแสดงช่วยสร้างเสริม ได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ที่ยังไม่เคยสัมผัส

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย คิดว่าดนตรีร่วมสมัยเป็นดนตรีที่ดี เพราะเป็นการเปลี่ยนรูปแบบดนตรีที่มีจากเดิม ปรับเปลี่ยนการเล่นดนตรีให้ดูไม่น่าเบื่อ ทำเพลงออกมาให้เพลงสามารถฟังง่าย เข้าถึงได้ง่าย

ทัศนคติต่อวงกำไลเป็นดนตรีที่แปลกใหม่ วงกำไลได้เป็นการรวมตัวของผู้หญิงในยุคสมัยใหม่ ที่ช่วยสืบสาน อนุรักษ์ดนตรีไทยให้ยังคงอยู่ และเป็นวงดนตรีที่ได้รับการตอบรับที่ดีจากผู้ฟัง ความประทับใจต่อวงกำไล เป็นวงที่สร้างประสบการณ์ในด้านอื่นๆ นอกจากด้านดนตรี เช่น ได้ระบบการทำงานเป็นหมู่คณะ การปฏิบัติตนทางดนตรี การอยู่ในวงแบบเป็นพี่ น้องกัน มีการช่วยเหลือกัน

ภาพประกอบ 24 นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา

นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา ชื่อเล่นเพชร เกิดวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ.2531 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ สาขาดุริยางคศิลป์ไทย และระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขามานุษยดุริยางควิทยา ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นอาจารย์โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ.2550 - ปัจจุบัน เข้าวงกำไลได้โดยได้รับการชักชวนจากนางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ให้มาเล่นดนตรีร่วมสมัยกับวงกำไล เครื่องมือเอกระนาดเอก หน้าที่ในวงกำไลคือ ฆ้องวงเล็ก, ซอด้วง ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ เครื่องดนตรีปี่พาทย์ ฆ้องวง ระนาดทุ้ม, เครื่องสาย ซอด้วง ซออู้ ขิม เรียนดนตรีจากอาจารย์พรรณี สอนวิสัย, อาจารย์สุดารัตน์ เทศเวทินากร, อาจารย์วิเชียร เกิดผล, อาจารย์บุษกร สำโรงทอง กระแสตอบรับวงกำไลเป็นกระแสตอบรับที่ดี มีคนติดตามการแสดงของวง มีคนรู้จักวงกำไลในรูปแบบดนตรีร่วมสมัย การตอบรับมีทั้งดีและไม่ดี แล้วแต่ทัศนคติของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานเรื่อยๆ ทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด ปัจจุบันอยู่วงกำไลเพราะเป็นการหาประสบการณ์ทางดนตรีที่ดีรูปแบบหนึ่งซึ่งสามารถนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย ดนตรีร่วมสมัยเป็นดนตรีที่มีความแปลกใหม่ แต่ดนตรียังคงอยู่ในรูปแบบของดนตรีไทย ซึ่งดนตรีร่วมสมัยเป็นดนตรีที่เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงดนตรีที่ดี

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีที่มีการแสดงดนตรีที่น่าชม น่าสนใจ แสดงโดยผู้หญิงที่มีความสามารถทางด้านดนตรีไทย ในวงมีความเป็นเอกลักษณ์ชัดเจน ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจเรื่องของการทำงานที่ทุกคนมีความสุข คอยช่วยเหลือกัน และประทับใจการแสดงงานสำคัญต่างๆ เช่น พิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก, คอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน - ไทย, คอนเสิร์ตการกุศลต่างๆ เป็นต้น

ภาพประกอบ 25 นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค

นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค ชื่อเล่น เมย์ เกิดวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2531 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดเชียงใหม่ แต่ย้ายมาอยู่กาญจนบุรี จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการจัดการทั่วไป ปัจจุบันประกอบอาชีพค้าขาย

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ.2550 – ปัจจุบัน เข้าวงกำไลโดยรุ่นพี่แนะนำให้เข้าวง และมาเรียนตีกลอง เครื่องมือเอกคือเครื่องประกอบจังหวะ หน้าที่ในวงกำไลคือ เครื่องประกอบจังหวะ และนาฏศิลป์ไทย เรียนดนตรีจากอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า กระแสตอบรับวงกำไลเป็นกระแสตอบรับดี ได้รับความสนใจ เป็นเพราะนักดนตรี และเครื่องดนตรีที่มีความน่าสนใจ สร้างความตระการตาในการแสดง ทำให้การแสดงน่าชม และน่าฟังมากขึ้น งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีแต่ไม่เยอะมาก เพราะเนื่องจากได้รับผลกระทบทางการเมือง ปัจจุบันอยู่วงกำไลเพราะเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ทางด้านดนตรีและแสดงดนตรีร่วมสมัยต่อไป

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย ดนตรีสามารถเข้าถึงได้ทุกเพศ ทุกวัย และเข้าถึงได้ทุกชาติ ทุกยุคสมัย ส่งเสริมให้อนุรักษ์ศิลปะดนตรีไทย และยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนรุ่นหลัง ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงที่มีเอกลักษณ์ในด้านดนตรีที่เรียกว่า ดนตรีร่วมสมัย สื่อให้เห็นถึงความเป็นไทย เครื่องดนตรีไทย สามารถสร้างแรงผลักดันให้กับผู้ที่สนใจ และผลักดันให้คนไทยเห็นคุณค่าของดนตรีไทย ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจการเล่นดนตรีที่มีความแปลกใหม่ เพราะไม่มีความรู้ทางด้านดนตรีไทยมาก ได้เรียนจากอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ซึ่งสอนวิธีการเล่นที่ถูกต้อง และคอยปรับปรุงให้อยู่เสมอ เหมือนเรียนไป และได้ออกแสดงความสามารถไปในสถานการณ์จริง

ภาพประกอบ 26 นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล

นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล ชื่อเล่นหนึ่ง เกิดวันที่ 29 กันยายน 2526 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย และระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขามานุษยดุริยางควิทยา ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นอาจารย์โรงเรียนอำนวยศิลป์

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ.2550 – ปัจจุบัน เข้าวงกำไลโดยได้รับการชักชวนจากนางสาววฤษาย์ เลิศศิริ เครื่องมือเอกระนาดทุ้ม หน้าที่ในวงกำไลคือ ขิม ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม เรียนดนตรีจากอาจารย์สุดารัตน์ เทศเวทินากร, อาจารย์วิเชียร เกิดผล กระแสตอบรับวงกำไล ได้รับกระแสตอบรับที่ดี ได้รับความสนใจจากวัยรุ่นสมัยใหม่ของการเป็นต้นแบบในการทำวงดนตรี งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีเป็นบางช่วง ถ้าเป็นช่วงโปรโมทจะมีงานมาเรื่อยๆ ปัจจุบันอยู่วงกำไล เพราะมีนักดนตรีในวงเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องกัน และหาประสบการณ์ทางดนตรี

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีที่สามารถเข้าสู่สังคมสากลได้เป็นอย่างดี โดยดนตรียังคงรักษาวัฒนธรรมไทยไว้อยู่เช่นเดิม

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีที่ยังรักษาวัฒนธรรมไทย รวมถึงการพัฒนาเพลง พัฒนาการบรรเลงให้เข้ากับยุคสมัย ไม่ได้เล่นเฉพาะดนตรีประยุกต์อย่างเดียว แต่เล่นดนตรีไทยเดิมแบบดั้งเดิมปี่พาทย์แบบโบราณด้วย ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจในนักดนตรีที่เป็นรุ่นพี่รุ่นน้องกัน มีความช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาก และสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันได้ทุกๆ เรื่อง

จากข้อมูลการสัมภาษณ์สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 3 มีสมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานแทนสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วจำนวน 5 คน สรุปได้ว่า สมาชิกใหม่ทั้ง 5 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ดังนี้ จากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางค์ไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คลอง 6 คือนางสาวชาลิตา สวัสดี, จากคณะครุศาสตร์ สาขาดนตรีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นางสาวสมาพร สมสืบ, จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาดุริยางคศิลป์ไทย คือ นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา, จากคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช คือ นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค และจากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล จบการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 1 คน ดังนี้ จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขามานุษยดุริยางควิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล เป็นต้น สรุปคือ สมาชิกใหม่วงกำไลรุ่นที่ 3 จำนวน 5 คน ได้เรียนระดับปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวกับดนตรี ทั้งหมด 4 คน สาขาอื่น 1 คน และเรียนระดับปริญญาโทสาขาที่เกี่ยวกับดนตรี 1 คน ปัจจุบันสมาชิกใหม่วงกำไลรุ่นที่ 3 ประกอบอาชีพต่างๆ คือ รับราชการครู ทำงานดนตรี และค้าขาย ซึ่งมีการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับดนตรีจำนวน 4 คน และประกอบอาชีพอื่น อีก 1 คน

สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 4 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 - ปัจจุบัน)

ภาพประกอบ 27 สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4

จากภาพ: เรียงจากซ้ายนางสาวสมาพร สมสืบ, นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม, นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล, นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ, นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์, นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา, นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค, นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น

สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4 มีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกจำนวน 4 คน สมาชิกรุ่นที่ 4 มีดังนี้

1. นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ตำแหน่ง ระนาดเอก (หัวหน้าวง)
2. นางสาวสมาพร สมสืบ ตำแหน่ง ซออู้
3. นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา ตำแหน่ง ฆ้องวงเล็ก, ซอด้วง
4. นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค ตำแหน่ง เครื่องประกอบจังหวะ, นาฏศิลป์ไทย
5. นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล ตำแหน่ง ขิม
6. นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น ตำแหน่ง ระนาดทุ้ม, เครื่องหนัง
7. นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์ ตำแหน่ง ฆ้องวงใหญ่
8. นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม ตำแหน่ง เครื่องหนัง, เปิงมาง

หมายเหตุ: ปัจจุบันสมาชิกวงกำไลเหลือจำนวน 8 คน

มีการเปลี่ยนแปลงสมาชิก ดังนี้

สมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว จำนวน 4 คน

1. นางสาวสุพัตรา คมสัน ตำแหน่ง ฆ้องวงเล็ก
2. นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ ตำแหน่ง กลองไทย, ระนาดทุ้ม
3. นางสาวดวงดาว เศษรินทร์ ตำแหน่ง ขิม, ขลุ่ย
4. นางสาวชาลิตา สวัสดี ตำแหน่ง เครื่องหนัง, เปิงมาง

สมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานกับวงกำไล จำนวน 3 คน

1. นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น ตำแหน่ง ระนาดทุ้ม, เครื่องหนัง
2. นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์ ตำแหน่ง ฆ้องวงใหญ่
3. นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม ตำแหน่ง เครื่องหนัง, เปิงมาง

แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4

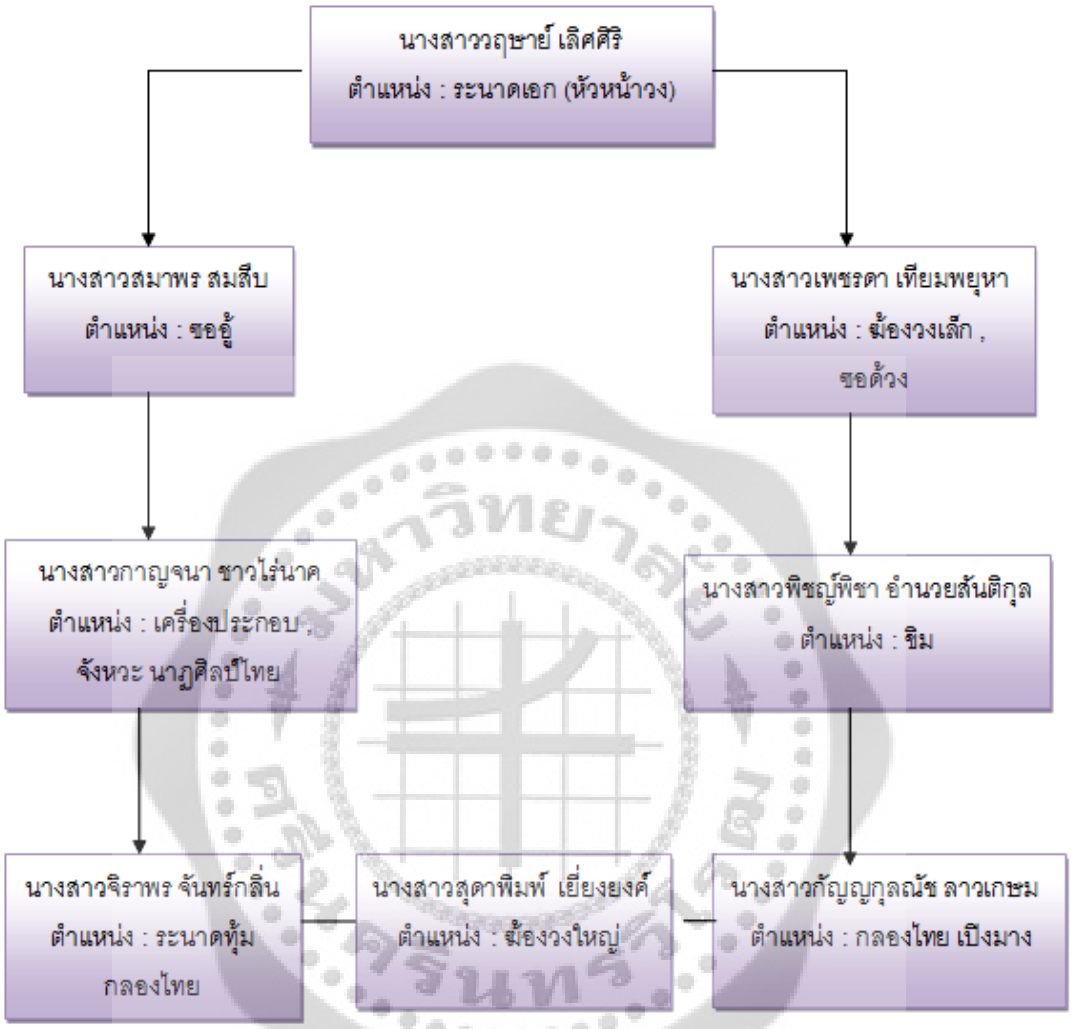

ภาพประกอบ 28 แผนผังสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4

แผนภาพสมาชิกวงกำไลในปัจจุบัน

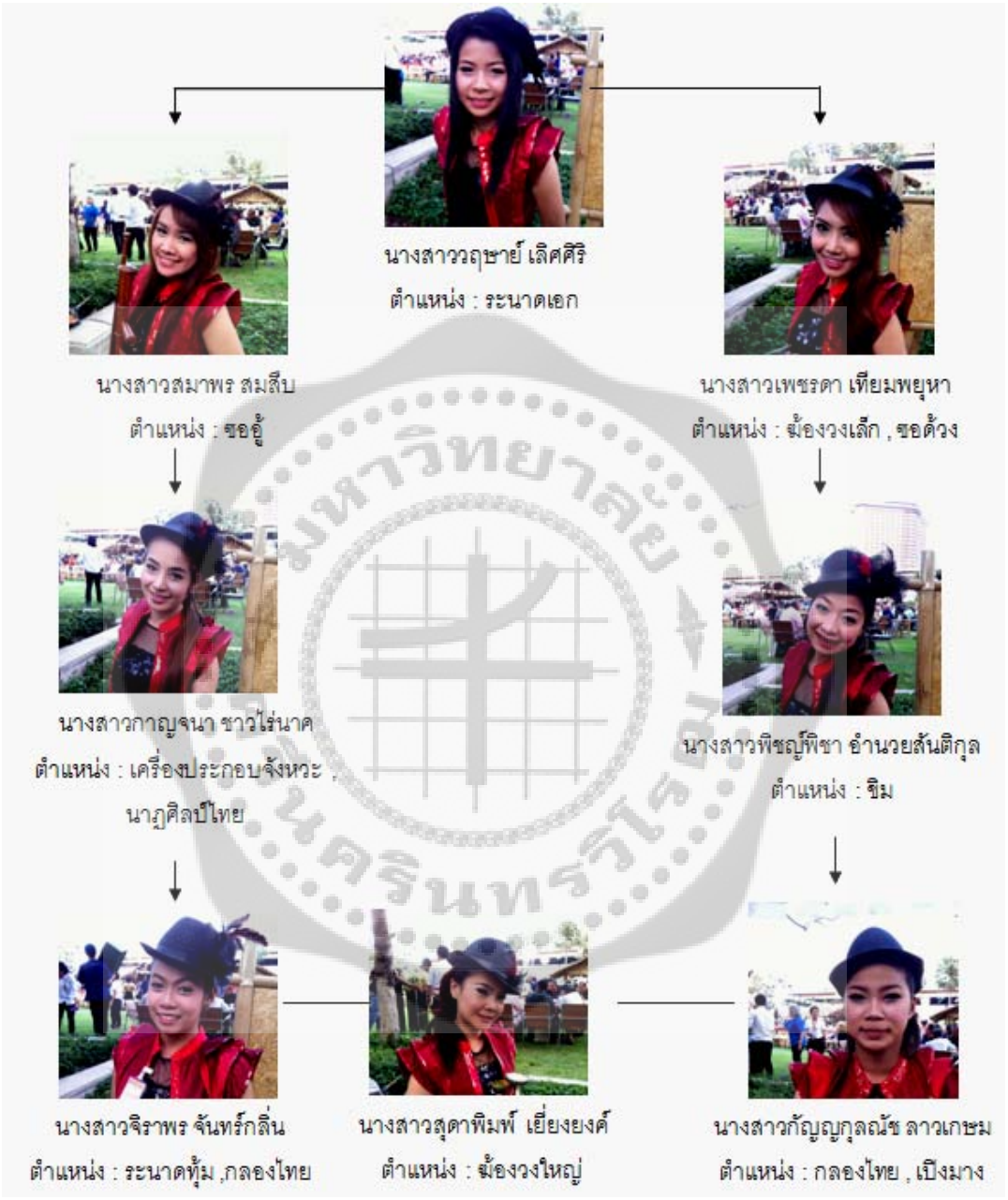

ภาพประกอบ 29 แผนภาพสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4

ประวัติ และทัศนคติต่าง ๆ ของสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4 (สมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานแทนสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้ว)

ภาพประกอบ 30 นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น

นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น ชื่อเล่น แอม เกิดวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2536 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร กำลังศึกษาปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม คณะ International collegeสาขา Hospitality Management

เป็นสมาชิกวงกำไล พ.ศ.2553 - ปัจจุบัน เข้าวงกำไลโดยได้รับการชักชวนจากนางสาววฤษาย์ เลิศศิริ หัวหน้าวงกำไล เครื่องมือเอกปี่พาทย์ หน้าที่ในวงกำไลคือ ระนาดทุ้ม และกลองสองหน้าความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ เครื่องหนัง เรียนดนตรีจากอาจารย์วรเทพ บุญจำรูญ กระแสตอบรับวงกำไล เป็นกระแสตอบรับที่ดีมาก เห็นด้วยกับการแสดงในแบบร่วมสมัย ชื่นชม ส่วนมากจะเป็นการแสดงคิดเห็นในลักษณะที่ดี งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานอยู่เรื่อยๆ แล้วแต่เดือน บางเดือนทีหลายงาน บางเดือนมีงานเดียว เพราะว่าเศรษฐกิจซบเซา จึงทำให้การว่าจ้างลดน้อยลง ปัจจุบันอยู่วงกำไล เพราะชอบเล่นดนตรี เป็นการหาประสบการณ์ที่ดีใหม่ๆ และพี่ๆ เพื่อนร่วมงานมีความเป็นกันเอง สนุกสนาน

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีที่มีความความแปลก สามารถนำดนตรีมาเล่นผสมผสานแล้วเล่นให้เกิดความสนุกสนานขึ้นได้ จากที่เล่นเพลงในลักษณะเดิมอาจจะน่าเบื่อ แต่เมื่อได้มาเล่นในแบบดนตรีร่วมสมัยแล้ว ดนตรีมีจังหวะสนุกสนาน น่าสนใจ ทำให้สนุกสนานตามไปด้วย ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่มีการแสดงที่น่าสนใจ มีการโปรโมทดนตรีไทยในแบบดนตรีร่วมสมัยให้เป็นที่รู้จัก ความประทับใจต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่มีความเป็นกันเองในวง มีการเอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือซึ่งกันละกันเสมอ เป็นสิ่งดี ทำให้เกิดความสนิทสนมกันแบบพี่สาวน้องสาว

ภาพประกอบ 31 นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์

นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์ ชื่อเล่น พิมพ์ เกิดวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2528 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดพิจิตร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม และระดับปริญญาโทจากสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นครูพิเศษที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

เป็นสมาชิกวงกำไลปี พ.ศ. 2552 – ปัจจุบัน เข้าวงกำไลโดยได้รับการชักชวนจากนางสาววฤษาย์ เลิศศิริ เครื่องมือเอกคือ ฆ้องวงเล็ก หน้าที่ในวงกำไลคือ ฆ้องวงใหญ่ ความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ฆ้องวงใหญ่ ระนาดทุ้ม เครื่องสาย เรียนดนตรีจากอาจารย์ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กระแสตอบรับวงกำไล ดีในระดับหนึ่ง เพราะปัจจุบันมีวงดนตรีร่วมสมัยในลักษณะเดียวกันเกิดขึ้น ผู้บริโภคจึงมีตัวเลือกมากขึ้น งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีงานเข้ามาเรื่อยๆ ปัจจุบันอยู่วงกำไล เพราะอยากเล่นดนตรี

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีอีกแนวหนึ่งที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ทุกเพศ ทุกวัย ทุกช่วงอายุ และมีเพลงที่เป็นเพลงสั้น ไม่ยาวมาก ทำให้สามารถฟังเพลงแล้วเข้าใจเพลงได้ง่าย ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่เป็นผู้หญิงเล่นดนตรี เป็นการแสดงดนตรี แสดงความสามารถการเล่นดนตรีของผู้หญิงที่มีไม่น้อยไปกว่าผู้ชาย ถือเป็นสีสันของดนตรีไปด้วย ความประทับใจต่อวงกำไล ประทับใจในส่วนที่ได้เมื่อร่วมงานแล้ว สมาชิกได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน คอยแชร์ความคิดกันเสมอ อีกทั้งยังได้ประสบการณ์มากในการแสดงดนตรีด้วย

ภาพประกอบ 32 นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม

นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม ชื่อเล่น โดนัท เกิดวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2537 ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปัจจุบันประกอบอาชีพสอนดนตรี และเล่นดนตรี

เป็นสมาชิกวงกำไล พ.ศ.2553 - ปัจจุบัน เข้าวงกำไลได้โดยได้รับการชักชวนจากนางสาววฤษาย์ เลิศศิริ เครื่องมือเอกระนาดทุ้ม, เครื่องหนัง หน้าที่ในวงกำไลคือ เปิงมาง, เครื่องหนัง ความสามารถพิเศษอื่นๆ ฆ้องวง และปี่ เรียนดนตรีจากอาจารย์วรเทพ บุญจำเริญ กระแสตอบรับวงกำไล กระแสตอบรับวงกำไลดี ถือว่าใช้ได้ มีกระแสที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย เพราะบางคนยังไม่คุ้นเคยกับดนตรีร่วมสมัย ดนตรีประยุกต์ งานช่วงที่อยู่วงกำไลมีมาบ้าง แล้วแต่บางเดือน ปัจจุบันอยู่วงกำไล เพราะเล่นดนตรีเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางด้านดนตรี

ทัศนคติต่อดนตรีร่วมสมัย เป็นดนตรีที่ดี เพราะเป็นดนตรีในรูปแบบใหม่ มีความแปลกใหม่ ที่แตกต่างจากเมื่อก่อน แต่ไม่ได้หมายความว่าจะทำให้ดนตรีเสียหาย ยังคงดนตรีไว้ในแบบเดิม

ทัศนคติต่อวงกำไล เป็นวงดนตรีที่ดีวงหนึ่งที่มีการแสดงที่แปลกใหม่ มีความหลากหลายทางดนตรี น่าสนใจ ความประทับใจต่อวงกำไล เป็นวงที่มีความอบอุ่น มีการร่วมงานกันแบบพี่น้องและมีความเป็นกันเอง

จากข้อมูลการสัมภาษณ์สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 4 มีสมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานแทนสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วจำนวน 3 คน สรุปได้ว่า สมาชิกใหม่ทั้ง 3 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้ จากคณะ International college สาขา Hospitality Management มหาวิทยาลัยศรีปทุม คือ นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น, จบจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม คือ นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์ และจบจากวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง คือ นางสาวกัญญกุลญัช ลาวเกษม และมีสมาชิกจบการศึกษาระดับปริญญาโท

จำนวน 1 คน ดังนี้ จากสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล คือ นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์ สรุปคือ สมาชิกใหม่วงกำไลรุ่นที่ 4 จำนวน 3 คน ได้เรียนระดับปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวกับดนตรี ทั้งหมด 1 คน สาขาอื่น 2 คน และจบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาที่เกี่ยวกับดนตรี 1 คน ปัจจุบันสมาชิกใหม่วงกำไลรุ่นที่ 4 ประกอบอาชีพต่างๆ คือ นักศึกษา และรับราชการครู ทำงานด้านดนตรี ซึ่งมีการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับดนตรีจำนวน 2 คน และประกอบอาชีพอื่น อีก 1 คน

จากข้อมูลสมาชิกวงกำไลดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่ก่อตั้งวงกำไลขึ้นมาจนถึงปัจจุบันเห็นได้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงสมาชิก ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลต่างๆ เช่น ศึกษาต่อระดับปริญญามหาบัณฑิต (ปริญญาโท), ไปเป็นครูอาสา โครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในสหรัฐอเมริกา และทำงานประจำ เป็นต้น ดังนั้นสามารถสรุปการเปลี่ยนแปลงสมาชิกวงกำไลได้ คือ

ปี พ.ศ. 2547

เข้า	ออก	ชื่อ	เครื่องดนตรี
/		นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ	ระนาดเอก
/		นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์	ขลุ่ย, ปี่
/		นางสาวสุพัตรา คมสัน	ฆ้องวงเล็ก
/		นางสาวกษมา ชิตเมธา	ขิม, ขลุ่ย, ปี่
/		นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์	ซอด้วง
/		นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น	ซออู้
/		นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ	กลองไทย, ระนาดทุ้ม
/		นางสาวสุภาพร เฉยทอง	ฆ้องวงใหญ่
/		นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ	ระนาดทุ้ม

ปี พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2549

เข้า	ออก	ชื่อ	เครื่องดนตรี
	/	นางสาวกษมา ชิตเมธา	ขิม, ขลุ่ย, ปี่
	/	นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์	ซอด้วง
	/	นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น	ซออู้
/		นางสาววิริยา แสนเยีย	ซอด้วง
/		นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์	ซออู้
/		นางสาวดวงดาว เศษรินทร์	ขิม

ปี พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2550

เข้า	ออก	ชื่อ	เครื่องดนตรี
	/	นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์	ขลุ่ย, ปี่
	/	นางสาววิริยา แสนเยีย	ซอด้วง
	/	นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์	ซออู้
	/	นางสาวสุภาพร เฉยทอง	ฆ้องวงใหญ่
	/	นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ	ระนาดทุ้ม
/		นางสาวชาลิตา สวัสดี	กลองไทย
/		นางสาวสมาพร สมสืบ	ซออู้
/		นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา	ฆ้องวงเล็ก, ซอด้วง
/		นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค	เครื่องจังหวะ, นาฏศิลป์ไทย
/		นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล	ขิม

ปี พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2553

เข้า	ออก	ชื่อ	เครื่องดนตรี
	/	นางสาวดวงดาว เศษรินทร์	ขิม, ขลุ่ย
	/	นางสาวชาลิตา สวัสดี	เครื่องหนัง, เปิงมาง
	/	นางสาวสุพัตรา คมสัน	ฆ้องวงเล็ก
	/	นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ	กลองไทย, ระนาดทุ้ม
/		นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น	ระนาดทุ้ม, เครื่องหนัง
/		นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์	ฆ้องวงใหญ่
/		นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม	เครื่องหนัง, เปิงมาง

ปี พ.ศ.2553 - ปัจจุบัน มีสมาชิกทั้งหมด 8 คน

ลำดับ	ชื่อ	เครื่องดนตรี
1.	นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ	ระนาดเอก
2.	นางสาวสมาพร สมสืบ	ซอ อู้
3.	นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา	ฆ้องวงเล็ก, ซอด้วง
4.	นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค	เครื่องประกอบจังหวะ-นาฏศิลป์ไทย
5.	นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล	ขิม
6.	นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น	ระนาดทุ้ม, เครื่องหนัง
7.	นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์	ฆ้องวงใหญ่
8.	นางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม	เครื่องหนัง, เปิงมาง

หมายเหตุ: ข้อมูลปัจจุบัน ณ วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2556

บทบาทวงกำไลในสังคมไทยปัจจุบัน

วงกำไลเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงหนึ่งที่ปัจจุบันมีบทบาทในสังคมไทย บทบาทวงกำไลเป็นปรากฏการณ์ทางดนตรีที่เป็นรูปแบบดนตรีไทยสากล เนื่องด้วยวงกำไลเป็นวงดนตรีที่มีความแปลกใหม่จากดนตรีไทยเดิม เช่น รูปแบบการบรรเลงดนตรี วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี ระดับเสียงในการบรรเลง รูปแบบการแสดง เป็นต้น ดนตรีไทยร่วมสมัย หรือที่เรียกกันว่า Contemporary Music จึงเป็นเหมือนดนตรีที่มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมบทบาทของวงกำไลโดยจะแบ่งบทบาทของออกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ด้านวัฒนธรรม (Culture)

วัฒนธรรมโดยทั่วไป หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมมนุษย์และโครงสร้างเชิงสัญลักษณ์ที่ทำให้กิจกรรมนั้นเด่นชัด และมีความสำคัญ วิถีการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นพฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้น ด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน

วัฒนธรรมเป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างเห็นได้ชัดนั่นก็คือ “ดนตรีไทยและเพลงไทย” ที่เกิดขึ้นด้วยบรรพบุรุษของไทยเอง แล้วสั่งสอนจนกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่ช่วยกล่อมเกลาจิตใจของคนไทย ให้มีความสุขทางใจ มีความเบิกบาน แจ่มใส เพลิดเพลิน ความไพเราะ ความประณีตงดงามของลักษณะดนตรีและเพลงไทย

ตัวอย่างวงกำไลที่มีบทบาททางด้านวัฒนธรรม เช่น การแสดงคอนเสิร์ตงานประเพณีลอยกระทงประจำปี เป็นการแสดงดนตรีในเทศกาลที่มีความสำคัญของคนไทยที่ปฏิบัติกันมาตั้งแต่อดีต

จนถึงปัจจุบัน ถือเป็นการร่วมอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมประเพณีไทยไว้, การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ทางการฑูต ครบรอบ 55 ปี ไทย - กัมพูชา เป็นการแสดงคอนเสิร์ตที่สานความสัมพันธ์ทางการฑูตของ 2 ประเทศให้มีความมั่นคง เพื่อการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นการแสดงที่มีบทบาทสำคัญเพราะนอกจากจะสานสัมพันธ์ระหว่างไทย - กัมพูชาแล้ว ยังได้เผยแพร่วัฒนธรรมดนตรีไทยอีกด้วย, การแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยรายการโทรทัศน์ “รายการคุณพระช่วย” เป็นการแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยเพื่อให้เห็นถึงความเป็นดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีความแปลกใหม่ทางดนตรีจากดนตรีไทยเดิม แต่ยังคงซึ่งวัฒนธรรมไทยไว้เช่นเดิมอยู่ และเป็นการเผยแพร่ให้ดนตรีไทยร่วมสมัยให้เป็นที่แพร่หลาย, การแสดงคอนเสิร์ต 130 ปีหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ณ อัมพวา เป็นการสืบสานวัฒนธรรมดนตรี และเผยแพร่ดนตรีไทยร่วมสมัยที่เป็นอีกมุมของด้านดนตรีไทยให้ชาวอัมพวา และชุมชนใกล้เคียงได้สัมผัสถึงความเป็นดนตรีไทยร่วมสมัยในปัจจุบัน, การแสดงคอนเสิร์ตดนตรีไทยร่วมสมัย “ระนาดคะนองกลองสิบทิศ” ณ โรงละครแห่งชาติ เป็นการแสดงโชว์ที่ตระการตาทางด้านดนตรีไทยร่วมสมัยที่ผสมผสานระหว่างความเป็นดนตรีไทยเดิม กับดนตรีไทยร่วมสมัยเข้าด้วยกัน เป็นการแสดงความเป็นวัฒนธรรมทางด้านดนตรีไทยที่มีให้เห็นได้ในยุคปัจจุบัน, การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ระหว่างจีน-ไทย วงกำไลได้เป็นทูตวัฒนธรรมตัวแทนดนตรีของประเทศไทยร่วมแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน-ไทยในครั้งนี้ เป็นการแสดงคอนเสิร์ตที่ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ประเทศมั่นคง อีกทั้งยังได้เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ดนตรีไทย เป็นต้น

ภาพตัวอย่างการแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยวงกำไลที่มีบทบาททางด้านวัฒนธรรม

- การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ทางการฑูต ครบรอบ 55 ปี ไทย - กัมพูชา

ภาพประกอบ 33 ภาพคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ทางการฑูต ครบรอบ 55 ปี ไทย - กัมพูชา

- การแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยรายการโทรทัศน์ “รายการคุณพระช่วย”

ภาพประกอบ 34 การแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยรายการโทรทัศน์ “รายการคุณพระช่วย”

- การแสดงคอนเสิร์ต 130 ปี หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) จังหวัดสมุทรสงคราม

ภาพประกอบ 35 เวทีการแสดงงาน 130 ปี หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)

ภาพประกอบ 36 ก่อนการแสดงคอนเสิร์ต 130 ปี หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)

- การแสดงคอนเสิร์ตดนตรีไทยร่วมสมัย “ระนาดคะนองกลองสิบทิศ” ณ โรงละครแห่งชาติ

ภาพประกอบ 37 การแสดงคอนเสิร์ตดนตรีไทยร่วมสมัย “ระนาดคะนองกลองสิบทิศ”

o การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ระหว่างจีน - ไทย ณ เมืองหนานหนิง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน

ภาพประกอบ 38 การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์ระหว่างจีน - ไทย

ด้านสังคม (Social)

สังคม คือ การอยู่รวมกันของมนุษย์โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่างๆ การที่มนุษย์รวมกันเป็นสังคมนั้นช่วยให้มนุษย์สามารถสร้างและพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งอาจเป็นไปไม่ได้ถ้าต้องทำสิ่งนั้นโดยลำพัง

ตัวอย่างวงกำไลมีบทบาททางสังคม เช่น การนำวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงเข้าร่วมแสดงคอนเสิร์ตหนุ่มบาว สาวปาน เป็นการแสดงที่นำดนตรีแนวเพื่อชีวิตและดนตรีไทยร่วมสมัยมาเล่นร่วมกันนอกจากจะเป็นการแสดงคอนเสิร์ตร่วมกันแล้ว ยังทำให้เกิดภาพการแสดงที่ตระการตาอีกด้วย, การแสดงคอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี” ออกอากาศในรายการบางบรรเลงเพลงระนาด เป็นการแสดงคอนเสิร์ตการกุศลที่รวบรวมเงินบริจาคเพื่อช่วยเหลือเด็กพิการ แสดงให้เห็นถึงการตอบรับที่ดีเพราะได้รับความร่วมมือจากประชาชน, การแสดงดนตรีช่วยน้ำท่วม รายการกฤษนะ เป็นการแสดง เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติน้ำท่วม เป็นการช่วยเหลือสังคมในยามที่เกิดสภาวะตึงเครียด, การแสดงดนตรีในงาน “แทนคำขอบคุณ Vetiver” ของบริษัท ปตท. เป็นการแสดงดนตรีที่มีบทบาทในสังคมด้านที่ใช้ดนตรีไทยร่วมสมัยให้เกิดความบันเทิง สนุกสนาน เพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณของบริษัท ปตท., การแสดงคอนเสิร์ต “พิธีมอบรางวัลเมขลา” เป็นการแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยที่โชว์ความเป็นดนตรีไทยในแบบดนตรีร่วมสมัยให้เข้ากับบรรยากาศการมอบรางวัลอันทรงเกียรติของบุคคลในวงการบันเทิง

ภาพตัวอย่างการแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยวงกำไลที่มีบทบาททางด้านสังคม

- การแสดงคอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี” ออกอากาศในรายการบางบรรเลงเพลงระนาด

ภาพประกอบ 39 ภาพประชาสัมพันธ์คอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”

- การแสดงดนตรีช่วยน้ำท่วม รายการกฤษนะ

ภาพประกอบ 40 หลังการแสดงดนตรีช่วยน้ำท่วม

- การแสดงดนตรีงาน “พิธีมอบรางวัลเมขลา”

ภาพประกอบ 41 การแสดงดนตรีงาน “พิธีมอบรางวัลเมขลา”

ด้านการท่องเที่ยว และกีฬา (Tourism and Sport)

บทบาทด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ วงกำไลมีส่วนร่วมในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการแสดงต่างๆ เช่น การแสดงคอนเสิร์ตเคาท์ดาวน์ (Countdown) เป็นการแสดงคอนเสิร์ตที่ให้ความบันเทิง ความสนุกสนานแก่ผู้ชมในงานส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ เป็นการแสดงที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว, การแสดงดนตรีในงานรวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการแสดงดนตรีเพื่อให้ได้กลิ่นไอของความเป็นดนตรีไทยร่วมสมัย เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศยามค่ำคืนที่มีความสวยงามภายในงาน เป็นการแสดงที่มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี, การแสดงดนตรีงานท่องเที่ยวไทยประจำปี เป็นการแสดงที่ให้ความบันเทิง สนุกสนาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทยภายในงานท่องเที่ยวไทย และเป็นการโฆษณาการท่องเที่ยวของประเทศไทย, การแสดงดนตรีงาน Chiang Mai Festival เป็นการแสดงดนตรีในเทศกาลดนตรีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่, การแสดงคอนเสิร์ตเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการแสดงเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้คนนิยมและมาท่องเที่ยวแหล่งโบราณสถาน วัด และอื่นๆ อีกมากมาย

บทบาททางด้านกีฬาที่เป็นอีกด้านที่วงกำไลมีบทบาทสำคัญ เช่น เป็นวงดนตรีร่วมสมัยแสดงในพิธีเปิดการแข่งขัน “ฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก” ปี 2007 การแสดงครั้งนี้เป็นการแสดงเปิดตัววงกำไลซึ่งนอกจากจะแสดงดนตรีในแบบดนตรีไทยร่วมสมัยที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นไทย

แล้ว ยังเป็นการแสดงถึงการมีดนตรีไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันระหว่างดนตรีและกีฬา, การแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยในรายการ “World Cup Mania” เพื่อโฆษณากีฬาฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก เป็นการแสดงเพื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาที่มีความสำคัญระดับโลก คือ การแข่งขันฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก ถือเป็นการแสดงที่เป็นการเผยแพร่ดนตรีไทยที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของไทยให้ทั่วโลกได้ชมและรู้จัก, แสดงพิธีปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 1 "อาเซมยูธเกมส์" เป็นการแสดงพิธีปิดการแข่งขันกีฬาระดับอาเซียน ซึ่งเป็นการแสดงที่สานสายใยระหว่างประเทศในอาเซียนด้วยการแข่งขันกีฬาเพื่อความสามัคคี ปรองดองต่อกัน, การแสดงดนตรีในพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก ปี 2009 เป็นการแสดงที่มีลักษณะเดียวกับการแสดงในพิธีเปิดการแข่งขัน “ฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก” แสดงให้เห็นถึงการมีความสัมพันธ์ที่ดีในการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัยโลก และการเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีบทบาทสำคัญในสังคม

ภาพตัวอย่างการแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยวงกำไลที่มีบทบาททางด้านการท่องเที่ยว และกีฬา

- การแสดงคอนเสิร์ตเคาท์ดาวน์ (Countdown) ศูนย์การค้า Jungceylon

ภาพประกอบ 42 การแสดงคอนเสิร์ตเคาท์ดาวน์ (Countdown) ศูนย์การค้า Jungceylon

- การแสดงดนตรีในงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง จังหวัดเชียงใหม่

ภาพประกอบ 43 ขณะแสดงดนตรีในงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง

- การแสดงดนตรีงานท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2552

ภาพประกอบ 44 ขณะแสดงงานท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2552

- การแสดงดนตรีงาน Chiang Mai Festival

ภาพประกอบ 45 ขณะแสดงงาน Chiang Mai Festival

- การแสดงคอนเสิร์ตเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาพประกอบ 46 การแสดงคอนเสิร์ตเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาพตัวอย่างการแสดงดนตรีไทยร่วมสมัยวงกำไลที่มีบทบาททางด้านการกีฬา

- พิธีเปิดการแข่งขัน “ฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก” ปี 2007

ภาพประกอบ 47 ภาพการซ้อมพิธีเปิดการแข่งขัน “ฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก”

- การแสดงดนตรีเพื่อโฆษณากีฬาฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก ในรายการ “World Cup Mania”

ภาพประกอบ 48 การอัดดนตรีเพื่อใช้โฆษณา ในรายการ “World Cup Mania”

- การแสดงดนตรีในพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก ปี 2009

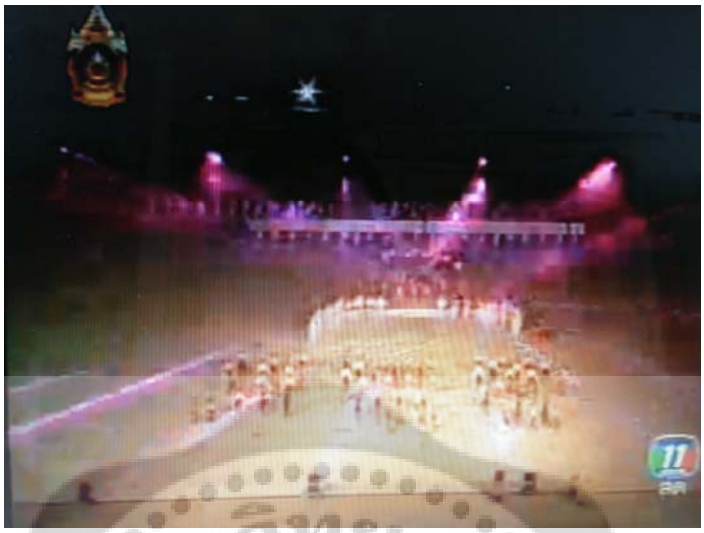

ภาพประกอบ 49 การแสดงพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก ปี 2009

เอกลักษณ์ของวงกำไล

จากข้อมูลที่ได้กล่าวถึงวงกำไลมาแล้ว สังเกตได้ว่า วงกำไลเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีดนตรีที่แปลกใหม่จากดนตรีไทยเดิม มีการแสดงที่มีความน่าสนใจ เป็นปรากฏการณ์ดนตรีใหม่ที่ปัจจุบันได้รับการตอบรับในสังคม จากการเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงแรกของประเทศไทย โดยการก่อตั้งของอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า วงกำไลจึงเป็นดนตรีไทยร่วมสมัย (Contemporary Music) ที่มีเอกลักษณ์โดยเฉพาะของวง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกลักษณ์ของวงกำไล ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่เรียกว่า “วงกำไล” เอกลักษณ์ของวงกำไลแบ่งเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรี
   - 1.1 รูปแบบการวางเครื่องดนตรี
   - 1.2 ตำแหน่งการจัดวงดนตรี
   - 1.3 วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี
   - 1.4 ระดับเสียงในการบรรเลง
   - 1.5 ชุดการแสดงวงกำไล
   - 1.6 รูปแบบการแสดง เพลง Field of Smiles
   - 1.7 รูปแบบการแสดง เพลง Jeen Tok Mai(จีนตอกไม้)

จากหัวข้อดังกล่าวมีข้อมูลดังนี้

รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรี

รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีของวงกำไลที่เป็นดนตรีไทยร่วมสมัย มีรูปแบบในการบรรเลงที่แตกต่างจากการบรรเลงดนตรีไทยเดิม คือ เครื่องดนตรีไทยทุกเครื่องของวงกำไลจะใช้วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยการยืนทั้งหมด เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม ซอด้วง ซออู้ ขลุ่ย กลองแขก กลองสองหน้า เป็นต้น ยกเว้นเปิงมางเครื่องเดียวที่ไม่ได้มีวิธีการบรรเลงโดยใช้วิธีการยืน รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยในลักษณะดนตรีไทยร่วมสมัย วงกำไลได้แนวคิดของการบรรเลงโดยวิธีการยืนจากอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า เพื่อเป็นการบรรเลงเครื่องดนตรีที่สามารถปฏิบัติได้ดี และสะดวกต่อการบรรเลง ลักษณะการบรรเลงเครื่องดนตรีผู้วิจัยจะแบ่งตามประเภทของเครื่องดนตรี คือ

- รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี
- รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย
- รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า

โดยมีรายละเอียดการบรรเลงเครื่องดนตรีตามประเภท คือ

รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม กลองแขก กลองสองหน้า จะใช้รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยการยืน

ภาพประกอบ 50 รูปแบบการบรรเลงโดยการยืน

เครื่องดนตรียกเว้นที่ไม่ได้บรรเลงโดยการยืนเหมือนเครื่องดนตรีชิ้นอื่นๆ คือ เปิงมาง โดยจะวางเครื่องดนตรีไว้บนที่ราบ และใช้วิธีการบรรเลงโดยการนั่งบนเก้าอี้ เพื่อเป็นการสะดวกต่อการบรรเลงเครื่องดนตรี ดังรูป

ภาพประกอบ 51 รูปแบบการบรรเลงเปิงมางโดยการนั่งบนเก้าอี้

รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เช่น ซอด้วง ซออู้ จะใช้รูปแบบการบรรเลงโดยการยืนเช่นเดียวกับเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี ดังรูป

ภาพประกอบ 52 รูปแบบการบรรเลงซอด้วง ซออู้โดยการยืน

รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า เช่น ขลุ่ย,ปี่ จะใช้รูปแบบการบรรเลงโดยการยืน เช่นเดียวกับเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี และประเภทเครื่องสาย ดังรูป

ภาพประกอบ 53 รูปแบบการบรรเลงขลุ่ย โดยการยืน

รูปแบบการวางเครื่องดนตรี

รูปแบบการวางเครื่องดนตรีของวงกำไล จะมีอุปกรณ์ในการวางเครื่องดนตรีที่ทำให้เครื่องดนตรีมีระดับความสูง-ต่ำ ได้ตามต้องการ โดยการใช้ขาตั้งที่มีลักษณะเป็นเหล็กที่แข็งแรง ทนทาน ไม่หนักจนเกินไปเพื่อวางเครื่องดนตรี สามารถปรับระดับให้เหมาะสมกับส่วนสูงของนักดนตรีเพื่อให้สะดวกต่อการเคลื่อนไหวของนักดนตรีขณะบรรเลง มีน้ำหนักไม่หนักมากสะดวกขนย้าย

รูปแบบการวางเครื่องดนตรีจะแบ่งประเภทได้ ดังนี้

- รูปแบบการวางเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี
- รูปแบบการวางเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย

โดยการแบ่งรูปแบบการวางเครื่องดนตรีแต่ละประเภทมีรายละเอียด ดังนี้

รูปแบบการวางเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี

การวางเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีจะวางบนขาตั้ง และปรับระดับของขาตั้งให้พอดีกับส่วนสูงของคนบรรเลงเครื่องดนตรีชิ้นนั้น เครื่องดนตรีที่วางบนขาตั้ง ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม เครื่องหนัง คือ กลองแขก กลองสองหน้า ดังนี้

ระนาดเอก

ภาพประกอบ 54 รูปแบบการวางระนาดเอก

ระนาดทุ้ม

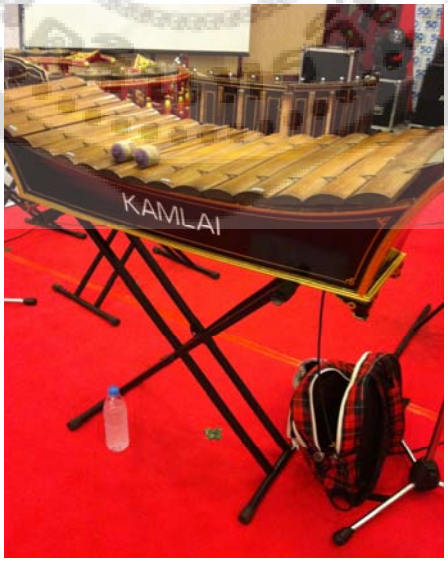

ภาพประกอบ 55 รูปแบบการวางระนาดทุ้ม

ฆ้องวงใหญ่

ภาพประกอบ 56 รูปแบบการวางฆ้องวงใหญ่

ฆ้องวงเล็ก

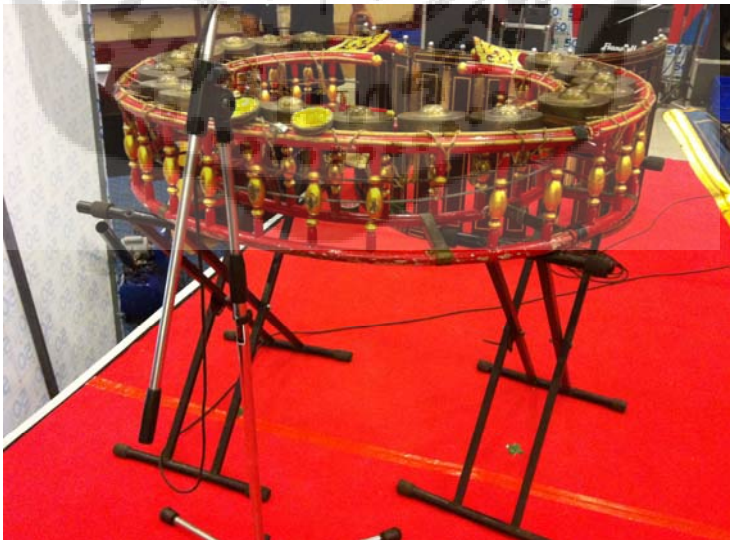

ภาพประกอบ 57 รูปแบบการวางฆ้องวงเล็ก

ขิม

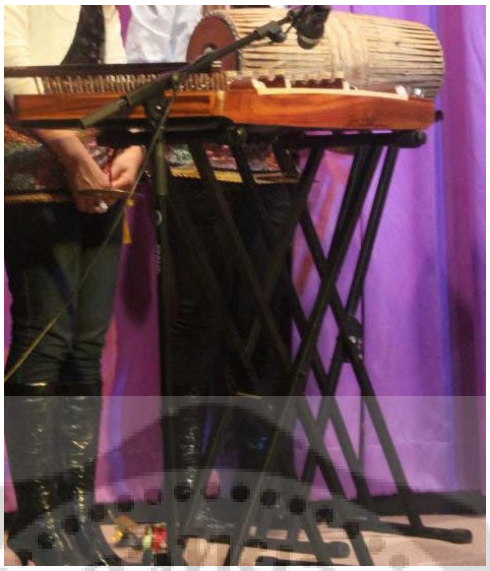

ภาพประกอบ 58 รูปแบบการวางขิม

กลองแขก และกลองสองหน้า

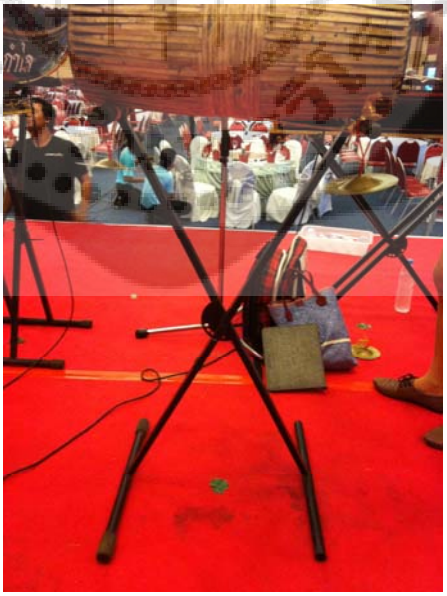

ภาพประกอบ 59 รูปแบบการวางกลองสองหน้า

สำหรับการวางขาตั้งเพื่อรองรับเครื่องดนตรีนั้น จะเห็นได้ว่าขาตั้งมีความสำคัญอย่างมาก เพราะจะต้องรับน้ำหนังของเครื่องดนตรีให้สามารถตั้งได้มั่นคง จึงต้องมีคุณสมบัติที่แข็งแรง ทนทาน ขาตั้งของวงกำไลสั่งทำขึ้นใช้สำหรับเพื่อใช้ในการแสดงและการซ้อมการแสดง โดยสั่งทำขาตั้งขึ้นมาจำนวน 10 ชิ้น

ขาตั้งวงกำไลมี 2 ลักษณะ คือ เป็นขาตั้งที่มีก้านเดี่ยว และขาตั้งที่มีก้านคู่ ทั้ง 2 ลักษณะมีความแข็งแรง ทนทานที่คล้ายกัน แตกต่างกันในส่วนของการรับน้ำหนัก โดยขาตั้งก้านเดี่ยวจะใช้วางเครื่องดนตรีที่มีน้ำหนักไม่หนักเกินไป เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้ม กลองสองหน้า กลองแขก เป็นต้น และขาตั้งก้านคู่จะใช้วางเครื่องดนตรีที่มีน้ำหนักค่อนข้างมาก เช่น ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานที่ในการแสดงว่ามีระดับราบเสมอกันหรือไม่ หากต้องการความมั่นคงในการวางเครื่องดนตรีก็จะใช้ขาตั้งที่เป็นก้านคู่ในการวางเครื่องดนตรีสำหรับเครื่องดนตรีที่มีน้ำหนักมาก

ตัวอย่างขาตั้งก้านเดี่ยว

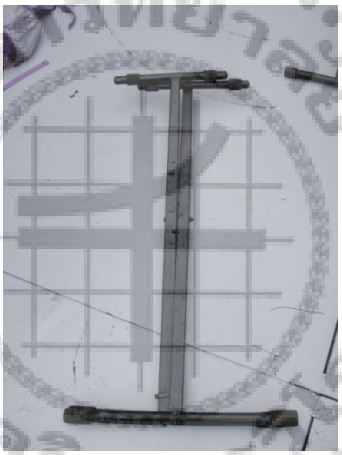

ภาพประกอบ 60 ขาตั้งก้านเดี่ยว

ตัวอย่างขาตั้งก้านคู่

ภาพประกอบ 61 ขาตั้งก้านคู่

รูปแบบการวางเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย

การวางเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เช่น ซอด้วง ซออู้ จะใช้เครื่องดนตรีคล้องกับอุปกรณ์บริเวณเอว เครื่องสายจะมีรูปแบบการวางเครื่องดนตรีที่แตกต่างจากเครื่องดนตรีประเภทตี คือ จะต้องตั้งซอให้มั่นคงและสามารถสีได้ขณะยืน ด้วยการใช้เชือก หรือเข็มขัดมาคล้องที่เอว แล้วนำห่วงกลมที่มีขนาดเล็กมาเกี่ยวกับเชือกหรือเข็มขัดนั้นอีกครั้ง นำซอส่วนด้านล่างตรงกระบอกซอ หรือกะโหลกซอมาใส่ให้ตรงห่วงกลม วิธีการนี้จะทำให้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสีสามารถสีได้เคลื่อนไหวขณะบรรเลงได้สะดวก

ตัวอย่างการวางเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย ซอด้วง และซออู้

ภาพประกอบ 62 รูปแบบการวางเครื่องดนตรีซอด้วง

ภาพประกอบ 63 รูปแบบการวางเครื่องดนตรีซออู้

ตำแหน่งการจัดวงดนตรี

ตำแหน่งการจัดวงดนตรีวงกำไล มีการวางในตำแหน่งที่มีลักษณะคล้ายดนตรีไทยเดิม อาจมีการวางตำแหน่งที่แตกต่างบ้างเล็กน้อยแล้วแต่ความกว้าง แคบของสถานที่ในแต่ละครั้ง การจัดวงดนตรีจะให้เครื่องดนตรีระนาดเอกเป็นเครื่องดนตรีชิ้นหลักในการจัดวงเสมอ โดยจะจัดวางในตำแหน่งที่อยู่ตรงกลางของวงดนตรี ระนาดทุ้มจะวางในตำแหน่งทางด้านซ้ายของวงดนตรี และเครื่องดนตรีชิ้นอื่นๆ จะวางในตำแหน่งที่เหมาะสมซึ่งแล้วแต่สถานที่ และตามรูปแบบเพลงที่จะบรรเลง เช่น ตามนักดนตรีที่จะโชว์ในขณะนั้นโดยหากจะโชว์การบรรเลงก็จะนำมาไว้ข้างหน้าของวง วิธีนี้เป็นรูปแบบการแสดงที่มีการวางเครื่องดนตรีไม่ต่างกับดนตรีสากล ดังรูป

ภาพประกอบ 64 ตำแหน่งการจัดวงดนตรีของวงกำไล

วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี

วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีจะใช้หลักของดนตรีไทยในการบรรเลงเป็นลำดับแรก และใช้ทฤษฎีของสากลเข้ามาผสมผสานให้ดนตรีทั้งสองมีการบรรเลงที่ลงตัวกัน เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้มใช้หลักการบรรเลงของระนาดเอก ระนาดทุ้ม เครื่องดนตรีฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็กใช้หลักการบรรเลงของฆ้องวง เครื่องดนตรีขิมใช้หลักการบรรเลงของขิม เครื่องดนตรีซอใช้หลักการบรรเลงของซอ เป็นต้น ซึ่งเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นจะมีการใช้จังหวะ การบรรเลงเครื่องดนตรีไม่ให้เพี้ยน โดยบรรเลงตามคอร์ดของสากล ซึ่งการบรรเลงเครื่องดนตรีจะคำนึงถึงคอร์ดอยู่ด้วยเสมอ เพื่อให้การบรรเลงมีความกลมกลืนกัน

วิธีการบรรเลงเครื่องตี

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี เช่น ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม จะมีวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยให้เครื่องดนตรีตั้งอยู่บนขาตั้ง วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นมีจะบรรเลงดังนี้

ระนาดเอก มีวิธีการบรรเลงคือ การตีเก็บ การตีรัวเป็นคู่ รัวเหวี่ยง การกรอ การตีกวาด การตีสะบัด การตีสะเดาะ การตีขยี้ และการดำเนินทำนองด้วยกลอนระนาดที่ให้มีความกลมกลืนไปกับเพลง

ระนาดทุ้ม มีวิธีการบรรเลง คือ การตีดูด การตีถ่าง การตีกระทบ การตีล่วงหน้า การตีย้อย และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

ฆ้องวงใหญ่ มีวิธีการบรรเลง คือ การตีคู่แปด การกรอคู่ต่างๆ การตีสะบัด การตีสะเดาะ การตีแบ่งมือ การกวาด การตีโปรย และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

ฆ้องวงเล็ก มีวิธีการบรรเลง คือ การตีคู่แปด การกรอคู่ต่างๆ การตีสะบัด การตีโปรย การตีผสมมือ การตีแบ่งมือ และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

ขิม มีวิธีการบรรเลง คือ การตีเก็บ การกรอ การตีสะบัด การตีสะเดาะ การรัว การตีขยี้ และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

กลองแขก มีวิธีการบรรเลงคือ การตีเสียงพื้นฐาน เช่น การตีเสียงติง การตีเสียงตีด การตีเสียงทั่ง การตีเสียงป๊ะ การตีเสียงถะ การตีเสียงประคบ และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

กลองสองหน้า มีวิธีการบรรเลงคือ การตีเสียงพื้นฐาน เช่น การตีเสียงเท่ง การตีเสียงถะ การตีเสียงติง การตีเสียงตุ๊บ การตีเสียงป๊ะ การตีเสียงพริ้ง และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

เปิงมาง มีวิธีการบรรเลงคือ วิธีการตีทีละลูก การตีรัว การตีป๊ะ และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

วิธีการบรรเลงเครื่องสาย

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เช่น ซอด้วง ซออู้ ระนาด จะมีวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยให้เครื่องดนตรีคล้องอยู่กับอุปกรณ์ มีวิธีการบรรเลง ดังนี้

ซอด้วง มีวิธีการบรรเลง คือ การสีเก็บ การสีสะบัดคันชัก การพรมนิ้ว การครั่นนิ้ว การสีแผ่ว สีดัง และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

ซออู้ มีวิธีการบรรเลง คือ การสีเก็บ การสีสะบัดคันชัก การพรมนิ้ว การครั่นนิ้ว การสีแผ่ว สีดัง และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

วิธีการบรรเลงเครื่องเป่า

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า เช่น ปี่ใน และขลุ่ย จะมีวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยการถือเครื่องดนตรีแล้วบรรเลง วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีปี่ใน และขลุ่ย มีดังนี้

ปี่ใน มีวิธีการบรรเลง คือ การเป่าระบายลม การเป่าตอด การเป่าเก็บ การเป่าเสียงยาว เสียงสั้น และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

ขลุ่ย มีวิธีการบรรเลง คือ การเป่าข้าวเสียง การเป่าสลับเสียง การเป่าระบายลม และการดำเนินทำนองให้เข้ากับทำนองเพลง

ระดับเสียงในการบรรเลง

ระดับเสียงในการบรรเลงเครื่องดนตรีจะใช้ระดับเสียงในการบรรเลง คือ เสียงคีย์ C เป็นหลักในการบรรเลง คือจะปรับระดับเสียงของเครื่องดนตรีไทยให้เข้ากับระดับเสียงของดนตรีสากล เพื่อเป็นการสะดวกต่อการบรรเลงร่วมกัน นอกจากนี้มีการบรรเลงด้วยระดับเสียงอื่นด้วย เช่น ระดับเสียงในคีย์ F และคีย์ G ซึ่งจะเป็นการบรรเลงโดยอัตโนมัติ ในการบรรเลงเครื่องดนตรีมีการใช้โน้ตแบบ Pentatonic

การเทียบเสียงเครื่องดนตรี

ผู้ที่เทียบเสียงเครื่องดนตรีให้แก่วงกำไลโดยเทียบเสียงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี คือ นายอานนท์ กาญจนโพธิ์

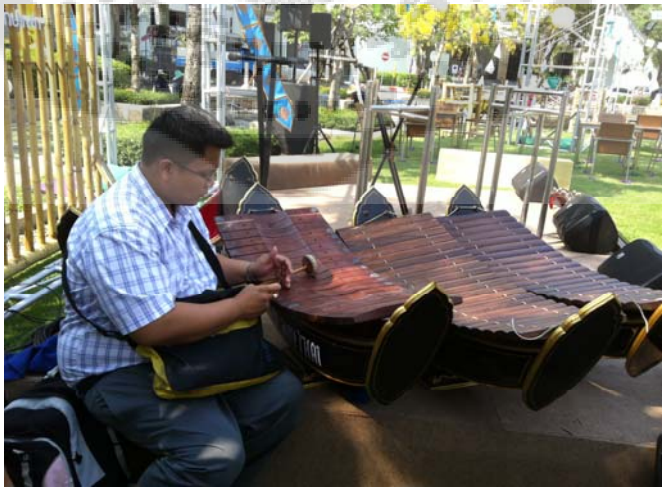

ภาพประกอบ 65 การเทียบเสียงเครื่องดนตรี

ชุดการแสดงวงกำไล

ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงคือ ชุดการแสดง วงกำไลมีชุดการแสดงจำนวนหลายชุด แต่ละชุดเป็นการออกแบบให้มีความสวยงาม เข้ากับยุคสมัย และสะดวกต่อการบรรเลง ชุดของวงกำไลมีมาตั้งแต่รุ่นก่อตั้งวง ใส่แสดงเรื่อยมาจนมาถึงรุ่นปัจจุบัน ทั้งนี้มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนชุดการแสดงให้มีหลายชุดมากขึ้น ออกแบบให้มีดีไซน์ที่ทันสมัยขึ้น และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของวงกำไล

ผู้วิจัยจะกล่าวถึงชุดการแสดงแรกเริ่มวงกำไล และชุดที่ใช้แสดงเรื่อยมาเป็นลำดับ โดยได้สัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ถึงเรื่องชุดการแสดงของวงกำไล มีข้อมูลดังนี้

การใส่ชุดการแสดงจะแล้วแต่งาน ส่วนใหญ่งานหลักจะเป็นชุดแดง(คือชุดที่ออกแบบตัดสำหรับใช้ในคอนเสิร์ตระนาดคะนอง กลองสิบทิศ), ชุดขาว (เสื้อเชิ้ตขาว กางเกงสแล็ค ผ้าคาดเอว), ชุดดำ (เสื้อเชิ้ตดำ กางเกงสแล็ค ผ้าคาดเอว) และชุดชมพู (เสื้อแขนสั้นมีดอกไม้ กางเกงสแล็ค ผ้าคาดเอว) เป็นต้น แล้วแต่โปรเจคงานแต่ละงาน ชุดจะออกแบบตามคอนเสิร์ต และจากการตีความจากศิลปิน ซึ่งแนวความคิดจะเป็นการคิดแบบผสมผสานความเป็นเอกลักษณ์ไทย และความเหมาะสม และสิ่งสำคัญอีกอย่างของวงกำไล คือ “ผ้าคาดเอว” ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของวงกำไลอย่างชัดเจนในเรื่องของชุดการแสดง

จากข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า สรุปได้ว่า ชุดการแสดงที่ใช้ใส่เป็นหลักของวงกำไลจะเป็นชุดแดง (ชื่อชุดที่เรียกกันในวงกำไล) ตัดขึ้นเพื่อแสดงในคอนเสิร์ตระนาดคะนองกลองสิบทิศ สื่อถึงความเป็นตัวศิลปินและความเป็นวงกำไล ชุดนี้ใช้แสดงกับสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4 เป็นต้นมา, ชุดขาว เสื้อเชิ้ตขาวใส่กับกางเกงสแล็ค ชุดดำเสื้อเชิ้ตดำใส่กับกางเกงสแล็ค และใส่ผ้าคาดเอวที่มีลักษณะเป็นผ้าไทย ซึ่งผ้าคาดเอวนี้เป็นเอกลักษณ์ของวงกำไลที่พบได้เพียงวงกำไลเท่านั้น ชุดนี้ใช้ใส่แสดงตั้งแต่เริ่มก่อตั้งวงกำไลจนมาถึงรุ่นปัจจุบัน

ชุดการแสดงของวงกำไล เป็นชุดที่มีหลากหลายรูปแบบ ผู้วิจัยได้แบ่งชุดการแสดงของวงกำไลออกเป็น 5 ชุด สำหรับชุดที่จะใส่ในการแสดงแต่ละครั้งนั้นแล้วแต่ผู้ว่าจ้างว่าต้องการให้ใส่ชุดออกมาในลักษณะใด สีใด แบบใด ซึ่งวงกำไลจะมีตัวอย่างชุดให้ผู้ว่าจ้างได้เลือกก่อน ชุดการแสดงของวงกำไล มีดังนี้

ชุดที่ 1

ภาพประกอบ 66 ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 1 รุ่นก่อตั้งวง

เป็นชุดแรกที่เปิดตัววงกำไล ลักษณะของชุดเป็นเสื้อเชิ้ตแขนยาวสีดำ ใส่เสื้อตัวในสีขาว กางเกงเป็นกางเกงสแล็คสีดำ มีการใส่ผ้าบริเวณเอวเป็นที่เรียกกันในวงกำไลว่า “ผ้าคาดเอว” เป็นผ้าไหมไทยที่ออกแบบและตัดออกมาสื่อถึงความเป็นไทย และตัดให้เข้ากับสรีระของสมาชิกแต่ละคน ผ้าคาดเอวแต่ละฝืนจะมีลวดลายต่างกัน มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของสีผ้า ทำให้มีความเป็นวงดนตรีเดียวกัน รองเท้าใส่รองเท้าส้นสูงสีดำ และใส่เครื่องประดับเงินประกอบด้วย สร้อยคอ สร้อยข้อมือ และต่างหู

ผ้าคาดเอวของวงกำไลมี 2 ลักษณะ คือ ที่เป็นผ้าไทย และผ้าถุง สำหรับผ้าคาดเอวได้ตัดเย็บ 2 ครั้ง ครั้งแรกเป็นการตัดโดยใช้กับวงกำไลช่วงแรก ครั้งที่สองเป็นการตัดโดยใช้กับวงกำไลในรุ่นหลัง รูปแบบของผ้าคาดเอวทั้งสองมีคล้ายคลึงกัน แตกต่างเพียงการใช้ผ้าในการตัดเย็บเท่านั้นเห็นได้จากภาพ ดังนี้

ตัวอย่างผ้าคาดเอว รุ่นแรกก่อตั้งวงกำไล

ภาพประกอบ 67 ผ้าคาดเอววงกำไลรุ่นก่อตั้งวง

ตัวอย่างผ้าคาดเอว รุ่นหลัง

ภาพประกอบ 68 ผ้าคาดเอววงกำไลรุ่นหลัง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ออกแบบผ้าคาดเอว และตัดผ้าคาดเอวให้เป็นเอกลักษณ์ของวงกำไล คือ นางนภัสนันท์ จิตตรักโข มีข้อมูลคือ

แนวคิดการตัดผ้าคาดเอวให้วงกำไล ได้แรงบันดาลใจมาจากการที่วงกำไลเป็นวงดนตรีไทยประยุกต์ คิดออกแบบให้มีความเป็นไทยโดยใช้ผ้าไทยมาตัดให้ดูเป็นดนตรีไทยประยุกต์ ให้เห็นความเป็นไทย ใช้ใส่กับชุดจะทำให้ดูมีสีสัน สวยงาม โดยแต่งตัวแบบเรียบง่าย

สรุปได้ว่า ได้ออกแบบผ้าคาดเอวให้มีความเรียบง่าย ใช้ผ้าไทยให้มีความเป็นไทย แต่ดูเป็นในแบบดนตรีประยุกต์ มีการใส่ผ้าคาดเอวกับชุดการแสดงเพื่อเพิ่มสีสันให้กับชุด และเพื่อไม่ให้ชุดดูจืดเกินไป

ภาพประกอบ 69 นางนภัสนันท์ จิตตรักโข ผู้ออกแบบและตัดผ้าคาดเอวให้วงกำไล

ชุดที่ 2

ภาพประกอบ 70 ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 2

เป็นชุดที่ใส่ด้วยเสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาว ด้านในใส่เสื้อตัวในสีขาว หรือใส่เป็นเสื้อเชิ้ตสีขาวแขนยาวอย่างเดียวก็ได้ กางเกงเป็นกางเกงสแล็คยาวสีดำ ใส่ผ้าบริเวณเอวเป็นที่เรียกกันในวงกำไลว่า “ผ้าคาดเอว” ซึ่งแต่ละคนจะมีลวดลาย รูปแบบของผ้าคาดเอวไม่เหมือนกัน รองเท้าส้นสูงสีดำ และใส่เครื่องประดับเงินประกอบด้วย สร้อยคอ สร้อยข้อมือ และต่างหู เพื่อให้ชุดการแสดงมีความสวยงามยิ่งขึ้น

ชุดที่ 3

ภาพประกอบ 71 ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 3

เป็นชุดการแสดงที่ออกแบบมาเพื่อแสดงในคอนเสิร์ต “ระนาดคะนองกลองสิบทิศ” ลักษณะของชุดมีการออกแบบให้สวยงาม โดดเด่น ผสมผสานความเป็นไทยในยุคใหม่ ในวงจะเรียกชุดนี้กันว่า “ชุดแดง” เนื่องจากลักษณะชุดเป็นผ้าไทยสีแดง ประกอบด้วยผ้าส่วนต่างๆ คือ เสื้อตัวในสีดำมีเลื่อมกระพริบสะท้อนไฟทำให้มีความสว่าง โดดเด่นบนเวที, เสื้อตัวนอก หรือเสื้อเชิ้ตนอก, กางเกงเล็คกิ้งสีดำมันวาว และผ้าคาดเอว เป็นต้น รองเท้าเป็นรองเท้าบู๊ทสีดำ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ออกแบบชุดการแสดงชุดแดง และตัดชุดการแสดงให้วงกำไล คือ นางสาวจิราพร ศานติกาญจน์ มีข้อมูลคือ

แนวคิดการตัดชุดวงกำไล ได้แรงบันดาลใจมาจากเมืองนอก แต่ให้ชุดการแสดงออกมาคงความเป็นไทย เพิ่มรูปแบบ(Pattern) ให้ทันสมัยขึ้น ตรงตามแนวความคิดไม่ให้เหมือนลูกทุ่ง นักเต้น (Dancer)

สรุปได้ว่า ได้ออกแบบชุดการแสดงโดยได้แนวความคิดมาจากต่างประเทศ แต่ยังคงความเป็นไทยอยู่ มีการเพิ่มรูปแบบใหม่ ดัดแปลงรูปแบบให้มีความทันสมัยขึ้น และไม่ดูเป็นลูกทุ่ง นักเต้นมากเกินไป

ภาพประกอบ 64 นางสาวจิราพร ศานติกาญจน์ ผู้ออกแบบและตัดชุดวงกำไลชุดแดง

ชุดที่ 4

ภาพประกอบ 73 ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 4

เป็นชุดการแสดงที่ออกแบบมาเพื่อแสดงในคอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี” ลักษณะของชุดเป็นเสื้อแขนกุดมีดอกไม้พาดบริเวณไหลสีชมพู เพื่อให้ดูเป็นผู้หญิงหวาน สดใส กางเกงขาสั้นสีขาว เพื่อให้เข้ากับเสื้อสีชมพู ใส่ถุงน่องสีน้ำตาลที่เป็นสีเดียวกับสีผิว ประดับตกแต่งด้วยสร้อยคอแฟชั่นหลากสีสัน ต่างหู สร้อยข้อมือช่วยส่งให้ชุดดูเป็นวัยรุ่นแบบน่ารัก รองเท้าเป็นรองเท้าหุ้มส้นแล้วสไตล์ของแต่ละคน

ชุดที่ 5

ภาพประกอบ 74 ชุดการแสดงวงกำไลชุดที่ 5

เป็นชุดการแสดงที่ใช้แสดงในคอนเสิร์ตการกุศลช่วยเหลือคนชราบ้านอ่างศิลา ลักษณะของชุดเป็นเสื้อแขนกุดมีดอกไม้พาดบริเวณไหลสีชมพู เพื่อให้ดูเป็นผู้หญิงหวาน สดใส ร่าเริง กางเกงเป็นกางเกงยีนส์ขายาว เพื่อให้ดูทะมัดทะแมง สะดวกต่อการแสดง ประดับตกแต่งด้วยสร้อยคอแฟชั่นหลากสีสัน ต่างหู สร้อยข้อมือ ช่วยส่งให้ชุดดูสดใส เป็นวัยรุ่นมากขึ้น รองเท้าเป็นรองเท้าบู๊ทสันสูงสีดำ

รูปแบบการแสดง เพลง Field of Smiles

เพลง Field of Smiles มีรูปแบบการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของวงกำไล เป็นเพลงที่มีจังหวะเร็ว มีความสนุกสนาน ครึกครื้น ประกอบกับเพลงเป็นเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อการเฉลิมฉลองแล้วนั้น จึงมีรูปแบบของการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ขึ้น รูปแบบการแสดงที่จะกล่าวถึงนี้เป็นรูปแบบการแสดงที่ใช้แสดง “ระนาดคะนองกลองสิบทิศ” ณ โรงละครแห่งชาติ ซึ่งตั้งแต่นั้นมาก็ได้ใช้ท่าทางการแสดงนี้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน รูปแบบการแสดง มีดังนี้

เริ่มต้นเพลง Field of Smiles เพลงนี้มีรูปแบบการแสดงที่ถือเป็นรูปแบบที่สำคัญของวงกำไลคือ ท่ายักไหล่ (คำว่ายักไหล่เป็นศัพท์ที่ใช้เรียกกันในวงกำไล) ท่ายักไหล่นี้เป็นการใช้หัวไหล่ทั้งสองข้างของผู้แสดงยักไปทางด้านหน้าทีละข้าง จะเริ่มจากหัวไหล่ด้านซ้ายมือของผู้แสดงก่อน จากนั้นก็สลับไปทางด้านซ้ายไปเรื่อยๆ จนกว่าจะหมดทำนองขึ้นต้นก่อนเข้าทำนอง โดยจะยักหัวไหล่ให้ตรงตามจังหวะตก วิธีการแสดงนี้เป็นรูปแบบการแสดงที่ทำให้เพลงดูมีสีสัน น่าชม ไม่ว่างเปล่าเกินไป

จากนั้นเป็นท่าทางการหมุนตัว ท่านี้ เป็นการหมุนตัวหลังจากที่บรรเลงโซโล่ของแต่ละคนจบแล้ว มีจังหวะของการหมุนตัว 4 จังหวะด้วยกัน (ใช้วิธีนับ 1 2 3 และ 4) จะนับเมื่อบรรเลงโซโล่จบ

จากนั้นเป็นท่าทางการกระโดด การกระโดดในที่นี้หมายถึงการกระโดดเพื่อย้ำจังหวะท้ายของทำนองในวงกำไลเท่านั้น จะกระโดดจำนวน 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง การกระโดดนี้ยังต้องบรรเลงโน้ตเพลงไปพร้อมด้วยเช่นกัน

จากนั้นส่วนกลางของเพลง Field of Smiles ช่วงที่มีจังหวะว่างจะเป็นช่วงที่จะโชว์ความสวยงาม ความอ่อนช้อยของเครื่องดนตรีต่างๆ จึงมีรูปแบบการแสดงด้วยการรำฉาบ การรำฉาบ คือ การร่ายรำฉาบ ตีฉาบของตัวเอง และฉาบของสมาชิกวงกำไล เพื่อโชว์ความโดดเด่นของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้น จะมีสมาชิกวงกำไลคนหนึ่งร่ายรำถือฉาบรำออกมาจากด้านหลังวงกำไล และจะตีฉาบเมื่อถึงจังหวะตกของแต่ละครั้ง แล้วรำไปหาสมาชิกแต่ละคนที่ยืนประจำที่เครื่องดนตรีเพื่อตีฉาบด้วยกัน โดยจะตีฉาบของตัวเองก่อน 1 ครั้ง แล้วสลับกับสมาชิกที่ประจำเครื่องดนตรีอีก 1 ครั้ง จะทำแบบนี้ไปเรื่อยจนครบจำนวนสมาชิก เพื่อโชว์เครื่องดนตรีของวงกำไลในแต่ละเครื่อง ลำดับการตีฉาบกับสมาชิกที่ประจำเครื่องดนตรีคือ ระนาดทุ้ม ซออู้ ระนาดเอก ขิม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก และเปิงมาง จากนั้นร่ายรำฉาบกลับมาด้านหลังเพื่อบรรเลงดนตรีต่อตามเดิม

จากนั้นจะเป็นรูปแบบการแสดงซึ่งแสดงในช่วงสุดท้ายของเพลง Field of Smiles เรียกว่า “ท่าจบเพลง” คือ ท่าทางยกมือขวาขึ้นเอียงระดับ 45 องศา ให้ตรงกับจังหวะจบเพลง ท่านี้เรียกว่า “ท่าจบ” แสดงให้เห็นถึงความพร้อมเพรียง สวยงามของการจบเพลง

รูปแบบการแสดง เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

สำหรับเพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) เป็นเพลงที่ถือว่ามีทำนองเพลง (Melody) และจังหวะ (Rhythm) ที่โดดเด่นอยู่แล้ว รูปแบบการแสดงจึงไม่มีท่าทางประกอบมากนัก จะมีเพียงการเน้นช่วงจบเพลงเท่านั้น เพราะเป็นการให้ความสำคัญกับการบรรเลงของแต่ละเครื่องดนตรีมากกว่าท่าทางการแสดงพบในเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ของวงกำไล มีดังนี้

ท่าแรกที่พบในเพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) คือ ท่าทางการย่อตัว (คำว่าย่อตัวเป็นศัพท์ที่ใช้เรียกกันในวงกำไล) เป็นลักษณะของการย่อตัวลงตามจังหวะเพลง จะทำในจังหวะตกของเพลงเท่านั้น รูปแบบการแสดงนี้เป็นรูปแบบที่แสดงถึงความอ่อนช้อย ความพร้อมเพรียง ความลงตัวของจังหวะเพลง

จากนั้นเป็นท่าทางการจบเพลง Jeen Tok Mai ซึ่งท่าจบของเพลงนี้จะแสดงเหมือนกับเพลง Field of Smiles คือ ท่าทางยกมือขวาขึ้นเอียงระดับ 45 องศา ให้ตรงกับจังหวะจบเพลง แสดงให้เห็นถึงความพร้อมเพรียง สวยงามของการจบเพลง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ออกแบบท่าทางการแสดงให้วงกำไล คือ นางสาวฐิตญาตาวี ทองมี ถึงรูปแบบแนวคิดในการคิดท่าทางเพลง Field of Smiles และเพลง Jeen Tok Mai มีข้อมูลคือ

ท่าการแสดงเพลง Field of Smiles มีแนวคิดคือจะฟังเพลงก่อนแล้วหาความหมายของเพลง ให้ท่าทางอิงกับเพลง เหมาะกับจังหวะ ท่วงทำนองเพลง ความรู้สึก จุดเด่นคือ การใช้หัวไหล่ยักไปมา ให้เกิดลูกเล่นน่ารักๆ ในเพลง จะเน้นช่วงหัวไหล่เป็นส่วนมาก ส่วนเพลงจีนตอกไม้มีการคิดให้สมาชิกวงกำไลมีจุดเด่น คือ การรำฉาบ สื่อถึงความสวยงาม โชว์ลูกเล่นของผู้เล่นเครื่องดนตรีเป็นการพรีเซ็นต์สมาชิกและเครื่องดนตรี เพลงนี้จะเน้นช่วงขา ลำตัว โดยใช้ท่ายุบ ยืดเป็นส่วนมาก

ภาพประกอบ 75 นางสาวฐิตญาตาวี ทองมี ผู้ออกแบบท่าทางการแสดงให้วงกำไล

จากข้อมูลเรื่องเอกลักษณ์ของวงกำไลที่ได้ศึกษามา สรุปได้ว่า วงกำไลมีเอกลักษณ์ที่เป็นแบบฉบับของวงกำไลมากมาย เช่น รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรี, รูปแบบการวางเครื่องดนตรี, ตำแหน่งการจัดวงดนตรี, วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี, ระดับเสียงในการบรรเลง, ชุดการแสดงวงกำไล, รูปแบบการแสดง เพลง Field of Smiles และรูปแบบการแสดง เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) เป็นต้น จากการเก็บข้อมูล และรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทำให้เห็นเอกลักษณ์ของวงกำไลอย่างชัดเจน ทำให้เห็นถึงการมีจุดเด่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของวงทั้งในด้านของดนตรี และด้านของการแสดง ซึ่งเอกลักษณ์เหล่านี้ทำให้วงกำไลเป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่น่าติดตามวงหนึ่งในปัจจุบัน

ผลงานของวงกำไล

จากการศึกษาผลงานของวงกำไล ผู้วิจัยได้แบ่งผลงานของวงกำไลออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้คือ

1. ผลงานเพลง
2. ผลงานการแสดง
3. ผลงานอื่นๆ

ซึ่งมีข้อมูลดังนี้

ผลงานเพลง

ผลงานเพลงของวงกำไลตั้งแต่ก่อตั้งวงขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบันมีเพลงจำนวนมาก เป็นเพลงไทยเดิมที่นำเพลงมาทำขึ้นใหม่และเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ เพลงวงกำไลมีจำนวนทั้งสิ้น 14 เพลง ในจำนวนเพลง 7 เพลง คือเพลงที่เป็นเพลงไทยเดิมอยู่แล้วนำมาทำใหม่ให้เป็นแนวดนตรีร่วมสมัย เช่น เพลงลาวดำเนินทราย ลาวดวงเดือน จอมสุรางค์ เขมรอมตุ๊ก เขมรพวง เขมรไทรโยค ต้นวรเชษฐ์ เพลงป๊อปที่นำมาเรียบเรียงใหม่ จำนวน 4 เพลง คือ เพลงขอให้เหมือนเดิม ขอบใจจริงๆ ทานตะวัน Imagine และอีกจำนวน 3 เพลงที่แต่งขึ้นใหม่เพื่อต้องการสื่อถึงวงกำไลโดยเฉพาะ ซึ่งใช้ในการแสดงของวงกำไลเรื่อยมาจนปัจจุบัน สำหรับเพลง 3 เพลงที่แต่งขึ้นมาใหม่เป็นเพลงที่ถือว่าเป็นสัญลักษณ์เป็นเพลงของวงกำไล ผู้ที่แต่งเพลงของวงกำไล คือ อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า (ผู้ก่อตั้งวงกำไล) ในที่นี้ผู้วิจัยจะศึกษาผลงานเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ของวงกำไล คือ เพลง Field of Smiles, เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) และเพลง Hana ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

เพลง Field of Smiles

เพลง Field of Smiles เป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ โดยเพลงนี้เป็นเพลงที่ใช้เปิดตัววงกำไลในแบบดนตรีไทยร่วมสมัย (Contemporary) ใช้แสดงในงานพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก กรุงเทพมหานคร เพลงนี้มีทำนองเพลงน่าสนใจ จังหวะเร็วปานกลาง สนุกสนาน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้แต่งเพลง Field of Smiles คือ อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ผู้ก่อตั้งวงกำไล ท่านได้กล่าวถึงเพลงนี้ คือ

เพลงแนวคิดเพลง Field of Smiles เป็นเพลงที่ดูเรียบง่าย ไม่ยากมาก บรรจุด้วยความเหมาะสมของตัวโน้ต ศิลปินได้ทำหน้าที่ของแต่ละเครื่องและมีความโดดเด่นทุกเครื่องดนตรี ทั้งระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม ซออู้ เป็นต้น โน้ตทำนองรับรวมกันในเพลงที่เป็นทำนองหลักแต่งขึ้นใหม่ให้เพลงมีจังหวะตามสไตล์เพลงป๊อป (POP) เพื่อความสนุกสนานและความรื่นเริงในเทศกาลที่เต็มไปด้วยความสุข

โน้ตเพลง Field of Smiles

2
21
B
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ขิม
ซอด้วง
ซออู้
ตะโพน
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
B
31
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ขิม
ซอด้วง
ซออู้
ตะโพน
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.

41
C
3
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ขิม
ซอด้วง
ซออู้
ตะโพน
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
50
D

59
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ขิม
ซอด้วง
ซอสี้
กะโหน่ง
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
68
E
ฉาบเล็ก

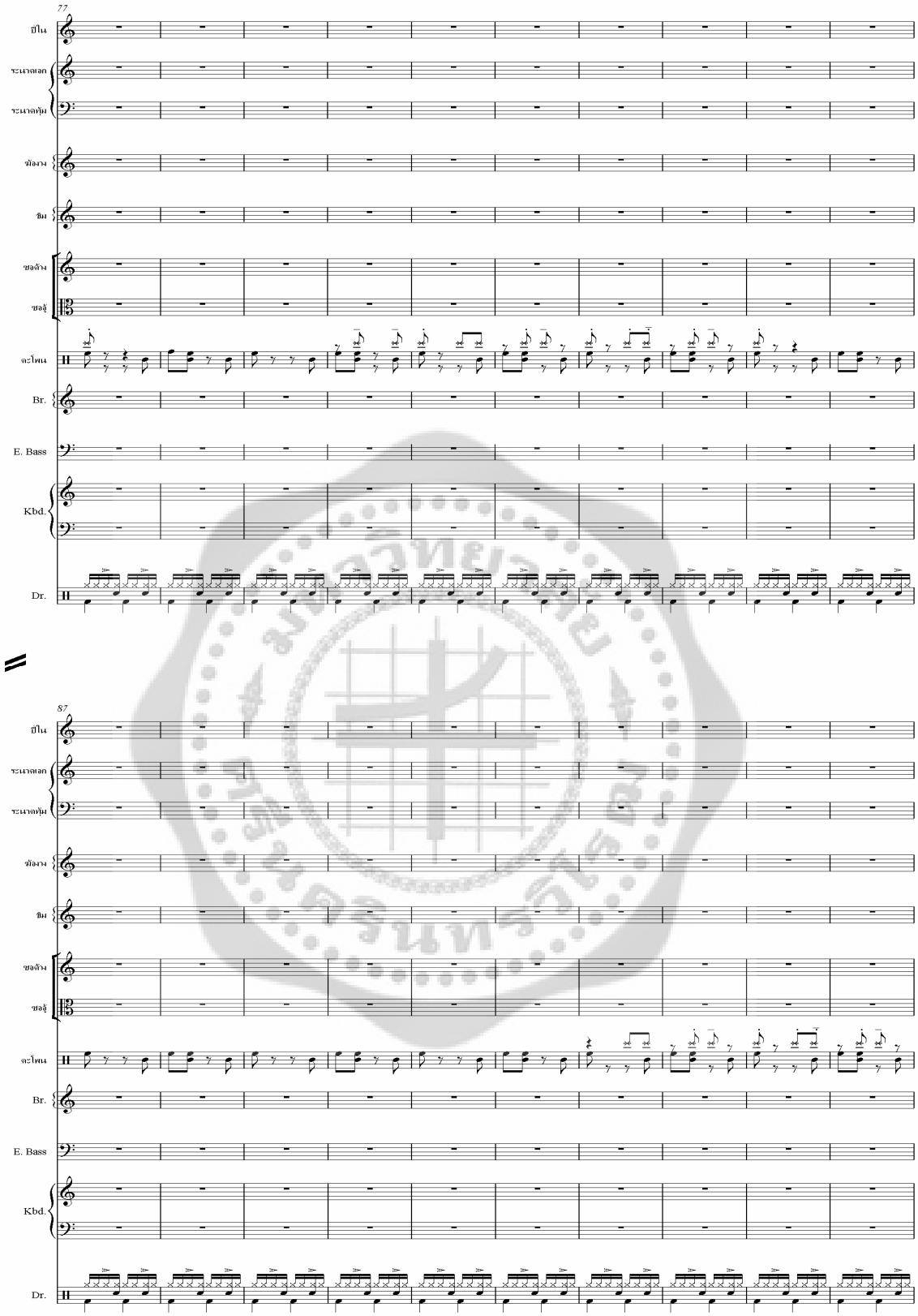
77
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ขิม
ซอด้วง
ซออู้
จะโหน่
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
87
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ขิม
ซอด้วง
ซออู้
จะโหน่
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.

97
F
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ขิม
ซอด้วง
ซออู้
ตะโพน
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
107

116
G
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซิม
ซอด้วง
ซออู้
ตะโพน
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
126

136
H
ปีใน
ทะนาคอก
ทะนาลุ่ม
ฆ้องวง
ฆ้องวง
ขลุ่ยด้วง
ขลุ่ยอู้
ตะโพน
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
145
I

โน้ตเพลง **Field of Smiles** (ต่อ)

190
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซิม
ซอด้วง
ซออู้
กะโหน่ง
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.
195
ปีใน
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซิม
ซอด้วง
ซออู้
กะโหน่ง
Br.
E. Bass
Kbd.
Dr.

ลักษณะเด่นของเพลง คือ เป็นเพลงที่ทำนองที่มีการ Unison คือ ทำนองมีความพร้อมเพรียงสอดคล้องกัน และทำนองสามารถทำให้เข้ากันได้ ซึ่งทำนองในเพลง Field of Smiles ประกอบด้วยเพลง ดังนี้

นองเพลง " The Cup of Life" เพลงฟุตบอลโลกปี 1998 ประเทศฝรั่งเศสเป็นเจ้าภาพ ของศิลปิน Ricky Martin ในช่วงทำนองหลักของเพลง คือ

" Here we,re go Ale ale ale
Go go gol Ale ale ale
Ariba Va El Mundoes ta De Pie
Go, Go, Gol Ale, Ale, Ale "

ทำนองเพลง "ค้างคาวกินกล้วย" เพลงซึ่งเป็นที่นิยมในประเทศไทย โดยจะใช้เป็นโครงสร้างของเพลงมาประกอบกันในเพลง Field of Smiles

- ล ซ ซ ซ	- - - มˌ	- - ซˌ มˌ	- - รˌ มˌ	- - ซˌ มˌ	- - รˌ มˌ	ซˌ มˌ รˌ ดˌ	- รˌ - มˌ
- ล ซ ซ ซ	- - - มˌ	- - ซˌ มˌ	- - รˌ มˌ	- - ซˌ มˌ	- - รˌ มˌ	ซˌ มˌ รˌ ดˌ	- รˌ - มˌ

ทำนองที่คิดขึ้นใหม่ แต่งใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับภาพที่คิดไว้ ซึ่งเพลงนี้จะอยู่ในหลักของเพลงป๊อป คือ เป็นเพลงที่ไม่ยาว เหมาะแก่การนำไปใช้งานได้ตลอด เช่น งานฟุตบอลโลก เหมาะแก่การเต้นรำ เทศกาล คาร์นิวัล (Carnival)

จากรายละเอียดข้างต้นสรุปใจความได้ คือ การสื่อความหมายของเพลง "Field of Smiles" เป็นการประพันธ์ขึ้นใหม่ให้เพลงมีจังหวะตามสไตล์เพลงป๊อปเพื่อความสนุกสนาน และความรื่นเริงในเทศกาลที่เต็มไปด้วยความสุข ความหมายของเพลงสื่อได้ถึงการมีความสุข สนุกสนาน ส่วนชื่อเพลง "Field of Smiles" หมายความว่า "ยิ้มสยาม" ลักษณะเด่นของเพลง คือ เป็นเพลงที่ทำนองที่มีการ Unison ที่มีความพร้อมเพรียงกัน และมีความสอดคล้องกัน ประกอบด้วยทำนองเพลง 3 ทำนอง คือ ทำนองเพลง " The Cup of Life", ทำนองเพลง "ค้างคาวกินกล้วย" และทำนองที่คิดขึ้นใหม่ แต่งใหม่

วิเคราะห์เพลง Field of Smiles

เป็นบทเพลงไทยร่วมสมัย (Contemporary Music) บรรเลงด้วยกลุ่มเครื่องดนตรีไทย ได้แก่ ปี่ใน, ระนาดเอก,ระนาดทุ้ม, ฆ้องวง, ขิม, ซออู้, ซอด้วง และตะโพน ในส่วนของเครื่องดนตรีสากล ประกอบด้วย กลุ่มเครื่องเป่า, กีต้าร์เบส และกลองชุด โดยใช้เพลงไทยเดิม เพลงค้างคาวกินกล้วย

เป็นทำนองหลัก ซึ่งบทเพลงนี้เรียบเรียงอยู่ในบันไดเสียง A ไมเนอร์ เป็นจังหวะลาตินสนุกสนาน มีโครงสร้างของบทเพลงดังนี้

ซึ่งจากโครงสร้างจะแสดงให้เห็นว่า ในท่อน A 9 จะเป็นทำนองที่เป็นการเรียบเรียงขึ้นมาใหม่เพื่อเป็นท่อนเชื่อมไปยังท่อนต่าง ๆ มีหลักการในการประพันธ์ คือ แนวทำนองหลักและแนวทำนองรอง ใช้กลุ่มจังหวะและสำเนียงของจังหวะลาติน เป็นพื้นฐานในการประพันธ์ ส่วนในท่อน B และท่อน C เป็นท่อนที่จะดำเนินทำนองเพลงไทยเดิม เพลงค้างคาวกินกล้วย

ในช่วงเริ่มต้นของบทเพลง (Introduction) เป็นการเริ่มต้นการบรรเลงของตะโพน, กีต้าร์เบส และกลองชุด บรรเลงผสมผสานกันด้วยกลุ่มของสัดส่วนโน้ตในจังหวะลาติน (Latin Groove)

ในท่อน A มีโครงสร้างการประพันธ์ คือ แนวทำนองหลัก, แนวทำนองรอง และคอร์ด โดยเริ่มต้นด้วยการบรรเลงของแนวทำนองหลักและแนวทำนองรองต่อมาจากกลุ่มเครื่องกระทบจังหวะที่บรรเลงในช่วงเริ่มต้นของบทเพลง โดยเมจากการบรรเลงเครื่องดนตรีน้อยชิ้นก่อนที่จะมีเครื่องดนตรีที่ดำเนินคอร์ด อาทิเช่น กีต้าร์เบส, คีย์บอร์ด เข้ามาบรรเลงในห้อง A ทำให้เกิดความรู้สึกของความหนักแน่นและเต็มอิ่มของวงดนตรีเพิ่มขึ้นตามลำดับ เพื่อส่งความรู้สึกของผู้ฟังไปสู่ท่อนต่อไปของบทเพลง

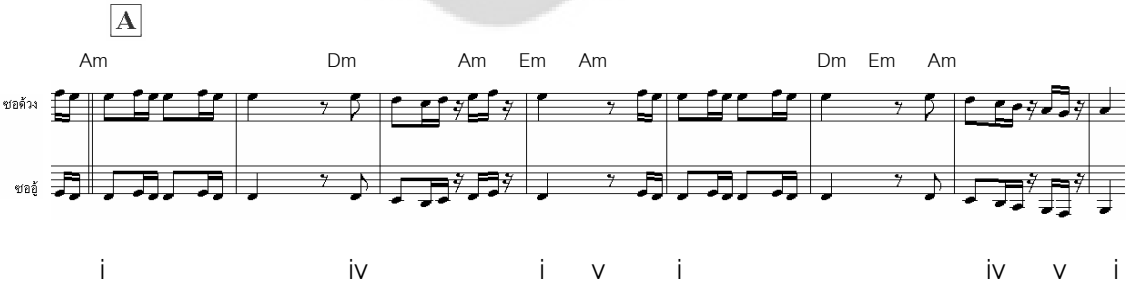

ในท่อน A แนวทำนองหลัก (Melody) ซึ่งบรรเลงโดยซอด้วงและซออู้นั้น อยู่ในบันไดเสียง A เนเชอรัล ไมเนอร์ โดยมีทางคอร์ด (Progression Chord) คือ i-iv/i-iv-v แนวทำนองเป็นไปในลักษณะของประโยคเพลงที่ถามตอบกัน

แนวทำนองรองนี้ถูกบรรเลงโดยฆ้องวง เป็นแนวทำนองที่สอดประสานแบบสัดส่วนของจังหวะ (Rhythmic Melody) ในสไตล์ของจังหวะลาติน โดยการใช้โน้ตในคอร์ด A ไมเนอร์ มาจัดเรียงให้เกิดเป็นแนวทำนองที่มีลักษณะแบบสัดส่วนโน้ต(Rhythmic) บรรเลงซ้ำๆ ในหนึ่งช่วงของประโยคเพลง โดยบรรเลงหยอกล้อและรับส่งกับแนวทำนองหลักที่บรรเลงโดยซอด้วงและซออู้ อีกทั้งการเข้ามาบรรเลงเสริมของเครื่องดนตรีประเภทดำเนินคอร์ด ได้แก่ กีต้าร์เบส และคีย์บอร์ด ในรอบที่ 2 ของการบรรเลงในช่วงนี้ ยิ่งทำให้ได้อารมณ์ของวงดนตรีที่สนุกสนานมากยิ่งขึ้น

ในท่อน B แนวทำนองหลักเป็นการบรรเลงของปี่ใน , ระนาดเอก , ระนาดทุ้ม และขิม โดยได้นำทำนองเพลงไทยเดิมที่เป็นที่นิยมและเป็นที่รู้จักกันดีมานำเสนอ นั่นก็คือ เพลงค้างคาวกินกล้วย ท่อนแรก มาบรรเลงเป็นทำนองหลักบรรเลงร่วมกับเครื่องดนตรีสากลที่ดำเนินทางคอร์ดอยู่

การบรรเลงแนวทำนองหลักเพลงค้างคาวกินกล้วยของเครื่องดนตรีไทยที่กล่าวมานั้น เป็นการใช้กลุ่มโน้ตของบันไดเสียง C เพนทาโทนิก (C Penta Tonic) ซึ่งประกอบด้วยโน้ตเสียง C-D-E-G-A เป็นหลักในการดำเนินทำนอง โดยมีเสียงหลักของช่วงทำนองนี้คือโน้ตเสียง E

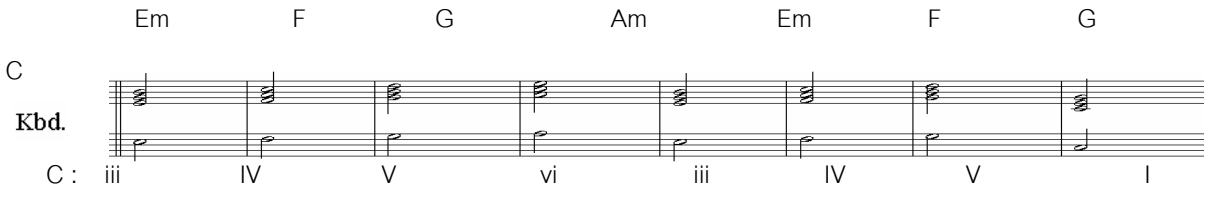

จากโน้ตข้างบนจะแสดงให้เห็นการเรียบเรียงของเครื่องดนตรีสากลในช่วงนี้มีการเคลื่อนย้ายคีย์ชั่วคราว (Modulate) จากบันไดเสียง A ไมเนอร์ มาเป็นบันไดเสียง C เมเจอร์ชั่วคราว โดยใช้ทางเดินคอร์ด (Progression Chord) คือ iii-IV-V-vi และ iii-IV-V-I โดยมีทิศทางการ

เคลื่อนที่ของคอร์ดเป็นแบบไล่เสียงสูงขึ้นทีละหนึ่งขั้นเสียงตามคอร์ดบันไดเสียง C เมเจอร์ และจะใช้คอร์ดดอมิเนนท์เป็นคอร์ดส่งตอนท้ายประโยคเสมอ จึงทำให้ถ่วงทำนองให้ช่วงนี้มีความสดใส เนื่องมาจากทิศทางการดำเนินคอร์ดที่ค่อยๆ สูงขึ้นตามลำดับ

การบรรเลงในท่อน การบรรเลงในท่อนนี้ถึงแม้ว่าจะกลับมาดำเนินทำนองเหมือนท่อนก็ตาม แต่มีการบรรเลงที่ซับซ้อนมากขึ้น กล่าวคือ มีการดำเนินทำนองหลักของซอด้วงและซออู้ ซึ่งบรรเลงเป็นลักษณะของเสียงที่ห่างกันหนึ่งช่วงคู่แปด (Octave) การดำเนินทำนองรองของฆ้องวงที่มีทำนองเป็นสัดส่วนของจังหวะ (Rhythmic Melody) โดยมีการเคลื่อนที่ของระดับเสียงที่อยู่ในคอร์ด A ไมเนอร์ บรรเลงสอดสลับรับกับทำนองหลักตลอดเวลา

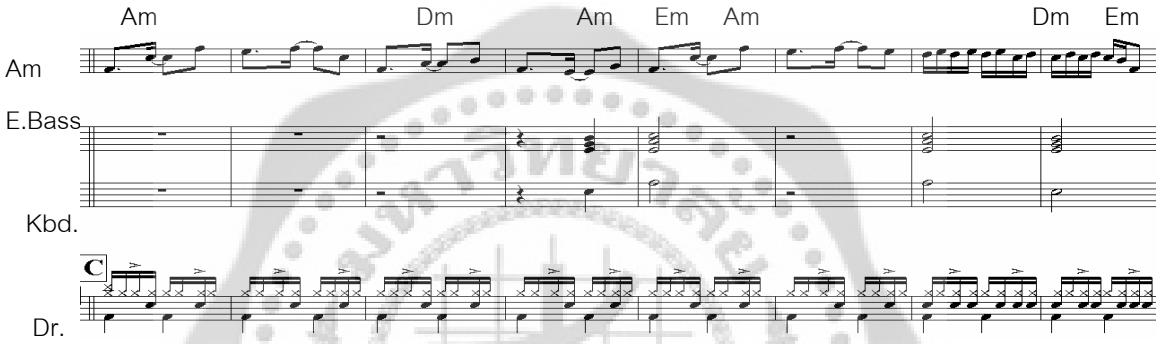

มีการดำเนินของคอร์ดที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะสังเกตได้จากตัวอย่างด้านบน ที่มีกลุ่มโน้ตของกีต้าร์เบสที่บรรเลงในสัดส่วนจังหวะลาติน (Groove Latin) ร่วมกับกลองชุดโดยมีชีพจรของจังหวะ (Pulse)ที่ตรงกับกลองสแนร์ (Snare Drum) อีกทั้งยังดำเนินทางคอร์ดไปในทิศทางเดียวกันกับคีย์บอร์ด จึงส่งผลให้ภาพรวมของเครื่องดำเนินทางคอร์ดทั้งหมด (Rhythm Section) มีความสอดคล้องกันและทำให้ภาพรวมของดนตรีในท่อนนี้มีการเคลื่อนไหวมากยิ่งขึ้น

โน้ตของกีต้าร์เบสในช่วงท้ายของท่อนนี้ ถือว่ามีความเด่นชัดมากอย่างหนึ่ง คือ ลักษณะการเล่นโน้ตเขบ็ตสองชั้นในระดับเสียงสองเสียงที่ซ้ำกันไปเรื่อยๆ และมีการเคลื่อนที่ของโน้ตตามทางเดินคอร์ด Dm – Em – Am และใช้การ Passing Note เป็นตัวปรับแต่งทิศทาง ถือว่าเป็นการส่งต่ออารมณ์เพลงไปยังท่อนต่อไปได้เป็นอย่างดี

อีกแนวหนึ่งที่มีความโดดเด่นและเป็นแนวที่เพิ่มเข้าใหม่มาในท่อนนี้ก็คือ การบรรเลงของกลุ่มเครื่องเป่า (Brass Section) ที่บรรเลงสอดประสานด้วยการบรรเลงสอดแทรกขึ้นมาในจังหวะที่ 2 ของห้องเพลง ซึ่งเป็นจังหวะเบาของชีพจรเพลง (Weak Beat) และบรรเลงตรงช่วงรอยต่อระหว่างประโยคเพลงที่ 1 และประโยคเพลงที่ 2 โดยบรรเลงขัดบ้างหรือคล้อยตามบ้างตามสมควร โดยใช้การบรรเลงแบบเป็นกลุ่มของคอร์ด (Click) และกลุ่มของตัวโน้ตที่เคลื่อนที่ (Line)สลับกัน ซึ่ง

การบรรเลงในห้อง 1 นี้กลุ่มเครื่องเป่าบรรเลงในรูปแบบของกลุ่มคอร์ด (Click) ในจังหวะที่ 2 จะให้ความรู้สึกขัดกับแนวทำนองเล็กน้อย และในห้อง C 4 เป็นการบรรเลงในลักษณะของกลุ่มสัดส่วนโน้ต (Rhythmic Line) บรรเลงคล้องตามทำนอง ทำหน้าที่ส่งประโยคเพลงที่ 1 ไปประโยคเพลงที่ 2 โดยใช้โน้ตในคอร์ดดอร์มิเนนท์ นั่นก็คือ คอร์ด Em เป็นหลักและใช้โน้ตเสียง B และ D เป็น Passing Note เพื่อเน้นเสียงหลัก โดยจัดเรียงกลุ่มโน้ตในสำเนียงลาติน ในห้อง 6 เป็นการบรรเลงกลุ่มคอร์ดเช่นเดียวกันกับห้อง 1 แต่มีจุดประสงค์ที่ต่างกันคือ เพื่อรับกับนำนองเพลงที่บรรเลงมาก่อนหน้านี้ และใช้เน้นในจังหวะที่ 2 ตอนจบวลีแรกของเพลง (Phrase) ส่วนห้อง 8 เป็นการนำลักษณะการเล่นของกีต้าร์เบสมาพัฒนาเพิ่มเติม โดยการนำเอาบันไดเสียง A ไมเนอร์ มาไล่เสียงตามความห่างของบันไดเสียงเป็นสัดส่วนโน้ตเขบ็ตสองชั้น เริ่มต้นที่เสียงโทนิคไปถึงเสียงดอมิเนนท์ในทิศทางขาขึ้นสวนทางกับการบรรเลงของกีต้าร์เบส ทำให้เกิดความต่อเนื่องมาจากแนวกีต้าร์เบสและส่งต่ออารมณ์ไปยังประโยคเพลงต่อไป

ส่วนการบรรเลงของกลุ่มเครื่องเป่าห้อง C 16 เป็นการเล่นโน้ตจบประโยคเพลง ย้ำความรู้สึกว่าหมดประโยคเพลงเดิมแล้ว เพื่อการเล่นประโยคเพลงใหม่ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในท่อน D การบรรเลงทำนองหลักกลับมาเป็นการดำเนินทำนองของเพลงค้างคาวกินกล้วยอีกครั้ง โดยนำท่อนสองของเพลงค้างคาวกินกล้วยมาเป็นทำนองหลักในการบรรเลงของท่อนนี้ โดยโครงสร้างของท่อนนี้ประกอบด้วย ทำนองหลัก ซึ่งบรรเลงด้วย ปี่ใน , ระนาดเอก , ระนาดทุ้ม , ฆ้องวง และขิม โดยมี กีต้าร์เบสและคีย์บอร์ด เป็นเครื่องดำเนินคอร์ด

การดำเนินทำนองในช่วงนี้ ใช้บันไดเสียงใน โหมด D ดอร์เรียน เป็นหลักในการเคลื่อนที่ของแนวทำนอง โดยเคลื่อนที่ในลักษณะของการไล่บันไดเสียง การดำเนินทำนองในช่วงนี้มีความถี่ของตัวโน้ตมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 ประโยคถามตอบกัน ได้ดังนี้ ประโยคแรก D 1 - D 4 ซึ่งเป็นประโยคถาม ทำนองจะเคลื่อนที่อยู่โหมด D ดอร์เรียน เพียงอย่างเดียว ซึ่งจะเห็นได้จากการเริ่มใช้เสียงหลัก(Tonic Key) โน้ตเสียง D ก่อนเป็นอันดับแรก และหลังจากนั้นแนวทำนองก็ยังคงเสียงหลักไว้ที่โน้ตเสียง D อยู่ตลอด และใช้โน้ตเสียง E และโน้ตเสียง C เป็น Passing Note เพื่อตกแต่งให้แนวทำนองมีความไพเราะมากยิ่งขึ้น การเคลื่อนโน้ตของห้อง D 2 เป็นการนำโน้ตในห้อง D 1 มาเรียงเรียงให้มีความถี่มากขึ้นและนำมาเล่นซ้ำ ก่อนที่จะเคลื่อนแนวทำนองไปสู่โน้ตเสียง A ในห้อง D 3 ซึ่งเป็นโน้ตดอร์มิเนนท์ และเคลื่อนแนวทำนองกลับมาที่โน้ตเสียง D อีกครั้ง ในห้อง D 4

ประโยคที่สอง ห้อง D 5 - D 8 ซึ่งเป็นประโยคตอบนั้น มีการเคลื่อนทำนองจากโน้ตเสียง D ซึ่งอยู่ในโหมด D ดอร์เรียน ไปสู่โน้ตเสียง A ซึ่งอยู่ในโหมด A เอโอเรียล นั่นเอง ดังจะเห็นได้จากห้อง D 6 ในจังหวะที่ 2 ที่โน้ตถูกเคลื่อนจากเสียง D ไปเสียง E และเคลื่อนที่เป็น Sequence จาก

บันไดเสียง C เพนทาโทนิก มาเป็นโน้ตเสียงหลักในคอร์ด A ไมเนอร์ ในจังหวะที่ 1 ห้อง D 8

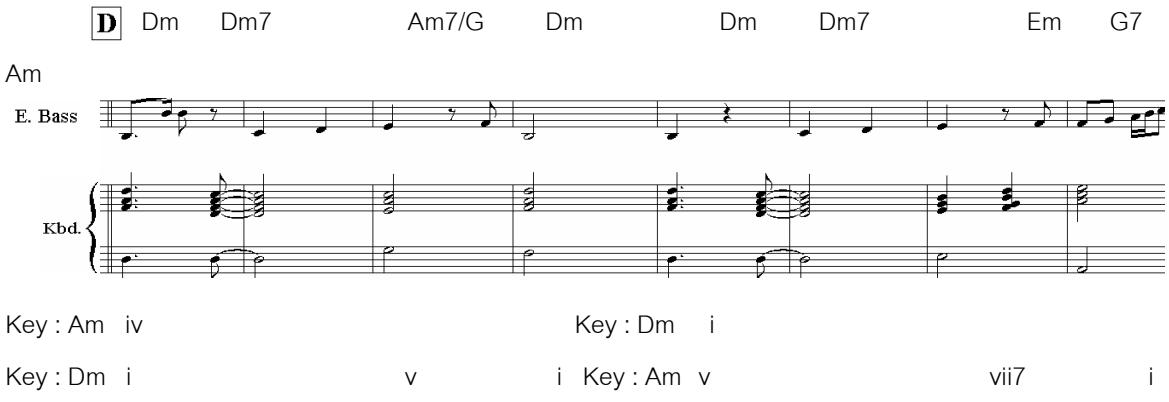

ในส่วนของเครื่องดนตรีสากลที่ดำเนินคอร์ดในช่วงนี้ จะสังเกตได้ว่ามีการเคลื่อนที่ของเสียงหลัก (Tonic Key) ดังจะให้ได้จากทางเดินของคอร์ดมีการเคลื่อนย้ายชั่วคราว (Modulate) จากคีย์ A ไมเนอร์ ไปสู่คีย์ D ไมเนอร์ ในห้อง D 1 - D 4 และการเกิดการเคลื่อนที่ย้ายกลับมาคีย์เดิมอีกครั้ง ในห้อง D 7 - D 8 จะเห็นได้ว่ามีการเคลื่อนย้ายคีย์ชั่วคราว ถึงสองครั้งในช่วงประโยคเพลงนี้ ซึ่งเกิดมาจากการเคลื่อนของโน้ตเสียงหลักของแนวทำนอง

การดำเนินทำนองในช่วงนี้ ตั้งแต่ห้อง D 9 - D 16 มีการเคลื่อนแนวทำนองอยู่ในบันไดเสียง A เนเจอรัล ไมเนอร์ โดยใช้กลุ่มโน้ตในบันไดเสียง C เพนทาโทนิก แต่จัดเรียงกลุ่มโน้ตในรูปแบบ เพนทาโทนิก ไมเนอร์ นั่นก็คือวิธีการเคลื่อนทำนองเพลงค้างคาวกินกล้วย ท่อนกลับนั่นเอง โดยมี ปี่ใน, ระนาดเอก และขิม เป็นเครื่องดนตรีที่ดำเนินทำนองหลัก ส่วนระนาดทุ้มและฆ้องวง เป็นการบรรเลงในลักษณะของการแปลทำนอง โดยใช้การเรียงกลุ่มของโน้ตในบันไดเสียง เพนทาโทนิก ในรูปแบบของ Sequence ไล่เรียงกันไปตามกลุ่มของโน้ตในบันไดเสียง เพนทาโทนิก โดยได้กลับมาเล่นโน้ตทำนองหลักเหมือนกับปี่ใน, ระนาดเอก และขิม ที่ห้อง D 13 - D 16 แต่ในห้อง 15 กลุ่มของระนาดทุ้มและฆ้องวงได้บรรเลงนำกลุ่มของปี่ใน , ระนาดเอก และขิม ในลักษณะของการรับส่งกัน

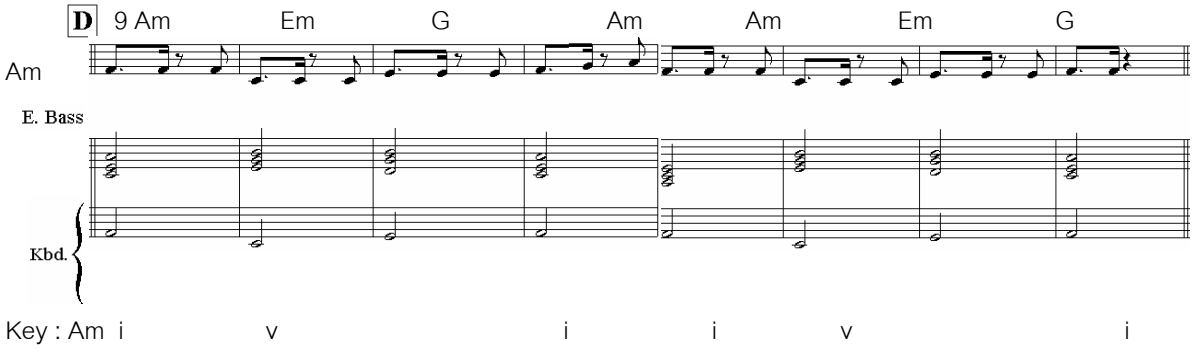

ส่วนเครื่องดนตรีที่ดำเนินคอร์ด ก็กลับมาดำเนินคอร์ดในโน้ตเสียงหลัก A ไมเนอร์อีกครั้ง โดยมีทางเดินคอร์ด คือ i-v-i

ท่อน E เป็นรูปแบบของการประชันกันระหว่างเครื่องกระทบจังหวะของดนตรีไทย ได้แก่ ตะโพนและฉาบเล็ก

กับเครื่องกระทบของดนตรีสากล นั่นก็คือ กลองชุด โดยกลองชุดจะเป็นเครื่องดนตรีที่คอยยึดจังหวะหลักของเพลงเอาไว้ ซึ่งเป็นจังหวะลาติน ส่วนตะโพนจะเข้ามาเสริมในหน้าทับของไทย และฉาบเล็กทำหน้าที่ตีขัดกับหน้าทับของตะโพน ทำให้ได้ความรู้สึกสนุกสนานครึกครื้น

ท่อน F กลับมาบรรเลงเหมือนท่อน A

ส่วนที่น่าสนใจในส่วนนี้คือ กลุ่มเครื่องเป่า ได้ให้ความรู้สึก 2 แบบในเวลาเดียวกัน คือ กลุ่มเครื่องเป่าทำหน้าที่เน้นจังหวะ (Click) โดยการเล่นโน้ตในจังหวะที่ 2 ของห้อง F 1, F 10 และ F 16 ส่วนอีกหน้าที่หนึ่งคือ การดำเนินทำนองอีกทำนองหนึ่งซึ่งมีความสำคัญสอดคล้องกับทำนองหลักและทำนองรอง ที่เรียกว่า เคาท์เตอร์พอยด์ ตั้งแต่ห้อง F 4 - อ13 โดยเริ่มด้วยการใช้ โหมด A ไมเนอร์ ไล่โน้ตเป็น Sequence ไปหาโน้ตเสียง E ซึ่งเป็นโน้ตดอร์มิเนนท์ของทำนองหลักในช่วงนี้ ประโยคที่ 2 ของกลุ่มเครื่องเป่า ห้อง F 8 - F 10 เคลื่อนที่อยู่ในโน้ตเสียง E โดยใช้เสียง F และ D เป็น Passing Note ประโยคที่ 3 ของกลุ่มเครื่องเป่า ห้อง F 12 - F 13 เป็นการจัดเรียงโน้ตรูปแบบ Sequence ของกลุ่มโน้ต 3 ตัวโดยมีเสียงหลักที่เคลื่อนที่ คือ โน้ตเสียง E-D-C-B และในประโยคที่ 4 ของกลุ่มเครื่องเป่าห้อง F 14 - F 16 เป็นการจัดกลุ่มโน้ตซึ่งจัดให้สอดคล้องกับชีพจรของเพลง (Pulse) และใช้โน้ตในคอร์ด E ไมเนอร์ เป็นหลักเพื่อทำหน้าที่ส่งไปยังคอร์ดต่อไป

ท่อน G กลับมาบรรเลงเหมือนท่อน B

ในท่อนนี้สิ่งที่น่าสนใจก็คือ แนวทำนองของระนาดทุ้ม ได้มีการแปลทำนองจากทำนองหลัก โดยใช้ส่วนโน้ตที่มีความถีมากขึ้นและใช้ช่วงเสียงที่กว้างมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการใช้โน้ตคู่แปด (Octave) เล่นสลับเสียงสูงต่ำในช่วงต้น และในแนวทำนองได้ใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิก ไมเนอร์ คือใช้โน้ตเสียงA-C-D-E-G เป็นหลักในการแปลทำนองจากแนวทำนองหลัก จึงทำให้เกิดเสียงประสานกับแนวทำนองหลัก ซึ่งแนวทำนองหลักได้ดำเนินทำนอง โดยบันไดเสียงเพนทาโทนิก เมเจอร์ ห้อง G 9 - G 11 การดำเนินทำนองเป็นลักษณะของ Sequence โดยใช้กลุ่มโน้ตเพนทาโทนิก ประกอบด้วย โน้ตเสียง C-D-E-G-A เคลื่อนที่ทำนองในทิศทางสูงขึ้นเป็นลำดับตามกลุ่มโน้ตเพนทาโทนิก สวนทางกับแนวทำนองหลักห้อง G 13 - G 15 ดำเนินทำนองในลักษณะของ Sequence โดยใช้กลุ่มโน้ต 4 ตัว อ้างอิงตามกลุ่มโน้ตในบันไดเสียงเพนทาโทนิก เคลื่อนที่ตามคอร์ด E ไมเนอร์ และคอร์ด F ก่อนใช้โน้ตเสียง D ในจังหวะที่ 2 ห้อง G 14 เป็นโน้ตส่งให้กลับมาเล่นโน้ตเสียงเดียวกันกับแนวทำนองหลัก

ท่อน H กลับมาบรรเลงเหมือนท่อน F

ท่อนนี้มีความน่าสนใจตรงแนวของกลุ่มเครื่องเป่า ห้อง H 15 - H 16 เป็นการดำเนินทำนองในลักษณะของสัดส่วนโน้ต (Rhythmic Line) ดำเนินทำนองตามคอร์ด Dm-Em-Am สิ่งที่น่าสนใจ คือ ก่อนที่จะเคลื่อนกลุ่มโน้ตจากคอร์ด Eไมเนอร์ไปคอร์ด A ไมเนอร์นั้น มีการใช้ Leading Note คือโน้ตเสียง G เป็นโน้ตส่งไปยังกลุ่มโน้ตถัดไป และใช้โน้ต C เป็น Leading Note ส่งจากคอร์ด A ไมเนอร์ไปยังคอร์ด D ไมเนอร์ ซึ่งเป็นคอร์ดต่อไป

ท่อน I กลับมาบรรเลงเหมือนท่อน D

ท่อน J กลับมาบรรเลงเหมือนท่อน F

ท่อน K เป็นท่อนจบของบทเพลง (Outro) การเรียบเรียงท่อนนี้ได้นำเสนอในความสามารถในการเดี่ยวประชันของเครื่องดนตรีบรรเลงรับส่งกัน มีกลองชุดและตะโพนเป็นเครื่องยึดจังหวะ ซึ่งจะไม่เครื่องที่ดำเนินคอร์ด เช่น กีต้าร์เบสและคีย์บอร์ดบรรเลงอยู่ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักดนตรีไทยได้แสดงความเชี่ยวชาญในเครื่องมือดนตรีไทยได้อย่างเต็มที่

สำหรับในช่วงตั้งแต่เริ่มก่อนเข้า K - K 4 นั้น ปี่ในและระนาดเอกได้เป็นผู้นำให้กับเครื่องดนตรีอื่นๆ มาก่อน โดยใช้การดำเนินทำนองในบันไดเสียง C เพนทาโทนิก บรรเลงไล่ขึ้นตามกลุ่มของโน้ตโดยเริ่มที่โน้ตเสียง G ไล่ขึ้นตามบันไดเสียง จนมาถึงโน้ตเสียง E และบรรเลงซ้ำในกลุ่มของตัวโน้ต 4 ตัว นั่นก็คือ โน้ตเสียง E-D-E-G บรรเลงซ้ำไปเรื่อยๆ เพื่อส่งให้กลุ่มเครื่องดนตรีต่อไป คือ ระนาดทุ้ม , ฆ้องวง , ขิม , ซอด้วง และซออู้ บรรเลงรับช่วงต่อ ซึ่งการดำเนินทำนองของกลุ่มเครื่องดนตรีนี้ ใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิกเหมือนกัน แต่ใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิกแบบไมเนอร์ ซึ่งจะสังเกตได้จากเสียงหลักที่ดำเนินอยู่ในแนวฆ้องวง ซึ่งโน้ตห้อง K 4 - K5 จังหวะที่ 1 เป็นลักษณะของ Sequence กับโน้ตห้อง K 5 - K6 จังหวะที่ 1

สำหรับการดำเนินทำนองของ ปี่ในและระนาดเอก ในช่วงนี้นั้น ใช้การดำเนินทำนองในบันไดเสียง C เพนทาโทนิก บรรเลงไล่ขึ้นตามกลุ่มของโน้ตโดยเริ่มที่โน้ตเสียง C ไล่ลงตามบันไดเสียงตามกลุ่มของตัวโน้ต 4 ตัว จนถึงโน้ตเสียง C ห้อง K 11 ก่อนที่จะเปลี่ยนกลุ่มโน้ตไปใช้ เพนทาโทนิก ไมเนอร์ ซึ่งหลังจากนั้นเสียงในทำนองหลักก็ได้ย้ายกลับมาที่ A ไมเนอร์ ดังจะเห็นได้จากการเคลื่อนแนวทำนองในสี่ห้องสุดท้ายของระนาดเอกและระนาดทุ้ม โดยใช้บันไดเสียงแบบเพนทาโทนิกไมเนอร์ และการเล่นโน้ตเสียง A ห้องสุดท้ายในตอนจบ

เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) เป็นเพลงไทยเดิมที่มีอยู่แล้วโดยครูสุพจน์ โตสง่า เป็นผู้ประพันธ์ เพลงนี้เป็นเพลงที่เดิมได้รับความนิยมอยู่แล้ว แต่มาได้รับความนิยมมากขึ้นเมื่อหนังเรื่อง “โหมโรง” เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ เพลงมีทำนองของเพลงที่มีความโดดเด่น มีสำเนียงจีนที่ฟังแล้วให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ประเทศจีน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้แต่งเพลง Jeen Tok Mai คือ อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ผู้ก่อตั้งวงกำไล ท่านได้กล่าวถึงเพลงนี้ คือ

แนวคิดสำหรับเพลงจีนตอกไม้ได้จากการใช้เพลง “จีนตอกไม้” แสดงในภาพยนตร์หนังเรื่อง “โหมโรง” ในฉากที่พระเอกของเรื่อง คือ ศร ศิลปบรรเลง ได้ประชันระนาดประชันกับขุนอิน เห็นว่าเพลงจีนตอกไม้นี้น่าจะมีลักษณะของเพลงที่แตกต่างออกไปได้อีก จึงคิดทำเพลงนี้ โดยคิดเพลงจีนตอกไม้ออกมาเป็นสำเนียงจีนมากกว่าปกติกว่าเพลงไทยเดิม ให้เพลงดูเป็นเพลงอินเตอร์ และดูเป็นสากลมากขึ้น

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

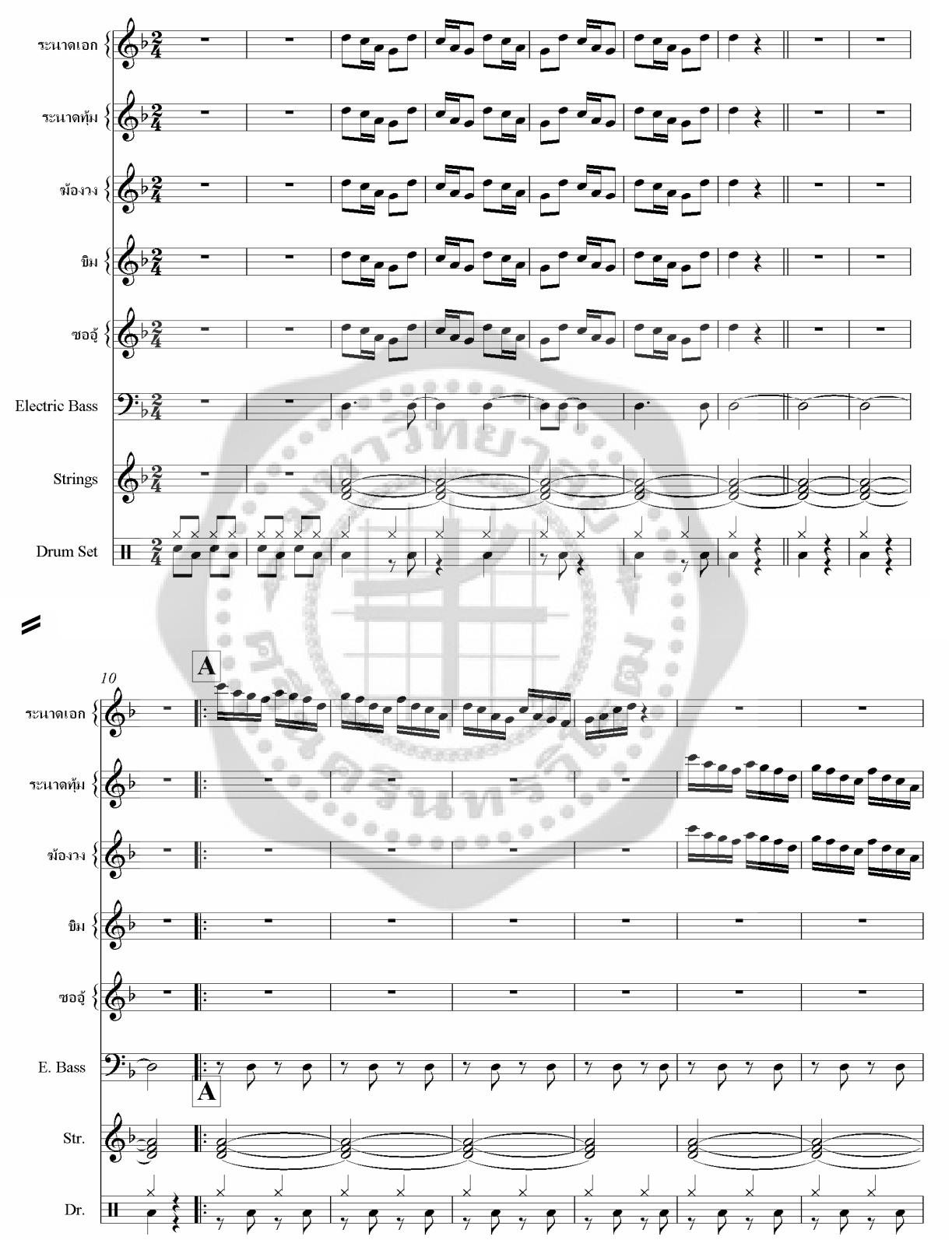

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

โน้ตเพลง Jeen Tok Mai (ต่อ)

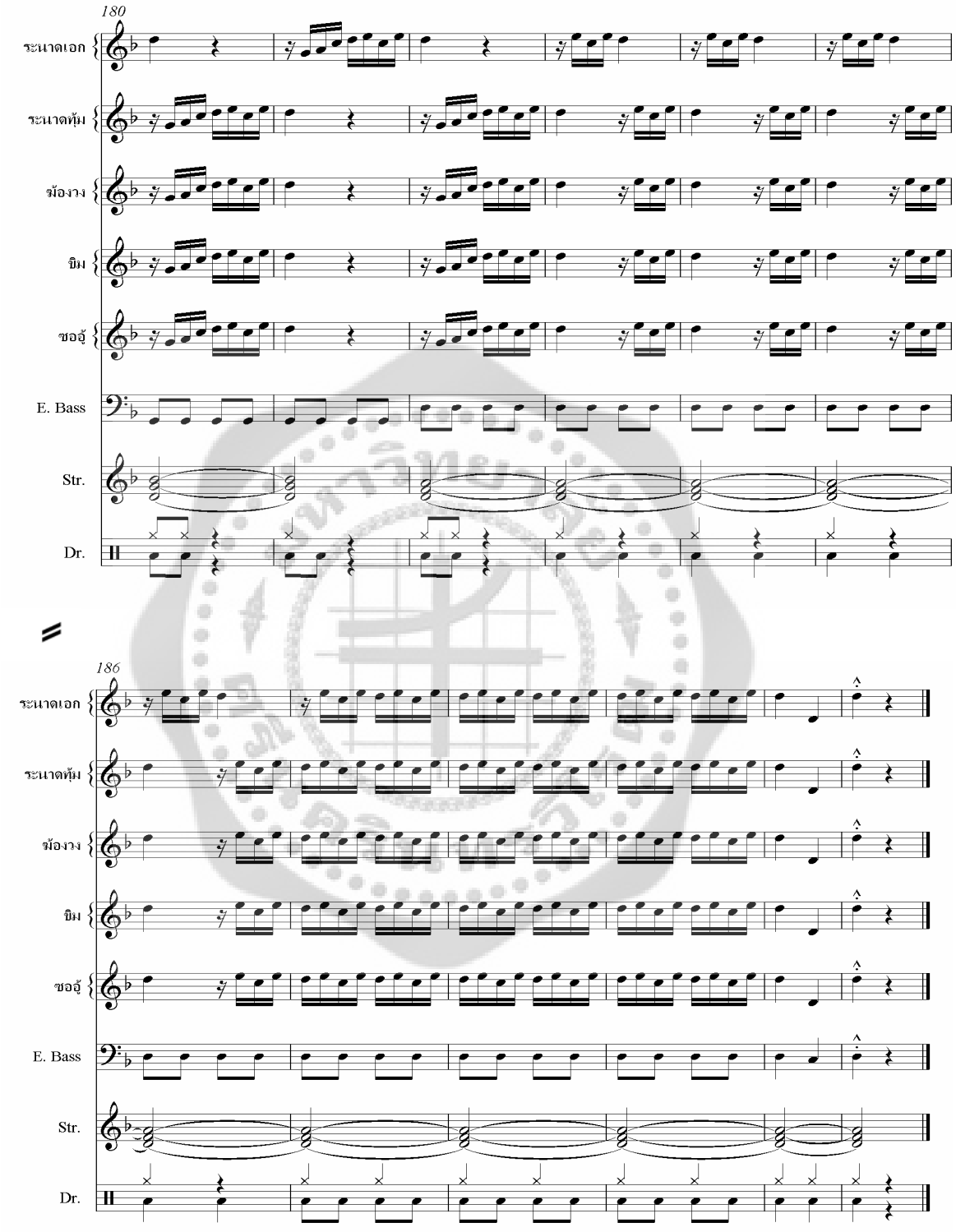

วิเคราะห์เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

ผู้ประพันธ์ได้นำเอาจุดเด่นจุดสำคัญที่เป็นเอกลักษณ์มาประพันธ์ให้เกิดเป็นถ่วงทำนองที่ให้สำเนียงจีน มีบรรยากาศสนุกสนาน ซึ่งในการเรียบเรียงเพลงนี้ขึ้นมาใหม่ เพื่อนำมาบรรเลงร่วมกับดนตรีสากลนั้น ผู้เรียบเรียงก็ยังคงเอกลักษณ์ของเพลงสำเนียงจีนไว้ และมีการเติมในส่วนต่างๆ ให้เกิดความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ดังจะเห็นได้จากโครงสร้างดังนี้

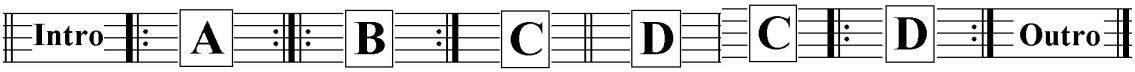

ซึ่งโดยภาพรวมของบทเพลงนี้จะแนวทำนองจะมีการเคลื่อนโน้ตอยู่ในบันไดเสียง D เพนทาโทนิก ไมเนอร์ ซึ่งมีการจัดกลุ่มของโน้ต คือ D-F-G-A-C โดยแนวทำนองจะบรรเลงควบคู่ไปกลับการเดินคอร์ดของเครื่องดนตรีสากล จุดเด่นของเพลงนี้อยู่ที่การบรรเลงในจังหวะที่เร็ว มีการเสริมโน้ตในกลุ่ม เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน และที่สำคัญมีการบรรเลงในกลุ่มโน้ตที่ถูกจัดเรียงในสัดส่วนของจังหวะ (Unison) อยู่บ่อยครั้ง ให้ความรู้สึกพร้อมเพรียงและสนุกสนาน

ท่อน Intro เป็นการเริ่มเล่นด้วยเสียงกลองนำมาก่อน ซึ่งถือว่าเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของการบรรเลงในสำเนียงจีน ให้ความรู้สึกโฉงฉาง ก่อนเครื่องดำเนินทำนองอย่าง ระนาดเอก , ระนาดทุ้ม , ฆ้องวง , ขิม และซออู้ จะมาบรรเลงรับต่อจากเสียงกลอง การเคลื่อนทำนองในช่วงนี้มาจากอิทธิพลของการจัดกลุ่มโน้ตของกลอง ซึ่งมีการจัดกลุ่มโน้ตในลักษณะกลุ่มโน้ต 2 พยางค์ (Duple Time) และมีการเคลื่อนที่ของโน้ตในบันไดเสียง D เพนทาโทนิก ไมเนอร์ ซึ่งมีการจัดกลุ่มของโน้ต คือ D-F-G-A-C มาใช้ในการดำเนินทำนอง ด้วยการบรรเลงโน้ตเพียง 4 เสียงซ้ำๆ เพื่อเพิ่ม

ความชัดเจนของโน้ตเสียงหลัก (Tonic Key) ก่อนเข้าทำนองหลักของเพลงจีนตอกไม้ในท่อนต่อไป

ท่อน A การบรรเลงในช่วงนี้เป็นลักษณะของการบรรเลงซ้ำในประโยคที่ถัดมาแล้ว (Repeat Phrase) โดยไม่การเปลี่ยนแปลงทำนองเดิมใดๆเลย การเคลื่อนทำนองในท่อนนี้ใช้โน้ตในบันไดเสียง D เพนทาโทนิก ไมเนอร์ มาจัดเรียงในลักษณะกลุ่มโน้ต 4 เสียง เคลื่อนที่แบบ Sequence จากเสียงสูงลงมาถึงเสียงต่ำและจบด้วยโน้ตเสียง D

การดำเนินคอร์ดในท่อนนี้ ดำเนินเพียงคอร์ดเดียว คือ คอร์ด D ไมเนอร์ ซึ่งเป็นโน้ตสียงหลักในบทเพลงนี้ โดยบรรเลงพร้อมกับกลุ่มเครื่องดนตรีที่บรรเลงเข้ามาในแต่ละครั้ง

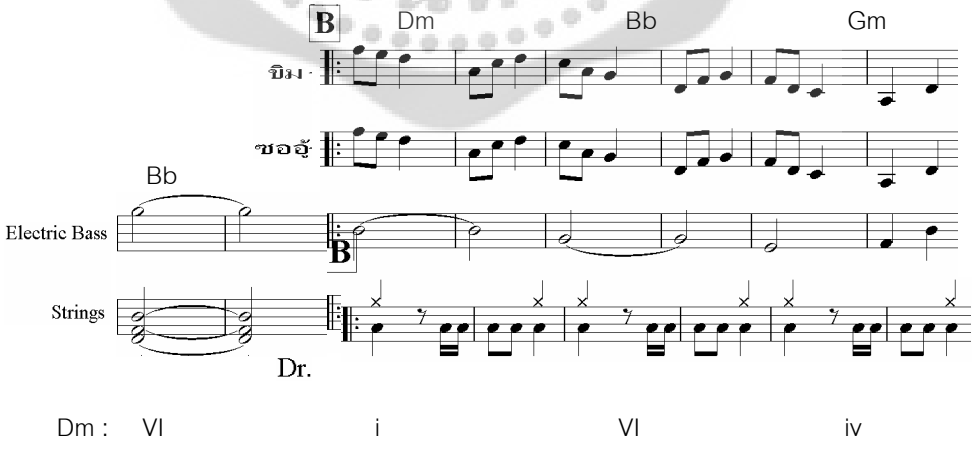

ท่อน C ประกอบด้วยการดำเนินทำนองของ ขิมและซออู้ ซึ่งถูกเรียบเรียงให้ความรู้สึกเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับแนวทำนองในท่อนที่ผ่านแล้ว ในลักษณะของการขยายค่าของกลุ่มโน้ตให้มี

ความยาวมากขึ้น และบรรเลงในลักษณะของประโยคย่อย (Phrase) ที่เป็น Sequence กัน 3 ประโยคย่อย โดยเคลื่อนที่ตามทางเดินของคอร์ด

ทางเดินคอร์ดของกีต้าร์เบสและเครื่องสาย มีความหลากหลายมากขึ้นมีการใช้เคเดนท์ (Cadence) เป็นตัวแบ่งประโยคเพลงและทำหน้าที่ส่งต่อประโยคเพลงหนึ่งไปยังอีกประโยคเพลงหนึ่ง อย่างเด่นชัด โดยโน้ตเสียงหลักก็ยังอยู่ที่โน้ตเสียง D ในส่วนของกลองชุด มีการบรรเลงโน้ตเลียนสำเนียงของกลองตุ๊กในดนตรีไทย ที่มักจะนำมาใช้ในการบรรเลงประกอบเพลงไทยเดิมที่ออกสำเนียงจีน

ท่อน C จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

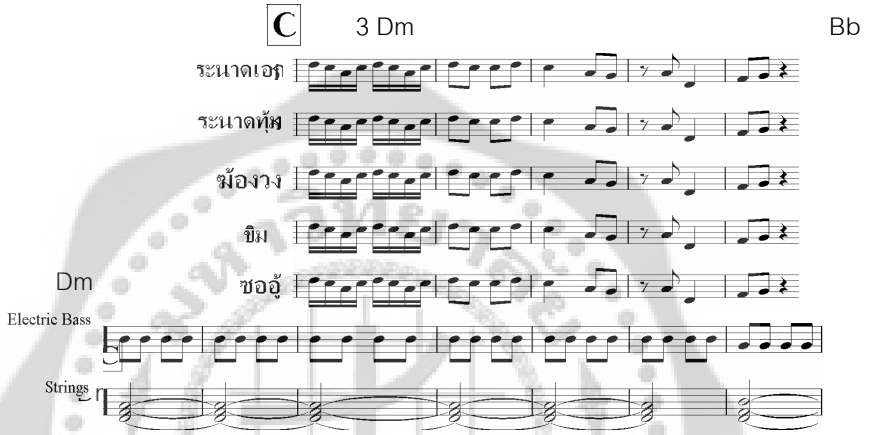

ท่อน C สามารถที่จะแบ่งช่วงของประโยคเพลงได้เป็น 3 ประโยค คือ ประโยคที่ 1 ประโยคด้านบนนี้ ใช้โน้ตในบันไดเสียง D เพนทาโทนิก ไมเนอร์ เป็นหลักในการเคลื่อนทำนอง และจัดเรียงในลักษณะเริ่มต้นด้วยแนวทำนองที่มีความถี่ของกลุ่มโน้ตมาก แล้วค่อย ๆลดลั่นความถี่ของแนวทำนองลง ให้เกิดการขยายความยาวของตัวโน้ตในแนวทำนอง ด้วยการเคลื่อนของแนวทำนองที่ซ้ำๆ แล้วมาจบด้วยแนวทำนองที่บรรเลงในลักษณะสัดส่วนโน้ต (Rhythmic)

การดำเนินของคอร์ดในท่อนนี้เป็นการเดินคอร์ดเพื่อแบ่งประโยคเพลงให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากการเปลี่ยนคอร์ด ห้อง C 7

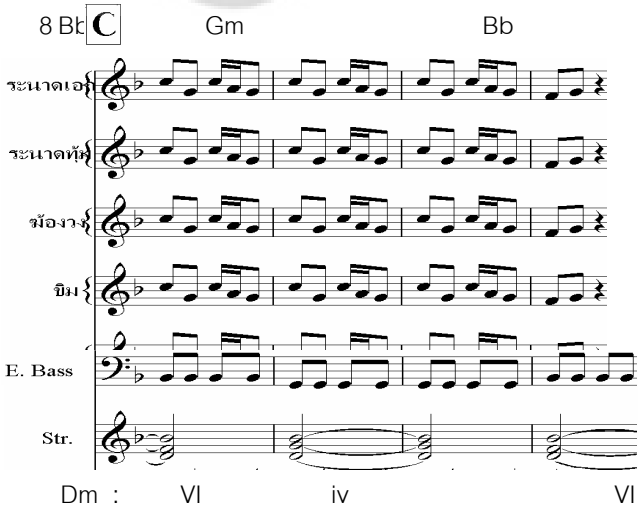

ในประโยคที่ 2 นี้ การดำเนินของแนวทำนองเป็นการใช้โน้ตในบันไดเสียง A เพนทาโทนิก ไมเนอร์ มีการจัดเรียงโน้ตดังนี้ A-C-D-F-G โดยเคลื่อนทำนองในลักษณะ Rhythmic Repeat บรรเลงซ้ำไปเรื่อยๆก่อนที่จบประโยคด้วยการเล่นโน้ตในลักษณะที่เป็นสัดส่วนอีกครั้ง การดำเนินของคอร์ดมีความถี่มากยิ่งขึ้น สามารถที่จะแบ่งวรรคของประโยคเพลงได้อย่างชัดเจน โดยมีคอร์ดที่เน้นมากกว่าปกติในท่อนนี้ คือ คอร์ด B แฟลต

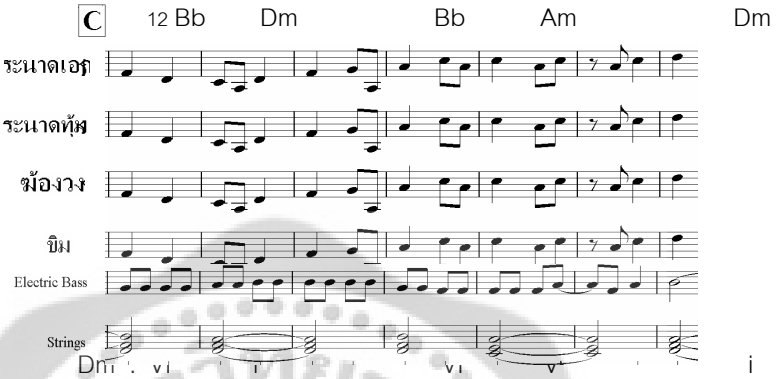

ประโยคที่ 3 มีความน่าสนใจอยู่หลายเรื่องคือ สิ่งแรกที่เกิดขึ้นคือ แนวทำนองมีการค่อยๆลดทอนลงตามลำดับ กล่าวคือประโยคย่อยประโยคแรก (Phrase 1) จะเริ่มในจังหวะที่ 1 ห้อง C 12 – จังหวะที่ 2 ห้อง C 13, ประโยคย่อยที่ 2 (Phrase 2) เริ่มจังหวะที่ 1 ห้อง C 14 – จังหวะที่ 1 ห้อง

C 15 ซึ่งจากตรงนี้จะแสดงให้เห็นว่าจากแนวทำนองที่มีขนาดสัดส่วนโน้ต 4 จังหวะนั้น ในประโยคย่อยที่ 2 นี้ความยาวของแนวทำนองขาดหายไป 1 จังหวะ จึงทำให้แนวทำนองมีขนาดลดลง เหลือเพียง 3 จังหวะ ประโยคย่อยที่ 3 (Phrase 3) เริ่มจังหวะที่ 2 ห้อง C 15 – จังหวะที่ 1 ห้อง C 16 แนวทำนองในประโยคนี้ก็ขาดหายไปอีก 1 จังหวะ เหลือความยาวของแนวทำนองเพียง 2 จังหวะ และในประโยคย่อยที่ 4 (Phrase 4) จังหวะที่ 2 ห้อง C 16 แนวทำนองเหลือเพียง 1 จังหวะ

สิ่งที่ 2 ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ ซีพจรของคอร์ดที่เดินอยู่นั้น จะถึงเน้นโดยการเคลื่อนที่ของแนวทำนอง ในลักษณะของการเคลื่อนโน้ตแบบ Arpeggio นั่นเอง

สิ่งที่ 3 คือ การเคลื่อนคอร์ดในลักษณะของเคเดนท์ (Cadence) เพื่อเคลื่อนที่ตามแนวทำนองและทำหน้าที่เป็นคอร์ดดอร์มิเนนท์ส่งไปสู่เสียงหลัก คือ โน้ตเสียง D ในตอนท้ายของประโยค

ท่อน D เป็นการนำเสนอทำนองหลักของเพลงจีนตอกไม้เป็นครั้งแรก โดยการบรรเลงร่วมกันของ ระนาดเอก , ระนาดทุ้ม , ฆ้องวง , ขิม และซออู้ ซึ่งในประโยคที่ 1 (ประโยคถาม) นั้น ประกอบด้วยประโยคย่อย (Phrase) ด้วยกัน 2 ประโยคย่อย โดยใช้บันไดเสียง D เพนทาโทนิก ไมเนอร์ ตอนไล่โน้ตขึ้นในประโยคย่อยที่ 1 (Phrase 1) ส่วนในตอนไล่โน้ตลงประโยคย่อยที่ 2 (Phrase 2) นั้น ใช้บันไดเสียง A เพนทาโทนิก ไมเนอร์ บรรเลงถามตอบกันโดยมีรูปแบบการจัดเรียงสัดส่วนโน้ตที่เหมือนกัน

ประโยคที่ 2 (ประโยคตอบ) ประกอบด้วยประโยคย่อย (Phrase) ด้วยกัน 2 ประโยคย่อย เหมือนกับประโยคที่ 1 มีจัดเรียงโน้ตโดยใช้บันไดเสียง F เพนทาโทนิก โดยนำรูปแบบการจัดเรียงสัดส่วนโน้ตมาจากประโยคที่ 1 ประโยคย่อยทั้ง 2 ประโยคนั้นบรรเลงเหมือนกันในลักษณะของการ Repeat

ประโยคที่ 3 (ประโยคส่ง) โดยการจัดเรียงโน้ตในบันไดเสียง D เพนทาโทนิก ไมเนอร์ เพื่อเคลื่อนแนวทำนองให้กลับมาที่โน้ตเสียงหลักอีกครั้ง

ท่อน E กลับมาบรรเลงเหมือนท่อน C

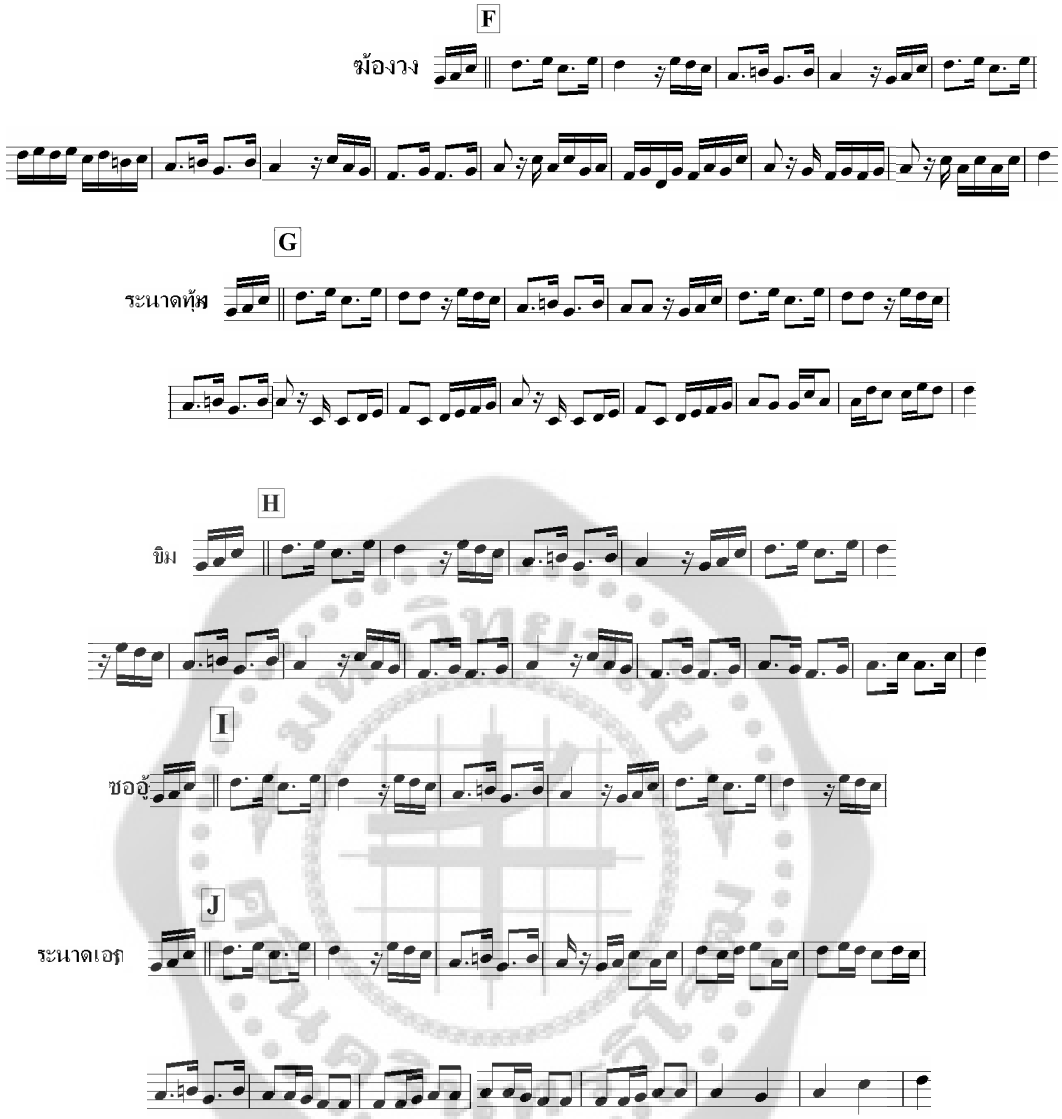

ท่อนต่างๆ ที่ได้แสดงข้างบนนั้น ได้แก่ ท่อน F, ท่อน G, ท่อน H, ท่อน I และท่อน J เป็นท่อนที่เครื่องดนตรีชิ้นต่างได้บรรเลงเดี่ยวโดยมีการเปลี่ยนหรือแปลทำนองบ้างเล็กน้อยจากแนวทำนองเดิมในท่อน D นั่นก็คือ ทำนองของเพลงจีนตอกไม้นั่นเอง

และในทุกท่อนที่มีการบรรเลงเดี่ยวของเครื่องมือชิ้นต่าง ๆ นั้น จะมีกลุ่มโน้ตลักษณะดังตัวอย่างข้างบน บรรเลงรับเป็นลักษณะของสัดส่วนโน้ตในห้องที่ 14 -16 เสมอ เพื่อเป็นการจบท่อนของการบรรเลงเดี่ยวและเป็นการส่งต่อให้กับเครื่องมือดนตรีชิ้นต่อไป

ท่อน K เปรียบเสมือนท่อน Outro ของบทเพลง มีนำเอาแนวทำนองหลักของเพลงจีนตอกไม้

กลับมาใช้อีกครั้ง แต่ได้นำประโยคย่อย ประโยคย่อยแรก (Phrase 1) เพียงประโยคเดียว ซึ่งการจัดเรียงโน้ตในบันไดเสียง D เพนทาโทนิก ไมเนอร์ มาใช้ในการดำเนินทำนองในช่วงนี้ โดยการแบ่งกลุ่มเครื่องดนตรีกันบรรเลง อันได้แก่ กลุ่มนำ คือ ระนาดเอก และกลุ่มรับ คือ ระนาดทุ้ม ,

ฆ้องวง , ขิม และซออู้ มาบรรเลงในลักษณะการรับส่งกัน โดยเล่นโน้ตนำกันไปเรื่อยๆ ตามตัวอย่างข้างบนในลักษณะที่ 1

ส่วนการบรรเลงในลักษณะที่ 2 นั้น คือการนำเอาการจัดเรียงและการเคลื่อนของโน้ตในแนวทำนองเพลงจีนตอกไม้ มาจัดสัดส่วนของโน้ตใหม่ โดยการลดค่าความยาวของตัวโน้ต ซึ่งจะทำให้ตัวโน้ตสามารถบรรเลงได้ถี่และเกิดความต่อเนื่องมากขึ้นในการบรรเลงรับส่งกันของกลุ่มเครื่องดนตรี 2 กลุ่ม

ส่วนการบรรเลงในลักษณะที่ 3 นั้น คือการลดจำนวนในการเล่นโน้ตลงให้เหลือเพลงกลุ่มโน้ตสั้นๆ (Motif) เพียง 4 ตัวโน้ต ซึ่งจะทำให้เกิดความคล่องตัวและกระชับขึ้นระหว่างการบรรเลงรับส่งกันระหว่างกลุ่มเครื่องดนตรี

ส่วนเรื่องการดำเนินคอร์ดในช่วงนี้ ยังคงยึด Tonic Key คือ D ไมเนอร์อยู่ มีการดำเนินของคอร์ด คือ Dm-Bb-Gm-Dm หรือกล่าวได้ว่า มี Progression Chord คือ i-VI-iv-i ดำเนินทางคอร์ดแบบนี้ไปเรื่อยๆ เพื่อรับกับการบรรเลงรับส่งกันของกลุ่มเครื่องดนตรี

และในช่วงท้ายของบทเพลงได้นำกลุ่มโน้ตสั้นๆ (Motif) เพียง 4 ตัว ที่บรรเลงในช่วงก่อนหน้านี้มาจัดเรียงให้เกิดความต่อเนื่อง และบรรเลงซ้ำไปมาเรื่อยๆ ก่อนจะจบเพลงด้วยการเล่นโน้ตเสียงหลักสลับเสียงสูงต่ำอีกครั้ง เพื่อเป็นการย้ำว่าเพลงนี้มีโน้ตเสียงหลัก (Tonic Key) คือโน้ตเสียง D

ส่วนการดำเนินคอร์ดในตอนท้ายเพลงนี้ เป็นการเล่นคอร์ด D ไมเนอร์ เพียงคอร์ดเดียว และจบเพลงด้วยการย้ำคอร์ด D ไมเนอร์ ตามกลุ่มของเครื่องดนตรีไทย

การสื่อความหมายของเพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

เพลงจีนตอกไม้เป็นเพลงของไทย แต่อยากให้เพลงนี้เป็นเพลงของโลกด้วย ด้วยความที่ทำนองของเพลงจีนตอกไม้เป็นเพลงที่ฟังแล้วออกสำเนียงจีน ทำนองซ้ำเดิม จึงทำให้เพลงมีเอกลักษณ์ ซึ่งฟังแล้วจะรู้สึกเหมือนอยู่ในประเทศจีน และเพลงนี้สามารถนำไปใช้เล่นได้ในโอกาสทั่วไป ชื่อเพลง “จีนตอกไม้” หมายถึง จีนตอกไม้ ดัง ต๊อก ต๊อก เป็นเสียงตอกไม้

อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า เล่าถึงการประพันธ์เพลง “จีนตอกไม้” ของครูสุพจน์ โตสง่า ไว้ว่า ครูสุพจน์ โตสง่า เล่าให้ฟังว่า สมัยครูบุญยงค์ เกตุคง และผู้ใหญ่หลายคนได้ไปทัวร์ประเทศจีน ได้ไปสัมผัสถึงความเป็นจีนต่างๆ มากมาย พอกลับมาถึงประเทศไทยก็มาแต่งเพลงออกสำเนียงจีน ซึ่งครูสุพจน์ ไม่ได้ไปที่ประเทศจีน อยากแต่งเพลงที่ออกสำเนียงจีนบ้าง จึงคิดแต่งเพลงที่มีสำเนียงจีน โดยที่ตนไม่ได้ไปประเทศจีนแต่อย่างใด

ลักษณะเด่นของเพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

เพลง “จีนตอกไม้” เป็นเพลงที่โดดเด่นในเรื่องของทำนองหลัก คือ

ซ ล ด ̣ ร ̣	- - ม ̣ ด ̣	- - ม ̣ ร ̣	- - - -	ม ̣ ร ̣ ด ̣ ล	- - ท ซ	- - ท ล	- - - -
ซ ล ด ̣ ร ̣	- - ม ̣ ด ̣	- - ม ̣ ร ̣	- - - -	ม ̣ ร ̣ ด ̣ ล	- - ท ซ	- - ท ล	- - - -
ด ̣ ล ซ ฟ	- - ซ ฟ	- - ซ ล	- - - -	ด ̣ ล ซ ฟ	- - ซ ฟ	- - ซ ล	- - ซ ฟ
- - ซ ล	- - ซ ล	- ด ̣ - ร ̣	----				

เพลงจีนตอกไม้นี้โด่งดังในดนตรีไทยอยู่แล้ว แต่เมื่อมีหนังเรื่อง “โหมโรง” เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ จึงทำให้ได้กระแสตอบนับที่ดีมาก ทำให้เพลงจีนตอกไม้ได้รับความนิยม เป็นที่รู้จัก และนิยมเล่นกันมากขึ้นตั้งแต่นั้นมา

จากรายละเอียดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) เป็นการนำเพลงมาทำให้เป็นแบบสากล ซึ่งเพลงไทยเดิมที่มีทำนองเพลงที่โดดเด่นอยู่แล้วจึงนำเพลงมาทำให้แปลกใหม่ขึ้น การสื่อความหายของเพลงชื่อเพลง “จีนตอกไม้” หมายถึง จีนตอกไม้ ดัง ต๊อก ต๊อก เป็นเสียงตอกไม้โดยเพลงจะออกสำเนียงจีน

เพลง Hana

เพลง Hana เป็นเพลงของประเทศญี่ปุ่น บริษัทโซนี่ มิวสิค (Sony music) นำเพลงมาให้ลองทำทำนองเพลง ในแบบที่เป็นทำนองของไทย จากทำนองเพลงเป็นเพลงที่มีความสดใส มีสำเนียงเพลงออกสำเนียงของประเทศญี่ปุ่นอย่างชัดเจน เครื่องดนตรีที่มีความโดดเด่นและเป็นเครื่องดำเนินทำนองให้มีความต่อเนื่องกัน คือ เครื่องดนตรีขลุ่ย มีการดำเนินทำนองที่นุ่มนวล มีการเป่าในเสียงสูงเป็นส่วนใหญ่ บ่งบอกถึงความเป็นธรรมชาติที่สดใสได้เป็นอย่างดี

แนวคิดในการทำเพลง Hana คือ ทำให้แนวที่ถนัด จะไม่เน้นคอร์ดยาก หรือจังหวะยาก เพลงนี้มีโจทย์ที่ยากที่สุดคือ การเล่น เพราะมีทำนองที่โดดเด่นในเพลง มีสำเนียงที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจน

โน้ตเพลง Hana

12
A
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
A
17
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.

21
B
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
B
25
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.

29
C
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
f
34

38
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
43
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.

6
D
48
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
mp
53

58
E
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
f
63

68
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
73
F
Solo Ranard Eake
p
F
Solo Ranard Eake

78
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
p
Dr.
82
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
p
Dr.
78

86
ขลุ่ย
ระนาดเอก
ระนาดทุ้ม
ฆ้องวง
ซอด้วง
ซออู้
E. Bass
Str.
Glock.
Kbd.
Dr.
p
90
G
mp

โน้ตเพลง Hana (ต่อ)

วิเคราะห์เพลง Hana

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงในแนวทางของความเป็นสมัยนิยม(Pop Music) ผสมผสานกับความเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องดนตรีไทย มีโครงสร้างทางด้านดนตรีที่ครบถ้วน มีการสอดประสานทั้งแนวทำนองหลักและแนวทำนองรองอย่างสวยงาม มีความหลากหลายในการใช้คอร์ดและรูปแบบทางเดินของคอร์ด มีอัตราจังหวะที่ไม่เร็วมาก อยู่ในจังหวะซับเฟอร์ (Shuffle Groove) ถือได้ว่าเป็นบทเพลงที่มีความไพเราะและมีความร่วมสมัยเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้ประพันธ์ได้แฝงความต้องการที่จะสื่อถึงเอกลักษณ์และความไพเราะของสีสันของดนตรีไทย ผ่านบทเพลงนี้
บทเพลงนี้มีโครงสร้าง ดังนี้

จากโครงสร้างดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของบทเพลง Pop Music ที่คุ้นเคยในปัจจุบัน โดยจะเปรียบเทียบได้คือ ท่อน A คือ ท่อนเนื้อร้องที่ 1 (Verse 1) , ท่อน B คือ ท่อนเนื้อร้องที่ 2 (Verse 2), ท่อน C คือ ท่อนเนื้อร้องที่มีความเด่น (Pre chorus) ท่อน Band คือ ท่อนที่ส่วนของเครื่องดนตรีรับ และในท่อน Solo Ranard Eake ก็คือ ท่อนเดี่ยวกีต้าร์นั่นเอง

ท่อนแรกท่อนเริ่มของบทเพลงนี้ (Introduction)

เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักที่มีความโดดเด่นที่สุดของบทเพลง ถูกนำเสนอถ่วงทำนองนี้ด้วยเสียงขลุ่ย โดยใช้การเคลื่อนโน้ตที่อยู่ในบันไดเสียง C เมเจอร์ และเล่นในสำเนียงที่เป็นสากลมากกว่าสำเนียงไทย ประโยคของเพลงมีการแบ่งเป็นประโยคย่อยๆ (Phrase) อย่างชัดเจนตามหลักการของดนตรีสากล มีการใช้วิธีการเป่าแบบสากลด้วย คือ ในแต่ละโน้ตจะมีการเล่นโน้ตในลักษณะที่สั้น ยาว เบา ดัง มีการใช้ลิ้นในการเปลี่ยนเสียง หรือทำให้เกิดความชัดเจน ซึ่งจะเห็นได้ในหลายๆช่วงของประโยคเพลงนี้ ถ่วงทำนองนี้ถูกเล่นร่วมกับเครื่องดนตรีที่ดำเนินคอร์ดอย่างคีย์บอร์ด ซึ่งคีย์บอร์ดจะดำเนินคอร์ดเป็นเสียงยาวต่อเนื่อง โดยมีทางคอร์ด คือ I-vi-IV-V-ii-V-I ซึ่งเป็นการดำเนินคอร์ดที่เป็นที่นิยมกันในเพลงป๊อปในปัจจุบัน และอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดบรรยากาศของดนตรีที่กลมกล่อมขึ้น คือ การเล่นประกอบจังหวะของฉิ่ง ซึ่งช่วยเสริมบรรยากาศของเสียงขลุ่ยที่ดำเนินถ่วงทำนองอันไพเราะกับการดำเนินคอร์ดของคีย์บอร์ดได้เป็นอย่างดี

ท่อน Band

เป็นการนำเสนอจังหวะของเพลงเป็นครั้งแรก ซึ่งจังหวะหลักของเพลงในที่นี้ คือ จังหวะซับเฟอร์ (Shuffle Groove) ซึ่งจังหวะนี้จะให้ความรู้สึกโยนๆ อยากขยับตัวเคลื่อนไหวตามจังหวะ จากจังหวะดังกล่าวทำให้ส่งผลต่อแนวทำนอง ซึ่งแนวทำนองในท่อนนี้ก็ถูกจัดเรียงในลักษณะของส่วนโน้ต และเคลื่อนเปลี่ยนระดับเสียงเพียง 2 เสียง คือ โน้ตเสียง C และ G โดยได้บรรเลงซ้ำวนไปเรื่อยๆ ตามรอบเพลง ในส่วนของการดำเนินทางคอร์ด ได้ย้ายคีย์มาเป็นคีย์ F โดยมีการดำเนินคอร์ด คือ I-vii-iii-vi-V

ท่อน A มีโครงสร้างในรูปแบบของทำนองหลักที่เกิดจากการบรรเลงของซอด้วงและซออู้ ซึ่งการบรรเลงทำนองในท่อนนี้ได้รับอิทธิพลในการจัดเรียงกลุ่มโน้ตและลักษณะการบรรเลงจากจังหวะ Shuffle เอกลักษณ์ที่สำคัญในท่อนนี้คือการใช้โน้ตเสียง G ที่เกิดขึ้นบ่อย เป็นโน้ตที่ทำให้เกิดเสียงที่แปลกใหม่ ทำให้เป็นที่น่าดึงดูด ซึ่งการใช้โน้ตเสียง G ในแต่ละห้องนั้นทำหน้าที่ไม่เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่น A 1โน้ตเสียง G ทำหน้าที่เป็นTension Noteในคอร์ด F, A 2 โน้ตเสียง G ทำหน้าที่เป็น 3rd Note ในคอร์ด E ไมเนอร์ เป็นต้น โดยสิ่งที่กล่าวไปแล้วนั้นจะเกิดผลกับทางเดิน

ของคอร์ดในท่อนนี้ ซึ่งได้มีการ Modulate Key ไปเป็นคีย์ F ไปแล้ว ซึ่งมี Progression Chord ดังนี้ I-vii-vi-V

ท่อน B มีการเคลื่อนที่ของแนวทำนองที่ชัดเจนมายิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องการเคลื่อนของเสียงที่มีมากขึ้น ด้วยการนำบันไดเสียง C เพนทาโทนิก มาใช้ในการจัดเรียงโน้ตแนวทำนอง และมีการแบ่งประโยคอย่างชัดเจน ดังจะเห็นได้จากโน้ตข้างบนที่มีการแบ่งเป็นกลุ่มโน้ตอย่างชัดเจน ห้อง B 3 - B 4 มีการเล่นโน้ตซ้ำๆ ในโน้ตเสียง C และโน้ตเสียง A และในตอนท้ายของประโยคมีการเล่นวลี (Phrase) ปิดประโยคเพลง ด้วยการเลือกใช้โน้ตในคอร์ดดอร์มิเนนท์ แนวกีต้าร์เบสมีการเคลื่อนที่สอดคล้องกับจังหวะ (Shuffle Groove) กลองชุดมากขึ้น ในส่วนของทางเดินคอร์ดมีความเหมือนกับท่อนที่ผ่านมา แต่มาการ Modulate Key ในตอนท้าย โดยคอร์ดสุดท้ายทำหน้าที่เป็นคอร์ดส่งไปยังท่อนต่อไป ซึ่งคอร์ดสุดท้ายนั้นคือ คอร์ดดอร์มิเนนท์ของคอร์ดต่อไป ซึ่งนั่นก็หมายความว่า เสียงหลัก (Tonic Key) ได้เปลี่ยนไปแล้ว

ท่อน C เป็นท่อนที่นำเอาทำนองที่ได้เกริ่นไว้ในตอนต้นมาบรรเลงร่วมกันในกลุ่มของเครื่องดนตรีไทย อันได้แก่ ขลุ่ย,ระนาดเอก, ระนาดทุ้ม, ฆ้องวง และซอด้วง บรรเลงเต็มประโยคเพลงสองรอบและจบท้ายประโยคด้วยเสียงโทนิค

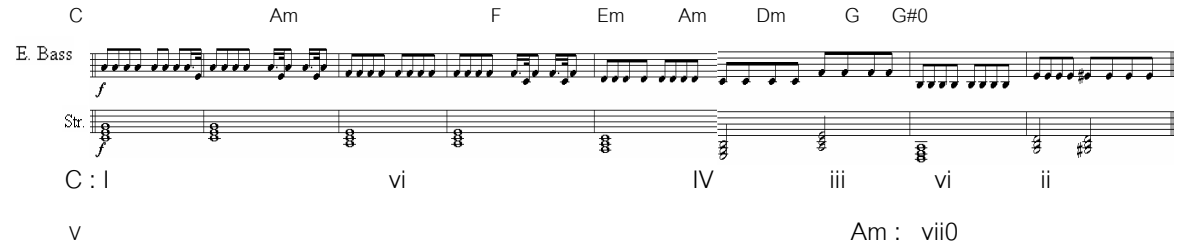

การดำเนินคอร์ดในช่างนี้ ถือว่าเป็นการดำเนินคอร์ดในลักษณะปกติ คือ I-vi-IV-iii-vi-ii-V แต่ในช่วงท้ายของประโยคเพลงมีการ Modulate Key จากคีย์ C เมเจอร์ ไปคีย์ A ไมเนอร์ ดังจะเห็นได้จากการเคลื่อนของคอร์ดโครมาติก จากคอร์ด G ไปสู่คอร์ด G ชาร์ปดิมมินิส เพื่อเคลื่อนเข้าสู่คอร์ด A ไมเนอร์ ต่อไป

ท่อน C 9 มีความน่าสนใจตรงที่ทำนองหลักที่เคยเล่นไปแล้วถูกนำกลับมาเล่นใหม่ โดยที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด แต่ในทางกลับทางเดินของคอร์ด มีการเปลี่ยนคือ ถูกย้ายคีย์มาเป็นคีย์ A ไมเนอร์ชั่วคราว ก็ถูกย้ายกลับไปเป็นคีย์ในห้อง C 13 ซึ่งจะสังเกตได้จากการใช้คอร์ดโครมาติก เป็นการนำเสียงเปลี่ยนจากคีย์ A ไมเนอร์ กลับมาเป็นคีย์ F เมเจอร์ตามเดิม

ท่อน D เหมือนเป็นท่อนสำหรับพัก ผ่อนคลายอารมณ์ลง ด้วยการบรรเลงในลักษณะของเครื่องดนตรีที่น้อยชิ้น ซึ่งในที่นี้มีเพลง ฆ้องวง ทำหน้าที่ดำเนินทำนองในช่วงนี้

จากโน้ตดังกล่าว จะเห็นว่าทำนองเคลื่อนที่ในกลุ่มโน้ตเพียง 2 เสียง โดยให้โน้ตตัวที่ 1 และ โน้ตตัวที่ 3 เป็นโน้ตที่อยู่ในคอร์ดที่ถูกกำหนดจากเครื่องดำเนินคอร์ด และให้โน้ตตัวที่ 2 Passing Note จากนั้นก็ให้บรรเลงซ้ำไปเรื่อยๆ จนครบซีพจรของบทเพลง (Pulse) แล้วจึงเปลี่ยน

เสียงตามโหมดถัดไป และก็กลับมาทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ซึ่งผลของการเล่นโน้ตในลักษณะนี้ ทำให้ผู้ฟังรู้สึกไม่มั่นคง หวั่นไหว และเกิดอารมณ์ล่องลอยได้ อีกทั้งผู้เรียบเรียงได้ให้ฆ้องวง ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่ทำจากทองเหลือง มีความสั่นกังวาน เป็นผู้ดำเนินทำนองนี้ด้วย

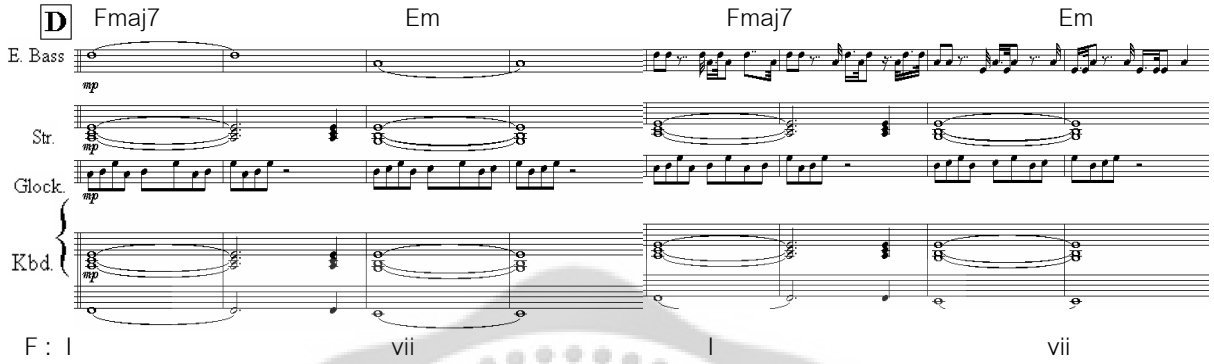

ท่อน D การดำเนินคอร์ดเป็นไปอย่างง่ายเพียงแค่ 2 คอร์ด คือ คอร์ด F และคอร์ด E เมเจอร์ แต่มีการใช้คอร์ดทบเจ็ด คือ คอร์ด F เมเจอร์เซเว่น เพื่อทำให้เกิดบรรยากาศและสีสันของเสียงมากขึ้น

ในช่วงท้ายของประโยค ห้อง D 9 มีการเคลื่อนย้ายคีย์จากคีย์ F มาเป็นคีย์ C โดยคอร์ด G7 ทำหน้าที่เป็นคอร์ดดอร์มิเนนท์ส่งไปยังคอร์ดต่อไป

ท่อน E กลับมาบรรเลงเหมือนท่อน C

ท่อน F เป็นท่อนที่แสดงศักยภาพของนักดนตรีที่เดี่ยวเครื่องดนตรีชิ้นนั้นๆ ซึ่งในที่นี้เป็นการบรรเลงเดี่ยวของระนาดเอก มีลีลาการบรรเลงในลักษณะของการตีเก็บ ตีกรอ และการบรรเลงล้อกับสำเนียงของกลองชุดในจังหวะ Shuffle

จากโน้ตข้างบน ในช่วงเริ่มต้นโน้ตที่ระนาดเอกบรรเลงนั้นเป็นลักษณะของการบรรเลงแบบการตีเก็บและตีกรอสลับกันไป ซึ่งโน้ตที่บรรเลงนี้อยู่ในบันไดเสียงเพนทาโทนิกแบบไมเนอร์ ส่วนในช่วงหลังของประโยคเป็นการบรรเลงล้อกับเสียงของจังหวะ Shuffle

ส่วนการบรรเลงในช่วงหลังของระนาดนั้น เป็นการบรรเลงโดยการล้อกับสำเนียงของจังหวะ Shuffle ทั้งหมด ซึ่งก็ยังใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิกแบบไมเนอร์เป็นตัวเคลื่อนทำนองเหมือนเดิม โดยจะมีท่วงทำนองที่วนมาบรรเลงคล้ายเดิมเหมือนกับห้อง F 9 คือห้อง F 12 แต่ว่าจะบรรเลงเสียงต่ำกว่าหนึ่งช่วงคูแปด (Octave)

สิ่งที่เกิดขึ้นอีกอย่างหนึ่งในท่อนนี้คือ ทำนองหลักในท่อน Band ที่บรรเลงโดยขลุ่ยและฆ้องวงถูกนำกลับมาบรรเลงอีกครั้ง เพื่อเติมเต็มวงดนตรีให้สมบรูณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งจะประกอบด้วยแนวทำนองหลักของระนาดเอก แนวทำนองรองสอดประสานรับกับแนวทำนองหลักที่ถูกบรรเลงด้วยขลุ่ยและฆ้องวง และการดำเนินคอร์ดของเครื่องดนตรีสากล เพื่อส่งให้บทเพลงเกิดความเต็มสมบรูณ์

ในส่วนการดำเนินคอร์ดของเครื่องดนตรีสากลในท่อน F

เป็นดำเนินคอร์ดเพียง 4 คอร์ด คือ I-vii-iii-vi-V ซึ่งจะบรรเลงรับกับแนวทำนองหลักของระนาดเอก และแนวทำนองรองของขลุ่ยและฆ้องวง บรรเลงซ้ำไปเรื่อยๆตามโครงสร้างของบทเพลง และในท่อนนี้ก็ยังคง Tonic Key ไว้ที่โน้ตเสียง F

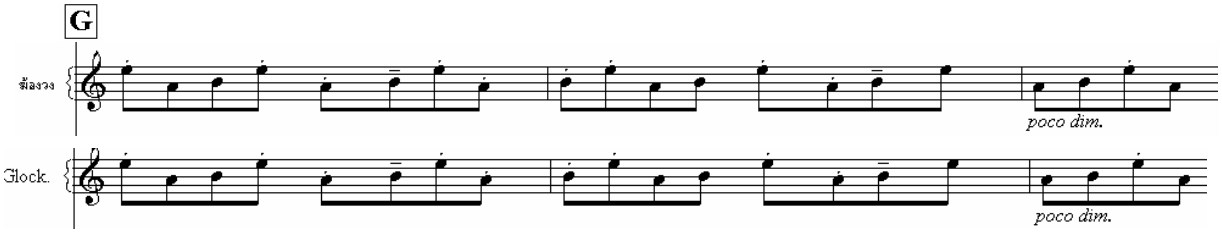

ท่อน G เป็นการบรรเลงของเครื่องดนตรีที่ทำมาจากโลหะได้แก่ ฆ้องวง และระนาดฝรั่ง ซึ่งเป็น

เครื่องดนตรีที่ให้เสียงใสและกังวาน โดยบรรเลงโน้ตในกลุ่มคอร์ด F จำนวน 3 เสียง บรรเลงซ้ำๆและบรรเลงเบาลงเรื่อยๆ ตามลำดับ จนจบเพลง ซึ่งผู้ประพันธ์น่าจะสื่อถึงเสียงที่ดังกังวานแล้วค่อยๆ แผ่วหายไป

การสื่อความหมายของเพลง Hana

เป็นเพลงที่มีความหมายอ่อนโยน สื่อถึงความมีพลัง ความสดใส ร่าเริง ด้วยทำนองเพลงและจังหวะที่มีความเร็วกลางๆ ไม่เร็วไม่ช้าเกินไป ทำให้เพลงออกมาสื่อถึงความหมายได้ลงตัวในแบบฉบับของเพลง

ลักษณะเด่นของเพลง Hana

มีทำนองที่โดดเด่น จังหวะแปลก มีทำนองมาก มีกลิ่นไอของดินแดนตะวันออกชัดเจน มีเครื่องดนตรีขลุ่ยเป็นเครื่องดนตรีที่โดดเด่นที่สุดในเพลงนี้ สามารถทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกสดใส ร่าเริงเบิกบานไปตามเพลง และยังเต็มไปด้วยความรู้สึกที่มีความสุข สดชื่นอีกด้วย

3.2 ผลงานการแสดงของวงกำไล

ผลงานการแสดงของวงกำไล เป็นการแสดงที่วงกำไลได้ออกแสดงยังสถานที่ต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ การแสดงเหล่านี้ถือเป็นผลงานสำคัญของวงกำไล ที่ทำให้วงกำไลมีชื่อเสียง และเป็นที่รู้จักในด้านของดนตรีร่วมสมัย(Contemporary) จากการแสดงต่างๆ ของวงกำไล ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ หัวหน้าวงกำไล ถึงเรื่อง ผลงานการแสดงของวงกำไล และจากที่ได้ค้นคว้าและรวบรวมผลงานมา มีข้อมูลดังต่อไปนี้

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2548

ผลงานการแสดง	สถานที่
การแสดงพิธีเปิดกีฬาฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก การแสดงชุด “สนามแห่งรอยยิ้ม”	สนามราชมังคลากีฬาสถาน ประเทศไทย
บันทึกการแสดงดนตรีในรายการ “World Cup Mania”	สตูดิโอ
การแสดงงานลอยกระทงกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2548	สวนสันติไชยปราการ
แสดงดนตรีในรายการจู๊กบ๊อกซ์เกม (Jukebox Game)	สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
แสดงดนตรีในรายการ “คุณพระช่วย” ช่วงคุณพระโชว์ ตอนวงกำไล	สตูดิโอเวิร์คพอยท์รังสิต
คอนเสิร์ตเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตครบรอบ 55 ปี ไทย - กัมพูชา	กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2549

ผลงานการแสดง	สถานที่
คอนเสิร์ตหนุ่มบาวสาว ปาน	ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
แสดงดนตรีในรายการ “สะบัดช่อ”	สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5
แสดงพิธีปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 1 "อาเซมยูธเกมส์"	สนามราชมังคลากีฬาสถาน
แสดงดนตรีงานพลังงานโลก	ประเทศดูไบ
แสดงดนตรีงานประเพณีลอยกระทง ปะจำปี 2549	พระประแดง

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2550

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานปูนซีเมนต์ไทย ในบู๊ทของกระเบื้องตราเพชร	อิมแพ็คเมืองทองธานี
แสดงพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก Universiade 2007	สนามราชมังคลากีฬาสถาน
แสดงดนตรีงานเลี้ยงขอบคุณ	ค่ายสุรสีห์ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2551

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงาน Asian Energy Awards Night 2008	หอประชุมราชนาวีสโมสร
งาน Phuket Countdown 2008	ศูนย์การค้า Jungceylon
งานเลี้ยงต้อนรับ พิธีวิ่งคบเพลิงโอลิมปิก 2008	ธนาคารกสิกรไทย สาขาใหญ่
งานเลี้ยงขอบคุณนักกีฬา	โรงแรม Intercontinental Bangkok
สานความสัมพันธ์เกาหลี-ไทย	ลานน้ำพุ สยามพารากอน

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2552

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานเปิดตัวรถ TOYOTA Hybritd	โรงแรม Centara Grand Bangkok
แสดงพิธีปิดกีฬาอาเซียนอาเซี่ยลอาร์ทเกมส์ 2009	อินดอร์สเตเดี้ยม หัวหมาก
แสดงดนตรีงาน Bangkok Banana	ศูนย์การค้า Central World
แสดงดนตรีงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง 2552	หอคำหลวง จังหวัดเชียงใหม่
แสดงดนตรีงาน Thailand Entertainment Expo 2009	สยามพารากอน

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2553

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานตรุษจีนสุพรรณบุรี มหัศจรรย์ 3 ปี มังกรสวรรค์	อุทยานมังกรสวรรค์ จ.สุพรรณบุรี
แสดงดนตรีงานครบรอบ 9 ปี สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	โรงแรม Centara Grand Bangkok
แสดงดนตรีงานเทศกาลท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2553	เมืองทองธานี
แสดงดนตรีงาน Unicity Make Life Better	หอประชุมราชนาวีสโมสร
แสดงดนตรีงานเลี้ยงต้อนรับ พิธีวิ่งคบเพลิงโอลิมปิก 2008	ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่
แสดงดนตรีงาน Together&Forever 2010	Centara Grand Hotel Pattaya
ถ่ายรายการ ผู้หญิงถึงผู้หญิง	บริษัทโอเชี่ยนมีเดีย
ถ่ายรายการกระทิงแดง	บริษัท Voice TV
ถ่ายรายการ ก๊วนข่าวเช้าวันหยุด	สถานีโทรทัศน์ช่อง 3

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานครบรอบ 50 ปี การบินไทย	บริษัทการบินไทย สนามบินสุวรรณภูมิ
แสดงดนตรีงานแต่งงาน	โรงแรมวรบุรีอโยธยา
แสดงดนตรีงานรวมพลังใจ ถวายความภักดี เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	ลานพระบรมรูปทรงม้า
คอนเสิร์ตระนาดคะนองกลองสิบทิศ	โรงละครแห่งชาติ

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2554

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานครบรอบ 130 ปี ชาตกาลหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)	ลานวัฒนธรรม บ้านดนตรีไทย วัดภุมรินทร์กุฎีทอง จ.สมุทรสงคราม
แสดงดนตรีงานมหกรรมวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ	ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
แสดงดนตรีงานดนตรีเพื่อธรรมชาติและชีวิต ครั้งที่ 15	พนมดารา รีสอร์ท จ.นครราชสีมา
การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน - ไทย	เมืองหนานหนิง ประเทศจีน
คอนเสิร์ต Chiang Mai Festival	อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ จ.เชียงใหม่
แสดงดนตรีในรายการ มวยดีวิถีไทย	เวทีมวยอิมพิเรียลลาดพร้าว

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2555

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงาน Building Expertise	บนเรือล่องแม่น้ำเจ้าพระยา
แสดงดนตรีงานท่องไทย ท่องโลก ครั้งที่ 4	อิมแพ็คอารีน่า เมืองทองธานี
แสดงดนตรีงานแทนคำขอบคุณ Vetiver (หญ้าแฝก) ผู้ก่อสร้าง สร้างสรรค์ รวมพลัง พลิกฟื้นผืนแผ่นดิน	บริษัท ปตท. สำนักงานใหญ่
คอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”	สวนโมกขเสน
คอนเสิร์ตเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวอยุธยา	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
แสดงดนตรีงานประกาศผลรางวัลเมขลา ครั้งที่ 24 ประจำปี 2555	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
แสดงดนตรีงานเลี้ยงวันเกิด	บ้านพักคนชรา บางละมุง

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงาน The Celebration of Human Energy 50 years	BP Beach Hotel And Resort

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2556

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานไหว้ครูดนตรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	จ.พระนครศรีอยุธยา
แสดงดนตรีในงานช้าง ส่งเสริมช้างอยู่บ้าน ไปเที่ยวบ้านช้าง	ลานสยามเซ็นเตอร์
แสดงดนตรีงานพระราชทานเพลิงศพ	วัดเสาธงนอก
แสดงดนตรีงานสงกรานต์ สนุก สบาย ม่วนหลาย ครื้นเครง Wonder Waterland@UD Town	ศูนย์การค้ายู ดี ทาวน์ (UD Town) จ.อุดรธานี

หมายเหตุ: ผลงานการแสดงของวงกำไลมีมากกว่านี้ จากที่กล่าวมาเป็นผลงานการแสดงที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า, นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ และสมาชิกวงกำไล

ตัวอย่างการแสดงของวงกำไล

ปี พ.ศ. 2548

งานพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก ชื่อการแสดง “สนามแห่งรอยยิ้ม”

ภาพประกอบ 76 การแสดงพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก

ภาพประกอบ 77 ขณะแสดงพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก

งานแสดงรายการ “World Cup Mania” ทางโมเดิร์นไนน์ทีวี

ภาพประกอบ 78 การอัดรายการ“World Cup Mania” ทางโมเดิร์นไนน์ทีวี

แสดงดนตรีในรายการจู๊คบ๊อกซ์เกม (Jukebox Game)

ภาพประกอบ 79 แสดงดนตรีในรายการจู๊กบ๊อกซ์เกม

แสดงดนตรีรายการ “คุณพระช่วย” ช่วงคุณพระโชว์ ตอนวงกำไล

ภาพประกอบ 78 ถ่ายรูปก่อนการแสดงรายการ “คุณพระช่วย”

คอนเสิร์ตเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตครบรอบ 55 ปี ไทย - กัมพูชา

ภาพประกอบ 81 ถ่ายภาพคอนเสิร์ตเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตครบรอบ 55 ปี

ปี พ.ศ. 2549

คอนเสิร์ตหนุ่มบาว สาวปาน

ภาพประกอบ 82 ถ่ายรูปก่อนการแสดงคอนเสิร์ตหนุ่มบาว สาวปาน

แสดงดนตรีในรายการสะบัดช่อ ทางช่อง 5

ภาพประกอบ 83 ออกรายการสะบัดช่อ ทางช่อง 5

แสดงพิธีปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 1 "อาเซมยูธเกมส์" ปี 2548

ภาพประกอบ 84 ถ่ายรูปก่อนแสดงพิธีปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 1 "อาเซมยูธเกมส์"

ปี พ.ศ. 2550

งานแสดงงานปูนซีเมนต์ไทย

ภาพประกอบ 85 การแสดงดนตรีในบู๊ทกระเบื้องตราเพชร เมืองทองธานี

แสดงพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก

ภาพประกอบ 86 การแสดงงานพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก

ปี พ.ศ. 2551

งานแสดงคอนเสิร์ต Phuket Countdown 2008 @Jungceylon

ภาพประกอบ 87 การแสดงดนตรีงาน Phuket Countdown 2008 @Jungceylon

ปี พ.ศ. 2552

งานแสดงเปิดตัวรถ TOYOTA HYBRITD ที่ Centara Hotel Central World

ภาพประกอบ 88 ภาพหลังการแสดงงาน เปิดตัวรถ TOYOTA HYBRITD

งานแสดงงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง จังหวัดเชียงใหม่

ภาพประกอบ 89 การแสดงงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง จังหวัดเชียงใหม่

ปี พ.ศ.2553

งานแสดงครบรอบ 9 ปี สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ภาพประกอบ 90 การแสดงงานครบรอบ 9 ปี สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

งานแสดงเทศกาลท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2553

ภาพประกอบ 91 การแสดงงานเทศกาลท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2553

งานแสดง Togetther&Forever 2010

ภาพประกอบ 92 ภาพหลังการแสดงงาน Togetther&Forever 2010

ถ่ายรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง

ภาพประกอบ 93 ขณะถ่ายรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง

ถ่ายรายการก๊วนข่าวเช้าวันหยุด

ภาพประกอบ 94 ขณะถ่ายรายการก๊วนข่าวเช้าวันหยุด

ภาพประกอบ 95 หลังจากถ่ายรายการก๊วนข่าวเช้าวันหยุด

คอนเสิร์ตระนาดคะนองกลองสิบทิศ ณ โรงละครแห่งชาติ

ภาพประกอบ 96 การแสดงคอนเสิร์ตระนาดคะนองกลองสิบทิศ

ปี พ.ศ. 2554

การแสดงดนตรีงานมหกรรมวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

ภาพประกอบ 97 ขณะแสดงงานมหกรรมวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติพระบรมราชินีนาถ

แสดงดนตรีงานดนตรีเพื่อธรรมชาติและชีวิต ครั้งที่ 15

ภาพประกอบ 98 ขณะอยู่บนเวทีเตรียมแสดงงานดนตรีเพื่อธรรมชาติและชีวิต

คอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน - ไทย ที่ประเทศจีน

ภาพประกอบ 99 การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน - ไทย ร่วมกับนักแสดงนาฏศิลป์

ภาพประกอบ 100 ผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน - ไทย

งานแสดงดนตรี Chiang Mai Festival จังหวัดเชียงใหม่

ภาพประกอบ 101 การแสดงดนตรี Chiang Mai Festival

ปี พ.ศ. 2555

งานแสดงดนตรีบนเรือในงาน Building Expertise

ภาพประกอบ 102 การแสดงดนตรีบนเรือในงาน Building Expertise

แสดงดนตรีแทนคำขอบคุณ จาก บริษัท ปตท.

ภาพประกอบ 103 การแสดงแทนคำขอบคุณ จาก บริษัท ปตท.

คอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”

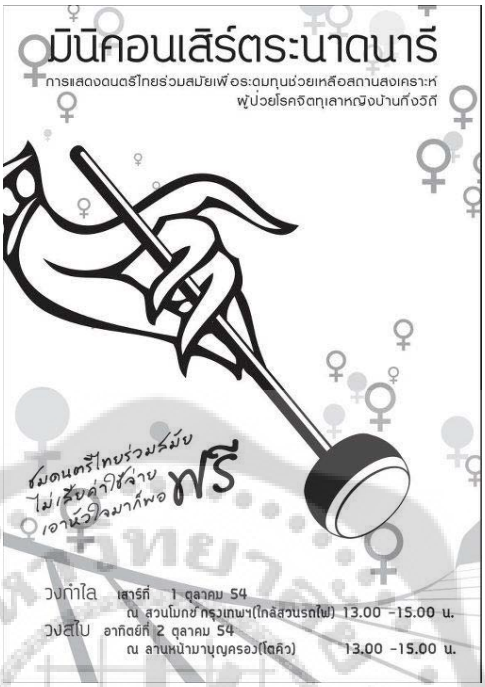

ภาพประกอบ 104 ภาพประชาสัมพันธ์มินิคอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”

ภาพประกอบ 105 การแสดงมินิคอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”

งานแสดงพิธีมอบรางวัลเมขลา ประจำปี 2555

ภาพประกอบ 106 การแสดงพิธีมอบรางวัลเมขลา ประจำปี 2555

แสดงดนตรีงาน The Celebration of Human Energy 50 years

ภาพประกอบ 107 การจัดเครื่องแสดงงาน The Celebration of Human Energy 50 years

ปี พ.ศ. 2556

การแสดงดนตรีงานไหว้ครูดนตรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาพประกอบ 108 ขณะแสดงงาน ไหว้ครูดนตรี

การแสดงดนตรีในงานพระราชทานเพลิงศพ

ภาพประกอบ 109 ขณะรอแสดงดนตรีในงานพระราชทานเพลิงศพ

แสดงดนตรีในงานช่วยช้าง ส่งเสริมช้างอยู่บ้าน ของกรมการท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 110 การแสดงงานแสดงช่วยช้าง ส่งเสริมช้างอยู่บ้าน ของกรมการท่องเที่ยว

การแสดงดนตรีงานสงกรานต์ สนุก สบาย ม่วนหลาย ครื้นเครง จังหวัดอุดรธานี

ภาพประกอบ 111 เวทีการแสดงงานสงกรานต์ Wonder Waterland@UD Town

3.3 ผลงานอื่น ๆ

นอกจากผลงานเพลง และผลงานการแสดงของวงกำไลแล้ว วงกำไลยังได้มีผลงานด้านอื่นๆ อีก เช่น ขึ้นปกนิตยสาร “สกุลไทย”, ออกรายการวิทยุ FM 90.5, ออกรายการวิทยุ FM 100.5, บทความลงหนังสือพิมพ์ข่าวสด, ลงบทความลงผู้จัดการรายวัน เป็นต้น ผลงานต่างๆ นี้ทำให้วงกำไลเป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่คนรู้จักมากขึ้น เห็นได้จากการได้มีโอกาสในการขึ้นปกนิตยสารสกุลไทย ทำให้เห็นว่าในขณะนั้นวงกำไลกำลังเป็นที่รู้จัก และเป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่มีผลงานโดดเด่นในการแสดงต่างๆ และในฐานะที่เป็นวงดนตรีร่วมสมัยหญิงล้วนวงแรก จึงทำให้วงกำไลเป็นต้นแบบของวงดนตรีร่วมสมัยวงอื่นๆ ทำให้เกิดวงในลักษณะเดียวกันขึ้นในปัจจุบัน

ตัวอย่างผลงานอื่น ๆ ของวงกำไล

ขึ้นปกนิตยสาร “สกุลไทย”

ภาพประกอบ 112 ถ่ายภาพลงนิตยสาร “สกุลไทย”

ออกรายการวิทยุ FM 90.5 เวทีผู้หญิง

ภาพประกอบ 113 ขณะรอออกรายการวิทยุ FM 90.5

ออกรายการวิทยุ FM 100.5

ภาพประกอบ 114 ขณะออกรายการวิทยุ FM 100.5

บทความลงหนังสือพิมพ์ข่าวสด

วง "กำไล" บรรเลง "สยามเมืองยิ้ม" เชิดชูไทยใน "เวิลด์ คัพ มาเนีย" คอลัมน์บันเทิงสุดสัปดาห์ จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด

"วงกำไล" วงดนตรีไทยประยุกต์ กับสมาชิก "กล้าย" มธุริน เริ่มรุจน์ เล่น ปี่และขลุ่ย "ผึ้ง" สุพัตรา คมสัน เล่นฆ้องวง "โย" วฤษาย์ เลิศศิริ เล่นระนาดเอก "วิว" วิริยา แสนเยีย เล่นซอด้วง "แตงไทย"

เทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ เล่นระนาดทุ้ม "ตู่" อาภาพร กระโหมวงศ์ เล่นซออู้ ร้องนำ "ทราย" ดาว เศษรินทร์ เล่นขิม "แก้ว" กรรณิการ์ บัวเกตุ เล่นกลองไทย เป็นวงที่เกิดจากการผลักดันของ "ป่อม"ชัยยุทธ โตสง่า ผู้ก่อตั้งวง "บอยไทย" หรือ "แบ็งคอก ไซโลโฟน" ในปัจจุบัน โดย "ป่อม" บอกถึงแรงบันดาลใจว่า

> "เห็นว่าในเมืองไทยไม่ค่อยมีดนตรีในลักษณะ Contemporary เป็นสิ่งที่ผมคิดฝันมานานแล้ว แต่มันก็ยังไม่พร้อม เมื่อทุกอย่างลงตัว ผมเลยเปิดตัว วงกำไล" กล้ายในฐานะพี่ใหญ่เล่าถึงที่มาว่า "เรามาจากหลายสถาบันการศึกษา มีทั้ง จุฬา, หอการค้า, มหิดล, นิด้า มารวมตัวกันจากการชักชวนเพื่อนชวนเพื่อน เริ่มแรกเล่นดนตรีวงปี่พาทย์ตามงาน ต่อจากนั้นพี่ป่อม-ชัยยุทธ คิดที่จะทำวงดนตรีไทยประยุกต์ที่เป็นผู้หญิงดูบ้าง เลยก่อตั้งวงกำไลขึ้นมาในปี 2547"

โยเสริมถึงการนำเสนอดนตรีไทยในแบบประยุกต์ ให้เข้ากับความเป็นสากลว่า "เรามองเราเอง เป็นความแปลกใหม่ในการนำเสนอ แต่เดิมเราจะเห็นดนตรีไทยในแง่การอนุรักษ์ มีแบบฉบับเป็นแบบแผน เรียกได้ว่าวงร่วมสมัยที่เป็นหญิงก็มีวง กำไล เป็นวงแรก อาจจะดูแปลกตาแต่เป็นรูปแบบการนำเสนอบทเพลงดนตรีร่วมสมัยที่ฟังง่าย"

วง "กำไล" พิสูจน์ฝีมือจนเป็นที่ยอมรับในเส้นทางดนตรี การันตีได้จากเข้าร่วมงานสำคัญระดับชาติหลายงานที่ต้องการเชิดชูความเป็นไทย เช่น งานเทศกาลลอยกระทงกรุงเทพมหานครประจำปี 2548, งานกรุงเทพมหานครอลังการมหานครวัฒนธรรม, คอนเสิร์ตร่วมไทย-กัมพูชา 55 ปี ความสัมพันธ์, การแข่งขันกีฬาเยาวชนเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 1 "อาเซมยูธเกมส์" ปี 2548

ล่าสุดวง "กำไล" ได้เชิดชูความเป็นไทยอีกครั้งเมื่อ "แก้ว" ชยันต์ จันทวงศาทร ผอ.ฝ่ายผลิตของ บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด ที่ได้สัมผัสกับวง "กำไล" ขณะทำรายการ "คุณพระช่วย" ทำให้ยอมรับถึงฝีมือ และทาบทามให้วง "กำไล" มาเป็นวงบรรเลงให้กับเพลงไตเติ้ลในรายการ "เวิลด์ คัพ มาเนีย" ทางโมเดิร์นไนน์ ทีวี ที่เป็นการร่วมมือกันระหว่าง ข่าวสด-เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์, ทศภาค และโมเดิร์นไนน์ทีวี ซึ่งเป็นรายการที่เอาใจคอลูกหนังในเทศกาลบอลโลกที่กำลังจะมาถึงในเดือนมิถุนายนนี้

บทความลงหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน

ภาพของ “นักดนตรีไทย” ในสายตาคุณเป็นเช่นไร?

9 คนรวมเป็นหนึ่งกลุ่มดนตรี "สมาชิกวงกำไลก็คือเพื่อนๆ น้องๆ จากสถาบันการศึกษาหลายๆ ที่มารวมตัวกัน ก็มีน้องๆที่มาจากจุฬาฯ แล้วก็ที่ ม.เกษตรฯ, ม.หอการค้าไทยค่ะ..."

เป็นคำบอกเล่าแบบใสๆ จาก "กล้าย" มธุริน เริ่มรุจน์ มือเป่าปี่ใน และขลุ่ย หนึ่งในสมาชิกของวง "กำไล" วงดนตรีปี่พาทย์แนวใหม่ที่เกิดจากการรวมตัวกันของสาวๆ ที่ประกอบไปด้วยตัวของสาวกล้ายเองกับเพื่อนๆ อีก 8 คน ทั้ง ผึ้ง สุพัตรา คมสัน, โย วฤษาย์ เลิศศิริ,สา สุภากร เฉยทอง, วิว วิริยา แสนเยีย, แตงไทย เทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ,ตู่ อาภาพร กระโหมวงศ์, ทราย ดวงดาว เศษรินทร์ และแก้ว กรรณิการ์ บัวเกตุ

วงกำไลคือใครและกำลังทำอะไร ?

โย "ถ้าพูดถึงกำไลก็น่าจะนึกถึงความแปลกใหม่ความเป็นผู้หญิงล้วนในสไตล์ของดนตรีที่มีทั้งดนตรีไทยแล้วก็ไปผสมกับของสากลเป็นดนตรีประยุกต์ค่ะ"

"รู้สึกถึงกลุ่มเด็กผู้หญิงกลุ่มที่เหมือนจะกล้ามาเล่นดนตรีแนวใหม่ นอกจากจะกล้าแล้วยังเหมือนกับว่ามีฝีมือที่พร้อมจะสามารถถ่ายทอดดนตรีไทยในอีกแนวหนึ่งให้คนทั่วไปได้รู้ แต่ว่าของเก่าพวกเราก็ไม่ได้ไปละทิ้งเราก็ไม่ได้ไปย่ำยีค่ะ" ตู่ อาภาพร กระโหมวงศ์ นักร้องนำ และมือซออู้บอกถึงบทบาทของตัวเอง

"สำหรับกล้ายกำไลก็คือ กลุ่มผู้หญิงไทยรุ่นใหม่ที่มีความทันสมัยแล้วก็มีฝีมือมีความคิดสร้างสรรค์แล้วก็นำเสนอดนตรีไทยในแนวใหม่"

ข้อมูลทั่วไปของวงกำไล

รายละเอียดการรับงาน สถานที่ และเวที

จากการศึกษารายละเอียดการรับงานของวงกำไล ผู้รับงานวงกำไล คือ อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า โดยวงกำไลมีรายละเอียดการรับงาน อยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. รับการแสดงเป็น Even โดยเจ้าของงาน หรือผู้ว่าจ้างจะบอกรายละเอียดของงาน (Theam) ว่าต้องการให้มีการแสดงอย่างไร ต้องการให้การแสดงออกมาในลักษณะใด วงกำไลก็จะแสดงตามนั้น

2. จ้างวงกำไลไปให้แสดงเป็นคอนเสิร์ต ลักษณะการจ้างเป็นการแสดงโชว์ โดยทางเจ้าของงานหรือผู้ว่าจ้างจะจัดพื้นที่ของเวทีไว้ให้ ตัวอย่างเช่น งานแสดงดนตรีบนเรือ, งานแสดงดนตรี Chiang Mai Festival เป็นต้น

การวางแผนอนาคตของวงกำไล

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ท่านได้มีการวางแผนอนาคตของวงกำไลไว้ 2 ด้าน คือ

1. ด้านเพลง คิดไว้ว่าจะทำวงกำไลโดยมีการออกอัลบั้มเพลงเป็นของตัวเอง โดยเพลงในอัลบั้มจะเป็นเพลงของวงกำไล มีการแต่งเพลงขึ้นมาใหม่ ทำให้เห็นเป็นเพลงของวงกำไลเป็นเอกลักษณ์ของวงกำไล

2. ด้านการแสดง จะให้มีการแสดงดนตรีควบคู่กันไปกับการออกอัลบั้มเพลง โดยจะใช้วิธีการหางานร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งวงกำไลก็จะมีพัฒนาการทางด้านการแสดงนี้ต่อไป

จากการศึกษาผลงานของวงกำไลทั้งผลงานเพลง และผลงานการแสดงต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า ผลงานเพลงของวงกำไล มีทั้งหมด 14 เพลง ในจำนวนเพลง 7 เพลง คือเพลงที่เป็นเพลงไทยเดิมอยู่แล้วนำมาทำใหม่ให้เป็นแนวดนตรีร่วมสมัย เช่น เพลงลาวดำเนินทราย ลาวดวงเดือน จอมสุรางค์ เขมรอมตุ๊ก เขมรพวง เขมรไทรโยค ต้นวรเชษฐ์ เพลงป๊อปที่นำมาเรียบเรียงใหม่ จำนวน 4 เพลง คือ เพลงขอให้เหมือนเดิม ขอบใจจริงๆ ทานตะวัน Imagine และอีกจำนวน 3 เพลงที่แต่งขึ้นใหม่เพื่อต้องการสื่อถึงวงกำไล คือ เพลง Field of Smiles, เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) และเพลง Hana

ผลงานการแสดงของวงกำไล มีมากมายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน การแสดงที่สำคัญๆ มีดังนี้คือ ปี พ.ศ.2548 การแสดงพิธีเปิดกีฬาฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก การแสดงชุด “สนามแห่งรอยยิ้ม”, บันทึกการแสดงดนตรีในรายการ “World Cup Mania” (เวิล์ด คัพ มาเนีย), การแสดงงานลอยกระทงกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2548, แสดงดนตรีในรายการจู๊กบ๊อกซ์เกม (Jukebox Game), แสดงดนตรีในรายการ “คุณพระช่วย” ช่วงคุณพระโชว์ ตอนวงกำไล, คอนเสิร์ตเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตครบรอบ 55 ปี ไทย – กัมพูชา, ปี พ.ศ. 2549 คอนเสิร์ตหนุ่มบาวสาวปาน, แสดงดนตรีในรายการ “สะบัดช่อ”, แสดงพิธีปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนเอเชีย-ยุโรป ครั้งที่ 1 "อาเซมยูธเกมส์", แสดงดนตรีงานพลังงานโลก ปี พ.ศ.2550 แสดงดนตรีงานปูนซีเมนต์ไทย ในบู๊ทของกระเบื้องตราเพชร, แสดงพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก Universiade 2007 ปี พ.ศ.2551 แสดงดนตรีงาน Asian Energy Awards Night 2008, งาน Phuket Countdown 2008, งานเลี้ยงต้อนรับ พิธีวิ่งคบเพลิงโอลิมปิก 2008, สานความสัมพันธ์เกาหลี-ไทย พ.ศ.2552 แสดงดนตรีงานเปิดตัวรถ TOYOTA Hybritd, แสดงพิธีปิดกีฬาอาเซียนอาเซี่ยลอาร์ทเกมส์ 2009, แสดงดนตรีงาน Bangkok Banana, แสดงดนตรีงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง 2552 ปี พ.ศ.2553 แสดงดนตรีงานตรุษจีนสุพรรณบุรี มหัศจรรย์ 3 ปี มังกรสวรรค์,แสดงดนตรีงานครบรอบ 9 ปี สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, แสดงดนตรีงานเทศกาลท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2553, แสดงดนตรีงาน Together & Forever 2010, ถ่ายรายการโทรทัศน์ต่างๆ, คอนเสิร์ตระนาดคะนองกลองสิบทิศ ปี พ.ศ.2554 แสดงดนตรีงานครบรอบ 130 ปี ชาตกาลหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง), คอนเสิร์ต Chiang Mai Festival ปี พ.ศ. 2555 แสดงดนตรีงาน Building Expertise, แสดงดนตรี

งานแทนคำขอบคุณ Vetiver (หญ้าแฝก) ผู้ก่อสร้าง สร้างสรรค์ รวมพลัง พลิกฟื้นผืนแผ่นดิน “เครือข่ายคนรักษ์แฝก”, คอนเสิร์ตเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวอยุธยา, แสดงดนตรีงานประกาศผลรางวัลเมขลา ครั้งที่ 24 ประจำปี 2555 ปี พ.ศ.2556 แสดงดนตรีในงานช้าง ส่งเสริมช้างอยู่บ้าน ไปเที่ยวบ้านช้าง, แสดงดนตรีงานพระราชทานเพลิงศพ และงานแสดงดนตรีงานสงกรานต์ สนุก สบาย ม่วนหลาย ครื้นเครง Wonder Waterland@UD Town

สังเกตได้ว่าผลงานการแสดงของวงกำไลมีมากมาย ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ บ่งบอกได้ว่าวงกำไลเป็นวงดนตรีหญิงล้วนร่วมสมัยที่เป็นที่ยอมรับจากสังคม มีการตอบรับที่ดีอย่างกว้างขวาง มีผลงานเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจจากผู้ชม เห็นได้จากงานแสดงที่มีอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อตั้งวงกำไลขึ้นมาจนถึงปัจจุบัน งานแต่ละงานที่วงกำไลได้ออกแสดงเป็นงานที่มีความสำคัญ ตัวอย่างเช่น งานแสดงเพื่อสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, งานตามเทศกาลต่างๆ คือ เทศกาลลอยกระทง และงานแสดงด้านการท่องเที่ยว เห็นได้ว่างานแสดงทั้งหลายเหล่านี้ทำให้วงกำไลได้มีโอกาสออกสื่อต่างๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ ทำให้ประชาชนได้เห็นภาพการแสดง เห็นการโฆษณาต่างๆ จึงทำให้วงกำไลเป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับในสังคม อีกทั้งวงดนตรีร่วมสมัยต่างๆ ในปัจจุบันที่มีมากมายในสังคมทั้งวงผู้ชาย หรือวงผู้หญิงเองก็ได้รับความนิยมตามไปด้วย

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพตามกระบวนการมานุษยดุริยางควิทยา (Ethnomusicology) ผู้วิจัยดำเนินงานโดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นรวบรวมข้อมูล ขั้นศึกษาข้อมูล ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นนำเสนอข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล ได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าของงานวิจัยไว้ 3 ข้อ คือ

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล
2. เพื่อศึกษาเอกลักษณ์ของวงกำไล
3. เพื่อศึกษาผลงานเพลง และผลงานการแสดงของวงกำไล

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล

ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของดนตรีร่วมสมัย

ดนตรีร่วมสมัย หมายถึง ดนตรีที่แตกหน่อออกมาจากวิวัฒนาการของดนตรีสมัยใหม่ โดยจัดองค์ประกอบบางอย่างของดนตรีไทยโบราณไว้เป็นลักษณะสำคัญ ตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องดนตรีไทยให้เกิดสำเนียงที่แปลกและใหม่ไปกว่าของดั้งเดิม

ยุคของดนตรีร่วมสมัย

ดนตรีไทยร่วมสมัยในประเทศไทยมีการพัฒนา และมีวิวัฒนาการที่สืบเนื่องมาเป็นลำดับความเป็นมาต่างๆ ทำให้เกิดปรากฏการณ์มากมาย ทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านดนตรีซึ่งถือมีความสำคัญกับดนตรีไทยร่วมสมัย ยุคของดนตรีไทยร่วมสมัยไว้ 3 ยุค คือ ยุคต้น ยุคกลาง และยุควงดนตรีไทยร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน ดังนี้

ยุคต้น นับตั้งแต่ดนตรีตะวันตกเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น ในสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ระยะนี้มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมจาก Thai Traditional Music มาเป็น Thai Westernized Music ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแนวทางดนตรีในด้านต่างๆ

ยุคกลาง ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ.2547) วงการดนตรีไทยตกอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ การดนตรีไทยเดิมซบเซาลงทุกที ในขณะที่ดนตรีตะวันตกกลับมามีอิทธิพลในสังคมไทย

มากขึ้น เกิดมีวงดนตรีรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า “วงดนตรีไทยสากล” ซึ่งเป็นดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีตะวันตกมาบรรเลงเป็นสำคัญ

ยุควงดนตรีไทยร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน นักดนตรีบางกลุ่มเกิดการรวมตัวขึ้นมาระหว่างนักดนตรีไทยแท้กับนักดนตรีแนวตะวันตก ร่วมมือกันสร้างสรรค์ดนตรีแบบใหม่มาเสนอต่อสังคม เป็นแนวดนตรีที่มีความแปลกใหม่ เป็นการนำรูปแบบดนตรีไทยดั้งเดิมมาปรุงแต่งขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับสมัยนิยม เช่น วงดนตรีว่า “วงฟองน้ำ” เปิดการแสดงทั่วไปจนเป็นที่รู้จักและได้รับการเรียกขานว่า “วงดนตรีไทยร่วมสมัย” หลังจากนั้นก็มีวงดนตรีที่มีลักษณะรูปแบบทำนองเดียวกันได้นำเสนอผลงานออกมาเผยแพร่อีก เช่น วงกังสดาล วงไหมไทย และวงบอยไทย

รูปแบบของวงดนตรีไทยร่วมสมัย

1. ลักษณะของวงดนตรี ในยุคแรกเริ่มวงดนตรีแนวนี้ยังคงยึดรูปแบบวงดนตรีไทยไว้เป็นหลักสำคัญ การเปลี่ยนแปลงเป็นเพียงการนำดนตรีที่มีความแปลกใหม่กว่าเดิมเข้าร่วมบรรเลงด้วยเท่านั้น คือ เครื่องดนตรีต่างชาติเข้ามาผสม เช่น ออร์แกน ขิม จนเกิดเป็นวงเครื่องสายผสมขึ้น ครั้นมาถึงยุคดนตรีแนวสังคีตสัมพันธ์ได้แปรเปลี่ยนรูปแบบไป เป็นการนำเครื่องดนตรีในวงดนตรีไทยไปบรรเลงร่วมกับวงดนตรีสากล (ตะวันตก) และยึดปรับเสียงของดนตรีไทยให้เข้ากับเสียงของดนตรีตะวันตก แต่พอมาถึงยุคดนตรีไทยร่วมสมัยก็จะเป็นการนำเครื่องดนตรีไฟฟ้า หรือเครื่องดนตรีที่อยู่ในสมัยนิยม กีตาร์ (Guitar) คีย์บอร์ด (Keyboard) มาร่วมบรรเลงกับดนตรีไทยด้วย

2. เทคนิคและวิธีการบรรเลง เมื่อแรกเริ่มวิธีการบรรเลงยังคงแบบเดิมแต่โบราณครั้นในช่วงสังคีตสัมพันธ์ เมื่อมีการปรับแต่งเสียงของเครื่องดนตรีไทยให้เข้ากับตะวันตก แนวทางการบรรเลงการเรียบเรียงเสียงประสานก็ยังคงคำนึงถึงความเป็นเอกลักษณ์ดนตรีไทย ยึดกฎแห่งเสียงธรรมชาติ พอมาถึงยุคดนตรีไทยร่วมสมัยเทคนิคการบรรเลงจึงมีทั้งที่ยึดรูปแบบดั้งเดิมไว้ และแบบใหม่ที่มีการนำความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยเพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทเพลง

3. โอกาสที่ใช้แสดงแต่เดิมใช้แสดงตามงานต่างๆ แต่พอมาถึงปัจจุบันก็เป็นการแสดง ไปตามวาระต่างๆ โดยเฉพาะในรูปแบบของการแสดงคอนเสิร์ต หรือการนำผลงานไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ อีกแนวทางหนึ่งก็เป็นการเผยแพร่ในรูปแบบของเสียง เทปคลาสเซ็ท แผ่นซีดี และเทปโทรทัศน์

ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของวงกำไล

“วงกำไล” ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2547 โดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ศิลปินดนตรีที่มีความรู้ความสามารถ มีชื่อเสียงทางด้านดนตรีไทย และดนตรีร่วมสมัย วงกำไลเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีสมาชิกเป็นผู้หญิงทั้งหมด เป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงแรกของประเทศไทยที่แสดงดนตรีในแบบดนตรีไทยร่วมสมัย วงกำไลประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถทางด้านดนตรี

ไทยมาร่วมเล่นดนตรีไทยร่วมสมัยในวง 9 คน แต่ละคนมาจากต่างสถานที่กัน การก่อตั้งวงกำไล อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ได้รับแรงบันดาลใจ และอิทธิพลของวงดนตรีร่วมสมัยจากประเทศจีน คือ วง “12 Girls Band” (Twelve Girls Band) วงดนตรีร่วมสมัยของประเทศจีนวงนี้มีสมาชิก 12 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด ลักษณะเครื่องดนตรีของวงฯ เป็นเครื่องดนตรีจีนดั้งเดิมทั้งหมดที่มีลักษณะเป็นเครื่องดนตรีประเภทเบา เล่นเฉพาะเครื่องดนตรีของประเทศจีนที่เป็นเฉพาะเครื่องสาย กับเครื่องเป่าเท่านั้น เครื่องดนตรีภายในวง “12 Girls Band” (Twelve Girls Band) ประกอบด้วยเครื่องดนตรี คือ กู่เจิ้ง, พิณหยางฉิน, ผีผา, เอ้อหู, ขลุ่ยไผ่, เซียว, ขลุ่ยน้ำเต้า และพิณสายเดียว ปัจจุบันวงกำไล มีสมาชิก 8 คน

วัตถุประสงค์การก่อตั้งวงกำไล

ในการก่อตั้งวงดนตรีร่วมสมัยวงกำไล มีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งหลายประการ ได้แก่

1. เพื่อให้ดนตรีไทยร่วมสมัยมีวงดนตรีร่วมสมัยวงหญิงล้วนขึ้น ประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นผู้หญิงทั้งหมดมีรูปแบบ และสไตล์ของวงเป็นในแบบวงดนตรีไทยร่วมสมัย

2. เพื่อต้องการให้ประเทศไทยมีวงดนตรีไทยร่วมสมัย โดยใช้เครื่องดนตรีไทยในการบรรเลง และแสดงออกถึงความเป็นไทย

3. เพื่อต้องการให้วงดนตรีไทยร่วมสมัย (วงกำไล) เป็นวงที่สามารถสื่อความหมายของวงได้อย่างชัดเจน มีสมาชิกจำนวน 9 คน ซึ่งความหมายของการมีจำนวนสมาชิกจำนวน 9 คนก็คือ “นพรัตน์” ที่หมายความว่า “แก้ว 9 สี”

แนวคิดการก่อตั้งวงกำไล

แนวคิดการก่อตั้งวงกำไลในช่วงแรกนึกถึงความหมายของวงก่อนเป็นลำดับแรก คือ คำว่า “นพรัตน์” ที่มีความหมายว่า แก้ว 9 สี จากนั้นค้นหานักดนตรีที่มีความสามารถทางด้านดนตรีไทยจากสถาบันต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัย หรือสำนักดนตรี ที่มีนักดนตรีที่มีฝีมือทางด้านดนตรีไทยมาเล่นตามเครื่องดนตรีที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ขิม ซออู้ ซอด้วง ปี่ ขลุ่ย เครื่องหนัง

ชื่อวงกำไล

ที่มาของชื่อวง “กำไล” ถูกตั้งขึ้นโดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า มีความหมายได้ 2 ทาง คือ เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้หญิง 2 ทางคือ การแสดงถึงความเป็นผู้หญิง และแสดงถึงการมีกำไร อีกทั้งยังพ้องเสียงกับคำว่า “กำไร” เป็นความหมายที่ดี มีความเป็นสิริมงคล

สมาชิกวงกำไล

วงกำไลมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 9 คน สมาชิกของวงเป็นผู้หญิงล้วน แต่ละคนเป็นนักดนตรีที่มีทักษะทางด้านดนตรีไทย และมีความสามารถเล่นเครื่องดนตรีไทยได้หลายชนิด สมาชิกของวงกำไลเป็นนักดนตรีที่มีอายุใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก บางคนสำเร็จการศึกษาแล้ว ทุกคนมาจากต่างสถาบัน หรือบางคนก็ศึกษาในสถาบันเดียวกัน

วงกำไลก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-ปัจจุบัน นับเป็นระยะเวลารวม 9 ปี วงกำไลมีการเปลี่ยนแปลงของสมาชิก ซึ่งสมาชิกบางคนเริ่มเล่นดนตรีกับวงกำไลมาตั้งแต่ต้น (เป็นรุ่นก่อตั้งวง) และบางคนไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วเนื่องจากมีภารกิจต่างๆ ซึ่งแบ่งสมาชิกของวงกำไลออกเป็น 4 รุ่น ได้ดังนี้

1. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 1 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 - พ.ศ.2548) ได้แก่ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ตำแหน่งระนาดเอก(หัวหน้าวง), นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์ ตำแหน่งขลุ่ย ปี่(หัวหน้าวงร่วม), นางสาวสุพัตรา คมสันตำแหน่งฆ้องวงเล็ก, นางสาวกษมา ชิตเมธา ตำแหน่งขิม/ขลุ่ย/ปี่, นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์ ตำแหน่งซอด้วง, นางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น ตำแหน่งซออู้, นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ ตำแหน่งกลองไทย/ ระนาดทุ้ม, นางสาวสุภาภร เฉยทอง ตำแหน่งฆ้องวงใหญ่ และนางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ ตำแหน่ง ระนาดทุ้ม

2. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 2 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 - พ.ศ.2549) ได้แก่ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ตำแหน่งระนาดเอก(หัวหน้าวง), นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์ ตำแหน่งขลุ่ย/ปี่ (หัวหน้าวงร่วม), นางสาวสุพัตรา คมสัน ตำแหน่งฆ้องวงเล็ก, นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ ตำแหน่งกลองไทย/ระนาดทุ้ม, นางสาวสุภาภร เฉยทองตำแหน่งฆ้องวงใหญ่, นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ ตำแหน่งระนาดทุ้ม, นางสาววิริยา แสนเยีย ตำแหน่งซอด้วง, นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ ตำแหน่งซออู้ และนางสาวดวงดาว เศษรินทร์ ตำแหน่งขิม/ขลุ่ย

สรุปสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 2 มีสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วจำนวน 3 คน ได้แก่ นางสาวกษมา ชิตเมธา ตำแหน่งขิม/ขลุ่ย/ปี่, นางสาวทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์ ตำแหน่งซอด้วง และนางสาวหนึ่งฤทัย ดีชื่น ตำแหน่งซออู้ และมีสมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานกับวงกำไลแทนจำนวน 3 คน ได้แก่ นางสาววิริยา แสนเยีย ตำแหน่งซอด้วง, นางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ ตำแหน่งซออู้ และนางสาวดวงดาว เศษรินทร์ ตำแหน่ง ขิม/ขลุ่ย

3. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 3 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 - พ.ศ.2552) ได้แก่ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ตำแหน่งระนาดเอก(หัวหน้าวง), นางสาวสุพัตรา คมสัน ตำแหน่งฆ้องวงเล็ก, นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ ตำแหน่งกลองไทย/ระนาดทุ้ม, นางสาวดวงดาว เศษรินทร์ ตำแหน่งขิม/ขลุ่ย, นางสาวชาลิตา สวัสดี ตำแหน่งเครื่องหนัง/เปิงมาง, นางสาวสมาพร สมสืบ ตำแหน่งซออู้, นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา ตำแหน่งฆ้องวงเล็ก/ซอด้วง, นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค ตำแหน่งเครื่องประกอบจังหวะ/นาฏศิลป์ไทย และนางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล ตำแหน่งขิม

สรุปสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3 มีสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วจำนวน 5 คน ได้แก่ นางสาวมธุริน เริ่มรุจน์ ตำแหน่งขลุ่ย/ปี่, นางสาวสุภาภร เฉยทอง ตำแหน่งฆ้องวงใหญ่, นางสาวเทวีวรรณ ธีรัยวิริยะ ตำแหน่งระนาดทุ้ม, นางสาววิริยา แสนเยีย ตำแหน่งซอด้วง และนางสาวประวันรุ่ง กระโหมวงศ์ ตำแหน่งซออู้ และมีสมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานกับวงกำไลจำนวน 5 คน ได้แก่ นางสาวชาลิตา สวัสดี ตำแหน่งเครื่องหนัง/เปิงมาง, นางสาวสมาพร สมสืบ ตำแหน่งซออู้, นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา ตำแหน่งฆ้องวงเล็ก/ซอด้วง, นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค ตำแหน่งเครื่องประกอบจังหวะ/ นาฏศิลป์ไทย และนางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล ตำแหน่งขิม

4. สมาชิกวงกำไล รุ่นที่ 4 (ตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 - ปัจจุบัน) ได้แก่ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ ตำแหน่งระนาดเอก, นางสาวสมาพร สมสืบ ตำแหน่งซออู้, นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา ตำแหน่งฆ้องวงเล็ก/ซอด้วง, นางสาวกาญจนา ชาวไร่นาค ตำแหน่งเครื่องประกอบจังหวะ/นาฏศิลป์ไทย, นางสาวพิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล ตำแหน่งขิม, นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น ตำแหน่ง ระนาดทุ้ม/เครื่องหนัง, นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์ ตำแหน่งฆ้องวงใหญ่ และนางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษม ตำแหน่งเครื่องหนัง/เปิงมาง

สรุปสมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 4 มีสมาชิกที่ไม่ได้ร่วมงานกับวงกำไลแล้วจำนวน 4 คน ได้แก่ นางสาวสุพัตรา คมสัน ตำแหน่งฆ้องวงเล็ก, นางสาวกรรณิการ์ บัวเกตุ ตำแหน่งกลองไทย/ระนาดทุ้ม, นางสาวดวงดาว เศษรินทร์ ตำแหน่งขิม/ขลุ่ย และนางสาวชาลิตา สวัสดี ตำแหน่งเครื่องหนัง/เปิงมางและมีสมาชิกใหม่ที่เข้ามาร่วมงานกับวงกำไล จำนวน 3 คน ได้แก่ นางสาวจิราพร จันทร์กลิ่น ตำแหน่งระนาดทุ้ม/เครื่องหนัง, นางสาวสุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์ ตำแหน่งฆ้องวงใหญ่ และนางสาวกัญญกุลณัช ลาวเกษมตำแหน่งเครื่องหนัง/เปิงมาง

บทบาทวงกำไลในสังคมไทยปัจจุบัน

วงกำไลเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงหนึ่งที่ปัจจุบันมีบทบาทในสังคมไทย บทบาทวงกำไลเป็นปรากฏการณ์ทางดนตรีที่เป็นรูปแบบดนตรีไทยสากล เนื่องด้วยวงกำไลเป็นวงดนตรีที่มีความแปลกใหม่จากดนตรีไทยเดิม เช่น รูปแบบการบรรเลงดนตรี วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี ระดับเสียงในการบรรเลง รูปแบบการแสดง เป็นต้น ดนตรีไทยร่วมสมัย หรือที่เรียกกันว่า Contemporary Music จึงเป็นเหมือนดนตรีที่มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลง บทบาทของวงกำไลแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านวัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมเป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างเห็นได้ชัดนั่นก็คือ “ดนตรีไทยและเพลงไทย” ที่เกิดขึ้นด้วยบรรพบุรุษของไทยเอง แล้วสั่งสอนจนกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่ช่วยกล่อมเกลาจิตใจของคนไทยให้มีความสุขทางใจ มีความเบิกบาน แจ่มใส เพลิดเพลิน ความไพเราะ ความประณีตงดงามของลักษณะดนตรีและเพลงไทย, ด้านสังคม (Social) สังคม คือ การอยู่รวมกันของมนุษย์โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่างๆ การที่มนุษย์รวมกันเป็นสังคมนั้นช่วยให้มนุษย์สามารถสร้างและพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งอาจเป็นไป

ไม่ได้ถ้าต้องทำสิ่งนั้นโดยลำพัง และด้านการท่องเที่ยว และกีฬา (Tourism and Sport) บทบาทด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ วงกำไลมีส่วนร่วมในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น

เอกลักษณ์ของวงกำไล

วงกำไลเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยที่มีดนตรีแปลกใหม่จากดนตรีไทยเดิม มีการแสดงที่มีความน่าสนใจ เป็นปรากฏการณ์ดนตรีใหม่ที่ปัจจุบันได้รับการตอบรับในสังคม จากการเป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงแรกของประเทศไทย จึงทำให้วงกำไลมีเอกลักษณ์มาก ได้แก่ รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรี, รูปแบบการวางเครื่องดนตรี, ตำแหน่งการจัดวงดนตรี, วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี, ระดับเสียงในการบรรเลง, ชุดการแสดงวงกำไล, รูปแบบการแสดง เพลง Field of Smiles และรูปแบบการแสดง เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

ผลงานของวงกำไล

วงกำไลแบ่งผลงานออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ผลงานเพลงของวงกำไล

1.1 เพลง Field of Smiles

เพลง Field of Smiles เป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ ใช้เปิดตัววงกำไลในแบบดนตรีไทยร่วมสมัย (Contemporary) ใช้แสดงในงานพิธีเปิดฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก กรุงเทพมหานคร เพลงนี้มีทำนองเพลงน่าสนใจ จังหวะเร็วปานกลาง สนุกสนาน

1.2 เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้)

เพลง Jeen Tok Mai เป็นเพลงไทยเดิมที่มีอยู่แล้วโดยครูสุพจน์ โตสง่า เป็นผู้ประพันธ์ ได้รับความนิยมมากขึ้นเมื่อหนังเรื่อง “โหมโรง” เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ เพลงมีทำนองของเพลงที่มีความโดดเด่น มีสำเนียงจีนที่ฟังแล้วให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ประเทศจีน

1.3 เพลง Hana

เพลง Hana เป็นเพลงของประเทศญี่ปุ่น บริษัทโซนี่ มิวสิค (Sony music) นำเพลงมาให้ลองทำทำนองเพลงในแบบที่เป็นทำนองของไทย จากทำนองเพลงเป็นเพลงที่มีความสดใส มีสำเนียงเพลงออกสำเนียงของประเทศญี่ปุ่นอย่างชัดเจน เครื่องดนตรีที่มีความโดดเด่นและเป็นเครื่องดำเนินทำนองให้มีความต่อเนื่องกัน คือ เครื่องดนตรีขลุ่ย มีการดำเนินทำนองที่นุ่มนวล มีการเป่าในเสียงสูงเป็นส่วนใหญ่ บ่งบอกถึงความเป็นธรรมชาติที่สดใสได้เป็นอย่างดี

2. ผลงานการแสดงของวงกำไล

เป็นการแสดงที่วงกำไลได้ออกแสดงยังสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การแสดงเหล่านี้ถือเป็นผลงานสำคัญของวงกำไล ที่ทำให้วงกำไลมีชื่อเสียง และเป็นที่รู้จักในด้านของดนตรีร่วมสมัย (Contemporary) ผลงานการแสดง ได้แก่

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2548

ผลงานการแสดง	สถานที่
การแสดงพิธีเปิดกีฬาฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก ชื่อการแสดงชุด “สนามแห่งรอยยิ้ม”	สนามราชมังคลากีฬาสถาน ประเทศไทย
บันทึกการแสดงดนตรีในรายการ “World Cup Mania”	สตูดิโอ
การแสดงงานลอยกระทงประจำปี	สวนสันติไชยปราการ
ผลงานการแสดง	**สถานที่**
แสดงดนตรีในรายการจู๊กบ๊อกซ์เกม (Jukebox Game)	สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
แสดงดนตรีรายการ “คุณพระช่วย” ตอนวงกำไล	สตูดิโอเวิร์คพอยท์รังสิต
คอนเสิร์ตฉลองความสัมพันธ์ทางการทูต 55 ปี ไทย - กัมพูชา	กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2549

ผลงานการแสดง	สถานที่
คอนเสิร์ตหนุ่มบาวสาว ปาน	ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
แสดงดนตรีในรายการ “สะบัดช่อ”	สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5
แสดงพิธีปิดกีฬาอาเซียน ยูทเกมส์	สนามราชมังคลากีฬาสถาน
แสดงดนตรีงานประเพณีลอยกระทง	พระประแดง

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2550

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานปูนซีเมนต์ไทย ในบู๊ทของกระเบื้องตราเพชร	อิมแพ็คเมืองทองธานี
แสดงพิธีปิดกีฬามหาวิทยาลัยโลก Universiade 2007	สนามราชมังคลากีฬาสถาน
แสดงดนตรีงานเลี้ยงขอบคุณ	ค่ายสุรสีห์ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2551

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงาน Asian Energy Awards Night 2008	หอประชุมราชนาวีสโมสร
งาน Phuket Countdown 2008	ศูนย์การค้า Jungceylon
งานเลี้ยงต้อนรับ พิธีวิ่งคบเพลิงโอลิมปิก 2008	ธนาคารกสิกรไทย สาขาใหญ่
งานเลี้ยงขอบคุณนักกีฬา	โรงแรม Intercontinental Bangkok

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2552

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานเปิดตัวรถ TOYOTA Hybritd	โรงแรม Centara Grand Bangkok
แสดงพิธีปิดกีฬาอาเซียนอาเซี่ยลอาร์ทเกมส์ 2009	อินดอร์สเตเดี้ยม หัวหมาก
ผลงานการแสดง	**สถานที่**
แสดงดนตรีงาน Bangkok Banana	ศูนย์การค้า Central World
แสดงดนตรีงานราชพฤกษ์รวมใจภักดิ์รักพ่อหลวง 2552	หอคำหลวง จังหวัดเชียงใหม่
แสดงดนตรีงาน Thailand Entertainment Expo 2009	สยามพารากอน

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2553

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานตรุษจีนสุพรรณบุรี มหัศจรรย์ 3 ปี มังกรสวรรค์	อุทยานมังกรสวรรค์ จ.สุพรรณบุรี
แสดงดนตรีงานครบรอบ 9 ปี สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	โรงแรม Centara Grand Bangkok
แสดงดนตรีงานเทศกาลท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2553	เมืองทองธานี
แสดงดนตรีงาน Unicity Make Life Better	หอประชุมราชนาวีสโมสร
แสดงดนตรีงานเลี้ยงต้อนรับ พิธีวิ่งคบเพลิงโอลิมปิก 2008	ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่
แสดงดนตรีงาน Together&Forever 2010	Centara Grand Hotel Pattaya
ถ่ายรายการ ผู้หญิงถึงผู้หญิง	บริษัทโอเชี่ยนมีเดีย
ถ่ายรายการกระทิงแดง	บริษัท Voice TV

ผลงานการแสดง	สถานที่
ถ่ายรายการ ก๊วนข่าวเช้าวันหยุด	สถานีโทรทัศน์ช่อง 3
แสดงดนตรีงานครบรอบ 50 ปี การบินไทย	บริษัทการบินไทย สุวรรณภูมิ
แสดงดนตรีงานแต่งงาน	โรงแรมวรบุรีอโยธยา
แสดงดนตรีงานรวมพลังใจ ถวายความภักดี เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	ลานพระบรมรูปทรงม้า
คอนเสิร์ตระนาดคะนองกลองสิบทิศ	โรงละครแห่งชาติ

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2554

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานครบรอบ 130 ปี ชาตกาลหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)	บ้านดนตรีไทยวัดภุมรินทร์กุฏีทอง จังหวัดสมุทรสงคราม
แสดงดนตรีงานมหกรรมวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ	ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
แสดงดนตรีงานดนตรีเพื่อธรรมชาติและชีวิต ครั้งที่ 15	พนมดารา รีสอร์ท จ.นครราชสีมา
การแสดงคอนเสิร์ตสานความสัมพันธ์จีน - ไทย	เมืองหนานหนิง ประเทศจีน
คอนเสิร์ต Chiang Mai Festival	อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ จ.เชียงใหม่
แสดงดนตรีในรายการ มวยดีวิถีไทย	เวทีมวยอิมพิเรียลลาดพร้าว

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2555

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงาน Building Expertise	บนเรือล่องแม่น้ำเจ้าพระยา
แสดงดนตรีงานท่องไทย ท่องโลก ครั้งที่ 4	อิมแพ็คอารีน่า เมืองทองธานี
แสดงดนตรีงานแทนคำขอบคุณ Vetiver (หญ้าแฝก)	บริษัท ปตท. สำนักงานใหญ่
คอนเสิร์ตการกุศล “ระนาดนารี”	สวนโมกขเสน
คอนเสิร์ตเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวอยุธยา	จ.พระนครศรีอยุธยา
แสดงดนตรีงานประกาศผลรางวัลเมขลา ครั้งที่ 24 ปี 2555	ม.เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
แสดงดนตรีงานเลี้ยงวันเกิด	บ้านพักคนชรา บางละมุง
แสดงดนตรี The Celebration of Human Energy 50 years	BP Beach Hotel And Resort

ผลงานการแสดงปี พ.ศ. 2556

ผลงานการแสดง	สถานที่
แสดงดนตรีงานไหว้ครูดนตรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	จ.พระนครศรีอยุธยา
แสดงดนตรีในงานช้าง ส่งเสริมช้างอยู่บ้าน ไปเที่ยวบ้านช้าง	ลานสยามเซ็นเตอร์
แสดงดนตรีงานพระราชทานเพลิงศพ	วัดเสาธงนอก
แสดงดนตรีงานสงกรานต์ สนุก สบาย ม่วนหลาย ครื้นเครง	ศูนย์การค้ายู ดี ทาวน์ จ.อุดรธานี

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล พบว่า ดนตรีร่วมสมัยเป็นดนตรีประเภทหนึ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปในปัจจุบัน ดนตรีร่วมสมัยมีวิวัฒนาการของดนตรีมาจากดนตรีไทยเดิม ในระยะต่อมามีการพัฒนาดนตรีโดยนำเครื่องดนตรีทางตะวันตกเข้ามาผสมอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทสำคัญมากในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 2) จากนั้นก็มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นจนทำให้คนไทยสามารถนิยมดนตรีสากลได้อย่างมาก วงดนตรีร่วมสมัยที่เกิดขึ้นในยุคแรกๆ ได้แก่ วงฟองน้ำ วงกังสดาล วงบอยไทย ฯลฯ

วงกำไลเป็นวงดนตรีร่วมสมัยหญิงล้วนวงแรกของประเทศไทย ก่อตั้งโดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า การก่อตั้งวงกำไลมีแนวคิดมาจากวงดนตรีร่วมสมัยจากประเทศจีน คือ วง “12 Girls Band” (Twelve Girls Band) ซึ่งที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในประเทศจีน ชื่อวงกำไลสื่อความหมายได้ 2 ทางคือ การแสดงถึงความเป็นผู้หญิง และการมีกำไร เป็นคำที่มีความหมายดีเป็นสิริมงคล วงกำไลมีสมาชิก 9 คน เรียกว่า “นพรัตน์” หมายถึง “แก้ว 9 สี” ปัจจุบันวงกำไลมีสมาชิก 8 คน

เอกลักษณ์ของวงกำไล เช่น รูปแบบการบรรเลงเครื่องดนตรี, รูปแบบการวางเครื่องดนตรี, ตำแหน่งการจัดวงดนตรี, วิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี, ระดับเสียงในการบรรเลง, ชุดการแสดงวงกำไล, รูปแบบการแสดง เพลง Field of Smiles, รูปแบบการแสดง เพลง Jeen Tok Mai(จีนตอกไม้) บทบาทของวงกำไลในสังคมไทย เป็นวงดนตรีไทยร่วมสมัยหญิงล้วนวงหนึ่งที่เป็นปรากฏการณ์ทางดนตรีในรูปแบบดนตรีไทยสากล บทบาทแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านวัฒนธรรม (Culture), ด้านสังคม(Social) และด้านการท่องเที่ยว และกีฬา(Tourism and Sport)

ผลงานเพลงของวงกำไลทั้งหมดมีจำนวน 14 เพลง เป็นเพลงไทยเดิมที่นำมาปรับให้เล่นในรูปแบบของดนตรีร่วมสมัย จำนวน 7 เพลง และจำนวน 3 เพลง ที่แต่งขึ้นใหม่เพื่อใช้ในวงกำไลโดยเฉพาะ คือ เพลง Field of Smiles, เพลง Jeen Tok Mai (จีนตอกไม้) และเพลง Hana

ผลงานการแสดงของวงกำไล เป็นผลงานการแสดงที่มีทั้งการแสดงในประเทศ และต่างประเทศ การแสดงมีใบรูปแบบต่างๆ มากมาย เช่น การแสดงคอนเสิร์ต การแสดงในเทศกาลสำคัญของไทย การแสดงพิธีเปิด พิธีปิดกีฬาต่างๆ การแสดงระหว่างประเทศเพื่อสานความสัมพันธ์

การแสดงงานเฉลิมฉลอง และการแสดงในงานมงคล งานอวมงคล จากผลงานของวงกำไลแสดงให้เห็นได้ว่าวงดนตรีร่วมสมัยกำลังมีบทบาทมากต่อสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะวงกำไลซึ่งถือเป็นวงดนตรีร่วมสมัยหญิงวงแรกที่เป็นต้นแบบทำให้เกิดวงดนตรีร่วมสมัยในลักษณะเดียวกันขึ้นมา และทำให้ดนตรีร่วมสมัยได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อมูลเรื่อง การศึกษาวงดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล สามารถศึกษาข้อมูล และลงมือปฏิบัติไปในอนาคตได้อีก ดังนี้

1. การนำวิจัยเรื่องดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไลไปใช้ให้เกิดประโยชน์
2. การทำวิจัยต่อเนื่องจากงานวิจัยเล่มนี้ เช่น ผลงานเพลงที่เป็นผลงานใหม่ของวง พร้อมทั้งบันทึกโน้ตให้ควบคู่ไปกับการบรรเลงดนตรี และผลงานการแสดงที่จะมีต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

จันทิมา นิลทองคำ. (2540). *การศึกษาวิเคราะห์วงดนตรีร่วมสมัย กรณีศึกษา วงฟองน้ำ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี. (2530). *สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีไทย.* กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

ชุมชน สืบวงศ์. (2552). *วิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงขลุ่ยเพลงพระราชนิพนธ์ โดยธนิสร์ ศรีกลิ่นดี.* ปริญญานิพนธ์. ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประสิทธิ์ ถาวร. (2515). *ความรู้เรื่องดนตรีไทย.* กรุงเทพฯ: นิยมอักษร.

พงศธร รุจิวัฒนกุล. (2549). *การวิเคราะห์เพลงวงบอยไทย.* ปริญญานิพนธ์. ศศ.ม. (มานุษย-ดุริยางวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พรรณี ปรัชญาบำรุง. (2542). *ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมไทยจากเพลงไทยสากลหลังสงครามโลกครั้งที่ 2- พ.ศ.2500.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วัฒนธรรมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

พรรณี อำนวยสันติกุล. (2551). *การศึกษาและพัฒนาดนตรีในพิธีแก้บนหลวงพ่อโต วัดสะตือ อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พูนพิศ อมาตยกุล. (2524). *สยามสังคีต.* กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

----------. (2529). *ดนตรีวิจักษ์: ความรู้เรื่องดนตรีไทยเพื่อความชื่นชม.* กรุงเทพฯ: สยามสมัย.

----------. (2532). *สุนทราภรณ์วิชาการ บทความจากการสัมมนาสุนทราภรณ์วิชาการในวาระครบรอบ 50 ปีคณะดนตรีสุนทราภรณ์.* กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

----------. (2535). *เอกสารประกอบการสอนวิชาประวัติและพัฒนาการดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวัฒนธรรมศึกษา (วัฒนธรรมดนตรี).* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

พระเจนดุริยางค์. (2497). *แบบเรียนดุริยางคศาสตร์สากล ฉบับทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย.* กรุงเทพฯ: ฉัตรา.

มนตรี ตราโมท. (2538). *ดุริยสาส์นของ นายมนตรี ตราโมท.* กรุงเทพฯ: ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน).

วิชา เชาว์ศิลป์. (2543). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมดนตรีสากลแนวสตริง กรณีศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.* กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

วิทยา ภู่บัว. (2540). *อิทธิพลของดนตรีอเมริกันที่มีต่อเพลงไทยสมัยนิยม.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วัฒนธรรมดนตรี). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

วิโรจน์ เอี่ยมสุข. (2531). *ถนนดนตรี.* ปีที่ 2 ฉบับที่ 8. กรุงเทพ.

วีรชาติ เปรมานนท์. (2532). *ดนตรีไทยแนวใหม่ ช่วงปี 2520 - 2530.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีรชาติ เปรมานนท์. (2537). *ปรัชญาและเทคนิคการแต่งเพลงร่วมสมัยไทย.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สงบศึก ธรรมวิหาร. (2540). *ดุริยางค์ไทย.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกรี เจริญสุข. (2538). *ดนตรีวิจักษณ์.* กรุงเทพฯ: Dr.sax

สุขุมาล จันทวี. (2536). *การวิเคราะห์เพลงไทยสากลแนวใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2534.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สงัด ภูเขาทอง. (2532). *การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย.* กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

สุรพล สุวรรณ. (2551). *ดนตรีไทยในวัฒนธรรมไทย.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุเมธ สอดจิตต์. (2550). *ศึกษาวิเคราะห์เพลงผสมผสานของกลุ่มนักดนตรีเอ็กโซติก.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ใหญ่ นภายน. (2532). *ยุคเพลงผสมสังคีตสัมพันธ์ของวงดนตรีกรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. 2495 สุนทราภรณ์วิชาการ.* ม.ป.ท.

อรวรรณ บรรจงศิลป์; และคณะ. (2546). *ดุริยางคศิลป์ไทย.* กรุงเทพฯ: สถาบันไทยศึกษา อาคารประชาธิปก - รำไพพรรณี ชั้น 9 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทิศ นาคสวัสดิ์. (2530). *ทฤษฎีและปฏิบัติดนตรีไทย ภาค1 ว่าด้วยหลักและทฤษฎีดนตรีไทย.* พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พัฒนศิลป์การดนตรีและละคร.

อุทิศ นาคสวัสดิ์. (2546). ทฤษฎีและหลักปฏิบัติดนตรีไทย และพจนานุกรมดนตรีไทย. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

อานันท์ นาคคง; และอัษฎาวุธ สาคิก. (2544). *หลวงประดิษฐ์ไพเราะ(ศร ศิลปบรรเลง) มหาดุริยกวีลุ่มเจ้าพระยาอุษาคเนย์.* กรุงเทพฯ: พิฆเณศ พริ้นติ้ง เซ็นเตอร์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประวัติผู้ก่อตั้งวงกำไล

ประวัติอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า (ผู้ก่อตั้งวงกำไล)

ภาพประกอบ 115 อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า

ชัยยุทธ โตสง่า เกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร เริ่มเรียนดนตรีไทยที่บ้านโตสง่า และวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาดนตรีศึกษา ในปี 2537 ได้ศึกษาระนาดเอกกับ ครูสุพจน์ โตสง่า, ครูบุญยงค์ เกตุคง, ครูสิริชัยชาญ ฟักจำรูญ, ครูณัฐพงษ์ โสวัตร, ครูทนง แจ่มวิมล ศึกษาการประพันธ์บทร้อยกรองกับครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์และ อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, ศึกษาระนาดทุ้มกับครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต, ศึกษาฆ้องวงใหญ่ไทย-มอญกับครูธีระศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์ และศึกษาทางด้านการขับร้องเพลงไทยเดิมกับ ครูสีนาฏ (บรรจง) เสริมศิริ, ครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต, ครูอรทัย ทับพร และครูอีกหลายท่านที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ และศึกษาด้านการประพันธ์และการเรียบเรียงเพลงไทยกับครูสุพจน์ โตสง่า และครูบุญยงค์ เกตุคง ศึกษาการตีกลองไทยต่างๆ กับครูสมพงษ์ นุชพิจารณ์, ครูปฐมรัตน์ ถิ่นธรณี,ครูสมาน น้อยนิตย์, ครูธีระพล น้อยนิตย์, ครูสหรัฐ ปลื้มปรีชา และศึกษาด้านหลักการดนตรีสากลกับผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอกชูชาติ พิทักษากร ศึกษาด้านการบันทึกเสียงและเทคนิคการออกแบบเสียงในห้องบันทึกเสียงจาก อ.ชาญชัย ศรีทองแจ้ง การทำงานของอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า เมื่อปี พ.ศ. 2543-2546 เคยเป็นอาจารย์พิเศษสอนที่ภาควิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบันอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่าทำงานดนตรีร่วมสมัย กับวง Bangkok Zylophone, เป็นผู้ดูแลวงดนตรีร่วมสมัยวงกำไล และทำงานดนตรีไทยเดิมกับวงดุริยประณีต(บ้านบางลำพู) และสอนดนตรีไทยให้กับผู้ที่สนใจ

ภาคผนวก ข

ข้อมูลวง “12 Girl Band” (Twelve Girls Band)

วง “12 Girl Band”

แหล่งกำเนิด เมืองปักกิ่ง ประเทศจีน
ก่อตั้งวง 2544 - ปัจจุบัน

ภาพประกอบ 116 วง “12 Girl Band”

ประวัติวง “12 Girl Band”

ทเวลฟ์เกิลส์แบนด์ (อังกฤษ: Twelve Girls Band; จีน: 女子十二樂坊; พินอิน: Nǚzǐ shí'èr Yuèfǎng) กลุ่มดนตรีสัญชาติจีน กำเนิดขึ้นที่กรุงปักกิ่ง จีนแผ่นดินใหญ่ เป็นกลุ่มดนตรีของนักดนตรีสาวสวยชาวจีนทั้งหมด 12 คน ที่เล่นดนตรีจีนด้วยเครื่องดนตรีจีนโบราณ เช่น กู่เจิง, ผีผา, ขลุ่ยไม้ไผ่จีน, เอ้อหู, ขิมจีน ผสมกับดนตรีคลาสสิกในยุคปัจจุบัน ในปี พ.ศ. 2544 ทเวลฟ์เกิลส์แบนด์ ได้ถือกำเนิดขึ้น ด้วยแนวคิดต้องการจะเผยแพร่ดนตรีจีนออกไปสู่ชาวโลกในแบบสากล จึงมีการรวมกลุ่มของนักดนตรีสาวสวย ที่มีความสามารถจากการคัดเลือกจากโรงเรียนสอนศิลปะจีนทั่วประเทศ โดยจะคัดเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติ มีความสามารถเฉพาะในเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ และชนะเลิศในการประกวด มีทั้งหมด 18 คน แต่นำเสนอเพียง 12 คน ในการโปรโมตหรือแสดงคอนเสิร์ต โดยอัลบั้มชุดแรกมีชื่อว่า Beautiful Energy ในปี พ.ศ. 2546 อัลบั้มชุดที่ 2 ชื่อ Miracle ประสบความสำเร็จอย่างมากทั้งในและนอกประเทศ ในประเทศญี่ปุ่นสามารถทำยอดขายได้ถึง 2 ล้านแผ่น พร้อมกับได้เปิดแสดงคอนเสิร์ตในประเทศญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก และได้มีบันทึกการแสดงออกมาด้วย

คอนเสิร์ตของ ทเวลฟ์เกิลส์แบนด์ จะถูกนำเสนอด้วยความโดดเด่นทางเทคนิคทางภาพ สี เสียงอย่างงดงาม พร้อมด้วยเครื่องดนตรีอิเล็กโทรนิคที่เล่นผสมกับเครื่องดนตรีจีนโบราณ เป็นดนตรีในยุคปัจจุบัน เช่น ป๊อป, แจ๊ส, บลูส์ หรือแม้แต่กระทั่ง ร็อก และการแต่งตัวของนักดนตรีที่แลดูสวยงาม ทันสมัยในประเทศไทย ทเวลฟ์เกิลส์แบนด์ ได้เดินทางมาแสดงคอนเสิร์ต 2 รอบ ในวันที่ 21 มิถุนายน และ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2547 ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โดยการจัดของมูลนิธิสายใจไทย ซึ่งเป็นการสานสัมพันธ์ไทย - จีน ด้วย โดยในรอบแรกจัดเป็นคอนเสิร์ตการกุศล

ภาพประกอบ 117 หน้าปกอัลบั้ม Miracle และบันทึกการแสดงสดที่ประเทศญี่ปุ่น

วง “12 Girls Band” เกิดขึ้นมาจากความต้องการที่จะถ่ายทอดศิลปะทางดนตรีของจีนสู่ชาวโลก โดย Mr. Wang Xiaojing ผู้เป็น General Manager ของบริษัท Beijing Shi Ji Xing Die Cultural Communication Ltd. ถ้า Mr. Wang ใช้วิธีการที่คณะกรรมการวัฒนธรรมหัวโบราณใช้ คือนำนักดนตรีที่มีความสามารถตระเวณไปแสดงคอนเสิร์ตตามสถานที่ต่างๆ ผลที่ได้ก็คงจะเป็นแค่ความสำเร็จเพียงเล็กน้อย พอรักษาหน้าตาเอาไว้ได้ แต่ Mr. Wang พิสูจน์ให้เห็นว่าเค้าไม่ได้ตำแหน่ง GM มาเพราะโชคช่วย เค้าครุ่นคิดจนตกผลึก และได้แนวทางใหม่ในการนำเสนอดนตรีจีน (Traditional Chinese Music) นั่นคือการนำเอาเครื่องดนตรีพื้นบ้านเช่น ผีผา, กู่เจ้ง, Eru ฯลฯ มาบรรเลงเพลงคลาสสิค และเพลงสมัยใหม่ที่เป็นที่รู้จักกันดีเช่น My Heart Will Go On (OST Titanic), Only Time (Enya), El Condor Pasa (Simon &Garfunkel) นอกจากนี้ยังเล่นเพลงที่มีจังหวะเร็วๆ สนุกสนาน ซึ่งฉีกภาพลักษณ์ของดนตรีจีนที่ว่าต้องเป็นดนตรีช้าๆ บรรเลงไปเรื่อยจนคนฟังหลับอย่างสิ้นเชิง

ภาคผนวก ค

การลงพื้นที่ รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ และแบบสัมภาษณ์

รายนามผู้ให้สัมภาษณ์

ชัยยุทธ โตสง่า (ผู้ก่อตั้งวงกำไล),เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, หมู่บ้านวราบดินทร์ (วงแหวน-ลำลูกกา) 24/178 แขวงลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

อานันท์ นาคคง,เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ถนนเศรษฐศิริ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร

เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรี,เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ถนนเศรษฐศิริ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร

วฤษาย์ เลิศศิริ(หัวหน้าวงกำไล),เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

มธุริน เริมรุจน์, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, หมวดดนตรีไทย กองดุริยางค์ทหารบก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สุพัตรา คมสัน, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร

กษมา ชิตเมธา, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทศบาลนคร*เชียงใหม่* อำเภอเมือง*เชียงใหม่* จังหวัด*เชียงใหม่*

ทัศนีย์วรรณ ไกรสำอางค์, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หนึ่งฤทัย ดีชื่น, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรรณิการ์ บัวเกตุ, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สุภาภร เฉยทอง, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบล ประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

เทวีวรรณ ทีรัยวิริยะ, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, โรงเรียนแสงอรุณ ถนนเทศบาลสาย 1 ซ.วัดกัลยาณ์ แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

วิริยา แสนเยีย, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

ประวันรุ่ง กระโหมวงศ์, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ดวงดาว เศษรินทร์, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ชาลิตา สวัสดี, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศูนย์การค้าเซ็นทรัลลาดพร้าว ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

สมาพร สมสืบ, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

กาญจนา ชาวไร่นาค, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

พิชญ์พิชา อำนวยสันติกุล, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

จิราพร จันทร์กลิ่น, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สุดาพิมพ์ เยี่ยงยงค์, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

กัญญกุลณัช ลาวเกษม, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

จิราพร ศานติกาญจน์, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบล ประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ฐิตญาตาวี ทองมี, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม พลาซ่า ซอยรัชดา 36 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

วัลลภ แก้วศรีพันธ์, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบล ประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ประลิลา โคบายาชิ, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบล ประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

นภัสนันท์ จิตตรักโข, เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบล ประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

แบบสัมภาษณ์เพื่องานวิจัย

เรื่อง การศึกษาดนตรีร่วมสมัย: กรณีศึกษาวงกำไล

แบบสัมภาษณ์อาจารย์อานันท์ นาคคง และอาจารย์เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรี

1. ทัศนคติเกี่ยวกับดนตรีร่วมสมัย

.....
.....
.....
.....
.....

2. ทัศนคติเกี่ยวกับวงกำไล

.....
.....
.....
.....
.....

3. คิดอย่างไรกับดนตรีร่วมสมัยในปัจจุบัน

.....
.....
.....
.....
.....

ผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....

วัน.....เดือน.....ปี.....ที่ให้สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า

1. วิวัฒนาการวงดนตรีไทยร่วมสมัยมีความเป็นมาอย่างไร

.....

.....

2. ลักษณะของการเล่นวงดนตรีร่วมสมัยที่เป็นมาตรฐานสำหรับดนตรีร่วมสมัย

.....

.....

3. ประวัติความเป็นมาของวงกำไล

.....

.....

4. วัตถุประสงค์การก่อตั้งวงกำไล

.....

.....

5. แนวคิดการก่อตั้งวงกำไล

.....

.....

6. ชื่อวงกำไล

.....

.....

7. สมาชิกวงกำไลมีจำนวนกี่คน เป็นนักดนตรีจากที่ใด

.....

.....

8. เอกลักษณ์ของวงกำไลมีอะไรบ้าง

.....

.....

9. ผลงานเพลงของวงกำไล คือเพลงอะไร

.....

.....

10. แนวคิดการประพันธ์เพลง

.....

.....

11. ผลงานเพลงของวงกำไล

.....

.....

12. ผลงานการแสดงของวงกำไล

.....

.....

13. ผลงานอื่นๆ ของวงกำไล

.....

.....

ผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....

วัน.....เดือน.....ปี.....ที่ให้สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 1-2

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
   ชื่อเล่น.....
2. วันเกิด.....
3. ภูมิลำเนา.....
   ……
4. การศึกษา (ปริญญาตรี)……คณะ.....
   ภาควิชา.....สาขา.....
5. การศึกษา (ปริญญาโท)……คณะ.....
   ภาควิชา.....สาขา.....
6. การศึกษา (ปริญญาเอก)……คณะ.....
   ภาควิชา.....สาขา.....
7. เครื่องมือเอก……..
8. ความสามารถพิเศษอื่นๆ……..
   .....
9. เรียนดนตรีจากใคร……
   ……
10. ปัจจุบันประกอบอาชีพอะไร.....
11. หน้าที่ในวงกำไล.....
12. สมาชิกวงกำไลตั้งแต่.....
13. เข้าวงกำไลได้อย่างไร ……..
    .....
    .....
14. เหตุผลที่ออกจากวงกำไล เพราะเหตุใด ……
    .....
    .....

15. กระแสตอบรับวงกำไลเป็นอย่างไร ……..
.....
.....
16. งานช่วงที่อยู่วงกำไลเป็นอย่างไร ……
.....
.....
17. ทัศนคติกับดนตรีร่วมสมัย ……
.....
.....
18. ทัศนคติกับวงกำไล ……..
.....
.....
19. ความประทับใจต่อวงกำไล ……..
.....
.....

ผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....

วัน.....เดือน.....ปี.....ที่ให้สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์สมาชิกวงกำไลรุ่นที่ 3-4

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
   ชื่อเล่น.....
2. วันเกิด.....
3. ภูมิลำเนา.....
   ……
4. การศึกษา (ปริญญาตรี)……คณะ.....
   ภาควิชา.....สาขา.....
5. การศึกษา (ปริญญาโท)……คณะ.....
   ภาควิชา.....สาขา.....
6. การศึกษา (ปริญญาเอก)……คณะ.....
   ภาควิชา.....สาขา.....
7. เครื่องมือเอก……..
8. ความสามารถพิเศษอื่นๆ……..
   .....
9. เรียนดนตรีจากใคร……
   ……
10. ปัจจุบันประกอบอาชีพอะไร.....
11. หน้าที่ในวงกำไล.....
12. สมาชิกวงกำไลตั้งแต่.....
13. เข้าวงกำไลได้อย่างไร ……..
    .....
    .....
14. เหตุผลที่ออกจากวงกำไล เพราะเหตุใด …….
    .....
    .....

15. กระแสตอบรับวงกำไลเป็นอย่างไร ……..
.....
.....
16. งานช่วงที่อยู่วงกำไลเป็นอย่างไร ……
.....
.....
17. ทัศนคติกับดนตรีร่วมสมัย ……
.....
.....
18. ทัศนคติกับวงกำไล ……..
.....
.....
19. ความประทับใจต่อวงกำไล ……..
.....
.....

ภาพผนวก ง

ข้อมูลทั่วไปของวงกำไล

ห้องซ้อมดนตรีวงกำไล

วงกำไลมีการนัดซ้อมดนตรีก่อนการแสดงงานต่างๆ ทุกครั้ง เพื่อให้เกิดความพร้อมเพรียงกันในการแสดง และเพื่อการแสดงออกมาสมบูรณ์ การฝึกซ้อมของวงกำไลจะมีทั้งการฝึกฝนทักษะของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้น มีการซ้อมเพลงทุกเพลงที่จะแสดง มีการซ้อมท่าทางการแสดงทุกเพลงที่จะแสดง ทำความเข้าใจ และตกลงกันในเรื่องของการเล่นงานแสดงในแต่ละครั้ง ซึ่งการแสดงตามสถานที่ต่างๆ ผู้จ้างจะมีความต้องการที่ต่างกัน จึงทำให้ต้องมีการฝึกซ้อม และปรับเปลี่ยนการแสดงเพื่อให้เข้ากับลักษณะของงาน

การซ้อมดนตรีของวงกำไลมีสถานที่ของการฝึกซ้อมโดยเฉพาะ โดยจะซ้อมที่ห้องซ้อมดนตรีเนื่องจากห้องซ้อมดนตรีมีการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ เช่น เครื่องเสียง ไมโครโฟน กระจก (เพื่อให้เห็นความเคลื่อนไหวในการซ้อม) ฯลฯ ทั้งนี้วงกำไลมีเครื่องดนตรีจำนวนมาก จึงต้องอาศัยความกว้างของพื้นที่ในการตั้งเครื่องดนตรี ห้องซ้อมดนตรีที่วงกำไลใช้บริการ มีดังนี้

ห้องซ้อมซอยโรงพยาบาลกรุงเทพ

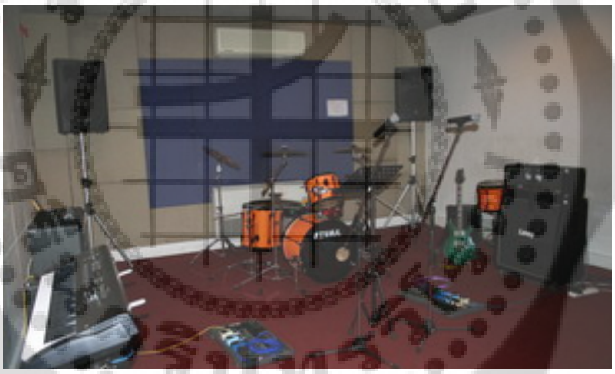

ภาพประกอบ 118 ห้องซ้อมดนตรีซอยโรงพยาบาลกรุงเทพ (กำไลรุ่นแรก)

ห้องซ้อมบริษัทโอเชี่ยน มีเดีย

ภาพประกอบ 119 ห้องซ้อมดนตรีบริษัทโอเชี่ยน มีเดีย

ห้องซ้อมดนตรีจันทรเกษมพลาซ่า

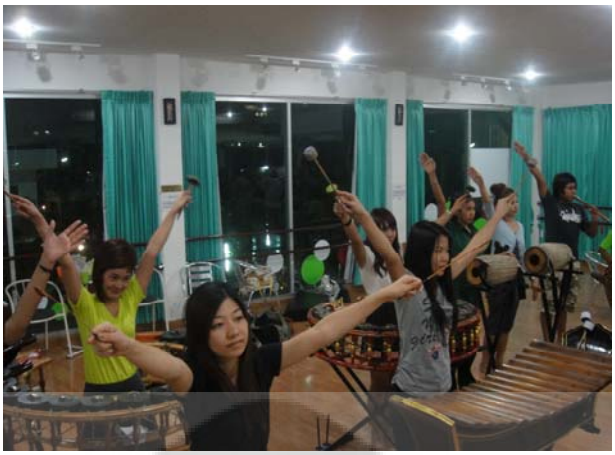

ภาพประกอบ 120 ห้องซ้อมดนตรีจันทรเกษม (กำไลรุ่นปัจจุบัน)

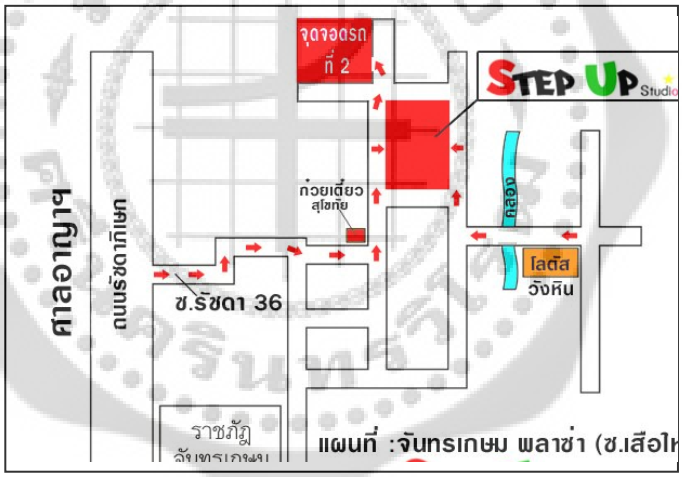

ภาพประกอบ 121 แผนที่ห้องซ้อมดนตรี STEP UP Studio จันทรเกษม

ผู้ทำดนตรีวงกำไล

วงกำไลมีผลงานเพลง และผลงานแสดงมากมาย สิ่งสำคัญที่เป็นเอกลักษณ์ของวงกำไล คือบทเพลง เพลงที่เป็นของวงกำไล ได้แก่ เพลง Field of Smiles , เพลง Jeen Tok Mai , เพลง Hana ที่แต่งขึ้นใหม่ และเพลงที่เป็นเพลงไทยเดิม เพลงไทยสากลที่นำมาเรียบเรียงใหม่ เพลงเหล่านี้มีผู้ควบคุม ทำเพลง และบันทึกเพลง คือ นายวัลลภ แก้วศรีพันธ์ โดยจะทำเพลงที่ได้จากการแต่งเพลงของอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ทำการเรียบเรียงเพลงให้มีความสมบูรณ์ และบันทึกเสียงเพลงในแต่ละ

เพลง ซึ่งการทำเพลงเหล่านี้ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญ และชำนาญในด้านการทำเพลงดนตรีเป็นอย่างมาก

ภาพประกอบ 122 ผู้ทำดนตรีวงกำไล

ผู้ควบคุมดูแลวงกำไล

ภาพประกอบ 123 ผู้ควบคุมดูแลวงกำไล ปี พ.ศ. 2547- 2553

วงกำไลเป็นวงดนตรีร่วมสมัยวงหนึ่งที่มีการจัดการวงอย่างเป็นระบบ มีผู้ดูแลที่ดูแลสมาชิกวงกำไล และติดต่อประสานงานต่างๆ ผู้ดูแลวงกำไลจะดูแลวงกำไลในทุกๆ เรื่อง ได้แก่ การฝึกซ้อมดนตรี ของสมาชิก บุคลิกภาพของสมาชิกแต่ละคน การแต่งตัวก่อนการแสดง การแสดงบนเวที เป็นต้น ซึ่งผู้ดูแลจะเป็นผู้ที่นัดหมาย และชี้แจงข้อมูล รายละเอียดทุกอย่างให้แก่สมาชิกวงกำไลทราบ อีกทั้งยังเป็นผู้ดูแลในเรื่องการเงินของวงกำไล และการจ่ายเงินให้แก่สมาชิกวงกำไลอีกด้วย และเพื่อเป็นการสะดวกในการควบคุม ดูแลสมาชิกทั้ง 9 คนของวงกำไล ให้มีความเข้าใจ และ

รับรู้สิ่งต่างๆ ร่วมกัน ผู้ดูจึงจะพูดคุยด้วยเสมอถึงสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ผู้ดูแลวงกำไล คือ นางประลิลา โคบายาชิ เป็นผู้ควบคุมดูแลวงกำไลตั้งแต่ก่อตั้งวง
ปี พ.ศ. 2547 - พ.ศ. 2553 ปัจจุบันผู้ดูแลวงกำไล คือ นางสาววฤษาย์ เลิศศิริ หัวหน้าวงกำไล

การเดินทางไปงานแสดงในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

การเดินทางไปงานแสดงต่างๆ ของวงกำไลที่อยู่ในบริเวณกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางมีระยะทางไม่ไกลมากนัก คือ ระยะทางไป-กลับไม่เกิน 100 กิโลเมตร การเดินทางของสมาชิกวงกำไลจึงสามารถเดินทางได้หลายรูปแบบ รูปแบบการเดินทางของวงกำไลเป็นการเดินทางที่ส่วนใหญ่จะไปด้วยกันเป็นกลุ่ม ไปพร้อมกัน เพื่อที่จะได้ไปถึงยังสถานที่ และเตรียมตัวก่อนการแสดงพร้อมๆ กัน การเดินทางบริเวณกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จึงมี 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รถยนต์ส่วนตัว เป็นการเดินทางที่มีความสะดวก และรวดเร็วที่สุด เนื่องจากเป็นพาหนะส่วนตัว สามารถกำหนดเวลาในการเดินทางได้ รถ 1 คันสามารถบรรจุสมาชิกวงกำไลได้ถึง 4 คน/คัน การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวจึงทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางวิธีหนึ่ง

2. รถแท็กซี่ (Taxi) เป็นการเดินทางที่สะดวก และรวดเร็วเช่นเดียวกันกับการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว แตกต่างกันในส่วนของค่าใช้จ่ายในการดินทาง คือ หากมีระยะทางไกลก็จะมีค่าใช้จ่ายสูง

ตัวอย่างสถานที่งานแสดงของวงกำไลที่อยู่ในบริเวณกรุงเทพมหานคร
- โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ เซ็นทรัลเวิลด์ (Centara Grand Bangkok) เขตราชประสงค์
- บริษัท ปตท. สำนักงานใหญ่ เขตจตุจักร
- ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่ เขตราฎร์บูรณะ

ตัวอย่างสถานที่งานแสดงของวงกำไลที่อยู่ในบริเวณปริมณฑล
- อิมแพ็คอารีน่า เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี
- อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
- อำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การเดินทางไปงานแสดงในต่างจังหวัด

การเดินทางไปแสดงในต่างจังหวัด หากเป็นจังหวัดที่อยู่ไกล เช่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดอุดรธานี ฯลฯ จะเป็นการเดินทางที่มีระยะทางไกล คือ ระยะทางไป-กลับเกิน 400 กิโลเมตร เป็นการเดินทางที่ต้องใช้เวลาเดินทางนาน ซึ่งจะมีการค้างคืนที่จังหวัดนั้นด้วย การเดินทางไปแสดงยังต่างจังหวัดของวงกำไลจึงเป็นวิธีการเดินทางโดยรถตู้ เป็นการเหมารถตู้ในการ

เดินทางตลอดระยะทาง การเดินทางวิธีนี้เป็นการเดินทางที่มีความสะดวก สามารถควบคุมเวลาในการเดินทางได้ดี และประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพราะสมาชิกของวงเดินทางไปด้วยกันหมด

การเดินทางไปงานแสดงยังต่างจังหวัดมีตัวเลือกในการเดินทางมากมาย เช่น ทางรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ ทางอากาศ (เครื่องบิน) เป็นต้น การเดินทางของวงกำไลจะคำนึงถึงความเหมาะสมในการเดินทางจึงเลือกใช้วิธีการเดินทางโดยรถตู้ ซึ่งจะเหมารถตู้เพื่อใช้ในการเดินทาง และรับ - ส่งนักดนตรีขณะไปแสดงยังสถานที่แสดง การเดินทางด้วยวิธีนี้จึงเป็นการเดินทางที่มีสมาชิกวงกำไลทั้งหมดเดินทางไปด้วยพร้อมๆ กัน

ตัวอย่างสถานที่งานแสดงของวงกำไลที่อยู่บริเวณต่างจังหวัด

- อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต
- อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

ตัวอย่างรถตู้ที่เหมาโดยสารไปงานแสดงต่างจังหวัดของวงกำไล

ภาพประกอบ 124 รถตู้เหมาจ่ายไปงานแสดงต่างจังหวัด

การเดินทางไปงานแสดงในต่างประเทศ

การเดินทางไปงานแสดงในต่างประเทศ วงกำไลเป็นวงดนตรีร่วมสมัยที่ได้มีโอกาสเดินทางไปแสดงยังประเทศต่างๆ แต่ละประเทศที่ได้ไปแสดงมีระยะทางที่ไกลจากประเทศไทย บางประเทศอยู่ใกล้กับไทย เช่น ประเทศกัมพูชา เป็นต้น และบางประเทศอยู่ไกลมาก สำหรับประเทศที่อยู่ไกล ไม่สามารถเดินทางโดยรถยนต์ได้ จำเป็นจะต้องเดินทางด้วยเครื่องบิน เพราะเป็นการเดินทางที่สะดวกสบายที่สุด และประหยัดเวลาในการเดินทาง

ประเทศที่วงกำไลเดินทางไปแสดงเป็นประเทศที่มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก การบินมีทั้งบินระหว่างประเทศ บินในประเทศ มีหลายสายการบินให้เลือกบิน อีกทั้งมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้การเดินทางโดยเครื่องบินมีความสะดวกสบาย ตัวอย่างประเทศที่วงกำไลเดินทางด้วยเครื่องบินไปแสดงงาน เมืองดูไบ ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเมืองหนานหนิง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน

ตัวอย่างการเดินทางโดยเครื่องบิน

ภาพประกอบ 125 การเดินทางโดยเครื่องบิน สายการบิน China Airlines

รถขนเครื่องดนตรีของวงกำไล

สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่ง คือ การขนเครื่องดนตรีไปแสดงตามงานต่างๆ วงกำไลมีวิธีการขนเครื่องดนตรีด้วยรถยนต์ เป็นรถกระบะยี่ห้อโตโยต้า (TOYOTA) ทะเบียน บร 2575 นครปฐม เป็นรถที่มีหลังคาปิดทางด้านหลังรถเพื่อใช้ปกคลุมเครื่องดนตรีที่อยู่ภายใน เพื่อป้องกันแสงแดด และป้องกันฝน หลังคานี้จะช่วยทำให้เครื่องดนตรีนั้นมีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด เสียหาย และสามารถใช้งานได้คงทน ยาวนาน

รถขนเครื่องดนตรีของวงกำไลเป็นรถของนายนัด เก้าวงศ์วาน หรือเรียกกันในวงกำไลว่า รถของพี่แดง รถคันนี้เป็นรถที่ใช้ขนเครื่องดนตรีของวงกำไลตั้งแต่ก่อตั้งวงกำไลรุ่นแรก จนถึงปัจจุบันนี้ก็ยังใช้ขนเครื่องดนตรีของวงกำไลอยู่

ตัวอย่างรถขนเครื่องดนตรีของวงกำไล

ภาพประกอบ 126 รถขนเครื่องดนตรีวงกำไล

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อสกุล	นางสาวเพชรดา เทียมพยุหา
วันเดือนปีเกิด	18 ตุลาคม 2531
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลอ่างทอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	42/73 หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูโรงเรียนสารสาสน์เอกตรา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา หมวดดนตรีไทย แผนกมัธยม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จาก โรงเรียนวัดชุมพลนิกายาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2549	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จาก โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2553	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) สาขาดุริยางคศิลป์ไทย จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2556	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ